

Euroopa Liidu Teataja

L 174

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

54. aastakäik

1. juuli 2011

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

DIREKTIIVID

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/61/EL, 8. juuni 2011, alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010 ⁽¹⁾ 1
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/62/EL, 8. juuni 2011, millega muudetakse direktiivi 2001/83/EÜ (inimtervishoigus kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta) seoses vajadusega vältida võltsitud ravimite sattumist seaduslikku tarneaahelasse ⁽¹⁾ 74
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/65/EL, 8. juuni 2011, teatavate ohtlike ainete kasutamise piiramise kohta elektri- ja elektroonikaseadmetes ⁽¹⁾ 88

Hind: 7 EUR

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

I

(Seadusandlikud aktid)

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2011/61/EL,

8. juuni 2011,

alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut ja eriti selle artikli 53 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Keskpanka arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Alternatiivsete investeerimisfondide (AIFid) valitsejad vastutavad märkimisväärse hulga liidus investeeritud varade valitsemise eest, hõlmavad olulise osa finants-instrumentide turul toimuvast kauplemisest ning võivad oluliselt mõjutada turgusid ja äriühinguid, millesse nad investeerivad.
- (2) AIFide valitsejate tegevusel on üldiselt soodne mõju asjaomastele turgudele, kuid hiljutised finantsprobleemid on osutanud ka sellele, et AIFide valitsejate tegevus võib levitada või võimendada riske kogu finantssüsteemis. Liikmesriikide koordineerimata reageerimine muudab nende riskide tõhusa juhtimise keeruliseks. Seepärast on käesoleva direktiivi eesmärk kehtestada ühtsed nõuded

AIFide valitsejatele tegevusloa andmise ja AIFide valitsejate järelevalve kohta, et näha ette asjaomaste riskide ühtne käsitusviis ja analüüsida nende mõju liidu investori-tele ja turgudele.

- (3) Hiljutised probleemid finantsturgudel on osutanud, et paljud AIFide valitsejate strateegiad on avatud mitmete oluliste riskidele, mis on seotud investorite, muude turuosaliste ja turgudega. Selleks et kehtestada terviklik ja ühtne järelevalvekord, tuleb luua kõnealuseid riske hõlmav raamistik, milles võetakse arvesse AIFide valitsejate kasutatavaid eri investeerimisstrateegiaid ja -tehnikaid. Seepärast tuleks käesolevat direktiivi kohaldada kõigi AIFide valitsejate suhtes, kes valitsevad mis tahes tüüpi fonde, mida ei reguleerita Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiviga 2009/65/EÜ (vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta), ⁽⁴⁾ olenemata õiguslikust või lepingulisest vormist, mille alusel AIFide valitsejad täidavad oma kohustusi. AIFide valitsejatel ei peaks olema õigust valitseda käesoleva direktiivi kohaselt antud tegevusloa alusel eurofonde direktiivi 2009/65/EÜ tähenduses.

- (4) Käesoleva direktiivi eesmärk on luua AIFide valitsejate jaoks siseturg ning kehtestada kõigi, nii liikmesriigis kui ka kolmandas riigis registrijärgset asukohta omavate AIFide valitsejate (vastavalt ELi ja kolmandate riikide AIFide valitsejad) tegevust liidus reguleeriv ühtlustatud ja range õigus- ja järelevalveraamistik. Kuna liidus fondi-valitsemise ja/või turustamisega tegelevatele kolmandate riikide AIFide valitsejatele ja kolmandate riikide AIFe valitsevatele ELi AIFide valitsejatele ühtse reguleeriva raamistiku kehtestamise praktilised tagajärjed ja võimalikud raskused ei ole teada ning vastavate varasemate kogemuste puudumise tõttu on neid raske ennustada, tuleks kehtestada läbivaatamismehhanism. Kavandatakse,

⁽¹⁾ ELT C 272, 13.11.2009, lk 1.

⁽²⁾ ELT C 18, 19.1.2011, lk 90.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 11. novembri 2010. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni veel avaldamata) ja nõukogu 27. mai 2011. aasta otsus.

⁽⁴⁾ ELT L 302, 17.11.2009, lk 32.

et pärast kaheaastast üleminekuperioodi, kui jõustub vastavasisuline komisjoni poolt vastu võetav delegeeritud õigusakt, muutub ühtne Euroopa tegevusloa kord kohaldatavaks liidus fondivalitsemise ja/või turustamisega tegelevatele kolmandate riikide AIFide valitsejatele ja kolmandate riikide AIFe valitsejatele ELi AIFide valitsejatele. Kavandatakse, et ühtne kord kehtib edasise kolmeaastase üleminekuperioodi vältel teatavate ühtlustatud miinimumtingimuste alusel paralleelselt liikmesriikide siseriiklike kordadega. Kavandatakse, et nimetatud kolmeaastase paralleelse kehtivusaja möödumisel tunnistatakse siseriiklikud korrad pärast komisjoni uue delegeeritud õigusakti jõustumist kehtetuks.

- (5) Neli aastat pärast käesoleva direktiivi ülevõtmise tähtaega peaks komisjon, võttes arvesse direktiivi eesmärke, vaatama läbi selle kohaldamise ja reguleerimisala ning hindama, kas ühtlustatud liidu lähenemisviis on põhjustanud suuremaid jätkuvaid turuhäireid, ning kas käesolev direktiiv annab tulemusi siseturu ja ühtsete konkurentsitingimuste põhimõtete elluviimisel.
- (6) Käesoleva direktiivi reguleerimisala peaks piirduma üksusega, mis tegelevad AIFide valitsemise kui korrapärase äritegevusega, olgu tegemist avatud või kinniste AIFidega, sõltumata nende õiguslikust vormist ja sellest, kas nad on väärtpaberibörsil noteeritud või mitte, ning mis kaasavad mitmete investorite kapitali, et investeerida see kapital vastavalt kindlaks määratud investeerimispoliitikale kõnealuste investorite kasuks.
- (7) Perekondlike investeerimisinstrumentide sarnaseid investeerimisettevõtteid, mis tegelevad investorite eravara investeerimisega ilma väliskapitali kaasamata, ei tuleks lugeda AIFideks käesoleva direktiivi tähenduses.
- (8) Üksused, mida käesoleva direktiivi kohaselt AIFide valitsejateks ei loeta, ei kuulu käesoleva direktiivi reguleerimisalasse. Järelikult ei peaks käesolevat direktiivi kohaldama valdusettevõtjate suhtes käesoleva direktiivi tähenduses. Samas ei tohiks selle reguleerimisalast välja jätta börsivälise kapitali investeerimisfondide valitsejaid ega neid AIFide valitsejaid, kelle valitsetavate AIFide aktsiatega kaubeldakse reguleeritud turul. Lisaks ei peaks käesolevat direktiivi kohaldama pensionifondide valitsemise, töötajate kaasamis- või kogumiskavade, riigiüleste institutsioonide, riikide keskpankade, keskvalitsuste, piirkondlike ja kohalike omavalitsuste, sotsiaalkindlustus- ja pensionisüsteemide toetavaid fonde valitsevate organite või institutsioonide, spetsiaalsete väärtpaberistamisinstrumentide ega kindlustuslepingute ja ühisettevõtete suhtes.
- (9) Investeerimisühingutelt, millele on antud tegevusluba vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivile 2004/39/EÜ (finantsinstrumentide turgude kohta),⁽¹⁾ ning krediidasutustelt, millele on antud tegevusluba vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivile 2006/48/EÜ (krediidasutuste asutamise ja tegevuse kohta)⁽²⁾ ei tuleks nõuda käesoleva direktiivi kohast tegevusluba investeerimisteoste osutamiseks, näiteks AIFide individuaalsete investeerimisportfellide haldamiseks. Samas peaksid investeerimisühingud saama AIFide osakuid või aktsiaid liidu investoritele otseselt või kaudselt pakkuda või neisse paigutada ainult juhul, kui neid osakuid või aktsiaid saab turustada vastavalt käesolevale direktiivile. Käesoleva direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmisel tuleks liikmesriikidel võtta arvesse kõnealuse nõude regulatiivset eesmärki ning neil tuleks tagada, et kolmandas riigis asuvad investeerimisühingud, kes asjaomase siseriikliku õiguse kohaselt võivad osutada AIFidega seotud investeerimisteoste, kuuluvad samuti selle nõude kohaldamisalasse. AIFidega seotud investeerimisteoste osutamine kõnealuste ühingute poolt ei tohiks põhjustada käesoleva direktiivi nõuete *de facto* eiramist seeläbi, et AIFI valitseja muutub fiktiivseks äriühinguks hoolimata sellest, kas AIFI valitseja on asutatud liidus või kolmandas riigis.
- (10) Käesoleva direktiiviga AIFe ei reguleerita. Seega peaks olema jätkuvalt võimalik reguleerida AIFe ja teostada nende üle järelevalvet siseriiklikul tasandil. Oleks ebaproportsionaalne reguleerida liidu tasandil AIFide valitsejate poolt valitsetavate AIFide portfellide struktuuri või koostist ning oleks keeruline tagada sellist laiaulatuslikku ühtlustamist, kuna AIFide valitsejad valitsevad väga eri tüüpi AIFe. Seepärast ei piirata käesoleva direktiiviga liikmesriikide õigust kehtestada või jätkuvalt kohaldada siseriiklike nõudeid nende territooriumil asutatud AIFide suhtes. Asjaolu, et liikmesriik võib oma territooriumil asuvate AIFide suhtes kehtestada täiendavaid nõudeid võrreldes muudes liikmesriikides kohaldatavate nõuetega, ei tohiks piirata teises liikmesriigis käesoleva direktiivi kohaselt tegevusloa saanud AIFI valitseja õigust turustada liidus kutselistele investoritele teatavaid AIFe, mis asuvad väljaspool liikmesriiki, kes on kõnealused täiendavad nõuded kehtestanud, ja millele seetõttu nimetatud täiendavaid nõudeid ei kohaldata.
- (11) Käesoleva direktiivi mitmete sätetega kohustatakse AIFide valitsejaid tagama selliste nõuete järgimist, mille eest nad mõnede fondistruktuuride puhul ei ole vastutavad. Sellekohaseks näiteks võib tuua fondistruktuurid, mille puhul vastutab deposiitoriumi määramise eest AIF või tema nimel tegutsev muu üksus. Sellistel juhtudel ei ole AIFI valitsejal lõplikku kontrolli selle üle, kas deposiitorium on tegelikult määratud, välja arvatud juhul, kui AIFI valitsetakse siseselt. Kuna käesoleva direktiiviga

(1) ELT L 145, 30.4.2004, lk 1.

(2) ELT L 177, 30.6.2006, lk 1.

AiFe ei reguleerita, ei saa sellega ka neile kehtestada depositooriumi määramise kohustust. Kui AIFi valitseja ei suuda tagada, et AIF või selle nimel tegutsev muu üksus täidab kohaldatavaid nõudeid, peaksid pädevad asutused nõudma, et AIFi valitseja võtab vajalikud meetmed olukorra parandamiseks. Kui sellistest meetmetest hoolimata nõudeid jätkuvalt ei täideta ja kui tegemist on ELi AIFi valitsejaga või ELi AIFi valitseva tegevusloa saanud kolmanda riigi AIFi valitsejaga, peaks asjaomase AIFi valitseja tagasi astuma. Kui AIFi valitseja seda ei tee, siis peaksid tema päritoluliikmesriigi pädevad asutused nõudma tema tagasiastumist ning kõnealust AIFi ei tohiks liidus enam turustada. Sama keeldu peaks kohaldama ka tegevusloa saanud kolmandate riikide AIFide valitsejate suhtes, kes turustavad liidus kolmandate riikide AIFe.

- (12) Kui ei ole selgelt määratud teisiti, tähistab käesoleva direktiivi viide AIFi investorite huvidele mitte investorite individuaalseid huve, vaid üksnes nende kui AIFi investeerijate huve.
- (13) Kui käesolevas direktiivis sätestatud eranditest ja piirangutest ei tulene teisiti, peaks käesolevat direktiivi kohaldama kõigi ELi AIFide valitsejate suhtes, kes valitsevad ELi või kolmandate riikide AIFe, sõltumata sellest, kas neid fonde turustatakse liidus või mitte, ELi AIFe valitsevate kolmanda riigi AIFide valitsejate suhtes, sõltumata sellest, kas neid fonde turustatakse liidus või mitte, ning liidus ELi või kolmandate riikide AIFe turustavate kolmandate riikide AIFide valitsejate suhtes.
- (14) Käesolevas direktiivis sätestatakse nõuded selle kohta, kuidas AIFide valitsejad peaksid valitsema nende vastutusalasse kuuluvaid AIFe. Kolmandate riikide AIFide valitsejate puhul puudutab see vaid ELi AIFide ja teiste selliste AIFide valitsemist, mille osakuid või aktsiaid turustatakse ka kutselistele investoritele liidus.
- (15) Käesoleva direktiivi kohaselt ELi AIFi valitsejale tegevusloa andmine puudutab nimetatud AIFi valitseja päritoluliikmesriigis asuva ELi AIFi valitsemist. Täiendavatest teavitamisnõuetest sõltuvalt hõlmab see ka ELi AIFide, mida valitsevad ELi AIFide valitsejad, turustamist kutselistele investoritele liidus ning nende ELi AIFide valitsemist, mille asukoht on liikmesriigis, mis ei ole AIFi valitseja päritoluliikmesriik. Käesoleva direktiiviga nähakse ette ka tingimused, mille kohaselt tegevusloa saanud ELi AIFide valitsejad võivad liidus turustada kutselistele investoritele kolmandate riikide AIFe, ja tingimused, mille kohaselt kolmandate riikide AIFide valitsejad võivad saada tegevusloa valitseda ELi AIFe ja/või Euroopa tegevusloa alusel turustada AIFe kutselistele investoritele liidus. Üleminekuperioodina kavandataval ajal võiks liikmesriikidel olla võimalik lubada ELi AIFide valitsejatel turustada kolmandate riikide AIFe üksnes nende territooriumil ja/või lubada kolmandate riikide AIFide valitsejatel

valitseda ELi AIFe ja/või turustada AIFe üksnes nende territooriumil kutselistele investoritele, tingimusel et järgitakse siseriiklikku õigust ja teatavaid käesolevas direktiivis sätestatud miinimumtingimusi.

- (16) Käesolevat direktiivi ei peaks kohaldama AIFide valitsejate suhtes, kes valitsevad selliseid AIFe, mille ainsateks investoriteks on nad ise, nende ema- või tütarettevõtjad või nende ematettevõtja teised tütarettevõtjad ning juhul, kui need investorid ei ole ise AIFid.
- (17) Lisaks nähakse käesoleva direktiiviga ette vähem range režiim nende AIFide valitsejate suhtes, kelle valitsetavate AIFide kogumaht jääb alla 100 miljoni euro künnist või kes valitsevad üksnes finantsvõimendusega AIFe ja ei anna investoritele viie aasta jooksul tagasivõtmise õigust, kui nende valitsetavate AIFide kogumaht jääb alla 500 miljoni euro künnist. Kuigi asjaomaste AIFide valitsejate tegevus eraldiseisvalt ei mõjuta tõenäoliselt oluliselt finantsstabiilsust, on võimalik, et summaarselt võib nende tegevus põhjustada süsteemseid riske. Seetõttu ei peaks asjaomastelt AIFide valitsejatel nõudma täieliku tegevusloa taotlemist, vaid enda päritoluliikmesriigis registreerimist ning muu hulgas peaksid nad ka esitama pädevatele asutustele asjaomase teabe enda poolt kaubeldavate peamiste instrumentide kohta ning nende poolt valitsetavate AIFide peamiste riskide ja olulisemate riskikontsentratsioonide kohta. Käesolevas direktiivis ette nähtud õigustest kasusaamiseks peaks siiski olema lubatud käsitada nimetatud väiksemaid AIFide valitsejaid AIFide valitsejatena, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva direktiiviga ette nähtud osalemisvõimaluse menetlust. Nimetatud erand ei peaks piirama liikmesriikide võimalust kehtestada rangemaid nõudeid neile AIFide valitsejatele, kes ei ole osalemisvõimalust kasutanud.
- (18) Ükski ELi AIFi valitseja ei tohiks valitseda ja/või turustada liidus kutselistele investoritele ELi AIFe, välja arvatud juhul, kui tal on käesoleva direktiivi kohaselt saadud tegevusloa. Käesoleva direktiivi kohaselt tegevusloa saanud AIFi valitseja peaks alati vastama käesolevas direktiivis kehtestatud tegevusloa andmise tingimustele.
- (19) Kohe, kui käesolev direktiiv seda võimaldab, tuleks selle kohaselt anda tegevusloa ka kolmandate riikide AIFide valitsejatele, kes kavatsevad valitseda ELi AIFe ja/või liidus tegevusloa alusel turustada AIFe, samuti ELi AIFide valitsejatele, kes kavatsevad liidus tegevusloa alusel turustada kolmandate riikide AIFe. Vähemalt üleminekuperioodil peaks liikmesriigil olema võimalik lubada ka kolmandate riikide AIFide valitsejatel turustada AIFe kõnealuses liikmesriigis ning lubada ELi AIFide valitsejatel turustada kolmandate riikide AIFe kõnealuses liikmesriigis, tingimusel et järgitakse käesolevas direktiivis sätestatud miinimumtingimusi.

- (20) Sõltuvalt nende õiguslikust vormist peaks saama AIFe valitseda väliselt või siseselt. AIFE tuleks lugeda siseselt valitsetavaks, kui valitsemisülesandeid täidab AIFI juhtorgan või mõni muu sisemine organ. Kui AIFI õiguslik vorm võimaldab sisest valitsemist ning kui selle juhtorgan otsustab välist AIFI valitsejat mitte nimetada, on AIF ka AIFI valitseja ja peaks seetõttu täitma kõiki käesoleva direktiivi kohaselt AIFide valitsejatele kehtivaid nõudeid ning saama vastava tegevusloa. AIFI valitsejana toimival siseselt valitsetaval AIFil ei tohiks aga lubada tegutseda teiste AIFide välise valitsejana. AIFI tuleks lugeda väliselt valitsetavaks, kui AIF on oma valitsejaks nimetanud või keegi on tema nimel valitsejaks nimetanud välise juriidilise isiku, kes selle tulemusel vastutab AIFI valitsemise eest. Kui konkreetse AIFI valitsemiseks on nimetatud väline AIFI valitseja, ei tuleks seda käsitada kõnealuse AIFI valitseja poolt väärtpaberiportfellide haldamise teenuste osutamisenä direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti 9 tähenduses, vaid hoopis käesoleva direktiivi kohaselt teostatava ühisportfelli haldusena.
- (21) AIFide valitsemine peaks tähendama vähemalt investeerimiste valitsemise teenuste osutamist. Käesoleva direktiivi kohaselt määratud üksikul AIFI valitsejal ei tohiks kunagi lubada osutada portfelli haldust, ilma et ta osutaks ka riskijuhtimist või vastupidi. Vastavalt käesolevas direktiivis kehtestatud tingimustele ei tohiks samas tegevusloa saanud AIFI valitsejat keelata osalemast ka AIFI haldamises ja turustamises või AIFI varadega seotud tegevustes. AIFI välisel valitsejal ei tohiks keelata investorite volituste alusel, kliendikeskselt ja diskretsionaarselt osutada investeerimisportfellide haldamise teenuseid, kaasa arvatud pensionifondide portfelliid ja tööandjapensioni kogumisasutuste portfelliid, mis on hõlmatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. juuni 2003. aasta direktiiviga 2003/41/EÜ (tööandjapensioni kogumisasutuste tegevuse ja järelevalve kohta),⁽¹⁾ või osutada investeerimisalase nõustamise kõrvalteenuseid; lisaks ei tohiks tal olla keelatud hoida ja hallata ühisinvesteeringutevõtjate osakuid ning võtta vastu ja edastada korraldusi. Vastavalt direktiivi 2009/65/EÜ kohasele tegevusloale tuleks AIFI välisel valitsejal lubada valitseda eurofonde.
- (22) Tuleb tagada range juhtimiskontroll AIFide valitsejate tegevuse üle. AIFide valitsejaid tuleks juhtida ja nende tegevust korraldada nii, et võimalikult vähendada huvide konflikte. Käesoleva direktiiviga kehtestatud korralduslikud nõuded ei tohiks piirata selliste süsteemide ja kontrollide kohaldamist, mis on siseriikliku õigusega kehtestatud AIFI valitsejas või tema nimel töötavate isikute registreerimiseks.
- (23) Selleks et tagada AIFide valitsejate poolt AIFide valitsemise järjepidevus ja korrapärasus ning katta AIFide valitsejate riskid seoses kutsealase vastutusega kõigi nende tegevuste puhul, kaasa arvatud AIFide valitsemine volituse alusel, tuleb kehtestada miinimumkapitali nõuded. AIFide valitsejad peaksid saama vabalt valida, kas katta kutsealase vastutusega seotud võimalikud riskid täiendavate omavahendite või asjakohase kutsekindlustusega.
- (24) Et vähendada halvasti kavandatud tasustamissüsteemide võimalikku negatiivset mõju usaldusväärsele riskijuhtimisele ja üksikisikute riskikäitumise kontrollimisele, tuleks AIFide valitsejatele panna selge kohustus kehtestada selliste töötajate kategooriate suhtes, kelle ametialane tegevus mõjutab oluliselt nende valitsetavate AIFide riskiprofiile, usaldusväärse ja tõhusa riskijuhtimisega kooskõlas olev tasustamispoliitika ja -tavad ning neid rakendada. Sellised töötajate kategooriad peaksid hõlmama vähemalt tippjuhte, riskide võtjaid, kontrollifunktsioonide täitjaid ja kõiki töötajaid, kelle summaarne töötasu paigutab nad kõrgema astme juhtkonna ja riskide võtjatega samasse palgavahemikku.
- (25) Tasustamispoliitika põhimõtetes tuleks tunnistada, et AIFide valitsejad võivad kohaldada kõnealuseid poliitikaide erinevalt, sõltuvalt nende enda ja nende valitsetavate AIFide suurusest, oma sisekorraldusest ning oma tegevuse olemusest, ulatusest ja keerukusest.
- (26) Komisjoni 30. aprilli 2009. aasta soovitus 2009/384/EÜ (palgapoliitika kohta finantsteenuste sektoris)⁽²⁾ sätestatud usaldusväärset tasustamispoliitikat käsitlevad põhimõtted on käesoleva direktiivi põhimõtetega kooskõlas ja täiendavaid neid.
- (27) Et edendada tasustamispoliitika ja -tavade hindamisega seotud järelevalvetegevuse ühtlustamist, peaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010⁽³⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) tagama AIFide valitsejate sektoris usaldusväärse tasustamispoliitika suuniste olemasolu. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010⁽⁴⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve) peaks aitama tal kõnealuseid suuniseid välja töötada.

⁽¹⁾ ELT L 235, 23.9.2003, lk 10.

⁽²⁾ ELT L 120, 15.5.2009, lk 22.

⁽³⁾ ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.

⁽⁴⁾ ELT L 331, 15.12.2010, lk 12.

- (28) Tasustamist käsitlevad sätted ei tohiks piirata aluslepingutega, eriti ELi toimimise lepingu artikli 153 lõikega 5 tagatud põhiõiguste täielikku teostamist, siseriiklikke lepingu- ja tööõiguse üldpõhimõtteid, kohaldatavaid õigusakte seoses aktsionäride õiguste ja osalusega ning asjaomase asutuse haldus- ja järelevalveüksuste üldiste kohustustega, samuti vajaduse korral tööturu osapoolte õigust sõlmida ja jõustada kollektiivlepinguid vastavalt siseriiklikele õigusele ja tavadele.
- (29) Investorite huvide kaitseks on esmatähtis hinnata varasid usaldusväärselt ja objektiivselt. AIFide valitsejad kasutavad varade hindamisel eri meetodeid ja süsteeme vastavalt varadele, millesse nad peamiselt investeerivad, ja turgudele, kus nad tegutsevad. Kõnealuseid erinevusi tuleks tunnustada, kuid samas tuleks siiski nõuda, et AIFide valitsejad viiksid kõigil juhtudel läbi hindamismenetluse, mille tulemuseks on AIFide varade nõuetekohane hindamine. Varade hindamise ning varade puhaskväärtuse arvutamise protsess ei tohiks funktsionaalselt sõltuda AIFI valitseja portfelli haldusest ja tasustamispoliitikast ning muud meetmed peaksid tagama huvide konfliktide ennetamise ja töötajate lubamatu mõjutamise vältimise. Teatavatel tingimustel peaks AIFide valitsejad saama määrata hindamise teostamiseks välishindaja.
- (30) Rangete tingimuste ja piirangute täitmise korral (sh objektiivsete põhjuste olemasolul) peaks AIFI valitsejal olema võimalik delegeerida mõningate oma ülesannete enda nimel täitmine vastavalt käesolevale direktiivile, et suurendada oma äritegevuse tõhusust. Samadel tingimustel peaks olema lubatud ka edasidelegeerimine. AIFide valitsejad peaksid siiski alati jääma vastutavaks delegeeritud ülesannete nõuetekohase täitmise ja käesoleva direktiivi järgimise eest.
- (31) AIFide valitsejate ülesannete delegeerimisele kehtestatud ranged piirangud ja tingimusi tuleks kohaldada I lisas sätestatud valitsemisülesannete delegeerimisele. Tugiülesannete, näiteks AIFI valitseja valitsemisülesannetega seoses teostatavate haldus- ja tehniliste ülesannete delegeerimisele ei peaks käesolevas direktiivis sätestatud eripiirangud ja tingimused kehtima.
- (32) Hiljutised arengud viitavad hädavajadusele lahutada varade hoidmise ja valitsemisega seotud ülesanded ning eraldada investorite varad valitseja varadest. Kuigi AIFide valitsejad valitsevad AIFe, kasutades muu hulgas varade hoidmiseks erinevaid ärimudeleid ja korda, on väga oluline, et määratakse AIFI valitsejast eraldiseisev deposiitorium, mis täidab AIFI suhtes deposiitoriumi ülesandeid.
- (33) Depositooriumi määramist ja ülesandeid reguleerivaid käesoleva direktiivi sätteid peaks kohaldama kõigi AIFide valitsejate poolt käesoleva direktiivi kohaselt valitsetavate AIFide ja seega kõigi AIFI ärimudelite suhtes. Neid peaks siiski kohandama vastavalt eri ärimudelite erisustele. Mõne ärimudeli korral on teatavad deposiitoriumi ülesanded asjakohasemad kui teiste korral, sõltuvalt sellest, mis liiki varadesse AIF investeerib ja millised ülesanded nende varadega seonduvad.
- (34) AIFide puhul, mis ei saa viie aasta jooksul pärast algse investeeringu tegemist kasutada tagasivõtmise õigust ja mis oma keske investeerimispoliitika tõttu üldjuhul ei investeerib varadesse, mida tuleb hoida vastavalt käesolevale direktiivile, või investeerivad üldjuhul emitentidesse või börsil noteerimata äriühingutesse, et võimaluse korral omandada kontrolli selliste ettevõtete (näiteks börsivälise kapitali, riskikapitali- ja kinnisvarafondid) üle vastavalt käesolevale direktiivile, peaks liikmesriikidel olema võimalik lubada määrata deposiitoriumi ülesannete täitmiseks notar, jurist, registripidaja või muu üksus. Sellisel juhul peaks deposiitoriumi ülesanded kuuluma kutse- või äritegevuse hulka, mille suhtes kohaldatakse määratud üksusele õigusaktiga kehtestatud kohustusliku ametialase registreerimise nõuet või ametialast käitumist käsitlevaid õigusnorme või ametialase käitumise reegleid ja et ta suudab pakkuda piisavaid finants- ja ametialaseid tagatisi selle kohta, et ta on suuteline tõhusalt täitma asjaomaseid deposiitoriumi ülesandeid ning sellest tulenevaid kohustusi. Siinjuures arvestatakse praegust tegevuspraktikat teatavate kinniste fondide puhul. Siiski peaks hoidmisülesande tähtsust arvestades kõigi teiste AIFide deposiitorium olema kas krediitiasutus, investeerimisühing või muu direktiivi 2009/65/EÜ kohaselt lubatud üksus. Ainult kolmandate riikide AIFide puhul võiks deposiitorium olla ka krediitiasutus või mis tahes käesolevas põhjenduses osutatuga samalalaadne üksus, tingimusel et tema suhtes kohaldatavad usaldatavusnormatiivid ja tema üle teostatav järelevalve on liidu õigusega samaväärse mõjuga ja et neid jõustatakse tulemuslikult.
- (35) Depositooriumi registrijärgne asukoht või filiaal peaks asuma AIFiga samas riigis. Kolmanda riigi AIFI deposiitoriumi asukoht võiks olla samas kolmandas riigis vaid teatavate lisatingimuste täitmise korral. Delegeeritud õigusaktidega kehtestatud kriteeriumide alusel peaks komisjonil olema õigus võtta vastu rakendusmeetmeid, milles kinnitatakse, et kolmanda riigi usaldatavusnormatiivid ja järelevalve on liidu õigusega samaväärse mõjuga ja neid jõustatakse tulemuslikult. Lisaks peaks kohaldama määruse (EL) nr 1095/2010 artiklis 19 sätestatud vahendusmenetlust, kui pädevad asutused on muude lisatingimuste korrektse kohaldamise küsimuses eriarvamusel. Teise variandina võiks kolmanda riigi AIFI deposiitorium asuda seda AIFI valitseva AIFI valitseja päritoluliikmesriigis või viidatavas liikmesriigis.

- (36) Komisjoni kutsutakse üles uurima võimalust esitada asjakohase horisontaalse seadusandliku akti ettepanek, mis täpsustaks depositooriumi kohustusi ja vastutust ning reguleeriks ühes liikmesriigis asuva depositooriumi õigust pakkuda oma teenuseid mõnes teises liikmesriigis.
- (37) Depositoorium peaks vastutama AIFI rahavoogude nõuetekohase järelevalve ning eelkõige selle tagamise eest, et AIFile või tema nimel tegutsevale AIFI valitsejale kuuluvat investeerimisraha ja sularaha kajastatakse nõuetekohaselt kontodel, mis avatakse kas AIFI nimel, AIFI nimel tegutseva AIFI valitseja nimel või AIFI nimel tegutseva depositooriumi nimel. Samuti peaks depositoorium vastutama AIFI varade hoidmise, sealhulgas depositooriumi raamatupidamises avatud finantsinstrumentide kontole kantavate finantsinstrumentide ja kõigi selliste finantsinstrumentide hoidmise eest, mida saab depositooriumile füüsiliselt üle anda, ning AIFI või tema nimel tegutseva AIFI valitseja kõigi muude varade omandiõiguse tõendamise eest. Investorite raha sularahakontodele kandmise tagamisel peaks depositoorium võtma arvesse komisjoni 10. augusti 2006. aasta direktiivi (millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/39/EÜ seoses investeerimisühingute suhtes kohaldatavate organisatsiooniliste nõuete ja tegutsemistingimustega ning nimetatud direktiivi jaoks määratletud mõistetega) ⁽¹⁾ artiklis 16 sätestatud põhimõtteid.
- (38) Depositoorium peaks tegutsema ausalt, õiglaselt, professionaalselt, sõltumatult ja AIFI või selle investorite huvides.
- (39) Depositooriumil peaks olema võimalik delegeerida varade hoidmine kolmandale isikule, kes võib omakorda selle ülesande edasi delegeerida. Delegeerimine ja edasidelegeerimine peaksid siiski olema objektiivselt põhjendatud ja tuleks kohaldada rangeid nõudeid delegeeritud ülesande täitmiseks volitatud kolmanda isiku sobivuse ning kõnealuse kolmanda isiku valimisel, määramisel ja läbivaatamisel depositooriumi poolt rakendatava piisava vilumuse, ettevaatuse ja hoolikuse suhtes.
- (40) Kolmandal isikul, kellele varade hoidmine delegeeritakse, peaks olema võimalik kanda mitme AIFI varad kollektiivsele alajaotustega kontole (nn omnibus-konto).
- (41) Kui varade hoidmine usaldatakse väärtpaberiarveldussüsteemi korraldajale, kes on määratud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiivile 98/26/EÜ (arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemides), ⁽²⁾ või kui sarnaste teenuste osutamine usaldatakse kolmandate riikide väärtpaberiarveldussüsteemidele, ei peaks seda lugema hoidmisülesande delegeerimiseks.
- (42) Depositooriumi ülesannete delegeerimisele kehtestatud ranged piirangud ja tingimused peaksid kehtima tema kui depositooriumi spetsiifiliste ülesannete delegeerimisel, nimelt järelevalve rahavoogude üle, varade hoidmine ja järelevalveülesanded. Depositooriumi ülesannetega seotud tugiülesannete, näiteks depositooriumi ülesannete hulka kuuluvate haldus- ja tehniliste ülesannete delegeerimisele käesolevas direktiivis sätestatud eripiirangud ja tingimused ei kehti.
- (43) Käesolevas direktiivis arvestatakse ka asjaoluga, et paljud AIFid ja eriti riskifondid kasutavad praegu peamaaklerit. Käesoleva direktiiviga tagatakse AIFidele võimalus jätkuvalt kasutada peamaaklereid. Peamaakleri võib aga depositooriumiks määrata ainult tingimusel, et tema kui depositooriumi ülesanded on peamaakleri ülesannetest funktsionaalselt ja hierarhiliselt lahutatud ning võimalikud huvid konfliktid on nõuetekohaselt välja selgitatud, juhitud ja AIFI investoritele teatavaks tehtud, kuna peamaaklerid tegutsevad AIFI vastaspoolena ega saa seetõttu tegutseda AIFI huvides, nagu seda nõutakse depositooriumilt. Depositooriumid peaksid saama delegeerida varade hoidmise ülesandeid kas ühele või mitmele peamaaklerile või muudele kolmandatele isikutele. Lisaks delegeeritud varade hoidmise ülesandele tuleks peamaakleritel lubada osutada AIFile peamaakleri teenuseid. Nimeetatud peamaakleri teenused ei peaks kuuluma delegeerimiskokkuleppesse.
- (44) Depositoorium peaks kandma vastutust AIFI valitseja, AIFI ja investorite kahjude eest. Käesolevas direktiivis eristatakse hoitavate finantsinstrumentide kaotust ja muid kahjusid. Muude kui hoitavate finantsinstrumentide kaotuse puhul peaks depositoorium kandma vastutust tahtluse või hooletuse korral. Kui depositoorium tegeleb varade hoidmisega ja kõnealused varad lähevad kaduma, peaks ta selle eest vastutust kandma, välja arvatud juhul, kui ta suudab tõendada, et kadumamineku põhjustasid välised sündmused, mille üle tal puudub mõistlik kontrollivõimalus ning mille tagajärgi ei oleks olnud võimalik vältida, vaatamata kõigile pingutustele nende ärahoidmiseks. Sellega seoses ei tohiks depositooriumil olla võimalik tugineda vastutusest hoidumise eesmärgil oma siseolukorrale, näiteks töötaja toime pandud pettusele.
- (45) Kui depositoorium delegeerib varade hoidmise ülesande edasi ja kolmanda isiku poolt hoitavad varad lähevad kaduma, peaks depositoorium selle eest vastutust kandma. Kui aga depositooriumil selgesõnaliselt lubatakse vastutusest vabaneda, kandes vastutuse üle kõnealusele kolmandale isikule depositooriumi ja AIFI või vajaduse

⁽¹⁾ ELT L 241, 2.9.2006, lk 26.

⁽²⁾ EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45.

korral AIFI nimel tegutseva AIFI valitseja vahel sõlmitud kirjaliku lepinguga, milles vastutusest vabastamist objektiivselt põhjendatakse, ning asjaomast kolmandat isikut saab tema ja depositeoriumi vahel sõlmitud lepingu põhjal pidada kaotuse eest vastutavaks, peaks depositeoriumil olema võimalik vastutusest vabaneda, kui ta suudab tõendada, et ta on tegutsenud piisava vilumuse, ettevaatuse ja hoolikusega ja et delegerimisel kehtivaid erinõudeid on täidetud. Kolmandale isikule vastutuse lepingulise ülekandmise nõude kehtestamisega soovitakse käesolevas direktiivis siduda selline leping välismõjudega, pannes asjaomase kolmanda isiku hoitavate finantsinstrumentide kadumamineku korral vahetult vastutama AIFI või AIFI investorite ees.

- (46) Kui kolmanda riigi õiguse kohaselt peab finantsinstrumente hoidma kohalik üksus ja depositeoriumi delegerimisnõudeid rahuldavad kohalikud üksused puuduvad, võiks depositeorium vastutusest vabaneda järgmistel tingimustel: asjaomase AIFI tingimused või põhikiri võimaldavad selgesõnaliselt sellist vastutusest vabastamist, investoreid teavitati enne investeeringu tegemist nõuetekohaselt vastutusest vabastamisest ja seda õigustavatest asjaoludest, AIF või tema nimel tegutsev AIFI valitseja soovitas depositeoriumil delegerida selliste finantsinstrumentide hoidmine kohalikule üksusele, depositeoriumi ja AIFI või tema nimel tegutseva AIFI valitseja vahel on sõlmitud kirjalik leping, milles lubatakse selgesõnaliselt sellist vastutusest vabastamist, ning depositeoriumi ja kolmanda isiku vahel on sõlmitud kirjalik leping, millega depositeoriumi kohustused antakse selgesõnaliselt üle sellele kolmandale isikule ning finantsinstrumentide kadumamineku korral võimaldatakse AIFil või tema nimel tegutseval AIFI valitsejal esitada nõue nimetatud kolmandale isikule või lasta depositeoriumil nende nimel selline nõue esitada.
- (47) Käesoleva direktiiviga ei tohiks piirata võimalust võtta tulevikus mis tahes õiguslikke meetmeid seoses direktiivis 2009/65/EÜ sätestatud depositeoriumiga, kuna eurofondid ja AIFid erinevad nii oma investimisstrateegiast kui ka sihtrühmaks olevate investorite poolest.
- (48) AIFI valitseja peaks tegema kättesaadavaks iga enda valitsetava ELi AIFI ja iga liidus turustatava AIFI aastaaruande iga majandusaasta kohta hiljemalt kuus kuud pärast majandusaasta lõppu vastavalt käesolevale direktiivile. Nimetatud kuuekuuline tähtaeg ei piira liikmesriikide õigust kehtestada lühemat tähtaega.
- (49) Võttes arvesse, et AIFide valitsejatel on võimalik kasutada finantsvõimendust ja teatavatel tingimustel põhjustada süsteemset riski või turuhäireid, tuleks kehtestada erinõuded finantsvõimendust kasutavate AIFide valitsejate suhtes. Kõnealuste riskide kindlakstegemiseks, jälgimiseks ja maandamiseks vajalikku teavet ei ole liidus järjepidevalt

kogutud, samuti ei ole seda jagatud liikmesriikide vahel, et teha kindlaks liidu finantsturgude stabiilsust ohustavate riskide võimalikke allikaid. Sellise olukorra parandamiseks tuleks kohaldada erinõudeid nende AIFide valitsejate suhtes, kes kasutavad AIFI tasandil suurt finantsvõimendust. Selliseid AIFide valitsejaid tuleks kohustada avaldama teavet kasutatud finantsvõimenduse üldise taseme kohta, selle jagunemise kohta raha või väärtpaberite laenamisest tuleneva võimenduse ja tuletisinstrumentide olemisest tuleneva võimenduse vahel, varade korduva kasutamise ja AIFI finantsvõimenduse peamiste allikate kohta. Pädevate asutuste kogutud teavet tuleks jagada teiste liidu asutustega, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvega ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga, mis on loodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrusega (EL) nr 1092/2010 (finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve kohta Euroopa Liidus ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamise kohta), ⁽¹⁾ et hõlbustada ühist analüüsi AIFide valitsejate poolt valitsetavates AIFides kasutatava finantsvõimenduse mõju kohta liidu finantssüsteemile, samuti ühise lahenduse leidmist. Kui AIFI valitseja poolt valitsetav AIF võib kujutada endast krediidiasutusele või teises liikmesriigis asuval muule süsteemselt olulisele asutusele olulist ohuallikat, tuleks ka see teave edastada pädevatele asutustele.

- (50) AIFI valitseja poolt valitsetavate AIFide suhtes finantsvõimenduse kasutamiseiga võetud riskide nõuetekohase hindamise tagamiseks peaks AIFI valitseja tõendama, et iga valitsetava AIFI finantsvõimenduse piirangud on mõistlikul tasemel, ja seda, kuidas ta igal ajal neist piirangutest kinni peab. Finantssüsteemi stabiilsuse ja terviklikkuse võimaliku ohustamise korral peaks AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel olema võimalik kehtestada piirangud finantsvõimendusele, mida AIFI valitseja saab tema valitsetavate AIFide suhtes kasutada. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu peaks kõigist sellistest meetmetest teavitama.
- (51) Samuti peetakse vajalikuks lasta Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvel määrata, võttes arvesse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu soovitusi, kas AIFI valitseja või selliste valitsejate kontserni kasutatav finantsvõimendus ohustab tõsiselt finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust, ning nõustada pädevaid asutusi võetavate parandusmeetmete valimisel.
- (52) Tuleb tagada, et AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused, äriühingud, kelle üle AIFI valitseja valitsetav AIF omab kontrolli, ja selliste äriühingute töötajad saaksid teavet, mida on kõnealustel äriühingutel vaja, et hinnata, kuidas selline kontroll mõjutab nende olukorda.

⁽¹⁾ ELT L 331, 15.12.2010, lk 1.

- (53) Kui AIFide valitsejad valitsevad AIFe, mis omavad kontrolli emitendi üle, kelle osakutega on lubatud kaubelda reguleeritud turul, tuleks teave avaldada vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivile 2004/25/EÜ (ülevõtmispakkumiste kohta) ⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2004. aasta direktiivile 2004/109/EÜ (lähipaistvuse nõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele) ⁽²⁾. Tuleks kohaldada erinõudeid AIFide valitsejate suhtes, kes valitsevad AIFe, mis omavad kontrolli väärtpaberibörsil noteerimata äriühingu üle. Kontrollitava äriühinguga seotud lähipaistvuse tagamiseks tuleks kohaldada tõhustatud lähipaistvus-, avalikustamis- ja aruandlusnõudeid. Lisaks tuleks asjakohaste AIFide aastaaruandeid täiendada andmetega kontrollitava äriühingu kohta või lisada selline täiendav teave kontrollitava äriühingu aastaaruandesse. Selline teave tuleks teha kättesaadavaks äriühingu töötajate usaldusisikutele, või nende puudumisel töötajatele endile, ning asjaomase AIFI investoritele.
- (54) Teatavate äriühingute töötajate teavitamise nõuet kohaldatakse juhul, kui AIF omandab kooskõlas käesoleva direktiiviga kontrolli selliste äriühingute üle. Enamikul juhtudel AIFI valitsejal siiski ei ole kontrolli AIFI üle, välja arvatud juhul, kui tegemist on siseselt juhitava AIFiga. Lisaks puudub äriühinguõiguse üldpõhimõtete kohaselt vahetu seos äriühingu aktsionäride ja töötajate usaldusisikute või nende puudumisel töötajatele endi vahel. Seetõttu ei saa käesoleva direktiiviga äriühingu aktsionäriks või selle valitsejale, nimelt AIFile ja AIFI valitsejale otseselt kehtestada äriühingu töötajate usaldusisikute või nende puudumisel töötajate endi teavitamise nõuet. Käesoleva direktiiviga tuleks kehtestada töötajate usaldusisikute või nende puudumisel töötajate endi teavitamise nõudega seoses asjaomasele AIFI valitsejale kohustus teha kõik võimalik tagamaks, et asjaomase äriühingu juhatus avaldaks käesoleva direktiivi nõuete kohaselt asjaomase teabe äriühingu töötajate usaldusisikutele või nende puudumisel töötajatele endile.
- (55) Komisjoni kutsutakse üles uurima vajadust ja võimalust muuta käesoleva direktiiviga sätestatud üldiseid teavitamis- ja avalikustamisnõudeid, mida kohaldatakse kontrolli omamise korral väärtpaberibörsil noteerimata ettevõtete või emitentide üle, sõltumata sellest, millise investoriga on tegemist.
- (56) Kui AIFI valitseja valitseb ühte või mitut AIFI, mis omandab kontrolli börsil noteerimata äriühingu üle, peaks AIFI valitseja andma oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele teavet omandamise rahastamise kohta. Kõnealust kohustust esitada teavet rahastamise kohta tuleks kohaldada ka juhul, kui AIFI valitseja valitseb AIFI, mis omandab kontrolli emitendi üle, kelle osakutega on lubatud kaubelda reguleeritud turul.
- (57) Kui AIFI valitseja valitseb ühte või mitut AIFI, mis omandab kontrolli börsil noteerimata äriühingu või emitendi üle, siis 24 kuu jooksul AIFI poolt äriühingus kontrolli omandamisest ei tohiks ta esiteks hõlbustada või toetada tulude jaotamist, kapitali vähendamist, aktsiate tagasivõtmist ja/või äriühingupoolset oma aktsiate omandamist vastavalt käesolevale direktiivile või anda selleks juhiseid; teiseks, juhul kui AIFI valitseja on volitatud äriühingu juhtorganite koosolekul hääletama AIFI nimel, ei tohiks ta hääletada tulude jaotamise, kapitali vähendamise, aktsiate tagasivõtmise ja/või äriühingupoolse oma aktsiate omandamise poolt vastavalt käesolevale direktiivile; ning kolmandaks peaks ta tegema kõik, et takistada tulude jaotamist, kapitali vähendamist, aktsiate tagasivõtmist ja/või äriühingupoolset oma aktsiate omandamist vastavalt käesolevale direktiivile. Käesoleva direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmisel tuleks liikmesriikidel võtta arvesse käesoleva direktiivi V peatüki 2. jaos sätteid ning sellega seoses arvestada vajadusega tagada võrdsed konkurentsitingimused nii ELi kui ka kolmandate riikide AIFidele, kui nad omandavad kontrolli liidus asuvate äriühingute üle.
- (58) Börsil noteerimata äriühingu või emitendi üle kontrolli omandamisel kehtivate teavitamis- ja avalikustamisnõuete ning varade realiseerimise vastaste erikaitsemeetmete suhtes peaks kehtima üldine erand, mis puudutab kontrolli väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate ja kinnisvara omandamiseks, valdamiseks ja haldamiseks loodud eriotstarbeliste finantsinstrumentide üle. Lisaks ei peaks nende nõuete eesmärk olema omandiõigust puudutava teabe avalikustamine, mis seaks AIFI valitseja halvemasse olukorda võrreldes teiste võimalike konkurentidega (näiteks riiklikud investeerimisfondid või konkurendid, kelle soov võib olla saadud teabe abil sundida sihtmärgiks võetud äriühingut tegevust lõpetama). Seetõttu tuleks teavitamise ja teabe avalikustamise kohustuse kohaldamisel arvestada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/14/EÜ (millega kehtestatakse töötajate teavitamise ja nõustamise üldraamistik Euroopa Ühenduses) ⁽³⁾ ning direktiividega 2004/25/EÜ ja 2004/109/EÜ kehtestatud konfidentsiaalset teavet käsitlevate tingimuste ja piirangutega. See tähendab liikmesriikide jaoks vajadust ette näha, et siseriiklikust õigusest tulenevaid tingimusi ja piiranguid arvestades ei ole töötajate usaldusisikutel ja neid abistavatel isikutel õigust edastada töötajatele ja kolmandatele isikutele teavet, mis on neile selgesõnaliselt ja ettevõtja

⁽¹⁾ ELT L 142, 30.4.2004, lk 12.⁽²⁾ ELT L 390, 31.12.2004, lk 38.⁽³⁾ EÜT L 80, 23.3.2002, lk 29.

õiguspäraseid huve arvestades teatavaks tehtud konfidentsiaalselt. Liikmesriikidel peaks siiski olema võimalik lubada töötajate usaldusisikutel ja neid abistavatel isikutel edastada konfidentsiaalset teavet töötajatele ja kolmandatele isikutele, kes on kohustatud hoidma seda konfidentsiaalsena. Liikmesriigid peaksid tagama, et asjaomased AIFide valitsejad ei nõuaks juhatusest töötajate usaldusisikutele või nende puudumisel töötajatele endile sellise teabe esitamist, mis objektiivsete kriteeriumide järgi võiks oma olemuselt asjaosaliste äriühingute tegutsemist tõsiselt kahjustada või nende huve riivata. Teavitamis- ja avalikustamisnõuete ning varade realiseerimise vastaste erikaitsemeetmete kohaldamine ei tohiks ka piirata liikmesriikide vastu võetud rangemate eeskirjade kohaldamist.

(59) Käesoleva direktiiviga kehtestatakse ka tingimused, mille kohaselt võivad ELi AIFide valitsejad turustada liidus kutselistele investoritele ELi AIFide osakuid või aktsiaid. ELi AIFide valitsejate selline turustustegevus peaks olema lubatud ainult niivõrd, kuivõrd AIFI valitsejad täidavad käesolevat direktiivi ja turustavad kooskõlas Euroopa tegevusloaga, ilma et see piiraks käesolevas direktiivis sätestatud künnistest allapoole jäävate AIFide valitsejate poolt AIFide turustamist. Liikmesriikidel peaks olema võimalik lubada sellistest künnistest allapoole jäävate AIFide valitsejate poolt AIFide turustamist vastavalt siseriiklikele õigusnormidele.

(60) AIFI osakuid või aktsiaid peaks olema võimalik liidus reguleeritud turul noteerida või kolmandate isikute poolt konkreetses liikmesriigis AIFI valitseja nimel müügiks pakkuda või paigutada ainult juhul, kui asjaomast AIFI valitsevat AIFI valitsejal on luba AIFI osakuid või aktsiaid kõnealuses liikmesriigis turustada. AIFide turustamist investoritele liidus võib reguleerida ka muu liikmesriikide ja liidu õigus, näiteks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/71/EÜ (väärtpaberite üldsusele pakkumisel või kauplemisele lubamisel avaldatava prospekti kohta) ⁽¹⁾ ja direktiiv 2004/39/EÜ.

(61) Praegu valitsevad paljud ELi AIFide valitsejad kolmandate riikide AIFe. Tegevusloaga ELi AIFide valitsejatel on kohane lubada valitseda kolmandate riikide AIFe ilma neid liidus turustamata, kehtestamata neile seejuures käesolevas direktiivis sätestatud rangeid depositooriuminõudeid ja aastaaruandega seotud nõudeid, kuna viimased on mõeldud liidu investorite kaitseks.

(62) Pärast komisjoni vastu võetud asjakohase delegeeritud õigusakti jõustumist, mis toimub (võttes arvesse Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve nõuandeid) põhimõtteliselt kaks aastat pärast käesoleva direktiivi ülevõtmise tähtpäeva, tuleks tegevusloaga ELi AIFide valitsejatel, kes kavatsevad oma päritoluliikmesriigis ja/või teistes liikmesriikides kutselistele investoritele turustada kolmanda riigi AIFe, lubada seda teha Euroopa tegevusloa olemasolul ja tingimusel, et nad järgivad käesolevat direktiivi. Kõnealuse õiguse kasutamisele tuleks kohaldada teavitamiskorda ja kolmanda riigi AIFI riigiga seotud tingimusi.

(63) Ülemineku perioodil, mis lõpetatakse (võttes arvesse Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve nõuannet) põhimõtteliselt kolm aastat pärast delegeeritud õigusaktiga kolmandate riikide AIFide valitsejatele Euroopa tegevusloa kehtestamist, võib asjaomane liikmesriik anda ELi AIFide valitsejatele, kes kavatsevad mõnes liikmesriigis turustada kolmanda riigi AIFe, kuid kellel puudub Euroopa tegevusloa, anda selleks loa, kuid üksnes tingimusel, et nad järgivad käesolevat direktiivi (v.a depositooriuminõuded). Sellised ELi AIFide valitsejad peaksid siiski tagama ühe või mitme üksuse nimetamise depositooriumi kohustuste täitmiseks. Samuti tuleks tagada süsteemsete riskide kontrollimiseks rahvusvahelistele standarditele vastavate asjakohaste koostöökokkulepete sõlmimine AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevate asutuste ning kolmanda riigi AIFI riigi järelevalveasutuste vahel, et tagada tõhus teabevahetus, mis võimaldab AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel täita oma käesolevast direktiivist tulenevaid ülesandeid. Koostöökokkuleppeid ei tohiks kasutada kolmanda riigi AIFide liikmesriigis turustamise takistamiseks. Lisaks ei tohiks rahapesu ja terrorismi rahastamise vastane töökind olla kandnud kolmandat riiki, kus on kolmanda riigi AIFI asukoht, rahapesu ja terrorismi rahastamise vastasest koostööst keelduvate riikide ja territooriumide nimekirja.

(64) Pärast komisjoni vastu võetud asjakohase delegeeritud õigusakti jõustumist, mis toimub (võttes arvesse Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve nõuannet) põhimõtteliselt kaks aastat pärast käesoleva direktiivi ülevõtmise tähtpäeva, peaks käesoleva direktiivi aluspõhimõtteks olema, et kolmanda riigi AIFI valitseja peaks saama kasutada käesolevast direktiivist tulenevaid õigusi (näiteks Euroopa tegevusloa olemasolul turustada kogu liidus AIFI osakuid või aktsiaid), tingimusel et ta järgib käesolevat direktiivi. See peaks tagama ELi ja kolmandate riikide AIFide valitsejatele võrdsed konkurentsitingimused. Selleks nähakse käesoleva direktiiviga kolmanda riigi AIFide valitsejatele ette tegevusloa, mis hakkab kehtima pärast komisjoni asjakohase delegeeritud õigusakti jõustumist. Tagamaks sellise vastavusnõude jõustumist, peaksid liikmesriikide pädevad asutused nõudma vastavust käesolevale direktiivile. Selliste kolmanda riigi AIFide valitsejate jaoks peaks pädevateks järelevalveasutusteks olema käesolevas direktiivis määratletud viidatava liikmesriigi pädevad asutused.

⁽¹⁾ ELT L 345, 31.12.2003, lk 64.

- (65) Seetõttu, kui kolmanda riigi AIFI valitseja kavatseb liidus valitseda ELi AIFe ja/või Euroopa tegevusloaga turustada AIFe, tuleks talt nõuda ka käesoleva direktiivi täitmist, nii et tal oleksid samasugused kohustused nagu ELi AIFI valitsejal. Väga erandlikel juhtudel, kui ja sellises ulatuses nagu käesoleva direktiivi mingi sätte täitmine läheb vastuollu kolmanda riigi AIFI valitseja ja/või, sõltuvalt olukorrast, liidus turustatava kolmanda riigi AIFI suhtes kehtiva õigusega, peaks olema võimalik vabastada kolmanda riigi AIFI valitseja käesoleva direktiivi asjaomase sätte täitmise, kui ta suudab tõendada, et käesoleva direktiivi kõnealuse sätte täitmist ei ole võimalik ühitada kolmanda riigi AIFI valitseja või liidus turustatava kolmanda riigi AIFI suhtes kehtiva õigusega teatava sättega, et kolmanda riigi AIFI valitseja või kolmanda riigi AIFI suhtes kehtiv õigus sätestab samaväärse eeskirja, millel on samasugune regulatiivne eesmärk ja mis pakub asjaomase AIFI investoritele samasugust kaitset ning et kolmanda riigi AIFI valitseja või kolmanda riigi AIF täidab nimeetatud samaväärset eeskirja.
- (66) Lisaks peaks kolmanda riigi AIFI valitseja, kes kavatseb liidus valitseda ELi AIFe ja/või Euroopa tegevusloaga turustada AIFe, järgima tegevusloa taotlemise erikorda ja täitma teatavaid kolmanda riigi AIFI valitseja või sõltuvalt olukorrast kolmanda riigi AIFI riiki puudutavaid erinõudeid.
- (67) Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve peaks andma nõu viidatava liikmesriigi valiku ning vajadusel erandi tegemise küsimuses seoses samaväärse eeskirja sobivusega. Viidatava liikmesriigi pädevate asutuste ja AIFI valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevate asutuste vahelise teabevahetuse suhtes tuleks kohaldada erinõudeid. Lisaks peaks kohaldama määruse (EL) nr 1095/2010 artiklis 19 sätestatud vahendusmenetlust juhul, kui liikmesriikide pädevate asutuste vahel tekivad erimeelsused viidatava liikmesriigi määramisel, käesoleva direktiivi ja kolmanda riigi samaväärsete eeskirjade täitmise kokkusobimatuse korral erandite tegemisel ning kolmanda riigi AIFI valitseja või vajaduse korral kolmanda riigi AIFI riigi suhtes kehtivate erinõuete täitmise hindamisel.
- (68) Vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklile 30 peaks Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve kord aastas koostama vastastikuse eksperdihinnangu pädevate asutuste järelevalvetegevuse kohta seoses kolmanda riigi AIFide valitsejatele tegevusloa andmise ja nende üle teostatava järelevalvega, et täiendavalt suurendada järelevalvetulemuste sidusust.
- (69) Ülemineku perioodil, mis lõpetatakse (võttes arvesse Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve nõuannet) põhimõtteliselt kolm aastat pärast delegeritud õigusaktiga kolmanda riigi AIFide valitsejate suhtes Euroopa tegevusloa kehtestamist, võiksid asjaomased liikmesriigid kolmanda riigi AIFI valitsejatele, kes kavatsevad mõnes liikmesriigis turustada kolmanda riigi AIFe, kuid kellel puudub Euroopa tegevusloa, anda selleks loa, kuid üksnes teatavate miinimumnõuete täitmisel. Kõnealuste kolmanda riigi AIFide valitsejate suhtes tuleks kohaldada investoritele teabe avaldamise eeskirju, mis on vähemalt samaväärsed nendega, mida kohaldatakse ELi AIFe valitsejate suhtes. Süsteemsete riskide järelevalve hõlbustamiseks peaksid kõnealuste kolmanda riigi AIFide valitsejate suhtes kehtima ka aruandekohustus selle liikmesriigi pädevate asutuste ees, kus AIFe turustatakse. Seega peaksid sellised AIFide valitsejad täitma käesolevas direktiivis sätestatud läbipaistvusnõudeid ja kohustusi AIFide valitsejate suhtes, kes valitsevad AIFe, mis omandavad kontrolli väärtpaberibörsil noteerimata äriühingutes ja emitentides. Lisaks tuleks süsteemsete riskide kontrollimiseks sõlmida rahvusvahelistele standarditele vastavad asjakohased koostöökokkulepped, mis hõlmavad pädevaid asutusi liikmesriikides, kus AIFe turustatakse, ja kui see on asjakohane, asjaomaste ELi AIFide pädevaid asutusi ja järelevalveasutusi kolmandas riigis, kus on kolmanda riigi AIFI valitseja asukoht, ning kui see on asjakohane, järelevalveasutusi kolmandas riigis, kus on kolmanda riigi AIF asukoht, et tagada tõhus teabevahetus, mis võimaldab asjaomaste liikmesriikide pädevatel asutustel täita nende käesolevast direktiivist tulenevaid ülesandeid. Koostöökokkuleppeid ei tohiks kasutada kolmanda riigi fondide liikmesriigis turustamise takistamiseks. Viimaks, rahapesu ja terrorismi rahastamise vastane töökind ei tohiks olla kandnud kolmandat riiki, kus on kolmanda riigi AIFI valitseja või kolmanda riigi AIFI asukoht, rahapesu ja terrorismi rahastamise vastasest koostööst keelduvate riikide ja territooriumide nimekirja.
- (70) Käesolev direktiiv ei tohiks mõjutada praegust olukorda, kus liidus asuv kutseline investor võib omal algatusel investeerida AIFI, sõltumata AIFI valitseja ja/või AIFI asukohast.
- (71) Liikmesriikidel peaks olema võimalik lubada oma territooriumil AIFide valitsejatel turustada jaeinvestoritele kõiki või teatud liiki nende valitsetavaid AIFe. Kui liikmesriik lubab turustada teatud liiki AIFe, peaks ta igal üksikjuhtumil eraldi hindama seda, kas konkreetset AIFI võib pidada seda liiki fondiks, mida võib tema territooriumil turustada jaeinvestoritele. Ilma et see piiraks muude liidu õigusaktide kohaldamist, peaks liikmesriikidel olema võimalik sellistel juhtudel jaeinvestoritele turustamise eeltingimusena kehtestada AIFidele ja nende valitsejatele rangemaid nõudeid võrreldes nõuetega, mida kohaldatakse nende territooriumil kutselistele investoritele turustatavate AIFide suhtes, olenemata sellest, kas AIFI turustatakse riigi sees või piiriülevalt. Kui liikmesriik lubab oma territooriumil turustada AIFI jaeinvestoritele, tuleks seda võimaldada sõltumata sellest, millises liikmesriigis asub AIFI valitsev AIFI valitseja, ning liikmesriigid ei tohiks kehtestada rangemaid või täiendavaid nõudeid teises liikmesriigis asuvate ja piiriülevalt turustatavate ELi AIFide suhtes võrreldes siseriiklikult turustatavate AIFidega. Lisaks peaksid AIFide valitsejad, direktiivi 2004/39/EÜ kohaselt tegevusloa saanud investimisühingud ning direktiivi 2006/48/EÜ kohaselt tegevusloa

saanud krediitiasutused, kes osutavad jaeklientidele investeerimisteenuseid, arvesse võtma kõiki täiendavaid nõudeid, kui nad hindavad konkreetse jaekliendi puhul teatava AIFI sobivust või asjakohasust või hindavad, kas tegemist on lihtfinantsinstrumendiga või mitte.

(72) Tuleb täpsustada käesoleva direktiivi rakendamise eest vastutavate pädevate asutuste õigusi ja kohustusi ning tugevdada mehhanisme, millega tagatakse tulemuslik piiriülene järelevalvealane koostöö. Teatud tingimustel peaks AIFI valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevatel asutustel olema võimalik võtta otseseid meetmeid, et teha järelevalvet nende vastutusalasse kuuluvate õigusnormide täitmise üle. Muude õigusnormide osas peaksid vastuvõtjaliikmesriikide pädevad asutused teatavatel tingimustel saama taotleda päritoluliikmesriigi pädevatelt asutustelt meetmete võtmist, ja sekkuda, kui viimased seda ei tee.

(73) Käesoleva direktiiviga nähakse ette Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve kui üldise koostööstaja roll, ning võimalus korraldada tema eesistumisel siduvaid vahendusmenetlusi pädevate asutuste vaheliste erimeelsuste lahendamiseks.

(74) Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve peaks koostama regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud nende koostöökokkulepete sisu kohta, mis tuleb sõlmida AIFI valitseja päritoluliikmesriigi või viidatava liikmesriigi ning kolmanda riigi asjaomaste järelevalveasutuste vahel, samuti teabevahetusmenetluste kohta. Reguliivsete tehniliste standardite eelnõud peaksid tagama, et koostöös kõnealuste koostöökokkulepetega esitatakse nii päritolu- kui ka vastuvõtjaliikmesriigi pädevatele asutustele kogu vajalik teave, mis võimaldab neil täita nende käesolevast direktiivist tulenevat järelevalve- ja uurimisalast pädevust. Lisaks peaks Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve hõlbustama koostöökokkulepete sõlmimist ja vastavate läbirääkimiste korraldamist. Näiteks võiks Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve oma vastavast rollist tulenevalt välja töötada koostöökokkulepete standardvormi.

(75) Liikmesriigid peaksid kehtestama eeskirjad käesoleva määruse sätete rikkumise eest kohaldatavate karistuste kohta ja tagama nende rakendamise. Kõnealused karistused peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

(76) Käesolevas direktiivis tunnustatakse põhiõigusi ning järgitakse eelkõige ELi toimimise lepingus ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid, eelkõige ELi toimimise lepingu artiklis 16 ja ELi põhiõiguste harta artiklis 8 sätestatud õigust isikuandmete kaitsele. Igasugune teabevahetus ja teabe edastamine pädevate asutuste vahel peaks toimuma koostöös isikuandmete edastamise

eeskirjadega, mis on kehtestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiviga 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ning selliste andmete vaba liikumise kohta) ⁽¹⁾. Igasugune teabevahetus ja teabe edastamine Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poolt peaks toimuma koostöös isikuandmete edastamise eeskirjadega, mis on kehtestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 45/2001 (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta), ⁽²⁾ mida tuleks täiel määral kohaldada isikuandmete töötlemisel käesoleva direktiivi tähenduses.

(77) Selleks et tagada käesoleva direktiivi rakendamiseks ühtaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks teostada koostöös Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusega (EL) nr 182/2011 (millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes) ⁽³⁾.

(78) Komisjonil peaks olema õigus võtta koostöös ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, kui see on käesolevas direktiivis sõnaselgelt ette nähtud. Eelkõige tuleks komisjonile anda õigus täpsustada käesolevas direktiivis määratletud finantsvõimenduse viise, sealhulgas asjaomase AIFI kontrolli all olevaid kolmandaid isikuid hõlmavaid finants- ja/või õiguslikke struktuure, mis on spetsiaalselt loodud selleks, et otseselt või kaudselt tekitada finantsvõimendust AIFI tasandil. See tähendab, eelkõige börsivälise kapitali ja riskikapitali investeerimisfondide puhul, et portfelli kuuluva äriühingu tasandil eksisteerivat finantsvõimendust ei kavatseta sellistele finants- või õiguslikele struktuuridele viitamisel arvesse võtta.

(79) Delegeeritud õigusaktid tuleks vastu võtta ka selleks, et täpsustada, kuidas arvutada vähem range režiimi künniseid ning kuidas käsitada AIFide valitsejaid, kelle valitsejate varade (sealhulgas finantsvõimenduse kasutamise teel omandatud varade) kogumaht kalendriaasta sees aeg-ajalt ületab käesolevas direktiivis sätestatud asjakohase künnise ja/või jääb sellest allapoole, et määrata süsteemsete riskide üle tulemusliku järelevalve teostamiseks allapoole künnist jäävatele AIFI valitsejatele registreerimiskohustus ja teavitamiskohustus ning kohustus teavitada asjakohaseid pädevaid asutusi, kui nad enam ei vasta vähem range režiimi kohaldamise tingimustele.

⁽¹⁾ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

⁽²⁾ EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

- (80) Delegeeritud õigusaktid tuleks vastu võtta ka selleks, et täpsustada finantsvõimenduse viisid, sealhulgas kõik asjaomase AIFI kontrolli all olevaid kolmandaid isikuid hõlmavad õiguslikud ja/või finantsstruktuurid, ning finantsvõimenduse arvutamise viisid. Veel tuleks delegeeritud õigusaktidega määratleda, millised riskid tuleb katta täiendavate omavahendite või kutsekindlustusega; tingimused, mille alusel määratakse kindlaks täiendavate omavahendite või kutsekindlustuse katte nõuetekohasus; ning täiendavate omavahendite või kutsekindlustuse katte jooksva kohandamise meetod. Delegeeritud õigusaktid tuleks vastu võtta, et täpsustada kriteeriumeid, mida pädevad asutused kasutavad hindamaks, kas AIFI valitseja täidab oma äritegevusega seotud kohustusi; kohustust tegutseda valitsetava AIFI või selle investorite ning turu ühtsuse huvides; kohustust omada ja tulemuslikult kasutada nõuetekohaseks äritegevuseks vajalikke vahendeid ja meetodeid; kohustust võtta mõistlikkuse piires kõik meetmed huvide konfliktide vältimiseks ja kui neid ei ole võimalik vältida, siis need tuvastada, neid juhtida ja jälgida ning vajaduse korral avalikustada, et huvide konfliktid ei saaks kahjustada AIFI ja selle investorite huve, ning tagamaks oma valitsetava AIFI õiglast kohtlemist; kohustust täita kõiki tema äritegevust reguleerivaid nõudeid, et kõigiti edendada enda poolt valitsetava AIFI või selle investorite parimaid huve ja turu ühtsust; ning kohustust kohelda kõiki AIFI investoreid õiglaselt.
- (81) Samuti tuleks vastuvõetavate delegeeritud õigusaktidega täpsustada, mis liiki huvide konflikte peavad AIFide valitsejad tuvastama, ning milliseid struktuure ning organisatsioonilisi ja haldusmenetlusi puudutavaid mõistlikke samme peaks AIFI valitseja astuma huvide konfliktide ennetamiseks, juhtimiseks, kontrollimiseks ja avalikustamiseks. Delegeeritud õigusakte tuleks vastu võtta ka selleks, et täpsustada järgmist: milliseid riskijuhtimisfunktsioone kasutada; kui sageli riskijuhtimissüsteemi läbi vaadata; kuidas riskijuhtimisfunktsioone funktsionaalselt ja hierarhiliselt eraldada tegevusüksustest, sealhulgas portfelli haldusest; milliseid konkreetseid kaitsemeetmeid kasutada huvide konfliktide ärahoidmiseks ning milliseid riskijuhtimisnõudeid tuleb AIFI valitsejal kasutada. Lisaks tuleks vastu võtta delegeeritud õigusaktid, millega määratakse AIFI valitsejate kasutatavad likviidsuse juhtimise süsteemid ning menetlused investimisstrateegia ühildamiseks likviidsusprofiili ja tagasivõtmispoliitikaga. Delegeeritud õigusaktid tuleks vastu võtta ka selleks, et täpsustada nõudeid, mida väärtipaberistatud instrumentide algne väljastaja, tehingu korraldaja või algne laenuandja peavad täitma, et AIFide valitsejad võiksid investeerida sellistesse instrumentidesse, mis on emiteeritud pärast 1. jaanuari 2011.
- (82) Lisaks tuleks vastu võtta delegeeritud õigusaktid, et täpsustada nõudeid, mida AIFide valitsejad peavad sellistesse väärtipaberistatud instrumentidesse investeerimisel täitma; määrata juhtimis- ja raamatupidamiskord, elektroonilise andmetöötluse kontrollimise ja kaitsemeetmete kasutamise kord ning piisavad sisekontrollimehhanismid; kehtestada kord AIFI varade nõuetekohaseks hindamiseks ning osaku või aktsia puhaskväärtuse arvutamiseks; näidata, milliseid ametialaseid tagatise peab välishindaja suutma pakkuda, ja kui sageli tuleks avatud AIFide hindamist läbi viia.
- (83) Delegeeritud õigusaktidega tuleks ka täpsustada AIFI valitseja ülesannete delegeerimise tingimused ning millistel tingimustel on AIFI valitseja delegeerinud oma ülesandeid sellisel määral, et ta ise muutub fiktiivseks äriühinguks, keda ei saa enam käsitada AIFI valitsejana. Depositooriumide osas tuleks delegeeritud õigusaktidega määrata: kriteeriumid selle hindamiseks, et usaldatavusnormatiivide täitmise reguleerimine ja järelevalve kolmandas riigis, kus on depositooriumi asukoht, vastab liidu õigusele ning et seda jõustatakse tulemuslikult; standardlepingus fikseeritavad üksikasjad; depositooriumi ülesannete täitmise tingimused, sealhulgas määratleda, mis liiki finantsinstrumente depositoorium peaks hoidma, mis tingimustel ta võib hoida keskdepositooriumis registreeritud finantsinstrumente ning mis tingimustel võib ta hoida nimelistena emiteeritud ja emitendi või registripidaja registreeritud finantsinstrumente; depositooriumide hoolsuskohustused; eraldamiskohustus; mis olukorras ja millistel tingimustel loetakse hoitavad finantsinstrumentid kaduma läinuks; mida lugeda välissündmusteks, mille üle asjaosalisel puudub kontroll ja mille tagajärjed oleksid olnud vältimatud vaatamata kõigile mõistlikele pingutustele nende ärahoidmiseks; ning millistes oludes ja mis tingimustel on olemas objektiivne põhjus asjaosalise vastutusest vabastamiseks. Delegeeritud õigusaktid tuleks vastu võtta, et täpsustada sellise aastaaruande sisu, mille AIFI valitseja peab iga valitsetava AIFI kohta kättesaadavaks tegema, ning määrata kindlaks kõnealuse AIFI valitseja kohustused seoses investoritele teabe avaldamisega ja pädevatele asutustele aruannete esitamisega ning selle sagedusega.
- (84) Samuti tuleks delegeeritud õigusaktidega määrata kindlaks, mida lugeda oluliseks finantsvõimenduseks ja milliste põhimõtete alusel peaksid pädevad asutused kaaluma AIFI valitseja kasutada võidavale finantsvõimendusele piirangute seadmist. Delegeeritud õigusaktidega tuleks määrata kindlaks kolmandate riikide AIFI valitsejate ja/või kolmandate riikide AIFidega koostöö tegemise kord, et kujundada ühtne raamistik, mis hõlbustaks selliste koostöösidemetega loomist kolmandate riikidega. Samuti peaks delegeeritud õigusaktidega määrama

kindlaks, millise sisuga teavet AIFide valitsejate kohta pädevad asutused omavahel vahetavad ning millist teavet esitatakse Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele.

- (85) Sõltuvalt Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve vastavast nõuandest ja käesolevas direktiivis sätestatud kriteeriumidest tuleks vastu võtta ka delegeeritud õigusakt, mille eesmärk on laiendada Euroopa tegevusluba neile ELi AIFide valitsejatele, kes turustavad liidus kolmandate riikide AIFe, ning liidus AIFe valitsevatele ja/või turustavatele kolmandate riikide AIFide valitsejatele, ning tuleks vastu võtta ka eraldi delegeeritud õigusakt, millega lõpetatakse siseriiklike erainvesteeringute kordade kohaldamine.
- (86) Euroopa Parlament ja nõukogu peaksid saama esitada delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid kolme kuu jooksul alates õigusakti teatavakstegemisest. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel võidakse seda ajavahemikku tõsiste kahtluste korral pikendada kolme kuu võrra. Samuti peaks olema võimalik, et Euroopa Parlament ja nõukogu teavitavad teisi institutsioone oma kavatsusest vastuväiteid mitte esitada. Selline delegeeritud õigusaktide varajane heakskiitmine on eriti oluline siis, kui tuleb järgida tähtaegu, näiteks selleks, et liikmesriigid saaksid vajaduse korral delegeeritud õigusaktid üle võtta käesolevas direktiivis ette nähtud üleminekuperioodi jooksul.
- (87) Lissaboni lepingu vastu võtnud valitsustevahelise konventsiooni lõppaktile lisatud deklaratsioonis Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 kohta võttis konverents teadmiseks komisjoni kavatsuse konsulteerida finantsteenuste valdkonna delegeeritud õigusaktide eelnõude koostamisel liikmesriikide määratud asjatundjatega vastavalt oma väljakujunenud tavale.
- (88) Kaks aastat pärast käesoleva direktiivi ülevõtmise tähtpäeva peaks Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve avaldama oma arvamuse sel ajal kehtiva Euroopa tegevusloa ja siseriiklike erainvesteeringute kordade toimimise kohta. Lisaks peaks ta andma nõu Euroopa tegevusloa laiendamise kohta liidus kolmandate riikide AIFe turustavatele ELi AIFide valitsejatele ja liidus AIFe valitsevatele ja/või turustavatele kolmandate riikide AIFide valitsejatele. Kolme kuu jooksul pärast Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arvamuse ja nõuande saamist ning võttes arvesse käesolevas direktiivis loetletud kriteeriume ja direktiivi eesmärgi, muu hulgas seoses siseturu, investorite kaitse ja süsteemsete riskide tulemusliku järelevalvega, peaks komisjon võtma vastu delegeeritud õigusakti, milles määratakse kuupäev, millest alates hakatakse kõigis liikmesriikides kohaldama käesolevas direktiivis Euroopa tegevusloa laiendamise kohta sätestatud eeskirju.
- (89) 2009. aasta aprillis Londonis toimunud tippkohtumisel leppisid G20 juhid kokku selles, et riskifondid või nende valitsejad tuleks registreerida ja nõuda neilt pidevat

asjakohase teabe esitamist reguleerijatele või järelevalveasutustele. Nad tuleks allutada kontrollile, mis tagab, et nende riskijuhtimise tase on piisav. 2010. aasta juunis Torontos kinnitasid G20 juhid oma otsustavust ning lisaks kohustusid kiirendama riskifondide läbipaistvuse ja regulatiivse järelevalve parandamisele suunatud jõuliste meetmete rakendamist rahvusvaheliselt järjekindlal ja mittediskrimineerival viisil. G20 eesmärkide toetamiseks avaldas Rahvusvaheline Väärtpaberijärelevalve Organisatsioon 2009. aasta juunis riskifondide järelevalve kõrgetasemelised põhimõtted, et suunata selles valdkonnas rahvusvaheliselt kooskõlastatud regulatsioonide väljatöötamist. 16. septembril 2010 leppis Euroopa Ülemkogu kokku selles, et Euroopa peab edendama oma huve ja väärtusi otsustavamalt, vastastikkuse ja vastastikuse kasu põhimõtete alusel ning liidu välissuhete kontekstis, ning astuma samme muu hulgas selleks, et tagada Euroopa ettevõttele parem turulepääs ja süvendada reguleerimisalast koostööd peamiste kaubanduspartneritega. Komisjon püüab tagada vastavate kohustuste samasugust täitmist liidu rahvusvaheliste partnerite poolt.

- (90) Kolm aastat pärast delegeeritud õigusakti jõustumist, mille kohaselt kõigi AIFide valitsejate suhtes hakatakse kohaldama Euroopa tegevusluba, peaks Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve avaldama oma arvamuse sel ajal kehtiva Euroopa tegevusloa ja siseriiklike erainvesteeringute kordade toimimise kohta. Lisaks peaks ta andma nõu kõnealuste siseriiklike kordade kehtetuks tunnistamise kohta. Kolme kuu jooksul pärast Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arvamuse ja nõuande saamist ning võttes arvesse käesolevas direktiivis loetletud kriteeriume ja eesmärgi, muu hulgas seoses siseturu, investorite kaitse ja süsteemsete riskide tulemusliku järelevalvega, peaks komisjon võtma vastu delegeeritud õigusakti, milles määratakse kuupäev, millest alates tuleks kõigis liikmesriikides tunnistada kehtetuks käesolevas direktiivis osutatud siseriiklikud korrad.
- (91) Neli aastat pärast käesoleva direktiivi ülevõtmise tähtpäeva peaks komisjon alustama avalike konsultatsioonide ja pädevate asutustega läbi viidud arutelude põhjal käesoleva direktiivi kohaldamise ja reguleerimisala läbivaatamist. Läbivaatamisel tuleks analüüsida käesoleva direktiivi kohaldamisel saadud kogemusi, selle mõju investoritele, AIFidele või nende valitsejatele nii liidu piires kui ka liidust väljaspool, seda, mil määral on käesolev direktiiv täitnud oma eesmärgid, ning vajaduse korral teha ettepanekuid selle muutmiseks. Läbivaatamisel tuleks anda üldine ülevaade käesolevas direktiivis kehtestatud eeskirjade toimimisest ja nende kohaldamisel saadud kogemustest. Komisjon peaks läbivaatamisel käsitleda Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve ja liidu pädevate asutuste rolli kõigi käesoleva direktiivi kontekstis liidu turgudel tegutsevate AIFide valitsejate üle tulemusliku järelevalve tagamisel ning muu hulgas kooskõlas määrusega (EL) nr 1095/2010 Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele täiendavate järelevalvekohustuste panemist seoses kolmandate riikide AIFide valitsejatele tegevuslubade

andmise ja nende üle järelevalve teostamisega. Seejuures peaks komisjon hindama Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele selliste ülesannete panemisega seotud kulusid ja saadavat kasu.

- (92) Käesoleva direktiivi eesmärk on luua raamistik, mis võimaldab pädevatel asutustel liidus reageerida AIFide valitsejate tegevusest tuleneda võivatele riskidele ning tagada tulemuslikku järelevalvet selliste riskide üle. Tuleks luua range regulatiivne ja järelevalveraamistik, mis ei jäta finantsregulatsiooni mingeid tühikuid. Sellega seoses viidatakse kehtivatele hoolsuskohustuse nõuetele, mida kohaldatakse kutselistele investoritele nende suhtes kehtivate asjakohaste õigusaktide alusel. Lisaks kutsutakse komisjoni üles vaatama läbi ka kutseliste investorite suhtes kehtivad asjaomased õigusaktid ning hindama vajadust kehtestada rangemad nõuded hoolsuskontrollile, mida peavad rakendama liidu kutselised investorid, kui nad omal algatusel investeerivad kolmandate riikide finantstoodetesse, sealhulgas näiteks kolmandate riikide AIFidesse.
- (93) Läbivaatamise lõppedes peaks komisjon esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, vajaduse korral koos muudatusettepanekutega, milles võetakse arvesse käesoleva direktiivi eesmärgi ning ettepanekute võimalikku mõju investoritele ning nii liidu kui ka kolmandate riikide AIFidele või nende valitsejatele.
- (94) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt tagada investorite kõrgetasemeline kaitse, kehtestades selleks AIFide valitsejatele tegevusloa andmist ja nende järelevalvet reguleeriva ühtse raamistiku, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, millele osutavad ka liikmesriikidepõhise kõnealuste osalejate reguleerimise ja järelevalve puudused, ja seetõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (95) Direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1060/2009 (reitinguagentuuride kohta)⁽¹⁾ ja määrust (EL) nr 1095/2010 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Sisu

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse liidus alternatiivseid investeerimisfondide (AIFid) valitsevatele ja/või turustavatele AIFide valitsejatele tegevusloa andmist, nende tegevust ja läbipaistvust käsitlevad eeskirjad.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Kui käesoleva artikli lõikest 3 ja artiklist 3 ei tulene teisiti, kohaldatakse käesolevat direktiivi järgmiste üksuste suhtes:

- a) ELi AIFide valitsejad, kes valitsevad ühte või mitut AIFi, olenemata sellest, kas tegemist on ELi või kolmanda riigi AIFidega;
- b) kolmandate riikide AIFide valitsejad, kes valitsevad ühte või mitut ELi AIFi, ning
- c) kolmandate riikide AIFide valitsejad, kes turustavad liidus ühte või mitut AIFi, olenemata sellest, kas tegemist on ELi või kolmanda riigi AIFidega.

2. Lõike 1 kohaldamisel ei ole oluline:

- a) kas AIF on avatud või kinnine fond;
- b) kas AIF on asutatud vastavalt õigusaktidele lepingulise-, usaldusfondi- või põhikirja omava äriühinguna või on tal mingi muu õiguslik vorm;
- c) milline on AIFi valitseja õiguslik struktuur.

3. Käesolevat direktiivi ei kohaldata järgmiste üksuste suhtes:

- a) valdusettevõtjad;
- b) töoandjapensioni kogumisasutused, mida reguleeritakse direktiiviga 2003/41/EÜ, sealhulgas vajaduse korral kõnealuse direktiivi artikli 2 lõikes 1 osutatud tegevusloa saanud üksused, mis vastutavad selliste asutuste valitsemise eest ja tegutsevad nende nimel, või sama direktiivi artikli 19 lõike 1 kohaselt nimetatud investeerimisjuhid, kes ei valitse AIFi;
- c) riigiüleised institutsioonid, nagu Euroopa Keskpang, Euroopa Investeerimispank, Euroopa Investeerimisfond, Euroopa arenguvaldkonna finantseerimise asutused ja kahepoolsed arengupangad, Maailmapank, Rahvusvaheline Valuutafond ning muud riigiüleised institutsioonid ja samalaadsed rahvusvahelised organisatsioonid, juhul kui sellised institutsioonid või organisatsioonid valitsevad AIFe ning need AIFid tegutsevad avalikes huvides;

- d) riikide keskpangad;

⁽¹⁾ ELT L 302, 17.11.2009, lk 1.

e) keskvalitsused, piirkondlikud ja kohalikud omavalitsused ning asutused või muud institutsioonid, mis valitsevad sotsiaalkindlustus- ja pensionisüsteeme toetavaid fonde;

f) töötajate kaasamis- või kogumiskavad;

g) eriotstarbelised väärtpaberistamisüksused.

4. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid selle tagamiseks, et lõikes 1 osutatud AIFide valitsejad täidavad alati käesoleva direktiivi nõudeid.

Artikkel 3

Erandid

1. Käesolevat direktiivi ei kohaldata AIFide valitsejate suhtes, kes valitsevad ühte või mitut AIFi, mille ainsateks investoriteks on AIFide valitsejad või nende ema- või tütaretevõtjad või nende emaettevõtja teised tütaretevõtjad ning tingimusel, et ükski kõnealune investor ei ole ise AIF.

2. Ilma et see piiraks artikli 46 kohaldamist, kohaldatakse käesoleva artikli lõikeid 3 ja 4 üksnes järgmiste AIFide valitsejate suhtes:

a) AIFi valitseja, kes otse või kaudselt sellise äriühingu kaudu, mida AIFi valitsejaga seob ühine juhtimine või kontroll või oluline otsene või kaudne osalus, haldab sellise AIFi portfelli, mille valitsetavate varade (sealhulgas kõigi finantsvõimenduse kasutamise teel omandatud varade) kogumaht ei ületa künnist 100 miljonit eurot, või

b) AIFi valitseja, kes otse või kaudselt sellise äriühingu kaudu, mida AIFi valitsejaga seob ühine juhtimine või kontroll või oluline otsene või kaudne osalus, haldab sellise AIFi portfelli, mille valitsetavate varade kogumaht ei ületa künnist 500 miljonit eurot, juhul kui AIFi portfelli koosneb finantsvõimendusega AIFidest, kusjuures viie aasta jooksul pärast igasse AIFi algse investeeringu tegemise kuupäeva ei ole võimalik kasutada tagasivõtmise õigust.

3. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 2 osutatud AIFide valitsejad täidavad vähemalt järgmisi nõudeid:

a) kuuluvad registreerimisele päritoluliikmesriigi pädevate asutuste juures;

b) annavad registreerimisel oma päritoluriigi pädevatele asutustele enda ja oma valitsetavate AIFide identifitseerimisandmed;

c) tutvustavad registreerimisel oma päritoluriigi pädevatele asutustele oma valitsetavate AIFide investimisstrateegiaid;

d) teavitavad päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi korrapäraselt oma peamistest kaubeldavatest instrumentidest ning valitsetavate AIFide peamistest riskidest ja tähtsaimatest riskikontsentratsioonidest, et pädevad asutused saaksid korraldada tulemuslikku järelevalvet süsteemsete riskide üle, ning

e) teavitavad oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi juhul, kui nad enam ei vasta lõikes 2 osutatud tingimustele.

Käesoleva lõike ja lõike 2 kohaldamine ei takista liikmesriike kohaldamast mõne lõikes 2 osutatud AIFi valitseja suhtes rangemaid eeskirju.

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, tagamaks et kui lõikes 2 sätestatud tingimused ei ole enam täidetud, taotleb asjaomane AIFi valitseja tegevusluba 30 kalendripäeva jooksul kooskõlas käesolevas direktiivis sätestatud asjakohaste menetlustega.

4. Lõikes 2 osutatud AIFide valitsejad saavad käesoleva direktiiviga antud õigusi kasutada vaid juhul, kui nad otsustavad taotleda käesoleva direktiivi kohast osalemisvõimalust. Kui AIFide valitsejad otsustavad osaleda, kohaldatakse nende suhtes käesolevat direktiivi täies ulatuses.

5. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega täpsustatakse lõike 4 kohaselt osalemisvõimalust kasutavate AIFide valitsejate suhtes kohaldatavaid menetlusi. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 59 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

6. Komisjon võtab vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu meetmed, millega täpsustatakse järgmist:

a) lõikes 2 osutatud künniste arvutamine ning nende AIFide valitsejate kohtlemine, kelle valitsetavate AIFide varade (sealhulgas finantsvõimenduse kasutamise teel omandatud varade) kogumaht sama kalendriaasta jooksul aeg-ajalt ületab käesolevas direktiivis sätestatud asjakohase künnise ja/või jääb sellest allapoole;

b) lõikes 3 sätestatud kohustus ennast registreerida ja anda teavet süsteemsete riskide tulemusliku järelevalve huvides ning

c) lõikes 3 sätestatud pädevate asutuste teavitamise kohustus.

Artikkel 4

Mõisted

1. Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „alternatiivne investeerimisfond (AIF)” – investeerimisfond, sealhulgas selle investeerimisüksus, mis:
 - i) kaasab mitmete investorite kapitali, et investeerida see vastavalt kindlaks määratud investeerimispoliitikale kõnealuste investorite kasuks, ning
 - ii) ei vaja tegevusluba direktiivi 2009/65/EÜ artikli 5 alusel;
- b) „AIFi valitseja” – juriidiline isik, kelle korrapärane tegevus hõlmab ühe või mitme AIFi valitsemist;
- c) „filiaal” – tegevuskoht, mis AIFi valitseja puhul on tema osa, mis ei ole iseseisev juriidiline isik ja mis AIFi valitseja puhul pakub teenuseid, mille osutamiseks viimasel on tegevusluba; kõiki tegevuskohti, mille teises liikmesriigis või kolmandas riigis registreeritud AIFi valitseja on ühes liikmesriigis asutanud, käsitatakse ühe filiaalina;
- d) „teenitud intress” – AIFi kasumi osa, mis makstakse AIFi valitsejale tasuks AIFi valitsemise eest ning mida eristatakse AIFi kasumi osast, mille AIFi valitseja on teeninud sellesse AIFi tehtud investeeringute pealt;
- e) „määrkimisväärne seos” – olukord, kus vähemalt kaks füüsilist või juriidilist isikut on seotud:
 - i) osaluse kaudu, mis tähendab otseselt või kontrollsuhte kaudu vähemalt 20 % omamist ettevõtte hääleõigusest või kapitalist,
 - ii) kontrolli kaudu, mis tähendab ema- ja tütarettevõtte vahelist suhet vastavalt nõukogu 13. juuni 1983. aasta seitsmenda direktiivi 83/349/EMÜ (mis käsitleb konsolideeritud aastaaruandeid) ⁽¹⁾ artiklile 1, või samasugust suhet füüsilise või juriidilise isiku ja ettevõtja vahel; käesoleva punkti tähenduses loetakse kõiki tütarettevõtjate tütarettevõtjaid samuti kõnealuste tütarettevõtjate ematettevõtja tütarettevõtjateks.

Olukorda, kus kaks või rohkem füüsilist või juriidilist isikut on valitseva mõju kaudu ühe ja sama isikuga alaliselt seotud, käsitatakse samuti nimetatud isikute vahelise määrkimisväärse seosena;

- f) „pädevad asutused” – liikmesriikide ametiasutused, kellele on õigusaktiga tehtud ülesandeks teostada järelevalvet AIFide valitsejate üle;
- g) „depositooriumiga seotud pädevad asutused” –
 - i) direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktis 4 määratletud pädevad ametiasutused, kui depositoorium on vastavalt nimetatud direktiivile tegevusloa saanud krediidasutus;
 - ii) direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punktis 22 määratletud pädevad asutused, kui depositoorium on vastavalt nimetatud direktiivile tegevusloa saanud investeerimisühing;
 - iii) kui depositoorium kuulub käesoleva direktiivi artikli 21 lõike 3 esimese lõigu punktis c osutatud asutuste hulka, on tema pädevateks asutusteks tema päritoluliikmesriigi asutused, kellele on õigusaktiga tehtud ülesandeks teostada järelevalvet selliste asutuste üle;
 - iv) kui depositoorium on käesoleva direktiivi artikli 21 lõike 3 kolmandas lõigus osutatud üksus, on tema pädevateks asutusteks selle liikmesriigi asutused, kus asub tema registrijärgne asukoht, ning kellele on õigusaktiga tehtud ülesandeks teostada järelevalvet selliste üksuste üle, või ametiasutus, kes on tema suhtes kohaldatavate ametialase käitumise reeglite põhjal pädev sellist üksust registreerima või tema üle järelevalvet teostama;
 - v) selle kolmanda riigi asjaomased pädevad asutused, kus asub depositooriumi registrijärgne asukoht, kui depositoorium määratakse kolmanda riigi AIFi depositooriumiks vastavalt käesoleva direktiivi artikli 21 lõike 5 punktile b ja ei kuulu käesoleva punkti alapunktide i kuni iv reguleerimisala alla;
- h) „ELi AIFi pädevad asutused” – liikmesriikide ametiasutused, kellele on õigusaktiga tehtud ülesandeks teostada järelevalvet AIFide üle;
- i) „kontroll” – direktiivi 83/349/EMÜ artiklis 1 määratletud kontroll;

⁽¹⁾ EÜT L 193, 18.7.1983, lk 1.

- j) „asukoht” –
- i) AIFi valitseja puhul tema registrijärgne asukoht; on äristrateegia(te) elluviimine oma tütar- või sidusettevõtjate või osaluste kaudu nende väärtuse kasvatamiseks pikas perspektiivis ning mis on ettevõtja;
- ii) AIFi puhul tema registreerimise või talle tegevusloa andmise koht, või registrijärgne asukoht, kui AIF ei ole registreeritud või tal puudub tegevusluba; i) mis tegutseb omaenda huvides ja mille aktsiatega on lubatud kaubelda reguleeritud liidu turul, või
- iii) deponitooriumi puhul tema registrijärgne või filiaali asukoht; ii) mille peaesmärk ettevõtja aastaaruande või muude ametlike dokumentide põhjal otsustades ei ole investori teele kasumi tootmine tütar- või sidusettevõtjate loovutamise teel;
- iv) juriidilisest isikust seadusliku esindaja puhul tema registrijärgne või filiaali asukoht;
- v) füüsilisest isikust seadusliku esindaja puhul tema alaline elukoht;
- k) „ELi alternatiivne investeerimisfond” –
- i) AIF, mis kohaldatava siseriikliku õiguse kohaselt omab tegevusluba või on registreeritud liikmesriigis, või
- ii) AIF, mis ei ole liikmesriigis registreeritud ega oma seal tegevusluba, kuid mille registrijärgne asukoht ja/või peakontor asub liikmesriigis;
- l) „ELi AIFi valitseja” – AIFi valitseja, kelle registrijärgne asukoht asub mõnes liikmesriigis;
- m) „alternatiivne investorfond” – AIF, mis:
- i) investeerib vähemalt 85 % oma varadest teise AIFi (alternatiivne ühisinvesteerimisfond) osakutesse või aktsiatesse või
- ii) investeerib vähemalt 85 % oma varadest mitmesse ühesuguse investeerimisstrateegiaga alternatiivsesse ühisinvesteerimisfondi või
- iii) panustab muul viisil vähemalt 85 % oma varadest ühte või mitmesse sellisesse alternatiivsesse ühisinvesteerimisfondi;
- n) „finantsinstrument” – direktiivi 2004/39/EÜ I lisa C jaos määratletud instrument;
- o) „valdusettevõtja” – ettevõtja, millel on aktsiaosalus ühes või mitmes teises ettevõtjas ning mille äritegevuse eesmärgiks
- p) „AIFi päritoluliikmesriik” –
- i) liikmesriik, kus AIF on kohaldatava siseriikliku õiguse alusel registreeritud või saanud tegevusloa, ning mitmekordse registreerimise või tegevusloa andmise korral liikmesriik, kus AIF esmakordselt registreeriti või sai tegevusloa, või
- ii) juhul kui AIF ei oma mõnes liikmesriigis tegevusluba ega ole seal registreeritud, siis liikmesriik, kus asub AIFi registrijärgne asukoht ja/või peakontor;
- q) „AIFi valitseja päritoluliikmesriik” – liikmesriik, kus asub AIFi valitseja registrijärgne asukoht. Kolmandate riikide AIFide valitsejate puhul loetakse kõiki käesoleva direktiivi viiteid „AIFi valitseja päritoluliikmesriigile” viideteks „viidatavale liikmesriigile”, nagu on ette nähtud VII peatükis;
- r) „AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriik” – üks järgmistest:
- i) liikmesriik, kus ELi AIFi valitseja valitseb ELi AIFi ja mis ei ole päritoluliikmesriik;
- ii) liikmesriik, kus ELi AIFi valitseja turustab ELi AIFi osakuid või aktsiaid ja mis ei ole päritoluliikmesriik;
- iii) liikmesriik, kus ELi AIFi valitseja turustab kolmanda riigi AIFi osakuid või aktsiaid ja mis ei ole päritoluliikmesriik;
- iv) liikmesriik, kus kolmanda riigi AIFi valitseja valitseb ELi AIFi ja mis ei ole viidatav liikmesriik;
- v) liikmesriik, kus kolmanda riigi AIFi valitseja turustab ELi AIFi osakuid või aktsiaid ja mis ei ole viidatav liikmesriik, või
- vi) liikmesriik, kus kolmanda riigi AIFi valitseja turustab kolmanda riigi AIFi osakuid või aktsiaid ja mis ei ole viidatav liikmesriik;

- s) „algkapital” – direktiivi 2006/48/EÜ artikli 57 esimese lõigu punktides a ja b osutatud rahalised vahendid; reguleeritud turul direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti 14 tähenduses;
- t) „emitent” – emitent direktiivi 2004/109/EÜ artikli 2 lõike 1 punkti d tähenduses, kelle registrijärgne asukoht on liidus ja kelle aktsiatega võib kaubelda reguleeritud turul direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti 14 tähenduses; ad) „omavahendid” – direktiivi 2006/48/EÜ artiklites 56–67 nimetatud omavahendid;
- u) „seaduslik esindaja” – füüsiline isik, kelle alaline elukoht, või juriidiline isik, kelle registrijärgne asukoht on liidus ja kes kolmanda riigi AIFI valitseja poolt selgesõnaliselt määratuna tegutseb sellise kolmanda riigi AIFI valitseja nimel suhetes ametivõimude, klientide, asutuste ja kolmanda riigi AIFI valitseja partneritega liidus seoses kolmanda riigi AIFI valitseja käesolevast direktiivist tulenevate kohustustega; ae) „emaettevõtja” – emaettevõtja direktiivi 83/349/EMÜ artiklite 1 ja 2 tähenduses;
- v) „finantsvõimendus” – meetod, mille abil AIFI valitseja suurendab valitsetava AIFI riski, kas raha või väärtpaberite laenamise või tuletisinstrumentide positsioonist tuleneva võimenduse või muude vahendite abil; af) „peamaakler” – krediidiasutus, reguleeritud investeerimisühing või muu usaldatavusnormatiivide täitmise reguleerimisele ja jätkuvalle järelevalvele allutatud üksus, mis vastaspoolena osutab teenust kutselistele investoritele, peamiselt finantsinstrumentidega tehtavate tehingute rahastamisel või teostamisel, ning võib osutada ka muid teenuseid, nagu näiteks kliiring ja kaubandusarveldused, väärtpaberihaldus, väärtpaberite laenuks andmine, kohandatud tehnoloogilised ja operatiivtoe vahendid;
- w) „AIFI valitsemine” – ühele või mitmele AIFile vähemalt I lisa punkti 1 alapunktis a või b osutatud investeringute valitsemise ülesande täitmine; ag) „kutseline investor” – investor, keda loetakse kutseliseks kliendiks või keda võib taotluse korral käsitleda kutselise kliendina direktiivi 2004/39/EÜ II lisa tähenduses;
- x) „turustamine” – AIFI osakute või aktsiate otsene või kaudne pakumine liidus alaliselt elavatele või registrijärgse asukohaga investoritele või osakute või aktsiate nendesse paigutamine, mis toimub AIFI valitseja algatusel või tema nimel; ah) „oluline osalus” – otsene või kaudne osalus AIFI valitsejas, mis moodustab kapitalist või hääleõigusest 10 % või rohkem, nagu on sätestatud direktiivi 2004/109/EÜ artiklites 9 ja 10, võttes arvesse nimetatud direktiivi artikli 12 lõigetes 4 ja 5 sätestatud osaluste summeerimise tingimusi, või osalus, mis võimaldab märkimisväärselt mõjutada selle AIFI valitseja juhtimist, milles osalust omatakse;
- y) „alternatiivne ühisinvesteeringufond” – AIF, millesse teine AIF investeerib või milles ta omab osalust vastavalt punktile m; ai) „töötajate usaldusisikud” – töötajate usaldusisikud direktiivi 2002/14/EÜ artikli 2 punkti e tähenduses;
- z) „viidatav liikmesriik” – artikli 37 lõike 4 kohaselt kindlaks määratud liikmesriik; aj) „jaeinvestor” – investor, kes ei ole kutseline investor;
- aa) „kolmanda riigi alternatiivne investeerimisfond” – AIF, mis ei ole ELi AIF; ak) „tütarettevõtja” – tütarettevõtja vastavalt direktiivi 83/349/EMÜ artiklite 1 ja 2 määratlusele;
- ab) „kolmanda riigi AIFI valitseja” – AIFI valitseja, kes ei ole ELi AIFI valitseja; al) „kolmanda riigi AIFI järelevalveasutused” – kolmanda riigi ametiasutused, kellele on õigusaktiga tehtud ülesandeks teostada järelevalvet AIFide üle;
- ac) „börsil noteerimata äriühing” – äriühing, mille registrijärgne asukoht on liidus ja mille aktsiatega ei või kaubelda am) „kolmanda riigi AIFI valitseja järelevalveasutused” – kolmanda riigi ametiasutused, kellele on õigusaktiga tehtud ülesandeks teostada järelevalvet AIFide valitsejate üle;

an) „eriotstarbeline väärtpaberistamisüksus” – üksus, mille ainsaks eesmärgiks on viia läbi väärtpaberistamisi Euroopa Keskpanga 19. detsembri 2008. aasta määruse (EÜ) nr 24/2009 (väärtpaberistamise tehingutes osalevate finantsvahendusettevõtete varade ja kohustuste statistika kohta) ⁽¹⁾ artikli 1 lõike 2 tähenduses ning teisi tegevusi, mis on asjakohased selle eesmärgi saavutamiseks;

ao) „eurofond” – vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja, kes saab tegevusloa vastavalt direktiivi 2009/65/EÜ artikli 5 sätetele.

2. Käesoleva artikli lõike 1 punkti ad kohaldamisel kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivi 2006/49/EÜ (investeeringusühingute ja krediitiasutuste kapitali adekvaatsuse kohta) ⁽²⁾ artikleid 13–16 *mutatis mutandis*.

3. Komisjon võtab vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu meetmed, millega täpsustatakse järgmist:

a) lõike 1 punktis v määratletud finantsvõimenduse meetodid, kaasa arvatud kõik asjaomase AIFI kontrolli all olevaid kolmandaid isikuid hõlmavad finants- ja/või õigusstruktuurid, ning

b) finantsvõimenduse arvutamise meetodid.

4. Seal, kus see on vajalik käesoleva direktiivi ühtsete kohaldamistingimuste tagamiseks, koostab Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) AIFide valitsejate tüüpide määramiseks regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud.

Komisjonile on antud volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruuse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

Artikkel 5

AIFI valitseja kindlaksmääramine

1. Liikmesriigid tagavad, et igal AIFil, mille valitsemine kuulub käesoleva direktiivi reguleerimisalasse, on üks AIFI valitseja, kes vastutab käesoleva direktiivi täitmise tagamise eest. AIFI valitseja on kas:

a) väline valitseja, kelleks on AIFI või tema nimel nimetatud juriidiline isik, kes selle tulemusel vastutab AIFI valitsemise eest (väline AIFI valitseja), või

b) AIF ise, kui selle õiguslik vorm võimaldab sisest valitsemist ning kui AIFI juhtorgan otsustab välist fondivalitsejat mitte nimetada, millisel juhul saab AIF loa tegutseda AIFI valitsejana.

2. Kui väline AIFI valitseja ei suuda tagada käesoleva direktiivi nende nõuete täitmist, mille eest vastutab AIF või tema nimel tegutsev muu üksus, teavitab ta viivitamata oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi ja juhul, kui see on asjakohane, asjaomase ELi AIFI pädevaid asutusi. AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused nõuavad, et AIFI valitseja võtaks vajalikke meetmeid olukorra parandamiseks.

3. Kui lõikes 2 osutatud meetmetest hoolimata nõudeid jätkuvalt ei täideta ja juhul, kui see puudutab ELi AIFI valitsejat või ELi AIFI, nõuavad AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused, et AIFI valitseja astuks kõnealuse AIFI valitseja ametikohalt tagasi. Sellisel juhul ei tohi seda AIFI liidus enam turustada. Kui tegemist on kolmanda riigi AIFI valitsejaga, kes valitseb kolmanda riigi AIFI, ei tohi seda AIFI enam liidus turustada. AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused teavitavad koheselt AIFI valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevaid asutusi.

II PEATÜKK

AIFI VALITSEJALE TEGEVUSLOA ANDMINE

Artikkel 6

AIFI valitsejana tegevuse alustamise tingimused

1. Liikmesriigid tagavad, et ükski AIFI valitseja ei valitse AIFI, kui talle ei ole käesoleva direktiivi kohaselt antud tegevusloa.

Käesoleva direktiivi kohaselt tegevusloa saanud AIFI valitseja järgib alati käesolevas direktiivis kehtestatud tegevusloa andmise tingimusi.

2. Liikmesriigid nõuavad, et välised AIFI valitsejad ei tohi osaleda muudes tegevustes peale käesoleva direktiivi I lisas nimetatute ning eurofondide täiendava valitsemisega direktiivi 2009/65/EÜ kohaselt antud tegevusloa alusel.

3. Liikmesriigid nõuavad, et siseselt valitsetavad AIFid ei tohi osaleda muudes tegevustes peale asjaomase AIFI sisese valitsemise vastavalt I lisale.

4. Erandina lõikest 2 võivad liikmesriigid lubada välisel AIFI valitsejal osutada järgmisi teenuseid:

a) väärtpaberiportfellide, sealhulgas pensionifondide ja direktiivi 2003/41/EÜ artikli 19 lõikele 1 vastavate töandjapensioni kogumisasutuste väärtpaberiportfellide haldamine investorite volituste alusel, kliendikeskselt ja diskretsionaarselt;

⁽¹⁾ ELT L 15, 20.1.2009, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 177, 30.6.2006, lk 201.

b) kõrvalteenustena:

i) investeerimisnõustamine;

ii) investeerimisfondi osakute või aktsiate hoidmine ja haldamine;

iii) finantsinstrumendiga seotud korralduste vastuvõtmine ja edastamine.

5. Käesoleva direktiivi kohaselt ei lubata AIFi valitsejal:

a) osutada oma ainsa tegevusena lõikes 4 nimetatud teenuseid;

b) osutada lõike 4 punktis b osutatud kõrvalteenuseid, ilma et talle oleks antud luba osutada ka lõike 4 punktis a nimetatud teenuseid;

c) teostada üksnes I lisa punktis 2 nimetatud tegevusi või

d) osutada I lisa punkti 1 alapunktis a nimetatud teenuseid, ilma et ta osutaks ka I lisa punkti 1 alapunktis b nimetatud teenuseid või vastupidi.

6. Käesoleva artikli lõikes 4 nimetatud teenuste osutamise suhtes AIFi valitseja poolt kohaldatakse direktiivi 2004/39/EÜ artikli 2 lõiget 2 ning artikleid 12, 13 ja 19.

7. Liikmesriigid nõuavad, et AIFi valitseja esitaks oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele vajaliku teabe, mida nad vajavad selleks, et teostada järelevalvet käesolevas direktiivis osutatud tingimuste püsiva täitmise üle.

8. Investeerimisühingutelt, millele on antud tegevusluba vastavalt direktiivile 2004/39/EÜ ning krediidasutustelt, millele on antud tegevusluba vastavalt direktiivile 2006/48/EÜ, ei tuleks nõuda käesoleva direktiivi alusel tegevusluba investeerimisteenuste osutamiseks, näiteks AIFide individuaalsete investeerimisportfellide haldamiseks. Küll aga võivad investeerimisühingud AIFide osakuid või aktsiaid liidu investoritele otseselt või kaudselt pakkuda või neisse paigutada, kui kõnealuseid osakuid või aktsiaid saab turustada vastavalt käesolevale direktiivile.

Artikkel 7

Tegevusloa taotlemine

1. Liikmesriigid nõuavad, et AIFi valitseja esitab taotluse tegevusloa saamiseks oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele.

2. Liikmesriigid nõuavad, et tegevusluba taotleb AIFi valitseja esitab oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele järgmise AIFi valitsejaga seotud teabe:

a) teave isikute kohta, kes tegelikult AIFi valitseja äritegevust juhivad;

b) teave olulist osalust omavate aktsionäride või osakuomanike isikute kohta, olenemata sellest, kas nende osalus on otsene või kaudne, kas nad on füüsilised või juriidilised isikud, samuti kõnealuse osaluse suuruse kohta;

c) tegevusprogramm, millest ilmneb AIFi valitseja organisatsiooniline struktuur, sealhulgas teave selle kohta, kuidas AIFi valitseja kavatseb täita II, III, IV ning vajaduse korral V, VI, VII ja VIII peatükis sätestatud kohustusi;

d) teave artikli 13 kohase tasustamispoliitika ja -tavade kohta;

e) teave artiklis 20 osutatud ülesannete kolmandatele isikutele delegeerimise ja edasideledegeerimise kokkulepete kohta.

3. Liikmesriigid nõuavad, et tegevusluba taotleb AIFi valitseja esitab lisaks päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele AIFi kohta, mida ta kavatseb valitseda, järgmise teabe:

a) teave investeerimisstrateegiate kohta, sealhulgas alusfondide liikide kohta, juhul kui AIF on fondifond, AIFi valitseja tegevuspõhimõtete kohta seoses finantsvõimenduse kasutamisega, ning selle AIFi, mida valitsetakse või kavatsetakse valitseda, riskiprofiilide ja muude andmete kohta, sealhulgas teave liikmesriikide või kolmandate riikide kohta, kus selline AIF on asutatud või eeldatavasti asutatakse;

b) teave selle kohta, kus ühisfond on asutatud, juhul kui AIF on alternatiivne investorfond;

c) iga sellise AIFi tingimused või põhikiri, mida AIFi valitseja kavatseb valitseda;

d) teave artikli 21 kohaselt depositooriumi määramiseks tehtud kokkulepetest iga AIFi kohta, mida AIFi valitseja kavatseb valitseda;

e) artikli 23 lõikes 1 osutatud täiendav teave iga AIFi kohta, mida AIFi valitseja valitseb või kavatseb valitseda.

4. Kui fondivalitsejale on antud tegevusluba direktiivi 2009/65/EÜ alusel (edaspidi „eurofondi valitseja”) ja ta esitab taotluse AIFi valitseja tegevusloa saamiseks käesoleva direktiivi alusel, ei tohiks pädevad asutused eurofondi valitsejalt nõuda sellise teabe või dokumentide esitamist, mille ta on juba esitanud direktiivi 2009/65/EÜ alusel tegevusloa taotlemisel, tingimusel et asjaomane teave või dokumendid on endiselt ajakohased.

5. Pädevad asutused esitavad Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele kord kvartalis teabe käesoleva peatüki kohaselt väljastatud ja kehtetuks tunnistatud tegevuslubade kohta.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve peab avalikku keskregistrit, mis sisaldab andmeid kõigi käesoleva direktiivi alusel tegevusloa saanud AIFide valitsejate kohta, loetelu selliste AIFide valitsejate poolt liidus valitsetavate ja/või turustatavate AIFide kohta ja iga sellise AIFI valitseja pädeva asutuse kohta. Register tehakse kättesaadavaks elektrooniliselt.

6. Selleks et tagada käesoleva artikli järjekindel ühtlustamine, võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötada välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada, millist teavet tuleb pädevatele asutustele AIFI valitseja tegevusloa taotlemisel esitada, sealhulgas tegevusprogramm.

Komisjonile on delegeeritud õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

7. Et tagada käesoleva artikli ühtsed kohaldamistingimused, võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötada välja tehniliste rakendusstandardite eelnõud, et määrata kindlaks lõike 6 esimese lõigus ette nähtud standardvormid, -mallid ja -menetlused teabe esitamiseks.

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud tehnilised rakendusstandardid vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklile 15.

Artikkel 8

Tegevusloa andmise tingimused

1. AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused annavad tegevusloa tingimusel, et:

- a) nad on veendunud, et AIFI valitseja suudab täita käesolevas direktiivis sätestatud tingimusi;
- b) AIFI valitsejal on piisav algkapital ja omavahendid vastavalt artiklile 9;
- c) AIFI valitseja äritegevust tegelikult juhtivad isikud on piisavalt laimatu mainega ning piisavalt kogenud sellist liiki investeerimisstrateegiate alal, mida AIFI valitseja poolt valitsetav AIF ellu viib; nende isikute ning kõikide neid ametikohustuste täitmisel asendavate isikute nimed on viivitusest edastatud AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele ja AIFI valitseja äritegevust juhivad vähemalt kaks kirjeldatud tingimustele vastavat isikut;
- d) AIFI valitsejas olulist osalust omavad aktsionärid või liikmed on sobivad, pidades silmas vajadust tagada AIFI valitseja kindel ja usaldusväärne juhtimine, ning

- e) AIFI valitseja peakontor ja registrijärgne asukoht on ühes ja samas liikmesriigis.

Tegevusluba kehtib kõigis liikmesriikides.

2. Teiste asjaomaste liikmesriikide asjaomaste pädevate asutustega peetakse enne AIFI valitsejale tegevusloa andmist nõu, kui see AIFI valitseja on üks järgmistest:

- a) teise AIFI valitseja, eurofondi valitseja, investeerimisühingu, krediidasutuse või kindlustusandja tütarettevõtja, kellele on tegevusluba antud teises liikmesriigis;
- b) teise AIFI valitseja emaettevõtja, eurofondi valitseja, investeerimisühingu, krediidasutuse või kindlustusandja tütarettevõtja, kellele on tegevusluba antud teises liikmesriigis, või
- c) äriühing, mis on samade füüsiliste või juriidiliste isikute kontrolli all, kelle kontrolli all on mõni teine AIFI valitseja, eurofondi valitseja, investeerimisühing, krediidasutus või kindlustusandja, kellele on tegevusluba antud teises liikmesriigis.

3. AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused keelduvad tegevusloa andmisest, kui nende järelevalveülesannete tõhusat täitmist takistavad järgmised asjaolud:

- a) tihedad sidemed AIFI valitseja ning muude füüsiliste või juriidiliste isikute vahel;
- b) kolmanda riigi õigus- ja haldusnormid, millega reguleeritakse sellise füüsilise või juriidilise isiku tegevust, kellega AIFI valitsejal on märkimisväärne seos;
- c) kõnealuste õigus- ja haldusnormide jõustamisega seotud probleemid.

4. AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused võivad piirata tegevusloa kohaldamisala, eelkõige seoses selle AIFI investeerimisstrateegiaga, mida AIFI valitseja võib valitseda.

5. AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused teatavad taotlejale kolme kuu jooksul pärast nõuetekohase taotluse esitamist kirjalikult, kas tegevusluba antakse või mitte. Pädevad asutused võivad nimetatud perioodi kuni kolme kuu võrra täiendavalt pikendada, kui nad peavad seda juhtumi konkreetseid asjaolusid arvestades vajalikuks ja on AIFI valitsejat sellest teavitanud.

Käesoleva lõike kohaldamisel loetakse taotlus nõuetekohaseks, kui AIFI valitseja on esitanud vähemalt artikli 7 lõike 2 punktides a–d ja artikli 7 lõike 3 punktides a ja b osutatud teabe.

AIFI valitseja võib oma päritoluliikmesriigis alustada AIFI valitsemist artikli 7 lõike 3 punkti a kohaselt taotluses kirjeldatud investeerimisstrateegiatega kohe pärast tegevusloa saamist, kuid mitte enne ühe kuu möödumist artikli 7 lõike 2 punktis e ja artikli 7 lõike 3 punktides c, d ja e osutatud puuduva teabe esitamisest.

6. Selleks et tagada käesoleva artikli järjekindel ühtlustamine, võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötada välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada:

- a) lõike 3 alusel AIFI valitsejale kohaldatavaid nõudeid;
- b) lõike 1 punktis d osutatud olulist osalust omavate aktsionäride ja liikmete suhtes kohaldatavaid nõudeid;
- c) asjaolusid, mis võivad takistada pädevate asutuste poolset tõhusat järelevalvet.

Komisjonile on delegeeritud õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

Artikkel 9

Algkapital ja omavahendid

1. Liikmesriigid nõuavad, et AIFI valitsejal, mis on siseselt valitsetav AIF, on vähemalt 300 000 euro suurune algkapital.
2. Kui AIFI valitseja on määratud AIFI väliseks valitsejaks, peab tal olema vähemalt 125 000 euro suurune algkapital.
3. Kui AIFI valitseja valitsetava AIFI portfelli väärtus ületab 250 miljonit eurot, peab ta lisama täiendavad omavahendid. Kõnealuste täiendavate omavahendite summa on 0,02 % summast, mille võrra AIFI valitseja portfelli väärtus ületab 250 miljonit eurot, kuid algkapitali ja täiendavate omavahendite nõutav maht kokku ei ületa 10 miljonit eurot.
4. Lõike 3 kohaldamisel käsitatakse AIFI valitseja portfelli-dena tema valitsetavaid AIFe, sealhulgas AIFe, mille puhul AIFI valitseja on artikli 20 kohaselt delegeerinud ülesanded, kuid mitte AIFide portfelle, mida AIFI valitseja haldab delegerimise alusel.
5. Olenemata lõikest 3 ei tohi AIFI valitseja omavahendid ühelgi juhul olla väiksemad direktiivi 2006/49/EÜ artiklis 21 sätestatud summast.

6. Liikmesriigid võivad anda AIFI valitsejale loa vähendada lõikes 3 osutatud täiendavate omavahendite määra kuni 50 %, kui tal on samas mahus tagatis, mille on andnud krediidiasutus või kindlustusandja, mille registriärgne asukoht on liikmesriigis või kolmandas riigis, kus tema suhtes kohaldatakse usaldatavusnormatiive, mida pädevad asutused loevad samaväärseks liidu õigusega sätestatud normatiividega.

7. Selleks et katta kutsealase vastutusega seotud võimalikke riske, mis tulenevad AIFI valitseja tegevusest, mida ta võib käesoleva direktiivi kohaselt ellu viia, peavad nii siseselt valitsetav AIF kui ka väline AIFI valitseja kas:

- a) omama täiendavaid omavahendeid, mis on kohased kutsealasest hooletusest tulenevate vastutusega seotud võimalike riskide katteks, või
- b) omama kutsealasest hooletusest tuleneva vastutuse katteks kutsekindlustust, mis on kaetud riskide jaoks kohane.

8. Omavahendid, sealhulgas lõike 7 punktis a nimetatud täiendavad omavahendid, investeeritakse likviidsesse varasse või lühiajaliselt kergesti rahaks vahetatavasse varasse ning neid ei tohi kasutada spekulatsiooniks.

9. Komisjon võtab vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu käesoleva artikli lõikega 7 seotud meetmed, millega täpsustatakse järgmist:

- a) riskid, mida täiendavad omavahendid või kutsekindlustus peavad katma;
- b) tingimused, mille alusel määratakse kindlaks täiendavate omavahendite või kutsekindlustuse katte nõuetekohasus, ning
- c) täiendavate omavahendite või kutsekindlustuse katte pideva kohandamise meetod.

10. Käesolevat artiklit, välja arvatud lõikeid 7 ja 8 ning lõike 9 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakte, ei kohaldata AIFide valitsejatele, kes on samas ka eurofondide valitsejad.

Artikkel 10

Tegevusloa kohaldamisala muudatused

1. Liikmesriigid nõuavad, et enne rakendamist teatab AIFI valitseja oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele kõigist olulistest muudatustest tingimustes, mille alusel esmane tegevusluba anti, eelkõige seoses oluliste muudatustega artikli 7 kohaselt esitatud teabes.

2. Kui päritoluliikmesriigi pädevad asutused otsustavad kehtestada piirangud või lükata need muudatused tagasi, teavitavad nad AIFI valitsejat sellest ühe kuu jooksul pärast kõnealuse teatise saamist. Pädevad asutused võivad nimetatud perioodi kuni ühe kuu võrra pikendada, kui nad peavad seda juhtumi konkreetseid asjaolusid arvestades vajalikuks ja on AIFI valitsejat sellest teavitanud. Kui asjaomased pädevad asutused ei esita muudatustele asjaomase hindamisperioodi jooksul vastuväiteid, võib muudatused ellu viia.

Artikkel 11

Tegevusloa kehtetuks tunnistamine

AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused võivad AIFI valitsejale antud tegevusloa kehtetuks tunnistada, kui kõnealune AIFI valitseja:

- a) ei ole tegevusloa kasutanud 12 kuu jooksul, selgesõnaliselt loobub tegevusloast või on käesoleva direktiiviga reguleeritava tegevuse lõpetanud rohkem kui kuus kuud tagasi, juhul kui kõnealune liikmesriik ei ole ette näinud, et sellistel juhtudel kaotab tegevusloa kehtivuse;
- b) on saanud tegevusloa valeandmeid esitades või mõnel muul ebaausal teel;
- c) ei vasta enam nendele tingimustele, mille alusel tegevusloa anti;
- d) ei järgi enam direktiivi 2006/49/EÜ, kui tema tegevusloa hõlmab ka käesoleva direktiivi artikli 6 lõike 4 punktis a osutatud diskretsionaarset portfelli haldamise teenust;
- e) on jämedalt või järjekindlalt rikkunud käesoleva direktiivi alusel vastuvõetud sätteid või
- f) vastab ühele juhtudest, mille puhul siseriiklik õigus näeb väljaspool käesoleva direktiivi reguleerimisala olevates küsimustes ette tegevusloa kehtetuks tunnistamise.

III PEATÜKK

AIFIDE VALITSEJATE TEGUTSEMISTINGIMUSED

1. JAGU

Üldnõuded

Artikkel 12

Üldpõhimõtted

1. Liikmesriigid tagavad, et AIFI valitsejad järgivad alati järgmisi põhimõtteid:

- a) tegutsevad ausalt, piisava vilumuse, ettevaatuse ja hoolikusega ning õiglaselt;

- b) tegutsevad valitsetava AIFI või valitsetava AIFI investorite ja turu ühtsuse parimates huvides;

- c) omavad nõuetekohaseks äritegevuseks vajalikke vahendeid ja tegevuskorraldust ning kasutavad neid tõhusalt;

- d) võtavad kõik mõistlikud meetmed huvide konfliktide vältimiseks ja kui neid ei ole võimalik vältida, nende tuvastamiseks, juhtimiseks ja jälgimiseks ning vajadusel asjaomaste huvide konfliktide avaldamiseks, et vältida olukorda, kus need kahjustaksid AIFI ja tema investorite huve, ning nende poolt valitsetavate AIFide õiglase kohtlemise tagamiseks;

- e) järgivad kõiki tema äritegevust reguleerivaid nõudeid, et kõigiti edendada nende poolt valitsetava AIFI või selle investorite ja turu ühtsuse parimaid huve;

- f) kohtlevad AIFI kõiki investoreid õiglaselt.

AIFI ühegi investoriga suhtes ei kohaldata sooduskohtlemist, välja arvatud juhul, kui selline sooduskohtlemine on avaldatud asjaomase AIFI tingimustes või põhikirjas.

2. AIFI valitseja, kelle tegevusloa hõlmab ka artikli 6 lõike 4 punktis a osutatud diskretsionaarset individuaalsete väärtpaberiporfelli haldamise teenust:

- a) ei tohi investeerida kliendi kogu portfelli või osa sellest tema valitsetava AIFI osakutesse või aktsiatesse, kui klient ei ole selleks eelnevalt andnud üldist nõusolekut;

- b) kuulub artikli 6 lõikes 4 osutatud teenuste puhul Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. märtsi 1997. aasta direktiivi 97/9/EÜ (investeeringute tagamise skeemide kohta) ⁽¹⁾ kohaldamisalas.

3. Komisjon võtab vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu meetmed, millega täpsustatakse kriteeriumid, mida asjaomased pädevad asutused kasutavad selle hindamisel, kas AIFI valitseja täidab lõikes 1 sätestatud kohustusi.

⁽¹⁾ EÜT L 84, 26.3.1997, lk 22.

Artikkel 13

Tasustamine

1. Liikmesriigid nõuavad, et AIFI valitseja kehtestaks tasustamispoliitika ja -tavad neile töötajate kategooriatele, sealhulgas kõrgema juhtkonna liikmetele, riskide võtjatele, kontrollifunktsioonide täitjatele ja kõikidele töötajatele, kelle töötasu kokku on sama suur kui kõrgema juhtkonna liikmetel ja riskide võtjatel, kelle ametialane tegevus mõjutab oluliselt AIFI valitseja või tema valitsetavate AIFide riskiprofiili; tasustamispoliitika ja -tavad on kooskõlas usaldusväärse ja tulemusliku riskijuhtimisega ning edendavad seda ja hoiavad ära selliste riskide võtmise, mis ei ole tema valitsetava AIFI riskiprofiilide, tingimuste või põhikirjaga kooskõlas.

AIFI valitseja määrab tasustamispoliitika ja -tavad kindlaks vastavalt II lisale.

2. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve tagab, et on olemas usaldusväärse tasustamispoliitika suunised, mis järgivad II lisa. Neis suunistes võetakse arvesse usaldusväärse tasustamispoliitika põhimõtteid, mis on esitatud soovitusel 2009/384/EÜ, ning AIFI valitsejate ja nende valitsetavate AIFide suurust, sisemist korraldust ning nende tegevuse laadi, ulatust ja keerukust. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve teeb tihedat koostööd Euroopa Järelevalveasutusega (Euroopa Pangandusjärelevalve).

Artikkel 14

Huvide konflikt

1. Liikmesriigid nõuavad, et AIFI valitseja võtaks asjakohaseid meetmeid, et tuvastada huvide konfliktid, mis tekivad AIFI valitsemise käigus järgmiste poolte vahel:

- a) AIFide valitsejad, sealhulgas nende juhid, töötajad või muud isikud, kes otseselt või kaudselt kontrollivad AIFI valitsejat, samuti AIFI valitseja valitsetavad AIFid või kõnealuse AIFI investorid;
- b) AIF või kõnealuse AIFI investorid ja muu AIF või kõnealuse AIFI investorid;
- c) AIF või kõnealuse AIFI investorid ning AIFI valitseja teine klient;
- d) AIF või kõnealuse AIFI investorid ja AIFI valitseja poolt valitsetav eurofond või kõnealuse eurofondi investorid või
- e) AIFI valitseja kaks klienti.

AIFI valitseja tagab ja rakendab kõigi asjakohaste meetmete võtmist silmas pidades tõhusat organisatsioonilist ja halduskorda, et tuvastada, ennetada, juhtida ja jälgida huvide konflikte, et vältida nende kahjulikku mõju AIFile ja selle investoritele.

AIFI valitseja eraldab oma tegevusraamistikus ülesanded ja kohustused, mis ei pruugi olla üksteisega ühitatavad või mis võivad potentsiaalselt tekitada süsteemseid huvide konflikte. AIFI valitseja hindab, kas tegutsemistingimused võivad hõlmata muid olulisi huvide konflikte ja avaldab kõnealused konfliktid AIFI investoritele.

2. Kui AIFI valitseja kehtestatud organisatsiooniline kord huvide konfliktide tuvastamiseks, ennetamiseks, juhtimiseks ja jälgimiseks ei ole küllaldane, et piisava kindlusega vältida kliendi huvide kahjustamise ohtu, avalikustab AIFI valitseja kliendile enne tema nimel äritegevuse alustamist selgelt huvide konfliktide üldise laadi või allika ning töötab välja asjakohase poliitika ja menetlused.

3. Kui AIFI valitseja kasutab AIFI nimel peamaakleri teenuseid, sõlmitakse teenuste osutamise tingimuste kohta kirjalik leping. Elkõige sätestatakse lepingus kõik AIFI varade üleandmise ja taaskasutamise võimalused, mis on kooskõlas AIFI tingimuste või põhikirjaga. Lepingus sätestatakse, et lepingust tuleb teatada deposiitoriumile.

Valides ja määrares peamaaklerit, kellega ta sõlmib lepingu, tegutseb AIFI valitseja piisava vilumuse, ettevaatuse ja hoolikusega.

4. Komisjon võtab vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu meetmed, millega täpsustatakse järgmist:

- a) lõikes 1 osutatud huvide konfliktide tüübid;
- b) asjakohased meetmed, mida AIFI valitseja peaks struktuuri ja organisatsioonilise ja halduskorra raames võtma, et tuvastada ja avaldada huvide konfliktid ning neid ennetada, juhtida ja jälgida.

Artikkel 15

Riskijuhtimine

1. AIFI valitseja eraldab riskijuhtimisülesanded funktsionaalselt ja hierarhiliselt tegevusüksustest, sealhulgas portfelli haldusest.

AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused vaatavad läbi esimeses lõigus osutatud riskijuhtimisülesannete funktsionaalse ja hierarhilise eraldamise proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt, kusjuures AIFI valitseja peab igal juhul suutma tõendada, et huvide konfliktide ärahoidmiseks võetavad konkreetsed kaitsemeetmed võimaldavad sõltumatult teostada riskijuhtimisega seotud tegevusi ja et riskijuhtimise protsess vastab käesoleva artikli nõuetele ning on ühtlaselt tõhus.

2. AIFI valitseja rakendab riskijuhtimise süsteeme, et nõuetekohaselt tuvastada, mõõta, juhtida ja jälgida kõiki riske, mis on seotud iga AIFI investeerimisstrateegiaga ja millega iga AIF puutub kokku või võib kokku puutuda.

AIFI valitseja vaatab riskijuhtimise süsteemid läbi nõuetekohase sagedusega ja vähemalt korra aastas ning vajaduse korral kohandab neid.

3. AIFI valitseja teeb vähemalt järgmist:

- a) AIFI nimel investeerides rakendab asjakohast, dokumenteeritud ja reguleeritud ajakohastatud hoolsuskontrolli vastavalt AIFI investeerimisstrateegiale, eesmärkidele ja riskiprofiilile;
- b) tagab, et AIFI iga investeerimispositsiooniga seotud riske ja nende üldmõju AIFI portfelliga saab kogu aeg nõuetekohaselt tuvastada, mõõta, juhtida ja jälgida, kasutades sealhulgas asjakohaseid stressitestimise menetlusi;
- c) tagab, et AIFI riskiprofiil vastab AIFI tingimuste või põhikirja, prospekti ja pakkumisdokumentide kohasele AIFI suurusele, portfelli struktuurile, investeerimisstrateegiale ja eesmärkidele.

4. AIFI valitseja määrab kindlaks maksimaalse finantsvõimenduse, mida AIFI valitseja võib kasutada iga tema poolt valitsetava AIFI nimel, samuti selle, mil määral võib korduvalt kasutada tagatist või garantiid, mis võidakse anda finantsvõimenduskokkuleppe alusel, võttes muu hulgas arvesse järgmist:

- a) AIFI tüüp;
- b) AIFI investeerimisstrateegia;
- c) AIFI finantsvõimenduse allikad;
- d) muu võimalik vastastikune seos või asjakohane suhe muude finantsteenuste asutustega, millest võiks tuleneda süsteemne risk;
- e) vajadus piirata riski mis tahes ühe vastaspoole suhtes;
- f) millises ulatuses on finantsvõimendus tagatisega kaetud;
- g) varade ja kohustuste suhe;

h) AIFI valitseja tegevuse ulatus, iseloom ja maht asjaomastel turgudel.

5. Komisjon võtab vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu meetmed, millega täpsustatakse järgmist:

- a) AIFI valitseja kohaldatavad riskijuhtimissüsteemid vastavalt riskidele, mis on seotud valitsetava AIFiga;
- b) riskijuhtimissüsteemi läbivaatamise asjakohane sagedus;
- c) kuidas riskijuhtimisülesandeid funktsionaalselt ja hierarhiliselt eraldada tegevusüksustest, sealhulgas portfelli haldusest;
- d) konkreetsed kaitsemeetmed lõike 1 teises lõigus nimetatud huvide konflikti ärahoidmiseks;
- e) lõikes 3 osutatud nõuded.

Artikkel 16

Likviidsuse juhtimine

1. AIFI valitseja kohaldab iga tema poolt valitsetava AIFI puhul, mille puhul ei ole tegemist finantsvõimendusega kinnise AIFiga, asjakohast likviidsuse juhtimise korda ja võtab vastu menetlused, mis võimaldavad tal teostada järelevalvet AIFI likviidsusriske üle ja tagada, et AIFI investeringute likviidsusprofiil vastab AIFI aluskohustustele.

AIFI valitseja viib korrapäraselt läbi stressiteste tavalistes ja erandlikes likviidsustingimustes, mis võimaldab tal hinnata AIFI likviidsusriske, ja jälgib vastavalt AIFI likviidsusriske.

2. AIFI valitseja tagab, et iga tema valitsetava AIFI investeerimisstrateegia, likviidsusprofiil ja tagasivõtmise poliitika on omavahel kooskõlas.

3. Komisjon võtab vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu meetmed, millega täpsustatakse järgmist:

- a) likviidsuse juhtimise süsteemid ja menetlused ning
- b) lõikes 2 osutatud investeerimisstrateegia, likviidsusprofiili ja tagasivõtmise poliitika kooskõlastamine.

Artikkel 17

Investeerimine väärtpaberistamise positsioonidesse

Selleks et tagada valdkonnaülene järjepidevus ja kõrvaldada huvide vastuolud nende ettevõtjate, kes struktureerivad laenu ümber kaubeldavatesse väärtpaberitesse, direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punkti 41 tähenduses laenu algsete väljastajate ja AIFide valitsejate vahel, kes ühe või mitme AIFI nimel investeerivad kõnealustesse väärtpaberitesse või muudesse finantsinstrumentidesse, võtab komisjon vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu meetmed, milles sätestatakse nõuded järgmistes valdkondades:

- a) nõuded, mida laenu algne väljastaja, tehingu korraldaja või algne laenuandja peavad täitma, et AIFI valitseja tohiks AIFI nimel investeerida seda tüüpi väärtpaberitesse või muudesse finantsinstrumentidesse, mida on emiteeritud alates 1. jaanuarist 2011, sealhulgas nõuded, millega tagatakse, et laenu algsel väljastajal, tehingu korraldajal või algsel laenuandjal on vähemalt 5 % suurune majanduslik huvi;
- b) kvalitatiivsed nõuded, mida kõnealustesse väärtpaberitesse või muudesse finantsinstrumentidesse ühe või mitme AIFI nimel investeeriv AIFI valitseja peab täitma.

2. JAGU

Organisatsioonilised nõuded

Artikkel 18

Üldpõhimõtted

1. Liikmesriigid nõuavad, et AIFI valitseja kasutab alati piisavaid ja asjakohaseid tehnilisi ja inimressursse AIFI nõuetekohaseks valitsemiseks.

Eelkõige nõuavad AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused, võttes sealjuures arvesse AIFI valitseja valitsetavate AIFide laadi, et AIFI valitsejal oleks kindel juhtimis- ja raamatupidamiskord ning elektroonilise andmetöötluse kontrolli- ja järelevalvesüsteem ning nõuetekohased sisekontrollimehhanismid (sealhulgas eelkõige töötajate isiklike tehingute jaoks või omal arvel finantsinstrumentidesse tehtavate investeeringute hoidmise ja valitsemise jaoks kehtestatud eeskirjad), mis tagavad vähemalt, et kõikide AIFiga seotud tehingute päritolu, osalisi, laadi ning tegemise aega ja kohta on võimalik hiljem tuvastada ning et AIFI valitseja valitsetavate AIFide vara investeeritakse AIFI tingimuste või põhikirja ning kehtivate õigusaktide kohaselt.

2. Komisjon võtab vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu meetmed, millega täpsustatakse lõikes 1 osutatud korda ja süsteemi.

Artikkel 19

Hindamine

1. AIFI valitseja tagab, et iga tema valitsetava AIFI jaoks kehtestatakse asjakohane ja järjepidev kord, mis võimaldab AIFI varade nõuetekohast ja sõltumatut hindamist käesoleva artikli, kohaldatava siseriikliku õiguse ja AIFI tingimuste või põhikirja kohaselt.

2. Eeskirjad, mida kohaldatakse AIFI varade hindamisel ja varade puhaskäivituse arvutamisel AIFI osaku või aktsia kohta, sätestatakse selle riigi õigusaktides, kus on AIFI asukoht, ja/või AIFI tingimustes või põhikirjas.

3. Samuti tagab AIFI valitseja, et AIFI varade puhaskäivitust osaku või aktsia kohta arvutatakse ja see avaldatakse investoritele kooskõlas käesoleva artikli, kohaldatava siseriikliku õiguse ja AIFI tingimuste või põhikirjaga.

Kasutatava hindamiskorraga tagatakse, et varasid hinnatakse ning varade puhaskäivitust osaku või aktsia kohta arvutatakse vähemalt üks kord aastas.

Juhul kui tegemist on avatud AIFiga, viiakse selliseid hindamisi ja arvutamisi lisaks läbi sagedusega, mis on nii AIFI poolt hoitavaid varasid kui ka AIFI väljalaskmis- ja tagasivõtmisssagedust arvesse võttes asjakohane.

Juhul kui tegemist on kinnise AIFiga, viiakse selliseid hindamisi ja arvutamisi läbi ka siis, kui asjaomase AIFI kapital suureneb või väheneb.

Investoritele teatatakse hindamistest ja arvutustest asjaomase AIFI tingimustes või põhikirjas sätestatud viisil.

4. AIFI valitseja tagab, et hindamisülesandeid täidab kas:

- a) välishindaja, kes on AIFist, AIFI valitsejast ja muudest asjaomase AIFI või selle valitsejaga tihedalt seotud isikutest sõltumatu juriidiline või füüsiline isik, või
- b) AIFI valitseja ise, tingimusel, et hindamisülesanded on portfelli haldusest ja tasustamispoliitikast funktsionaalselt sõltumatud ning teiste meetmetega tagatakse, et huvide konflikte leevendatakse ja välditakse sobimatut mõju töötajatele.

AIFile määratud depositooriumit ei määrata kõnealuse AIFI välishindajaks, välja arvatud juhul, kui ta on funktsionaalselt ja hierarhiliselt eraldanud oma depositooriumiga seotud ülesanded välishindaja ülesannetest ning võimalikke huvide konflikte tuvastatakse, juhitakse, jälgitakse ja avaldatakse AIFI investoritele nõuetekohasel viisil.

5. Kui hindamisülesandeid täidab välishindaja, tõendab AIFI valitseja järgmist:

a) välishindaja suhtes kohaldatakse seadusega kehtestatud kohustusliku ametialase registreerimise nõuet või ametialast käitumist käsitlevaid õigusnorme või ametialase käitumise reegleid;

b) välishindaja suudab pakkuda piisavaid ametialaseid tagatise selle kohta, et ta on suuteline tulemuslikult täitma asjaomaseid hindamisega seotud ülesandeid lõigete 1, 2 ja 3 kohaselt ning

c) välishindaja määramine on kooskõlas artikli 20 lõigete 1 ja 2 nõuetega ja artikli 20 lõike 7 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktidega.

6. Määratud välishindaja ei tohi delegeerida hindamisülesandeid kolmandale isikule.

7. AIFI valitseja teatab välishindaja määramisest oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele, kes võivad nõuda asjaomase välishindaja asemel teise välishindaja määramist, juhul kui lõikes 5 sätestatud tingimused ei ole täidetud.

8. Hindamine viiakse läbi erapooletult ning piisava vilumuse, ettevaatuse ja hoolikusega.

9. Kui hindamisülesandeid ei täida sõltumatu välishindaja, võivad AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused nõuda, et AIFI valitseja laseks oma hindamiskorda ja/või hindamisi kontrollida välishindajal või vajaduse korral audiitoril.

10. AIFI valitseja vastutab AIFI varade nõuetekohase hindamise, varade puhasväärtuse arvutamise ja selle avaldamise eest. Seetõttu ei mõjuta asjaolu, et AIFI valitseja on määranud välishindaja, AIFI valitseja vastutust AIFI ja selle investorite ees.

Olenemata esimesest lõigust ja mis tahes lepingulise korraga sätestatud vastupidistest tingimustest, vastutab välishindaja siiski AIFI valitsejale tekitatud kahju eest, mis on tekkinud välishindaja hooletuse või tahtliku ülesannete täitmata jätmise tõttu.

11. Komisjon võtab vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu meetmed, millega täpsustatakse järgmist:

a) kriteeriumid, mis käsitlevad varade nõuetekohase hindamise ja osaku või aktsia kohta puhasväärtuse arvutamise korda;

b) ametialased tagatised, mida välishindaja peab olema võimeline pakkuma selle kohta, et ta on suuteline hindamisülesandeid tulemuslikult täitma;

c) avatud AIFide poolt läbiviidavate hindamiste sagedus, mis on asjakohane nii AIFI varasid kui ka selle väljalaske- ja tagasivõtmise poliitikat silmas pidades.

3. JAGU

AIFI valitseja ülesannete delegeerimine

Artikkel 20

Delegeerimine

1. AIFI valitseja, kes kavatseb delegeerida kolmandatele isikutele oma ülesannete enda nimel täitmise, teavitab sellest enne delegeerimiskokkuleppe jõustumist oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi. Järgmised tingimused peavad olema täidetud:

a) AIFI valitseja suudab õigustada kogu oma delegeerimise struktuuri objektiivsete põhjendustega;

b) delegeeritav omab asjaomaste ülesannete täitmiseks piisavaid vahendeid ning delegeeritava äritegevust tegelikult juhtivatel isikutel on laimatu maine ja piisavalt kogemusi;

c) kui delegeerimine on seotud portfelli halduse või riskijuhtimisega, tohib volitada üksnes ettevõtjaid, kelle tegevusluba või registrisse kantud tegevusala hõlmab varade valitsemist ning kelle üle teostatakse järelevalvet, või kui seda tingimust ei ole võimalik täita, võib delegeerida üksnes AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevate asutuste eelneva heakskiidu korral;

d) kui delegeerimine on seotud portfelli halduse või riskijuhtimisega ning delegeeritav on kolmanda riigi ettevõtja, tuleb lisaks punktis c esitatud nõuete täitmisele tagada koostöö AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevate asutuste ja asjaomase ettevõtja üle järelevalvet teostava asutuse vahel;

e) delegeerimine ei mõjuta AIFI valitseja järelevalve tõhusust ega takista mingil juhul AIFI valitseja tegevust ega AIFI valitsemist investorite parimates huvides;

f) AIFI valitseja peab olema võimeline tõendama, et delegeeritav on pädev ja võimeline asjaomaseid ülesandeid täitma, ning et see kolmas isik valiti kogu nõuetekohase hoolikusega, samuti et AIFI valitseja suudab igal ajal tõhusalt jälgida delegeeritud ülesannete täitmist, et vajaduse korral anda delegeeritavale täiendavaid juhiseid ja koheselt lõpetada delegeerimine, kui see on investorite huvides.

AIFi valitseja vaatab pidevalt läbi iga delegeeritava poolt osutatavad teenused.

2. Portfelliholdust või riskijuhtimist ei delegeerita:

- a) depositooriumile või depositooriumi poolt delegeeritavale isikule või
- b) muule üksusele, kelle huvid võivad olla vastuolus AIFi valitseja või AIFi investorite huvidega, välja arvatud juhul, kui ta on funktsionaalselt ja hierarhiliselt eraldanud oma portfelliholduse või riskijuhtimisega seotud ülesanded muudest potentsiaalselt vastuolus olevatest ülesannetest ning võimalikke huvide konflikte tuvastatakse, juhitakse, jälgitakse ja avaldatakse AIFi investoritele nõuetekohasel viisil.

3. Asjaolu, et AIFi valitseja delegeeris teatavad ülesanded kolmandale isikule, ega ka ülesannete edasidelegeerimine ei mõjuta AIFi valitseja vastutust AIFi ja tema investorite ees, samuti ei tohi AIFi valitseja delegeerida oma ülesandeid sellisel määral, et teda ei saa enam käsitada AIFi valitsejana, ning sellisel määral, et ta ise muutub fiktiivseks äriühinguks.

4. Kolmas isik võib temale delegeeritud ülesandeid edasi delegeerida juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) AIFi valitseja on eelnevalt nõustunud ülesannete edasidelegeerimisega;
- b) AIFi valitseja on teavitanud oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi enne ülesannete edasidelegeerimise kokkuleppe jõustumist;
- c) lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud nii, et kõiki viiteid „delegeeritavale” käsitatakse viidetena „isikule, kellele ülesanded on edasi delegeeritud”.

5. Portfelliholdust või riskijuhtimist ei delegeerita edasi:

- a) depositooriumile või depositooriumi poolt delegeeritavale isikule või
- b) muule üksusele, kelle huvid võivad olla vastuolus AIFi valitseja või AIFi investorite huvidega, välja arvatud juhul, kui ta on funktsionaalselt ja hierarhiliselt eraldanud oma portfelliholduse või riskijuhtimisega seotud ülesanded muudest potentsiaalselt vastuolus olevatest ülesannetest ning võimalikke huvide konflikte tuvastatakse, juhitakse, jälgitakse ja avaldatakse AIFi investoritele nõuetekohasel viisil.

Asjaomane delegeeritav vaatab pidevalt läbi iga isiku, kellele ülesanded on edasi delegeeritud, poolt osutatavad teenused.

6. Kui isik, kellele ülesanded on edasi delegeeritud, delegeerib edasi talle delegeeritud ülesandeid, kohaldatakse lõikes 4 sätestatud tingimusi *mutatis mutandis*.

7. Komisjon võtab vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu meetmed, millega täpsustatakse järgmist:

- a) lõigetes 1, 2, 4 ja 5 sätestatud nõuete täitmise tingimused;
- b) tingimused, mille alusel järeldatakse, et AIFi valitseja on delegeerinud oma ülesanded sellisel määral, et ta ise muutub fiktiivseks äriühinguks ja teda ei saa enam käsitada AIFi valitsejana lõike 3 kohaselt.

4. JAGU

Depositoorium

Artikkel 21

Depositoorium

1. AIFi valitseja tagab, et iga tema valitsetava AIFi kohta määratakse üks depositoorium kooskõlas käesoleva artikliga.

2. Depositooriumi määramist tõendatakse kirjaliku lepinguga. Lepinguga reguleeritakse muu hulgas teabevoogu, mida peetakse vajalikuks, et võimaldada depositooriumil täita oma ülesandeid AIFi jaoks, mille depositooriumiks ta on määratud, vastavalt käesolevas direktiivis ja muudes asjakohastes õigus- ja haldusnormides sätestatule.

3. Depositoorium on kas:

- a) krediidasutus, mille registrijärgne asukoht on liidus ja millele on antud tegevusluba direktiivi 2006/48/EÜ kohaselt;
- b) investeerimisühing, mille registrijärgne asukoht on liidus ja mille suhtes kohaldatakse kapitali adekvaatsuse nõudeid vastavalt direktiivi 2006/49/EÜ artikli 20 lõikele 1, sealhulgas operatsiooniriske käsitlevaid kapitalinõudeid, ja millele on antud tegevusluba vastavalt direktiivile 2004/39/EÜ ning mis osutab ka kõrvalteenust, milleks on finantsinstrumentide hoidmine ja haldamine klientide nimel vastavalt direktiivi 2004/39/EÜ I lisa B jao punktile 1; sellisel investeerimisühingul peab igal juhul olema omavahendeid summas, mis ei ole väiksem kui direktiivi 2006/49/EÜ artiklis 9 osutatud algkapitali summa, või
- c) muu asutus, mille suhtes kohaldatakse usaldatavusnormatiive ja mille üle teostatakse pidevat järelevalvet ning mis 21. juulil 2011 kuulub liikmesriikide poolt kindlaks määratud asutuste hulka, millel on direktiivi 2009/65/EÜ artikli 23 lõike 3 alusel õigus tegutseda depositooriumina.

Ainult kolmanda riigi AIFI puhul ja ilma et see piiraks lõike 5 punkti b kohaldamist, võib depositeorium olla ka krediitiasutus või muu üksus, mis on sama iseloomuga nagu käesoleva lõike esimese lõigu punktides a ja b osutatud üksused, tingimusel et täidetakse lõike 6 punkti b nõudeid.

Lisaks võivad liikmesriigid lubada, et AIFI puhul, kus ei saa viie aasta jooksul pärast algse investeeringu tegemist kasutada tagasivõtmise õigust ja mis oma keskse investeerimispoliitika tõttu üldjuhul ei investeeeri varadesse, mida tuleb hoida vastavalt lõike 8 punktile a, või investeeivad üldjuhul emitentidesse või börsil noteerimata äriühingutesse, et võimaluse korral omandada kontrolli selliste ettevõtete üle vastavalt artiklile 26, võib depositeoriumiks olla üksus, mis täidab depositeoriumi ülesandeid osana oma kutse- või äritegevusest, mille suhtes kohaldatakse sellisele üksusele seadusega kehtestatud kohustusliku ametialase registreerimise nõuet või ametialast käitumist käsitlevaid õigusnorme või ametialase käitumise reegleid, ja mis suudab pakkuda piisavalt rahalisi ja ametialaseid tagatise selle kohta, et ta on suuteline tõhusalt täitma asjaomaseid varade hoidmisega seotud ülesandeid ning sellest tulenevaid kohustusi.

4. Huvide konflikti vältimiseks depositeoriumi, AIFI valitseja ja/või AIFI ja/või tema investorite vahel:

- a) ei tegutse AIFI valitseja depositeoriumina;
- b) AIFI vastaspoolena tegutsev peamaakler ei tegutse kõnealuse AIFI depositeoriumina, välja arvatud juhul, kui ta on funktsionaalselt ja hierarhiliselt eraldanud oma depositeoriumiga seotud ülesanded peamaakleri ülesannetest ning võimalikke huvide konflikte tuvastatakse, juhitakse, jälgitakse ja avaldatakse AIFI investoritele nõuetekohasel viisil. Depositeoriumil on lubatud oma hoidmisülesanded delegeerida sellisele peamaaklerile lõike 11 kohaselt, kui asjaomased tingimused on täidetud.

5. Depositeoriumi asukohaks on üks järgmistest:

- a) ELi AIFI puhul AIFI päritoluliikmesriik;
- b) kolmanda riigi AIFI puhul kolmas riik, kus AIF on asutatud, või AIFI valitseva AIFI valitseja päritoluliikmesriik või AIFI valitseva AIFI valitseja viidatav liikmesriik.

6. Ilma et see piiraks lõikes 3 sätestatud nõuete kohaldamist, kohaldatakse kolmandas riigis asutatud depositeoriumi määramisele alati järgmisi tingimusi:

- a) nende liikmesriikide pädevad asutused, kus kolmanda riigi AIFI osakuid või aktsiaid kavatsetakse turustada, ja kui tegemist ei ole AIFI valitseja päritoluliikmesriigiga, on sõlminud koostöö- ja teabevahetuse kokkulepped depositeoriumiga seotud pädevate asutustega;
- b) depositeoriumi suhtes kohaldatakse tõhusaid usaldatavusnormatiive (sh miinimumkapitali nõuded) ja järelevalvet, mis on

liidu õigusega samaväärse mõjuga ja mida jõustatakse tulemuslikult;

- c) rahapesuvastane töökond ei ole kandnud seda kolmandat riiki, kus on depositeoriumi asukoht, rahapesu ja terrorismi rahastamise vastasest koostööst keelduvate riikide ja depositeoriumide nimekirja;
- d) liikmesriigid, kus kolmanda riigi AIFI osakuid või aktsiaid kavatsetakse turustada, ja AIFI valitseja päritoluliikmesriik (kui see on erinev), on sõlminud kolmanda riigiga, kus on depositeoriumi asukoht, kokkuleppe, mis on täielikult kooskõlas OECD tulu- ja kapitalimaksumädiskonventsiooni artiklis 26 sätestatud standarditega ning tagab maksustamisalase teabe tõhusa vahetamise, sh mitmepoolsed maksustamisalased lepingud, kui need on olemas;
- e) depositeorium vastutab lepingu kohaselt AIFI või AIFI investorite ees kooskõlas lõigete 12 ja 13 ning nõustub selgesõnaliselt järgima lõiget 11.

Kui teise liikmesriigi pädev asutus ei nõustu hinnanguga, mille AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused on andnud esimese lõigu punktide a, c või e kohaldamise kohta, võivad asjaomased pädevad asutused pöörduda kõnealuses küsimuses Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poole, kes võib tegutseda talle määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 19 antud volituste kohaselt.

Lõike 17 punktis b osutatud kriteeriumide alusel võtab komisjon vastu rakendusaktid, milles kinnitatakse, et kolmanda riigi usaldatavusnormatiivid ja järelevalve on liidu õiguses sätestatuga samaväärse mõjuga ja neid jõustatakse tulemuslikult. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 59 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

7. Depositeorium tagab üldiselt, et AIFI rahavooge jälgitakse nõuetekohaselt, ja tagab eelkõige selle, et kõik AIFI osakute või aktsiate märkimise käigus investorite poolt või nende nimel tehtud maksed on vastu võetud ja et kogu kõnealuse AIFI raha on kantud sularahakontole, mis on avatud AIFI või tema nimel tegutseva AIFI valitseja või AIFI nimel tegutseva depositeoriumi nimel direktiivi 2006/73/EÜ artikli 18 lõike 1 punktides a, b ja c viidatud üksuses või muus sama iseloomuga üksuses asjaomasel turul, kus sularahakontosid nõutakse, tingimusel et sellise üksuse suhtes kohaldatavad usaldatavusnormatiivid ja tema üle teostatav järelevalve on liidu õiguses sätestatuga samaväärse mõjuga ja et seda jõustatakse tulemuslikult ning kooskõlas direktiivi 2006/73/EÜ artiklis 16 sätestatud põhimõtetega.

Kui sularahakontod avatakse AIFI nimel tegutseva depositeoriumi nimel, ei kajastata sellistel kontodel esimeses lõigus osutatud üksuse rahalisi vahendeid ega depositeoriumi oma rahalisi vahendeid.

8. AIFI või selle nimel tegutseva AIFI valitseja vara antakse deponitooriumile hoidmiseks järgmiselt:

a) finantsinstrumendid, mida saab hoida:

i) deponitoorium hoiab kõiki finantsinstrumente, mida saab kajastada deponitooriumi raamatupidamises avatud finantsinstrumentide kontrol, ja kõiki selliseid finantsinstrumente, mida saab deponitooriumile füüsiliselt üle anda;

ii) deponitoorium tagab selleks, et kõiki neid finantsinstrumente, mida saab kajastada deponitooriumi raamatupidamises avatud finantsinstrumentide kontrol, kajastatakse deponitooriumi raamatupidamises AIFI või tema nimel tegutseva AIFI valitseja nimel avatud eraldi kontodel vastavalt direktiivi 2006/73/EÜ artiklis 16 sätestatud põhimõtetele, nii et igal ajal on võimalik selgelt kindlaks teha, et need kuuluvad asjaomasele AIFile kohaldatava õiguse kohaselt;

b) muud varad:

i) deponitoorium kontrollib selliste varade kuulumist AIFile või tema nimel tegutsevale AIFI valitsejale ja peab arvestust selliste varade üle, mille puhul ta on veendunud, et nende varade omandiõigus kuulub nimetatud AIFile või selle nimel tegutsevale AIFI valitsejale;

ii) hinnang selle kohta, kas AIF või tema nimel tegutsev AIFI valitseja omab varade omandiõigust, põhineb asjaomase AIFI või AIFI valitseja esitatud tabel või dokumentidel ja välistel tõenditel, juhul kui need on olemas;

iii) deponitoorium hoiab asjaomaseid andmeid ajakohastena.

9. Lisaks lõigetes 7 ja 8 osutatud ülesannetele täidab deponitoorium järgmisi ülesandeid:

a) tagab, et AIFI osakute või aktsiate müük, väljalaskmine, tagasiostmine, tagasivõtmine ja tühistamine toimub vastavalt kohaldatavale siseriiklikule õigusele ning AIFI tingimustele või põhikirjale;

b) tagab, et AIFI osakute või aktsiate väärtust arvutatakse kooskõlas kohaldatava siseriikliku õigusega ja AIFI tingimustega või põhikirjaga ning artiklis 19 sätestatud korraga;

c) täidab AIFI valitseja juhiseid, kui need ei ole vastuolus kohaldatava siseriikliku õiguse või AIFI tingimuste ega põhikirjaga;

d) tagab selle, et AIFI varadega tehtavate tehingute puhul kantakse AIFile teenustasu üle tavapärase ajavahemiku jooksul;

e) tagab, et AIFI tulu kasutatakse kooskõlas kohaldatava siseriikliku õiguse ja AIFI tingimuste või põhikirjaga.

10. AIFI valitseja ja deponitoorium tegutsevad oma vastavate ülesannete täitmisel ausalt, õiglaselt, professionaalselt, sõltumatult ning AIFI ja tema investorite huvides.

Depositoorium ei tohi AIFI või selle nimel tegutseva AIFI valitseja puhul tegeleda tegevusega, mis võib põhjustada huvide konflikti AIFI, selle investorite, AIFI valitseja ja deponitooriumi enda vahel, välja arvatud juhul, kui deponitoorium on funktsionaalselt ja hierarhiliselt eraldanud oma deponitooriumi ülesanded muudest potentsiaalselt vastuolus olevatest ülesannetest ning võimalikke huvide konflikte tuvastatakse, juhitakse, jälgitakse ja avaldatakse AIFI investoritele nõuetekohasel viisil.

Depositoorium ei tohi lõikes 8 osutatud varasid ilma AIFI või selle nimel tegutseva AIFI valitseja eelneva nõusolekuta uuesti kasutada.

11. Depositoorium ei delegeeri kolmandatele isikutele käesolevas artiklis kirjeldatud ülesandeid, välja arvatud lõikes 8 osutatud ülesanded.

Depositoorium võib delegeerida kolmandatele isikutele üksnes lõikes 8 osutatud ülesandeid, tingimusel et:

a) ülesandeid ei delegeerita kavatsusega vältida käesoleva direktiivi nõuete täitmist;

b) deponitoorium suudab tõendada, et ülesannete delegeerimiseks on objektiivne põhjus;

c) deponitoorium on tegutsenud piisava vilumuse, ettevaatuse ja hoolikusega sellise kolmanda isiku valimisel ja määramisel, kellele ta tahab osa oma ülesannetest delegeerida, ning ta tegutseb jätkuvalt piisava vilumuse, ettevaatuse ja hoolikusega sellise kolmanda isiku, kellele ta on osa oma ülesannetest delegeerinud, ja talle delegeeritud ülesannete korralduse perioodilisel kontrollimisel ja korrapärasel järelevalvel, ning

d) deponitoorium tagab, et kolmas isik vastab talle delegeeritud ülesannete täitmise käigus alati järgmistele tingimustele:

i) kolmandal isikul on vajalikud struktuurid ja erialateadmised, mis on talle usaldatud AIFI või tema nimel tegutseva AIFI valitseja varade laadi ja keerukust arvestades piisavad ja proportsionaalsed;

ii) lõike 8 punktis a osutatud varade hoidmise ülesande puhul kohaldatakse kolmanda isiku suhtes tõhusaid usaldatavusnormatiive (sh miinimumkapitali nõuded) ja järelvalvet asjaomases jurisdiktsioonis ning korrapärast välist auditeerimist, tagamaks et finantsinstrumendid on tema valduses;

iii) kolmas isik eraldab depositooriumi klientide varad oma varadest ja depositooriumi varadest nii, et igal ajal on võimalik selgelt kindlaks teha, et need kuuluvad asjaomase depositooriumi klientidele;

iv) kolmas isik ei kasuta asjaomaseid varasid ilma AIFI või selle nimel tegutseva AIFI valitseja eelneva nõusolekuta ja ilma depositooriumit eelnevalt teavitamata ning

v) kolmas isik järgib lõigetes 8 ja 10 sätestatud üldisi kohustusi ja keelde.

Olenemata teise lõigu punkti d alapunktist ii, kui kolmanda riigi õiguse kohaselt peab teatavaid finantsinstrumente hoidma kohalik üksus ja kõnealusel alapunktis sätestatud delegerimisnõudeid rahuldavad kohalikud üksused puuduvad, võib depositoorium delegerida oma ülesanded sellisele kohalikule üksusele üksnes kolmanda riigi õigusega nõutud määral ning ainult seni, kuni puuduvad delegerimisnõuetele vastavad kohalikud üksused, järgimiste nõuete täitmisel:

- a) asjaomase AIFI investoreid teavitatakse enne investeeringu tegemist nõuetekohaselt sellisest delegerimisest, mis tuleneb kolmanda riigi õiguslikest piirangutest, ja seda õigustavatest asjaoludest ning
- b) AIF või selle nimel tegutsev AIFI valitseja teeb depositooriumile ülesandeks delegerida selliste finantsinstrumentide hoidmine asjaomasele kohalikule üksusele.

Kolmas isik võib need ülesanded omakorda edasi delegerida, tingimusel et täidetakse samu nõudeid. Sellisel juhul kohaldatakse asjaomastele isikutele lõiget 13 *mutatis mutandis*.

Käesoleva lõike kohaldamisel ei loeta hoidmisülesande delegerimiseks direktiivis 98/26/EÜ nimetatud teenuste osutamist väärt-paberiarendussüsteemide poolt kõnealusel direktiivi tähenduses või sarnaste teenuste osutamist kolmandate riikide väärt-paberiarendussüsteemide poolt.

12. Depositoorium vastutab AIFI või AIFI investorite ees depositooriumi või kolmanda isiku poolt, kellele hoidmine on delegeeritud, lõike 8 punkti a kohaselt hoitavate finantsinstrumentide kadumamineku eest.

Hoitava finantsinstrumendi kadumamineku korral tagastab depositoorium põhjendamatult viivitusega AIFile või selle nimel

tegutsevale AIFI valitsejale sama tüüpi finantsinstrumendi või sellele vastava summa. Depositoorium ei ole vastutav, kui suudab tõendada, et kadumamineku põhjustasid välised sündmused, mille üle tal puudub mõistlik kontrollivõimalus ning mille tagajärjed oleksid olnud vältimatud, vaatamata kõigile pingutustele nende ärahoidmiseks.

Depositoorium kannab vastutust ka AIFI või AIFI investorite ees kõigi neile tekitatud kahjude eest, mis tulenevad depositooriumi poolt käesoleva direktiivi kohaste kohustuste hooletusest või tahtlikult täitmata jätmisest.

13. Depositooriumi vastutust ei mõjuta lõikes 11 osutatud delegerimine.

Olenemata käesoleva lõigu esimesest lõikest, võib depositoorium kolmanda isiku poolt lõike 11 kohaselt hoitavate finantsinstrumentide kadumamineku korral end vastutusest vabastada, kui ta suudab tõendada järgmist:

- a) kõik lõike 11 teises lõigus sätestatud hoidmisülesannete delegerimist puudutavad nõuded on täidetud;
- b) depositooriumi ja kolmanda isiku vahel on sõlmitud kirjalik leping, millega depositooriumi kohustused antakse selgesõnaliselt üle sellele kolmandale isikule ning finantsinstrumentide kadumamineku korral võimaldatakse AIFil või selle nimel tegutseval AIFI valitsejal esitada nõue nimetatud kolmandale isikule või lasta depositooriumil esitada selline nõue nende nimel, ning
- c) depositooriumi ja AIFI või selle nimel tegutseva AIFI valitseja vahel on sõlmitud kirjalik leping, milles lubatakse selgesõnaliselt depositooriumi vastutusest vabastamist ning milles on näidatud objektiivne põhjus selliseks vastutusest vabastamiseks.

14. Kui aga kolmanda riigi õigusakti kohaselt peab teatavaid finantsinstrumente hoidma kohalik üksus ja lõike 11 punkti d alapunktis ii sätestatud delegerimisnõudeid rahuldavad kohalikud üksused puuduvad, võib depositoorium oma kohustustest vabaneda juhul, kui ta vastab järgmistele tingimustele:

- a) AIFI tingimused või põhikiri võimaldavad selgesõnaliselt sellist vastutusest vabastamist käesolevas lõikes sätestatud tingimustel;
- b) asjaomase AIFI investoreid teavitati enne investeeringu tegemist nõuetekohaselt vastutusest vabastamisest ja seda õigustavatest asjaoludest;
- c) AIF või selle nimel tegutsev AIFI valitseja soovitas depositooriumil delegerida selliste finantsinstrumentide hoidmine kohalikule üksusele;

- d) depositooriumi ja AIFi või selle nimel tegutseva AIFi valitseja vahel on sõlmitud kirjalik leping, milles lubatakse selgesõnaliselt sellist vastutusest vabastamist, ning
- e) depositooriumi ja kolmanda isiku vahel on sõlmitud kirjalik leping, millega depositooriumi kohustused antakse selgesõnaliselt üle asjaomasele kohalikule üksusele ning finantsinstrumentide kadumamineku korral võimaldatakse AIFil või selle nimel tegutseval AIFi valitsejal esitada nõue nimetatud kohalikule üksusele või depositooriumil esitada selline nõue nende nimel.
15. AIFi investorid võivad nõuda tekitatud kahju hüvitamist kas otse või kaudselt AIFi valitseja kaudu, sõltuvalt depositooriumi, AIFi valitseja ja investorite vahelistest õiguslikest suhetest.
16. Depositoorium annab oma pädevatele asutustele nende taotluse korral kogu teabe, mille ta on saanud oma kohustuste täitmisel ja mis võib olla AIFi või AIFi valitseja pädevate asutuste jaoks vajalik. Kui AIFi või AIFi valitseja pädevad asutused on depositooriumi omadest erinevad, jagavad depositooriumiga seotud pädevad asutused saadud teavet viivitamatult AIFi ja AIFi valitseja pädevate asutustega.
17. Komisjon võtab vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu meetmed, millega täpsustatakse järgmist:
- a) andmed, mis tuleb lisada lõikes 2 osutatud kirjalikku lepingusse;
- b) üldised kriteeriumid, mille alusel hinnatakse, kas lõike 6 punktis b osutatud kolmanda riigi usaldatavusnormatiivid ja järelevalve on samaväärsed liidu õiguses sätestatuga ja kas neid jõustatakse tulemuslikult;
- c) depositooriumi ülesannete täitmise tingimused lõigete 7, 8 ja 9 kohaselt, sealhulgas:
- i) finantsinstrumentide liigid, mida depositooriumi varade hoidmise ülesanne lõike 8 punkti a kohaselt hõlmab;
- ii) tingimused, mille kohaselt võib depositoorium hoida keskdepositooriumis registreeritud finantsinstrumente, ja
- iii) tingimused, mille kohaselt depositoorium hoiab lõike 8 punkti b kohaselt nimelistena emiteeritud ja emitendi või registripidaja registreeritud finantsinstrumente;
- d) depositooriumi hoolsuskohustused vastavalt lõike 11 punktile c;
- e) eraldamise kohustused vastavalt lõike 11 punkti d alapunktile iii;
- f) millistel tingimustel ja mis olukorras loetakse hoitavad finantsinstrumentid kaduma läinuks;
- g) mida lugeda välissündmusteks, mille üle asjaosalisel puudub kontroll ja mille tagajärjed oleksid olnud vältimatud vaatamata kõigile mõistlikele pingutustele nende ärahoidmiseks vastavalt lõikele 12;
- h) millistel tingimustel ja mis olukorras on olemas objektiivne põhjus asjaosalise vastutusest vabastamiseks vastavalt lõikele 13.

IV PEATÜKK

LÄBIPAISTVUSNÕUDED

Artikkel 22

Aastaaruanne

1. AIFi valitseja teeb iga valitsetava ELi AIFi ja iga liidus turustatava AIFi kohta igal majandusaastal kättesaadavaks aastaaruande hiljemalt kuus kuud pärast majandusaasta lõppu. Taotluse korral esitatakse aastaaruanne investoritele. Aastaaruanne tehakse kättesaadavaks AIFi valitseja päritoluliikmesriigi ja vajaduse korral AIFi päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele.

Juhul kui AIF peab avalikustama majandusaasta aruande vastavalt direktiivile 2004/109/EÜ, tuleb investoritele taotluse korral esitada kas eraldi või majandusaasta aruande täiendava osana üksnes sellist lisateavet, millele on osutatud lõikes 2. Viimatinimetatud juhul avalikustatakse majandusaasta aruanne hiljemalt nelja kuu jooksul pärast majandusaasta lõppu.

2. Aastaaruanne sisaldab vähemalt järgmist:

- a) bilanss või varade ja kohustuste aruanne;
- b) majandusaasta kasumiaruanne;
- c) majandusaasta tegevusaruanne;
- d) olulised muudatused artiklis 23 loetletud andmetes majandusaasta jooksul, mida aruanne hõlmab;
- e) AIFi valitseja poolt oma töötajatele makstud tasude kogusumma majandusaasta kohta eraldi põhi- ja muutuvtasuna esitatuna ja tasu saajate arv, ning kui see on asjakohane, AIFi poolt välja makstud intressid;

f) tasude kogusumma AIFI valitseja kõrgema juhtkonna liikmete ja nende töötajate kaupa, kelle tegevus mõjutab oluliselt AIFI riskiprofiili.

3. Aastaruandes esitatavad raamatupidamisandmed koostatakse AIFI päritoluliikmesriigi raamatupidamisstandardite kohaselt või vajaduse korral selle kolmanda riigi raamatupidamisstandardite kohaselt, kus on AIFI asukoht, ning AIFI tingimustes või põhikirjas sätestatud raamatupidamiseskirjade kohaselt.

Aastaruandes esitatud raamatupidamisandmeid auditeerivad üks või mitu isikut, kes on seadusega volitatud aruandeid auditeerima vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2006. aasta direktiivile 2006/43/EÜ (mis käsitleb raamatupidamise aastaruannete ja konsolideeritud aruannete kohustuslikku auditit) ⁽¹⁾. Auditaruanne koos kõigi märkustega esitatakse aastaruandes täielikult.

Erandina teisest lõigust võivad liikmesriigid lubada AIFI valitsejal, kes turustab kolmanda riigi AIFI, viia nende AIFide aastaruannete suhtes läbi auditi, mis vastab selles riigis kehtivatele rahvusvahelistele raamatupidamisstandarditele, kus on asjaomase AIFI registrijärgne asukoht.

4. Komisjon võtab vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu meetmed, millega täpsustatakse aastaruande sisu ja vorm. Kõnealuseid meetmeid kohandatakse vastavalt sellise AIFI tüübile, mille suhtes meetmeid kohaldatakse.

Artikkel 23

Teabe avaldamine investoritele

1. AIFI valitseja teeb iga tema poolt valitsetava ELi AIFI ja iga tema poolt liidus turustatava AIFI puhul investoritele enne nende poolt AIFI investeerimist kättesaadavaks AIFI tingimustes või põhikirjas sätestatud viisil järgmise teabe (sealhulgas selle olulised muudatused):

a) AIFI investeerimisstrateegia ja -eesmärgid, teave selle kohta, kus alternatiivne ühisfond on asutatud ja kus alusfondid on asutatud, kui AIF on fondifond, varade liigid, millesse AIF võib investeerida, ja tehnikad, mida AIF võib kasutada, samuti kõik sellega seotud riskid, kõik kohaldatavad investeerimispiirangud, asjaolud, mille korral AIF võib kasutada finantsvõimendust, finantsvõimenduse lubatud tüübid ja allikad, võimendusega seotud riskid, võimenduse kasutamise piirangud, tagatiste ja varade uuesti kasutamise kord ning maksimaalne finantsvõimenduse määr, mida AIFI valitsejal on AIFI nimel õigus kasutada;

b) sellise korra kirjeldus, mille kohaselt AIF võib muuta oma investeerimisstrateegiat või -poliitikat või mõlemat;

c) investeerimise eesmärgil loodud lepingulise suhte peamiste õiguslike tagajärgede kirjeldus, sealhulgas teave, mis käsitleb kohtualluvust ja kohaldatavaid õigusakte ning selliste õigusnormide olemasolu või puudumist, millega on ette nähtud kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine territooriumil, kus AIF on asutatud;

d) AIFI valitseja, AIFI depositeoriumi, audiitori ja kõigi teiste teenuseosutajate andmed ning nende ülesannete ja investoorite õiguste kirjeldus;

e) kirjeldus selle kohta, kuidas AIFI valitseja täidab artikli 9 lõikes 7 sätestatud nõudeid;

f) AIFI valitseja poolsete kõigi I lisas osutatud delegeeritud valitsemisülesannete ning depositeoriumi poolt delegeeritud varade hoidmise ülesannete kirjeldus, delegeeritava andmed ning huvide konfliktid, mis võivad selliste delegeerimiste puhul tekkida;

g) AIFI hindamise korra ja varade väärtuse määramise hinnametoodika kirjeldus, sealhulgas artikli 19 kohaselt raskesti hinnatavate varade väärtuse määramisel kasutatavate meetodite kirjeldus;

h) AIFI likviidsusrisiki juhtimise kirjeldus, sealhulgas tagasivõtmise õigused tavaoludes ja erandlikel asjaoludel ning investoritega kokku lepitud tagasivõtukord;

i) kõigi selliste tasude, maksete ja kulude kirjeldus ja nende maksimaalne summa, mida investorid otseselt või kaudselt maksavad või kannavad;

j) kirjeldus selle kohta, kuidas AIFI valitseja tagab investorite õiglase kohtlemise ja kui investoril suhtes kohaldatakse sooduskohtlemist või investoril on õigus sooduskohtlemisele, sellise sooduskohtlemise, sellist sooduskohtlemist saavate investorite liikide ja vajaduse korral nende ja AIFI või AIFI valitseja vaheliste juriidiliste või majanduslike sidemetega kirjeldus;

k) viimane aastaruanne, millele on osutatud artiklis 22;

l) osakute või aktsiate väljalaskmise ning müümise kord ja tingimused;

m) AIFI viimane varade puhaskäätartus või AIFI osaku või aktsia viimane turuhind vastavalt artiklile 19;

n) olemasolu korral AIFI varasemad tulemused;

⁽¹⁾ ELT L 157, 9.6.2006, lk 87.

o) peamaakleri andmed ning AIFI ja tema peamaakleri vaheliste oluliste kokkulepete kirjeldus, samuti selle kirjeldus, kuidas nendega seotud huvide konflikte juhitakse, ja depositooriumiga sõlmitud lepingu tingimused, mis käsitlevad AIFI varade üleandmise ja uuesti kasutamise võimalust ning teave võimalikust vastutuse üleandmisest peamaaklerile;

p) kirjeldus, kuidas ja millal lõigetes 4 ja 5 nõutud andmed avalikustatakse.

2. AIFI valitseja teavitab investoreid enne nendepoolset AIFI investeerimist kõikidest kokkulepetest, mille depositoorium on sõlminud selleks, et end lepingulisel alusel vastutusest vabastada vastavalt artikli 21 lõikele 13. Samuti teavitab AIFI valitseja investoreid viivitamata kõikidest muudatustest seoses depositooriumi vastutusega.

3. Juhul kui AIF peab avaldama prospekti kooskõlas direktiiviga 2003/71/EÜ või kooskõlas siseriikliku õigusega, tuleb kas eraldi või prospektis esitatud lisateabena avaldada üksnes sellist lõigetes 1 ja 2 osutatud teavet, mida ei ole prospektis juba esitatud.

4. AIFI valitseja avaldab korrapäraselt iga tema valitsetava ELi AIFI ja iga tema poolt liidus turustatava AIFI kohta investoritele järgmise teabe:

a) selliste AIFI varade osakaal, mille suhtes kohaldatakse tulenevalt nende mittelikviidsuse olemusest erikorda;

b) AIFI likviidsuse juhtimise uus kord;

c) AIFI praegune riskiprofiil ja AIFI valitseja kasutatavad riskijuhtimissüsteemid kõnealuste riskide juhtimiseks.

5. AIFI valitseja, kes valitseb finantsvõimendust kasutavat ELi AIFI või turustab liidus finantsvõimendust kasutavat AIFI, avaldab iga sellise AIFI kohta regulaarselt järgmisi andmeid:

a) muudatused maksimaalses finantsvõimenduse määras, mida AIFI valitseja võib kasutada AIFI nimel, samuti õigus korduvalt kasutada tagatist või muud garantiid, mis on antud finantsvõimenduskokkuleppe alusel;

b) asjaomase AIFI poolt kasutatava finantsvõimenduse kogusuurus.

6. Komisjon võtab vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu

meetmed, millega täpsustatakse AIFI valitseja teabe avaldamisega seotud kohustusi, millele on osutatud lõigetes 4 ja 5, sealhulgas lõikes 5 osutatud avaldamise sagedust. Kõnealuseid meetmeid kohandatakse vastavalt sellise AIFI valitseja tüübile, kelle suhtes meetmeid kohaldatakse.

Artikkel 24

Pädevale asutusele esitatavate aruannetega seotud kohustused

1. AIFI valitseja esitab oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele korrapäraselt aruande, milles käsitletakse peamisi turgusid ja instrumente, millesse AIFI valitseja tema valitsetava AIFI nimel investeerib.

Selles esitatakse teave peamiste AIFI valitseja poolt kaubeldavate instrumentide kohta, turgude kohta, kus AIFI valitseja on liige või kus ta aktiivselt kaupleb, ning iga tema valitsetava AIFI peamised riskid ja olulisim riskikontsentratsioon.

2. AIFI valitseja esitab iga tema valitsetava ELi AIFI ja iga tema poolt liidus turustatava AIFI kohta oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele järgneva:

a) selliste AIFI varade osakaal, mille suhtes kohaldatakse tulenevalt nende mittelikviidsuse olemusest erikorda;

b) AIFI likviidsuse juhtimise uus kord;

c) AIFI praegune riskiprofiil ja AIFI valitseja kasutatavad riskijuhtimissüsteemid tururiski, likviidsusriski, vastaspoole riski ja muude riskide, sealhulgas operatsiooniriski juhtimiseks;

d) teave selliste varade põhiliikide kohta, millesse AIF on investeerinud, ning

e) artikli 15 lõike 3 punkti b ja artikli 16 lõike 1 teise lõigu kohaselt läbi viidud stressitestide tulemused.

3. AIFI valitseja esitab oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele taotluse korral järgmised dokumendid:

a) iga AIFI valitseja poolt valitsetava ELi AIFI ja vajaduse korral tema poolt liidus turustatava AIFI majandusaastat käsitlev aastaaruanne vastavalt artikli 22 lõikele 1;

b) iga kvartali lõpus AIFI valitseja valitsetavate AIFide üksikasjalik loend.

4. Olulisel määral finantsvõimendust kasutava AIFI valitseja teeb oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele kättesaadavaks teabe iga tema valitsetava AIFI kasutatud finantsvõimenduse üldise taseme kohta, selle kohta, kuidas see jaguneb raha või väärtpaberite laenamisest tuleneva võimenduse ja tuletisinstrumentidest tuleneva võimenduse vahel, ning selle kohta, mil määral on AIFI varasid korduvalt kasutatud finantsvõimenduskokkulepete alusel.

Teave hõlmab AIFI valitseja iga AIFI laenatud raha või väärtpaberite viit suurimat allikat ning igalt kõnealuselt allikalt saadud finantsvõimenduse suurust iga kõnealuse AIFI kohta.

Kolmanda riigi AIFI valitseja puhul hõlmab käesolevas lõikes osutatud aruandluskohustus üksnes tema poolt valitsetavat ELi AIFI ja tema poolt liidus turustatavat kolmanda riigi AIFI.

5. Juhul kui see on vajalik süsteemse riski tõhusaks jälgimiseks, võivad päritoluliikmesriigi pädevad asutused nõuda, et lisaks käesolevas artiklis kirjeldatud teabele esitataks kas korrapäraselt või juhtumipõhiselt täiendavat teavet. Pädevad asutused teavitavad Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet täiendava teabe esitamise nõuetest.

Erandkorras ja kui see on vajalik finantssüsteemi stabiilsuse ja terviklikkuse tagamiseks või pikaajalise jätkusuutliku majanduskasvu edendamiseks, võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve nõuda, et päritoluliikmesriigi pädevad asutused kehtestaksid täiendavad aruandlusnõuded.

6. Komisjon võtab vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu meetmed, millega täpsustatakse järgmist:

- a) lõike 4 kohaldamiseks tingimused, mille korral loetakse finantsvõimendust olulisel määral kasutatuks, ning
- b) käesoleva artikliga ette nähtud kohustus anda aru ja esitada teavet.

Kõnealuste meetmete puhul võetakse arvesse vajadust vältida pädevatele asutustele ülevõetava halduskoormuse tekitamist.

V PEATÜKK

TEATAVAID AIFE VALITSEVAD AIFIDE VALITSEJAD

1. JAGU

Finantsvõimendusega AIFide valitsejad

Artikkel 25

Teabe kasutamine pädevate asutuste poolt, järelevalvealane koostöö ja finantsvõimenduse piirangud

1. Liikmesriigid tagavad, et AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused kasutavad artikli 24 alusel kogutavat teavet, et teha kindlaks, mil määral kasutatav finantsvõimendus tekitab finantssüsteemis süsteemset riski, turuhäirete riske või majanduse pikaajalist kasvu ohustavat riski.

2. AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused tagavad, et kogu artikli 24 alusel kogutud teave kõikide selliste AIFide valitsejate kohta, kelle üle nad järelevalvet teostavad, ning artikli 7 alusel kogutud teave tehakse kättesaadavaks asjaomaste liikmesriikide pädevatele asutustele, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule vastavalt artikli 50 kohasele järelevalvealast koostööd käsitlevale korrale. Nad esitavad kõnealuse menetluse kaudu teabe ilma viivitusega ning kahepoolselt teiste otseselt küsimusega seotud liikmesriikide pädevatele asutustele ka juhul, kui nende vastutusvaldkonda kuuluv AIFI valitseja või asjaomase AIFI valitseja valitsetav AIF võib kujutada endast krediitiasutusele või muudele süsteemselt olulistele asutustele teises liikmesriigis olulist vastaspoole riski allikat.

3. AIFI valitseja tõendab, et tema valitsetavatele AIFidele tema enda seatud finantsvõimenduse piirangud on mõistlikud ja et ta järgib alati kõnealuseid finantsvõimenduse piiranguid. Pädevad asutused hindavad riske, mis võivad tekkida, kui AIFI valitseja kasutab tema valitsetava AIFI puhul finantsvõimendust, ning kui seda peetakse finantssüsteemi stabiilsuse ja terviklikkuse tagamiseks vajalikuks, kehtestavad AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused pärast Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja vajaduse korral asjaomase AIFI pädevate asutuste teavitamist piirangud finantsvõimendusele, mida AIFI valitsejal on õigus kasutada, või muud asjaomase AIFI valitsemist käsitlevad piirangud, et piirata finantssüsteemis süsteemset riski või turuhäirete riske, mida finantsvõimenduse kasutamine tekitab. AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused teavitavad nõuetekohaselt Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja AIFI päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi selles osas võetud meetmetest vastavalt artiklis 50 sätestatud korrale.

4. Lõikes 3 osutatud teavitamine peab toimuma vähemalt 10 tööpäeva enne seda, kui kavandatud meetet kavatakse jõustada või uuendada. Teatis sisaldab kavandatud meetme üksikasju, meetme võtmise põhjuseid ja teavet selle kohta, millal meede kavatakse jõustada. AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused võivad erandkorras otsustada, et kavandatud meede jõustub esimeses lauses osutatud ajavahemikul.

5. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve ülesanne on hõlbustada ja koordineerida ning eelkõige püüda tagada, et pädevad asutused oleksid pädevate asutuste poolt lõike 3 kohaselt kavandatud meetmete võtmisel järjepidevad.

6. Pärast lõikes 3 osutatud teatise saamist esitab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele kavandatud või võetud meetme kohta nõuande. Nõuanne võib eelkõige puudutada seda, kas tingimused meetme võtmiseks on täidetud, kas meede on asjakohane ja kui kaua meedet kohaldatakse.

7. Lõike 2 kohaselt saadud teabe alusel ja võttes arvesse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu nõuannet võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve otsustada, et AIFI valitseja või AIFide valitsejate rühma kasutatav finantsvõimendus kujutab endast tõsist ohtu finantssüsteemi stabiilsusele ja terviklikkusele, ja esitada asjaomasele pädevale asutusele nõuandeid, määrates kindlaks parandusmeetmed, mida tuleb võtta (sh piirangud finantsvõimendusele, mida AIFI valitsejal või valitsejate rühmal on õigus kasutada). Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve teatab sellisest otsusest viivitamatult asjaomastele pädevatele asutustele, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule ja komisjonile.

8. Kui pädev asutus teeb ettepaneku võtta lõikes 6 või 7 osutatud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve nõuandega vastuolus olev meede, teavitab pädev asutus Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ja esitab oma põhjendused. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve võib avaldada teabe selle kohta, et pädev asutus ei järgi või ei kavats järgida tema nõuannet. Samuti võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve igal üksikjuhul otsustada, kas avaldada pädeva asutuse põhjendused selle kohta, miks Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve nõuannet ei järgita. Asjaomastele pädevatele asutusele antakse sellisest avaldamisest eelnevalt teada.

9. Komisjon võtab vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel delegeritud õigusaktide abil meetmed, millega sätestatakse põhimõtted, mille abil täpsustatakse asjaolusid, mille korral pädevad asutused kohaldavad lõike 3 sätteid, võttes arvesse AIFide erinevaid strateegiaid, erinevaid turutingimusi, milles AIFid tegutsevad, ning asjaomaste sätete kohaldamisest tuleneda võivaid protsüklilisi mõjusid.

2. JAGU

Nende AIFide valitsejate kohustused, kes valitsevad AIFe, mis omandavad kontrolli väärtpaberibörsil noteerimata äriühingute ja emitentide üle

Artikkel 26

Reguleerimisala

1. Käesolevat jagu kohaldatakse AIFide valitsejate suhtes, kes:

a) valitsevad ühte või mitut AIFI, mis kas üksi või koos omandavad kontrolli omandamise lepingu alusel kontrolli väärtpaberibörsil noteerimata äriühingus vastavalt lõikele 5;

b) teevad koostööd ühe või mitme teise AIFI valitsejaga lepingu alusel, mille kohaselt nende AIFide valitsejate poolt ühiselt valitsetavad AIFid omandavad kontrolli väärtpaberibörsil noteerimata äriühingu üle vastavalt lõikele 5.

2. Käesolevat jagu ei kohaldata, kui väärtpaberibörsil noteerimata äriühing on:

a) väikesed või keskmise suurusega ettevõtjad komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitus 2003/361/EÜ (mis käsitleb mikroettevõtete, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete määratlust) ⁽¹⁾ lisa artikli 2 lõike 1 tähenduses või

b) eriotstarbelised ettevõtted, mis on loodud kinnisvara ostmiseks, valdamiseks või haldamiseks.

3. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 kohaldamist, kohaldatakse artikli 27 lõiget 1 ka selliste AIFide valitsejate suhtes, kes valitsevad AIFe, kes omandavad väärtpaberibörsil noteerimata äriühingus vähemusosaluse.

4. Artikli 28 lõikeid 1, 2 ja 3 ning artiklit 30 kohaldatakse ka AIFe valitsevate AIFI valitsejate suhtes, kes omandavad kontrolli emitentide üle. Kõnealuste artiklite kohaldamisel kohaldatakse käesoleva artikli lõikeid 1 ja 2 *mutatis mutandis*.

5. Käesolevas jaos tähendab väärtpaberibörsil noteerimata äriühingu kontroll rohkem kui 50 % äriühingu hääleõigustest.

Asjaomase AIFI hallatava hääleõiguse protsendi arvutamisel ei võeta arvesse mitte ainult otseselt asjaomase AIFI hääleõigust, vaid arvesse võetakse ka järgmist, kusjuures kontroll põhineb esimeses lõigus sätestatud:

a) AIFI poolt kontrollitava ettevõtja hääleõigus ning

b) sellise füüsilise või juriidilise isiku hääleõigus, kes tegutseb enda nimel, kuid AIFI või AIFI kontrollitava ettevõtja huvides.

Hääleõiguse protsenti arvutatakse hääleõigusega aktsiate alusel isegi juhul, kui hääleõiguse teostamine on peatatud.

Olenemata artikli 4 lõike 1 punktist i määratakse artikli 28 lõigete 1, 2 ja 3 ning artikli 30 kohaldamisel emitentide kontroll vastavalt direktiivi 2004/25/EÜ artikli 5 lõikele 3.

6. Käesolevat jagu kohaldatakse kooskõlas direktiivi 2002/14/EÜ artiklis 6 sätestatud tingimuste ja piirangutega.

⁽¹⁾ ELT L 124, 20.5.2003, lk 36.

7. Käesolevat jagu kohaldatakse, ilma et see piiraks liikmesriikide poolt vastu võetud rangemate eeskirjade kohaldamist seoses osaluse omandamisega nende territooriumil asuvas emitendis või väärtpaberibörsil noteerimata äriühingus.

Artikkel 27

Teatamine väärtpaberibörsil noteerimata äriühingus olulise osaluse ja kontrolli omandamisest

1. Liikmesriigid nõuavad, et kui AIF omandab, müüb või valdab väärtpaberibörsil noteerimata äriühingu aktsiaid, teatab sellist AIFi valitsev AIFi valitseja oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele AIFi valduses oleva väärtpaberibörsil noteerimata äriühingu hääleõiguse osakaalu, kui see osakaal saavutab, ületab või langeb alla 10 %, 20 %, 30 %, 50 % ja 75 % künnise.

2. Liikmesriigid nõuavad, et kui AIF omandab kas üksi või ühiselt väärtpaberibörsil noteerimata äriühingu üle kontrolli vastavalt artikli 26 lõikele 1 koostoimes kõnealuse artikli lõikega 5, teatab sellist AIFi valitsev AIFi valitseja kontrolli omandamisest:

- a) väärtpaberibörsil noteerimata äriühingule;
 - b) aktsionäridele, kelle andmed ja aadressid on AIFi valitsejale kättesaadavad või võidakse teha talle kättesaadavaks kas asjaomase äriühingu või sellise registri poolt, millele AIFi valitsejal on juurdepääs või millele tal on võimalik juurde pääseda, ning
 - c) AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele.
3. Lõikega 2 nõutav teatis sisaldab järgmist täiendavat teavet:

- a) tekkiv hääleõiguste jagunemine;
 - b) tingimused, mille kohaselt kontroll omandati, sealhulgas teave tehingutes osalenud aktsionäride/osakuomanike, iga nende nimel hääleõiguse kasutamise õigusega füüsilise või juriidilise isiku ja, kui see on asjakohane, ettevõtjate keti kohta, mille kaudu tegelikult hääleõigust omatakse;
 - c) kontrolli omandamise kuupäev.
4. Väärtpaberibörsil noteerimata äriühingule esitatavas teatises nõuab AIFi valitseja, et äriühingu juhatus teavitaks põhjendamatu viivitusega töötajate usaldusisikuid või juhul, kui selliseid usaldusisikuid ei ole, töötajaid endid sellest, et AIFi valitseja valitsev AIF omandas kontrolli, ja lõikes 3 osutatud teabest. AIFi valitseja teeb kõik, et juhatus teavitaks vastavalt käesolevale artiklile nõuetekohaselt töötajate usaldusisikuid või juhul, kui selliseid usaldusisikuid ei ole, töötajaid endid.

5. Lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud teatis tuleb esitada võimalikult kiiresti, kuid mitte hiljem kui kümme tööpäeva pärast päeva, mil AIFi valitseja saavutas, ületas või jäi alla asjakohase künnise või omandas kontrolli väärtpaberibörsil noteerimata äriühingu üle.

Artikkel 28

Teabe avaldamine kontrolli omandamise kohta

1. Liikmesriigid nõuavad, et kui AIF omandab kas üksi või ühiselt väärtpaberibörsil noteerimata äriühingus või emitendis kontrolli vastavalt artikli 26 lõikele 1 koostoimes kõnealuse artikli lõikega 5, teeb sellist AIFi valitsev AIFi valitseja käesoleva artikli lõikes 2 osutatud teabe kättesaadavaks:

- a) asjaomasele äriühingule;
- b) äriühingu aktsionäridele, kelle andmed ja aadressid on AIFi valitsejale kättesaadavad või võidakse teha talle kättesaadavaks kas asjaomase äriühingu või sellise registri poolt, millele AIFi valitsejal on juurdepääs või millele tal on võimalik juurde pääseda, ning
- c) AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele.

Liikmesriigid võivad nõuda, et lõikes 2 osutatud teave tehakse kättesaadavaks ka väärtpaberibörsil noteerimata äriühingu liikmesriigi pädevatele asutustele, mille liikmesriigid selleks otstarbeks võivad määrata.

2. AIFi valitseja teeb kättesaadavaks järgmise teabe:

- a) andmed sellise AIFi valitseja kohta, kes eraldi või koos teise AIFi valitsejaga valitseb AIFi, kes on saavutanud kontrolli;
- b) eelkõige AIFi valitseja, AIFi ja äriühingu vaheliste huvide konfliktide ennetamise ja juhtimise poliitika, sh teave konkreetsete kaitsemeetmete kohta, mille eesmärk on tagada, et AIFi valitseja ja/või AIFi ning äriühingu vaheline leping on sõlmitud sõltumatute partnerite vahel;
- c) äriühingu sise- ja väliskommunikatsiooni poliitika eelkõige seoses töötajatega.

3. Lõike 1 punkti a kohaselt äriühingule esitatavas teatises nõuab AIFi valitseja, et äriühingu juhatus teavitaks põhjendamatu viivitusega töötajate usaldusisikuid või juhul, kui selliseid usaldusisikuid ei ole, töötajaid endid, lõikes 1 osutatud teabest. AIFi valitseja teeb kõik, et juhatus teavitaks vastavalt käesolevale artiklile nõuetekohaselt töötajate usaldusisikuid või juhul, kui selliseid usaldusisikuid ei ole, töötajaid endid.

4. Liikmesriigid nõuavad, et kui AIF omandab kas üksi või ühiselt väärtpaberibörsil noteerimata äriühingus kontrolli vastavalt artikli 26 lõikele 1 koostoides kõnealuse artikli lõikega 5, avaldab sellist AIFi valitsev AIFi valitseja ise või tagab, et AIF avaldab teabe AIFi kavatsuste kohta väärtpaberibörsil noteerimata äriühingu tuleviku osas, ja selle kohta, kuidas see tõenäoliselt mõjutab töötajaid (sh kõik olulised muudatused töötingimustes):

a) väärtpaberibörsil noteerimata äriühingule ja

b) väärtpaberibörsil noteerimata äriühingu aktsionäridele, kelle andmed ja aadressid on AIFi valitsejale kättesaadavad või võidakse teha talle kättesaadavaks kas asjaomase väärtpaberibörsil noteerimata äriühingu või sellise registri poolt, millele AIFi valitsejal on juurdepääs või millele tal on võimalik juurde pääseda.

Lisaks nõuab asjaomast AIFi valitsev AIFi valitseja ja püüab igati tagada, et väärtpaberibörsil noteerimata äriühingu juhatus avaldaks esimeses lõigus sätestatud teabe väärtpaberibörsil noteerimata äriühingu töötajate usaldusisikutele või juhul, kui selliseid usaldusisikuid ei ole, töötajatele endile.

5. Liikmesriigid nõuavad, et kui AIF omandab väärtpaberibörsil noteerimata äriühingus kontrolli vastavalt artikli 26 lõikele 1 koostoides kõnealuse artikli lõikega 5, esitab sellist AIFi valitsev AIFi valitseja oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele ja AIFi investoritele teabe omandamise rahastamise kohta.

Artikkel 29

Erisätted seoses sellise AIFi aastaaruandega, kellel on väärtpaberibörsil noteerimata äriühingus kontroll

1. Liikmesriigid nõuavad, et kui AIF omandab kas üksi või ühiselt väärtpaberibörsil noteerimata äriühingus kontrolli vastavalt artikli 26 lõikele 1 koostoides kõnealuse artikli lõikega 5, siis sellist AIFi valitsev AIFi valitseja:

a) nõuab ja püüab igati tagada, et väärtpaberibörsil noteerimata äriühingu aastaaruande koostamisel järgitaks lõiget 2 ja et äriühingu juhatus avaldaks aastaaruande kõigile töötajate usaldusisikutele või juhul, kui selliseid usaldusisikuid ei ole, töötajatele endile aja jooksul, mil aastaaruanne tuleb vastavalt liikmesriigi kohaldatavale õigusele koostada, või

b) lisab iga sellise AIFi puhul artiklis 22 ette nähtud aastaaruandesse lõikes 2 osutatud teabe asjaomase väärtpaberibörsil noteerimata äriühingu kohta.

2. Äriühingu või AIFi aastaaruandes lõike 1 kohaselt esitatav lisateave sisaldab vähemalt äriühingu äritegevuse arengu erapooletut ülevaadet ja kajastab aastaaruandega hõlmatud perioodi lõpus valitsevat olukorda. Kõnealune aruanne sisaldab ka:

a) teavet oluliste sündmuste kohta, mis on aset leidnud pärast aruandeaasta lõppu;

b) teavet äriühingu tõenäolise arengu kohta tulevikus;

c) nõukogu direktiivi 77/91/EMÜ ⁽¹⁾ artikli 22 lõikes 2 ettenähtud teavet oma aktsiate soetamise kohta.

3. Asjaomast AIFi valitsev AIFi valitseja:

a) nõuab ja püüab igati tagada, et väärtpaberibörsil noteerimata äriühingu juhatus avaldaks lõike 1 punktis b osutatud teabe asjaomase äriühinguga kohta asjaomase äriühingu töötajate usaldusisikutele või juhul, kui selliseid usaldusisikuid ei ole, töötajatele endile artikli 22 lõikes 1 osutatud tähtjaks, või

b) avaldab lõike 1 punktis a osutatud teabe, kui see on juba olemas, AIFi investoritele artikli 22 lõikes 1 osutatud tähtajaks, kuid mitte hiljem kui kuupäevaks, mil väärtpaberibörsil noteerimata äriühingu aastaaruanne vastavalt liikmesriigi kohaldatavale õigusele on koostatud.

Artikkel 30

Varade jaotamine

1. Liikmesriigid nõuavad, et kui AIF omandab kas üksi või ühiselt väärtpaberibörsil noteerimata äriühingus või emitendis kontrolli vastavalt artikli 26 lõikele 1 koostoides kõnealuse artikli lõikega 5, siis 24 kuu jooksul AIFi poolsest kontrolli omandamisest äriühingus sellist AIFi valitsev AIFi valitseja:

a) ei tohi soodustada, toetada ega juhendada varade jaotamist, kapitali vähendamist, aktsiate tagasivõtmist ja/või äriühingupoolset oma aktsiate omandamist vastavalt lõikes 2 kirjeldatule;

b) ei tohi hääletada, juhul kui AIFi valitseja on volitatud äriühingu juhtorganite koosolekutel AIFi nimel hääletama, varade jaotamise, kapitali vähendamise, aktsiate tagasivõtmise ja/või äriühingupoolse oma aktsiate omandamise poolt vastavalt lõikes 2 kirjeldatule, ning

c) teeb kõik, et takistada varade jaotamist, kapitali vähendamist, aktsiate tagasivõtmist ja/või äriühingupoolset oma aktsiate omandamist vastavalt lõikes 2 kirjeldatule.

⁽¹⁾ EÜT L 26, 31.1.1977, lk 1.

2. Lõikes 1 nimetatud AIFI valitseja kohustused puudutavad järgmist:

- a) varade jaotamine aktsionäridele, kui netovara on äriühingu raamatupidamise aastaaruande kohaselt viimase majandusaasta viimasel päeval väiksem või muutub sellise varade jaotamise tõttu väiksemaks kui märgitud kapitali ja nende reservide summa, mida vastavalt õigusakti või põhikirjaga kehtestatud korrale ei tohi jaotada, kusjuures kui märgitud kapitali sissemaksmata osa ei kanta bilansi aktivapoolle, siis arvatakse see summa aktsiakapitali summast maha;
- b) igasugune selline varade aktsionäridele jaotamine, mille summa oleks suurem kui lõppenud majandusaasta kasum, millele on lisatud kõik kasumisiirded ja selleks ettenähtud reservidest võetud summad ning millest on maha arvatud kõik kahjumisiirded ja summad, mis on vastavalt õigusaktile või põhikirjale reservi paigutatud;
- c) äriühingupoolne aktsiate omandamine, tingimusel et oma aktsiate omandamine on lubatud, kaasa arvatud eelnevalt omandatud ja äriühingule kuuluvad aktsiad ning oma nimel, kuid äriühingu huvides tegutseva isiku kaudu omandatud aktsiad, mis võivad põhjustada netovara vähenemist alla punktis a nimetatud summa.

3. Lõike 2 kohaldamisel arvestatakse järgmist:

- a) lõike 2 punktides a ja b kasutatud väljend „varade jaotamine” hõlmab eelkõige aktsiatega seotud dividendide ja intresside väljamaksmist;
- b) kapitali vähendamise sätteid ei kohaldata märgitud kapitali vähendamise suhtes, mille eesmärk on katta tekkinud kahju või kanda rahasummad jaotamisele mittekuuluvasse reservi, tingimusel et sellise reservi suurus ei ületa selle toimu järel 10 % vähendatud märgitud kapitalist, ja
- c) lõike 2 punktis c sätestatud piirangu suhtes kohaldatakse direktiivi 77/91/EMÜ artikli 20 lõike 1 punkte b–h.

VI PEATÜKK

ELI AIFI VALITSEJA ÕIGUSED TURUSTADA JA VALITSEDA ELI AIFE LIIDUS

Artikkel 31

ELi AIFI osakute või aktsiate turustamine AIFI valitseja päritoluliikmesriigis

1. Liikmesriigid tagavad, et tegevusloa saanud ELi AIFI valitseja võib turustada iga tema valitsetava AIFI osaku või aktsiaid kutselistele investoritele AIFI valitseja päritoluliikmesriigis kohe, kui käesolevas artiklis sätestatud tingimused on täidetud.

Juhul kui ELi AIF on alternatiivne investorfond, kohaldatakse esimeses lõigus osutatud turustamisõigust tingimusel, et alternatiivne ühisfond on samuti ELi AIF, mida valitseb tegevusloa saanud ELi AIFI valitseja.

2. AIFI valitseja esitab oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele teatise iga ELi AIFI kohta, mida ta kavatseb turustada.

Kõnealune teatis sisaldab III lisas sätestatud dokumente ja teavet.

3. AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused teatavad hiljemalt 20 tööpäeva jooksul pärast lõikes 2 osutatud nõuetekohase teatise saamist AIFI valitsejale, kas ta võib alustada lõikes 2 osutatud teatises märgitud AIFI turustamist. AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused võivad keelata AIFI turustamist vaid juhul, kui AIFI valitsemine asjaomase AIFI valitseja poolt on vastuolus või läheb vastuollu käesoleva direktiiviga või kui AIFI valitseja muus osas ei järgi või ei kavatse järgida käesolevat direktiivi. Positiivse otsuse korral võib AIFI valitseja alustada oma päritoluliikmesriigis AIFI turustamist päeval, mil pädevad asutused sellest teatavad.

Kui AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused ei ole samad mis AIFI pädevad asutused, teavitavad AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused ka AIFI pädevaid asutusi sellest, et AIFI valitseja võib alustada AIFI osakute või aktsiate turustamist.

4. Kui vastavalt lõikele 2 esitatud andmed oluliselt muutuvad, esitab AIFI valitseja kõnealuse muudatuse kohta päritoluliikmesriigi pädevale asutusele kirjaliku teate vähemalt üks kuu enne kavandatud muudatuse kohaldamist või viivitamatult pärast ettenägematu muudatuse asetleidmist.

Kui kavandatud muudatuse tagajärjel oleks AIFI valitsemine AIFI valitseja poolt käesoleva direktiiviga vastuolus või AIFI valitseja oleks muus osas käesoleva direktiiviga vastuolus, teatavad asjaomased pädevad asutused AIFI valitsejale põhjendamatult viivitusega, et ta ei või muudatust kohaldada.

Kui kavandatud muudatust kohaldatakse esimesest ja teisest lõigust olenemata või kui on asetleidnud ettenägematu muudatus, mille tagajärjel oleks AIFI valitsemine AIFI valitseja poolt käesoleva direktiiviga vastuolus või kui AIFI valitseja oleks muus osas käesoleva direktiiviga vastuolus, võtavad AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused vastavalt artiklile 46 kõik nõuetekohased meetmed, sealhulgas keelavad vajaduse korral selgesõnaliselt AIFI turustamist.

5. Selleks et tagada käesoleva artikli kohaldamiseks ühtsed tingimused, võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötada välja tehniliste rakendusstandardite eelnõud, mille abil määratakse kindlaks:

a) lõikes 2 osutatud teatise näidisvorm ja -sisu;

b) lõikes 4 osutatud kirjaliku teate vorm.

Komisjonile on antud volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud tehnilised rakendusstandardid vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklile 15.

6. Ilma et see piiraks artikli 43 lõike 1 kohaldamist, nõuavad liikmesriigid, et AIFe, mida valitsevad ja turustavad AIFide valitsejad, turustataks üksnes kutselistele investoritele.

Artikkel 32

ELi AIFI osakute või aktsiate turustamine muus liikmesriigis kui AIFI valitseja päritoluliikmesriik

1. Liikmesriigid tagavad, et tegevusloa saanud ELi AIFI valitseja võib turustada tema valitsetava ELi AIFI osakuid või aktsiaid kutselistele investoritele muus liikmesriigis kui AIFI valitseja päritoluliikmesriik kohe, kui käesolevas artiklis sätestatud tingimused on täidetud.

Juhul kui ELi AIF on alternatiivne investorfond, kohaldatakse esimeses lõigus osutatud turustamisõigust tingimusel, et alternatiivne ühisfond on samuti ELi AIF ja et seda valitseb tegevusloa saanud ELi AIFI valitseja.

2. AIFI valitseja esitab oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele teatise iga ELi AIFI kohta, mida ta kavatseb turustada.

Teatis sisaldab IV lisa sätestatud dokumente ja teavet.

3. AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused edastavad lõikes 2 osutatud nõuetekohase teatise hiljemalt 20 tööpäeva jooksul pärast selle saamist selle liikmesriigi pädevatele asutustele, kus AIFI kavatsetakse turustada. Selline edastamine toimub ainult juhul, kui AIFI valitseja valitseb ja kavatseb valitseda AIFI kooskõlas käesoleva direktiiviga ja kui AIFI valitseja järgib muus osas käesolevat direktiivi.

AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused lisavad kinnituse selle kohta, et asjaomasel AIFI valitsejal on tegevusloa konkreetse investeerimisstrateegiaga AIFide valitsemiseks.

4. Pärast teatise edastamist teatavad AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused sellest viivitamata AIFI valitsejale. AIFI valitseja võib alustada AIFI turustamist AIFI valitseja ühes või mitmes vastuvõtjaliikmesriigis alates kõnealuse teatamise kuupäevast.

Kui AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused ei ole samad mis AIFI pädevad asutused, teavitavad AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused ka AIFI pädevaid asutusi sellest, et AIFI valitseja võib alustada AIFI osakute või aktsiate turustamist AIFI valitseja ühes või mitmes vastuvõtjaliikmesriigis.

5. IV lisa punktis h osutatud korra suhtes kohaldatakse AIFI valitseja vastuvõtjaliikmesriigi õigust ja järelevalvet.

6. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 2 osutatud AIFI valitseja teatis ja lõikes 3 osutatud kinnitus esitatakse rahvusvahelises rahanduses üldkasutatavas keeles.

Liikmesriigid tagavad, et nende pädevad asutused on nõus lõikes 3 osutatud dokumentide elektroonilise edastamise ja esitamise.

7. Kui vastavalt lõikele 2 esitatud andmed oluliselt muutuvad, esitab AIFI valitseja kõnealuse muudatuse kohta päritoluliikmesriigi pädevale asutusele kirjaliku teate vähemalt üks kuu enne kavandatud muudatuse kohaldamist või viivitamatult pärast ettenägematu muudatuse asetleidmist.

Kui kavandatud muudatuse tagajärjel oleks AIFI valitsemine AIFI valitseja poolt käesoleva direktiiviga vastuolus või AIFI valitseja oleks muus osas käesoleva direktiiviga vastuolus, teatavad asjaomased pädevad asutused AIFI valitsejale põhjendamatu viivitusega, et ta ei või muudatust kohaldada.

Kui kavandatud muudatust kohaldatakse esimesest ja teisest lõigust olenemata või kui on asetleidnud ettenägematu muudatus, mille tagajärjel oleks AIFI valitsemine AIFI valitseja poolt käesoleva direktiiviga vastuolus või kui AIFI valitseja oleks muus osas käesoleva direktiiviga vastuolus, võtavad AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused vastavalt artiklile 46 kõik nõuetekohased meetmed, sealhulgas keelavad vajaduse korral selgesõnaliselt AIFI turustamise.

Kui muudatused on lubatavad, sest need ei mõjuta AIFI valitsemist AIFI valitseja poolt vastavalt käesolevale direktiivile ega AIFI valitseja vastavust käesolevale direktiivile muus osas, teavitavad AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused viivitamata AIFI valitseja ühe või mitme vastuvõtjaliikmesriigi pädevaid asutusi nendest muudatustest.

8. Selleks et tagada käesoleva artikli kohaldamiseks ühtsed tingimused, võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötada välja tehniliste rakendusstandardite eelnõud, mille abil määratakse kindlaks:

a) lõikes 2 osutatud teatise näidisvorm ja -sisu;

b) lõikes 3 osutatud kinnituse näidisvorm ja -sisu;

c) lõikes 3 osutatud edastamise vorm ning

d) lõikes 7 osutatud kirjaliku teate vorm.

Komisjonile on antud volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud tehnilised rakendusstandardid vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklile 15.

9. Ilma et see piiraks artikli 43 lõike 1 kohaldamist, nõuavad liikmesriigid, et AIFe, mida valitsevad ja turustavad AIFide valitsejad, turustataks üksnes kutselistele investoritele.

Artikkel 33

Teises liikmesriigis asutatud ELi AIFI valitsemise tingimused

1. Liikmesriigid tagavad, et tegevusloa saanud ELi AIFI valitseja võib otse või filiaali kaudu valitseda teises liikmesriigis asutatud ELi AIFI, eeldusel et AIFI valitsejal on luba valitseda kõnealust tüüpi AIFI.

2. AIFI valitseja, kes kavatseb valitseda teises liikmesriigis asutatud ELi AIFI esimest korda, esitab oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele järgmise teabe:

a) liikmesriik, kus ta kavatseb valitseda AIFI otse või asutada selleks filiaali;

b) tegevuskava, milles märgitakse eelkõige ära teenused, mida ta kavatseb osutada, ning AIF, mida ta kavatseb valitseda.

3. Juhul kui AIFI valitseja kavatseb asutada filiaali, esitab ta lisaks lõikes 2 osutatule järgmise teabe:

a) filiaali organisatsioonistruktuur;

b) aadress AIFI päritoluliikmesriigis, kust on võimalik dokumente saada;

c) filiaali juhtimise eest vastutavate isikute nimed ja kontaktandmed.

4. AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused edastavad nõuetekohase dokumentatsiooni pärast selle lõike 2 kohaselt saamist ühe kuu jooksul või lõike 3 kohaselt saamist kahe kuu jooksul AIFI valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevatele asutustele. Selline edastamine toimub ainult juhul, kui AIFI valitseja valitseb ja kavatseb valitseda AIFI vastavalt käesolevale direktiivile ja kui AIFI valitseja muus osas järgib käesolevat direktiivi.

AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused lisavad kinnituse selle kohta, et asjaomasel AIFI valitsejal on nende tegevusluba.

AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused teavitavad koheselt AIFI valitsejat dokumentatsiooni edastamisest.

Pärast edastamisteatise kättesaamist võib AIFI valitseja alustada oma teenuste osutamist tema vastuvõtjaliikmesriigis.

5. AIFI valitseja vastuvõtjaliikmesriik ei kehtesta asjaomasele AIFI valitsejale täiendavaid tingimusi seoses käesoleva direktiiviga reguleeritud küsimustega.

6. Kui vastavalt lõikele 2 või vajaduse korral vastavalt lõikele 3 edastatud teave muutub, saadab AIFI valitseja kõnealuse muudatuse kohta päritoluliikmesriigi pädevale asutusele kirjaliku teate vähemalt üks kuu enne kavandatud muudatuste kohaldamist või viivitamatult pärast ettenägematu muudatuse asetleidmist.

Kui kavandatud muudatuse tagajärjel oleks AIFI valitsemine AIFI valitseja poolt käesoleva direktiiviga vastuolus või AIFI valitseja oleks muus osas käesoleva direktiiviga vastuolus, teatavad AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused AIFI valitsejale põhjendamatult viivitusega, et viimane ei või muudatust kohaldada.

Kui kavandatud muudatust kohaldatakse esimesest ja teisest lõigust olenemata või kui on asetleidnud ettenägematu muudatus, mille tagajärjel oleks AIFI valitsemine AIFI valitseja poolt käesoleva direktiiviga vastuolus või kui AIFI valitseja oleks muus osas käesoleva direktiiviga vastuolus, võtavad AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused vastavalt artiklile 46 kõik nõuetekohased meetmed.

Kui muudatused on lubatavad, sest need ei mõjuta AIFI valitsemist AIFI valitseja poolt vastavalt käesolevale direktiivile ega AIFI valitseja vastavust muus osas käesolevale direktiivile, teavitavad AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused põhjendamatult viivitusega AIFI valitseja vastuvõtva liikmesriigi pädevaid asutusi nendest muudatustest.

7. Selleks et tagada käesoleva artikli järjekindel ühtlustamine, võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötada välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada, millist teavet tuleb lõigete 2 ja 3 kohaselt esitada.

Komisjonile on antud volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

8. Selleks et tagada käesoleva artikli kohaldamiseks ühtsed tingimused, võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötada välja tehniliste rakendusstandardite eelnõud, et kehtestada lõigete 2 ja 3 kohaselt teabe edastamiseks standardvormid, -mallid ja -menetlused.

Komisjonile on antud volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud tehnilised rakendusstandardid vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklile 15.

VII PEATÜKK

ERIEESKIRJAD SEoses KOLMANDATE RIIKIDEGA

Artikkel 34

Tingimused ELi AIFI valitsejale, kes valitseb kolmanda riigi AIFI, mida liikmesriikides ei turustata

1. Liikmesriigid tagavad, et tegevusloa saanud ELi AIFI valitseja võib valitseda kolmanda riigi AIFI, mida ei turustata liidus, tingimusel et:

a) AIFI valitseja vastab kõnealuste AIFide osas kõikidele käesoleva direktiiviga kehtestatud nõuetele (välja arvatud artiklid 21 ja 22) ning

b) AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused ning selle kolmanda riigi, kus on kolmanda riigi AIFI asukoht, järelevalveasutused on sõlminud asjakohased koostöökokkulepped, et tagada vähemalt tõhus teabevahetus, mis võimaldab AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel täita käesolevast direktiivist tulenevaid ülesandeid.

2. Komisjon võtab vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu lõikes 1 osutatud koostöökokkulepetega seotud meetmed, et kujundada ühtne raamistik, mis hõlbustaks kõnealuste koostöökokkulepete sõlmimist kolmandate riikidega.

3. Selleks et tagada käesoleva artikli ühetaoline kohaldamine, töötab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve välja suunised, et määrata kindlaks komisjoni poolt seoses lõikes 1 osutatud koostöökokkulepetega vastu võetud meetmete rakendamise tingimused.

Artikkel 35

Tingimused ELi AIFI valitseja valitsetava kolmanda riigi AIFI turustamiseks liidus Euroopa tegevusloa alusel

1. Liikmesriigid tagavad, et tegevusloa saanud ELi AIFI valitseja võib turustada liidus kutselistele investoritele tema valitsetavate kolmanda riigi AIFide osakuid või aktsiaid ning selliste ELi AIFide osakuid või aktsiaid, mis ei vasta artikli 31 lõike 1 teises lõigus osutatud nõuetele, niipea kui käesolevas artiklis sätestatud tingimused on täidetud.

2. AIFI valitseja vastab kõikidele käesoleva direktiiviga kehtestatud nõuetele (välja arvatud VI peatükk). Lisaks kohaldatakse järgmisi tingimusi:

a) AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused ning selle kolmanda riigi, kus on kolmanda riigi AIFI asukoht, järelevalveasutused on sõlminud asjakohased koostöökokkulepped, et tagada artikli 50 lõiget 4 arvesse võttes vähemalt tõhus teabevahetus, mis võimaldab pädevatel asutustel täita käesolevast direktiivist tulenevaid ülesandeid;

b) rahapesuvastane töökond ei ole kandnud seda kolmandat riiki, kus on kolmanda riigi AIFI asukoht, rahapesu ja terrorismi rahastamise osas koostööst keelduvate riikide ja territooriumide nimekirja;

c) kolmas riik, kus on kolmanda riigi AIFI asukoht, on sõlminud tegevusloa saanud AIFI valitseja päritoluliikmesriigiga ja kõikide teiste liikmesriikidega, kus kavatsetakse kolmanda riigi AIFI osakuid või aktsiaid turustada, kokkuleppe, mis on täielikult kooskõlas OECD tulu- ja kapitalimaksu näidiskonventsiooni artiklis 26 sätestatud standarditega, ja tagab maksustamisalase teabe tõhusa vahetamise, sh vajaduse korral mitmepoolsed maksustamisalased lepingud.

Kui teise liikmesriigi pädev asutus ei nõustu hinnanguga, mille AIFI päritoluliikmesriigi pädevad asutused on andnud esimese lõigu punktide a ja b kohaldamise kohta, võivad asjaomased pädevad asutused pöörduda kõnealuses küsimuses Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poole, kes võib tegutseda talle määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 19 antud volituste kohaselt.

3. Kui AIFI valitseja kavatses turustada kolmanda riigi AIFI osakuid või aktsiaid oma päritoluliikmesriigis, esitab AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele teatise iga kolmanda riigi AIFI kohta, mida ta kavatses turustada.

Teatis sisaldab III lisas sätestatud dokumente ja teavet.

4. AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused teatavad mitte hiljem kui 20 tööpäeva pärast lõike 3 kohase nõuetekohase teatise saamist AIFI valitsejale, kas ta võib alustada lõikes 3 osutatud teatises märgitud AIFI turustamist tema territooriumil. AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused võivad keelata AIFI turustamise vaid juhul, kui fondi valitsemine asjaomase AIFI valitseja poolt on vastuolus või läheb vastuollu käesoleva direktiiviga või kui AIFI valitseja muus osas ei järgi või ei kavatse järgida käesolevat direktiivi. Positiivse otsuse korral võib AIFI valitseja alustada oma päritoluliikmesriigis AIFI turustamist päeval, mil pädevad asutused sellest teatavad.

AiFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused teavitavad ka Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet sellest, et AIFi valitseja võib alustada AIFi osakute või aktsiate turustamist AIFi valitseja päritoluliikmesriigis.

5. Kui AIFi valitseja kavatseb turustada kolmanda riigi AIFi osakuid või aktsiaid liikmesriigis, mis pole tema päritoluliikmesriik, esitab AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele teatise iga kolmanda riigi AIFi kohta, mida ta kavatseb turustada.

Teatis sisaldab IV lisas sätestatud dokumente ja teavet.

6. AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused edastavad lõikes 5 osutatud nõuetekohase teatise hiljemalt 20 tööpäeva pärast selle saamist selle liikmesriigi pädevatele asutustele, kus AIFi kavatsetakse turustada. Selline edastamine toimub ainult juhul, kui AIFi valitseja valitseb ja kavatseb valitseda AIFi vastavalt käesolevale direktiivile ja kui AIFi valitseja järgib muus osas käesolevat direktiivi.

AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused lisavad kinnituse, et asjaomasel AIFi valitsejal on tegevusluba konkreetse investeerimisstrateegiaga AIFide valitsemiseks.

7. Pärast teatise edastamist teatavad AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused sellest viivitamata AIFi valitsejale. AIFi valitseja võib alustada AIFi turustamist AIFi valitseja ühes või mitmes asjaomasest vastuvõtjaliikmesriigis alates pädevatelt asutustelt kõnealuse teatise saamise kuupäevast.

AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused teavitavad ka Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet sellest, et AIFi valitseja võib alustada AIFi osakute või aktsiate turustamist AIFi valitseja ühes või mitmes vastuvõtjaliikmesriigis.

8. IV lisa punktis h osutatud korra suhtes kohaldatakse AIFi valitseja ühe või mitme vastuvõtjaliikmesriigi õigust ja järelevalvet.

9. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 5 osutatud AIFi valitseja teatis ja lõikes 6 osutatud kinnitus esitatakse rahvusvahelises rahanduses üldkasutatavas keeles.

Liikmesriigid tagavad, et nende pädevad asutused on nõus lõikes 6 osutatud dokumentide elektroonilise edastamise ja esitamisega.

10. Kui vastavalt lõikele 3 või lõikele 5 esitatud andmed oluliselt muutuvad, esitab AIFi valitseja kõnealuse muudatuse

kohta päritoluliikmesriigi pädevale asutusele kirjaliku teate vähemalt üks kuu enne kavandatud muudatuse kohaldamist või viivitamatult pärast ettenägematu muudatuse asetleidmist.

Kui kavandatud muudatuse tagajärjel oleks AIFi valitsemine AIFi valitseja poolt käesoleva direktiiviga vastuolus või AIFi valitseja oleks muus osas käesoleva direktiiviga vastuolus, teatavad AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused AIFi valitsejale põhjendamatu viivitusega, et ta ei või muudatust kohaldada.

Kui kavandatud muudatust kohaldatakse esimesest ja teisest lõigust olenemata või kui on asetleidnud ettenägematu muudatuse, mille tagajärjel oleks AIFi valitsemine AIFi valitseja poolt käesoleva direktiiviga vastuolus või kui AIFi valitseja oleks muus osas käesoleva direktiiviga vastuolus, võtavad AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused vastavalt artiklile 46 kõik nõuetekohased meetmed, sealhulgas keelavad vajaduse korral selgesõnaliselt AIFi turustamise.

Kui muudatused on lubatavad, sest need ei mõjuta AIFi valitsemist AIFi valitseja poolt vastavalt käesolevale direktiivile ega AIFi valitseja vastavust muus osas käesolevale direktiivile, teavitavad AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused viivitamata Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet, kui muudatused puudutavad teatava AIFi või täiendava AIFi turustamise lõpetamist ja juhul, kui see on asjakohane, AIFi valitseja ühe või mitme vastuvõtjaliikmesriigi pädevaid asutusi nendest muudatustest.

11. Komisjon võtab vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu lõike 2 punktis a osutatud koostöökokkulepetega seotud meetmed, et kujundada ühtne raamistik, millega hõlbustatakse kõnealuste koostöökokkulepete sõlmimist kolmandate riikidega.

12. Selleks et tagada käesoleva artikli ühtaoline kohaldamine, võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve välja töötada suunised, et määrata kindlaks komisjoni poolt seoses lõike 2 punktis a osutatud koostöökokkulepetega vastu võetud meetmete rakendamise tingimused.

13. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, millega määratakse lõike 2 punktis a osutatud koostöökokkulepete minimaalne sisu, tagamaks et nii päritoluliikmesriigi kui ka vastuvõtjaliikmesriikide pädevad asutused saavad käesolevast direktiivist tulenevate järelevalve- ja uurimisvolituste täitmiseks piisavalt teavet.

Komisjonile on antud volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

14. Selleks et tagada käesoleva artikli järjekindel ühtlustamine, töötab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada menetlusi, mida tuleb järgida AIFI pärisoluliikmesriigi pädeva asutuse ja vastuvõtjaliikmesriikide pädevate asutuste vahelisel koordineerimisel ja teabevahetusel.

Komisjonile on antud volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

15. Kui pädev asutus lükkab teabevahetusnude kooskõlas lõikes 14 osutatud regulatiivsete tehniliste standarditega tagasi, võivad asjaomased pädevad asutused pöörduda kõnealuses küsimuses Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poole, kes võib tegutseda talle määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 19 antud volituste kohaselt.

16. Selleks et tagada käesoleva artikli kohaldamiseks ühtsed tingimused, võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötada välja tehniliste rakendusstandardite eelnõud, mille abil määratakse kindlaks:

- a) lõikes 3 osutatud teatise näidisvorm ja -sisu;
- b) lõikes 5 osutatud teatise näidisvorm ja -sisu;
- c) lõikes 6 osutatud kinnituse näidisvorm ja -sisu;
- d) lõikes 6 osutatud edastamise vorm;
- e) lõikes 10 osutatud kirjaliku teate vorm.

Komisjonile on antud volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud tehnilised rakendusstandardid vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklile 15.

17. Ilma et see piiraks artikli 43 lõike 1 kohaldamist, nõuavad liikmesriigid, et AIFe, mida valitsevad ja turustavad AIFide valitsejad, turustataks üksnes kutselistele investoritele.

Artikkel 36

Tingimused ELi AIFI valitseja valitsetava kolmanda riigi AIFI turustamiseks liikmesriikides ilma Euroopa tegevusloata

1. Ilma et see piiraks artikli 35 kohaldamist, võivad liikmesriigid lubada tegevusloa saanud ELi AIFide valitsejatel turustada ainult oma territooriumil ja kutselistele investoritele nende valitsetavate kolmanda riigi AIFide osakuid või aktsiaid ning selliste ELi AIFide osakuid või aktsiaid, mis ei vasta artikli 31 lõike 1 teises lõigus osutatud nõuetele, tingimusel et:

- a) AIFI valitseja vastab kõikidele käesoleva direktiiviga kehtestatud nõuetele (välja arvatud artikkel 21). AIFI valitseja tagab siiski, et artikli 21 lõigetes 7, 8 ja 9 osutatud ülesannete täitmiseks määratakse üks või mitu üksust. AIFI valitseja nimetatud ülesandeid ei täida. AIFI valitseja esitab oma järelevalveasutustele nende üksuste andmed, kes vastutavad artikli 21 lõigetes 7, 8 ja 9 osutatud ülesannete täitmise eest;
- b) AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused ning selle kolmanda riigi, kus kolmanda riigi AIF on asutatud, järelevalveasutused on sõlminud süsteemse riski järelevalve eesmärgil rahvusvahelistele standarditele vastavad asjakohased koostöökokkulepped, et tagada tõhus teabevahetus, mis võimaldab AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel täita käesolevast direktiivist tulenevaid ülesandeid;
- c) rahapesuvastane töökond ei ole kandnud seda kolmandat riiki, kus on kolmanda riigi AIFI asukoht, rahapesu ja terrorismi rahastamise vastasest koostööst keelduvate riikide ja territooriumide nimekirja.

2. Käesoleva artikli kohaldamiseks võivad liikmesriigid kehtestada AIFide valitsejatele rangemaid eeskirju kolmanda riigi AIFide osakute või aktsiate turustamiseks investoritele nende territooriumil.

3. Komisjon võtab vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu lõikes 1 osutatud koostöökokkulepetega seotud meetmed, et kujundada ühtne raamistik, millega hõlbustatakse kõnealuste koostöökokkulepete sõlmimist kolmandate riikidega.

4. Selleks et tagada käesoleva artikli ühetaoline kohaldamine, töötab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve välja suunised, et määrata kindlaks komisjoni poolt seoses lõikes 1 osutatud koostöökokkulepetega vastu võetud meetmete rakendamise tingimused.

Artikkel 37

Tegevusloa andmine kolmanda riigi AIFI valitsejale, kes kavatseb valitseda ELi AIFI ja/või turustada enda poolt valitsetavat AIFI liidus vastavalt artiklitele 39 või 40

1. Liikmesriigid nõuavad, et kolmanda riigi AIFI valitseja, kes kavatseb valitseda ELi AIFI ja/või turustada enda poolt valitsetavat AIFI liidus vastavalt artiklitele 39 või 40, saab viidatava liikmesriigi pädevatelt asutustelt eelneva tegevusloa vastavalt käesolevale artiklile.

2. Kolmanda riigi AIFI valitseja, kes soovib saada lõikes 1 osutatud eelnevat tegevusluba, järgib käesolevat direktiivi (välja arvatud VI peatükk). Kui ja sellises ulatuses, mil käesoleva direktiivi järgimine toob kaasa vastuolu kolmanda riigi AIFI valitseja ja/või liidus turustatava kolmanda riigi AIFI suhtes kohaldatava õigusega, ei ole AIFI valitsejal kohustust käesolevat direktiivi täita, kui ta suudab tõendada, et:

- a) käesoleva direktiivi sätte sellist täitmist ei ole võimalik ühitada kolmanda riigi AIFI valitseja ja/või liidus turustatava kolmanda riigi AIFI suhtes kohaldatava õiguse kohustusliku sättega;
- b) kolmanda riigi AIFI valitseja ja/või kolmanda riigi AIFI suhtes kohaldatav õigus sätestab samaväärse eeskirja, millel on samasugune regulatiivne eesmärk ja mis pakub asjaomase AIFI investoritele samasugust kaitset, ja
- c) kolmanda riigi AIFI valitseja ja/või kolmanda riigi AIF täidab punktis b osutatud samaväärset eeskirja.

3. Kolmanda riigi AIFI valitsejal, kes kavatseb taotleda lõikes 1 osutatud eelnevat tegevusluba, on oma viidatavas liikmesriigis asutatud seaduslik esindaja. Seaduslik esindaja on AIFI valitseja kontaktisik liidus ning kogu käesolevas direktiivis sätestatud ametlik kirjavahetus pädevate asutuste ja AIFI valitseja vahel ning asjaomase AIFI ELi investorite ja AIFI valitseja vahel toimub seadusliku esindaja kaudu. Seaduslik esindaja tagab koos AIFI valitsejaga, et AIFI valitseja valitsemis- ja turustustegevus vastab käesolevale direktiivile.

4. Kolmanda riigi AIFI valitseja viidatav liikmesriik määratakse järgmiselt:

- a) kui kolmanda riigi AIFI valitseja kavatseb valitseda ainult üht ELi AIFI või mitut ELi AIFI, mis on asutatud ühes ja samas liikmesriigis, ega kavatse liidus turustada ühtki AIFI vastavalt artiklile 39 või 40, loetakse selle AIFI või nende AIFide päritoluliikmesriigiks viidatav liikmesriik ja selle liikmesriigi pädevate asutuste pädevuses on tegevusloa andmine ja AIFI valitseja üle peetav järelevalve;
- b) kui kolmanda riigi AIFI valitseja kavatseb valitseda mitut ELi AIFI, mis on asutatud eri liikmesriikides, ega kavatse liidus turustada ühtki AIFI vastavalt artiklile 39 või 40, loetakse viidatavaks liikmesriigiks kas:

i) liikmesriik, kus on asutatud enamik AIFe, või

ii) liikmesriik, kus valitsetakse suurimas summas varasid;

c) kui kolmanda riigi AIFI valitseja kavatseb turustada ainult üht ELi AIFI ainult ühes liikmesriigis, loetakse viidatavaks liikmesriigiks:

i) juhul kui AIF on liikmesriigis saanud tegevusloa või seal registreeritud, siis AIFI päritoluliikmesriik või liikmesriik, kus AIFI valitseja kavatseb AIFI turustada;

ii) juhul kui AIF ei ole liikmesriigis saanud tegevusluba ega seal registreeritud, siis liikmesriik, kus AIFI valitseja kavatseb AIFI turustada;

d) kui kolmanda riigi AIFI valitseja kavatseb turustada ainult üht kolmanda riigi AIFI ainult ühes liidu liikmesriigis, loetakse viidatavaks liikmesriigiks kõnealune liikmesriik;

e) kui kolmanda riigi AIFI valitseja kavatseb turustada ainult üht ELi AIFI, kuid eri liikmesriikides, loetakse viidatavaks liikmesriigiks:

i) juhul kui AIF on liikmesriigis saanud tegevusloa või seal registreeritud, siis AIFI päritoluliikmesriik või üks nendest liikmesriikidest, kus AIFI valitseja kavatseb tegelikult turustamisega tegeleda, või

ii) juhul kui AIF ei ole liikmesriigis saanud tegevusluba ega seal registreeritud, siis üks nendest liikmesriikidest, kus AIFI valitseja kavatseb edendada tõhusat turustamist;

f) kui kolmanda riigi AIFI valitseja kavatseb turustada ainult üht kolmanda riigi AIFI, kuid eri liikmesriikides, loetakse viidatavaks liikmesriigiks üks kõnealustest liikmesriikidest;

g) kui kolmanda riigi AIFI valitseja kavatseb turustada mitut ELi AIFI liidus, loetakse viidatavaks liikmesriigiks:

i) juhul kui kõik need AIFid on saanud tegevusloa või registreeritud ühes ja samas liikmesriigis, siis nende AIFide päritoluliikmesriik või liikmesriik, kus AIFI valitseja kavatseb enamiku nende AIFide turustamisega tegelikult tegeleda;

- ii) juhul kui need AIFid ei ole kõik saanud tegevusluba või registreeritud ühes ja samas liikmesriigis, siis liikmesriik, kus AIFI valitseja kavatseb enamiku nende AIFide turustamisega tegelikult tegeleda;
- h) kui kolmanda riigi AIFI valitseja kavatseb turustada mitut ELi ja kolmanda riigi AIFI või mitut kolmanda riigi AIFI liidus, loetakse viidatavaks liikmesriigiks liikmesriik, kus AIFI valitseja kavatseb enamiku nende AIFide turustamisega tegelikult tegeleda.

Vastavalt esimese lõigu punktis b, punkti c alapunktis i, punktis e, punktis f ja punkti g alapunktis i sätestatud kriteeriumidele võib viidatavateks liikmesriikideks olla mitu liikmesriiki. Sellisel juhul nõuavad liikmesriigid, et kolmanda riigi AIFI valitseja, kes kavatseb valitseda ELi AIFI ilma seda turustamata ja/või turustada tema enda poolt valitsetavat AIFI liidus vastavalt artiklile 39 või 40, esitab kõigi selliste liikmesriikide pädevatele asutustele, kes on vastavalt kõnealustes punktides sätestatud kriteeriumidele võimalikud viidatavad liikmesriigid, taotluse määrata omavahel kindlaks viidatav liikmesriik. Kõnealused pädevad asutused otsustavad ühiselt ühe kuu jooksul, milline riik loetakse sellise kolmanda riigi AIFI valitseja viidatavaks liikmesriigiks. Viidatavaks liikmesriigiks määratud liikmesriigi pädevad asutused teatavad määramisest põhjendamatult viivitusega kolmanda riigi AIFI valitsejale. Kui kolmanda riigi AIFI valitsejat ei ole asjaomaste pädevate asutuste otsusest seitsme päeva jooksul alates otsuse tegemisest nõuetekohaselt teavitatud või kui asjaomased pädevad asutused ei ole ühe kuu jooksul otsust teinud, võib kolmanda riigi AIFI valitseja käesolevas lõikes sätestatud kriteeriumide alusel ise valida oma viidatava liikmesriigi.

AIFI valitseja on suuteline tõendama oma kavatsust edendada tõhusat turustamist konkreetses liikmesriigis, avaldades oma turustamisstrateegia tema poolt nimetatud liikmesriigi pädevatele asutustele.

5. Liikmesriigid nõuavad, et kolmanda riigi AIFI valitseja, kes kavatseb valitseda ELi AIFI ilma seda turustamata ja/või turustada tema enda poolt valitsetavat AIFI liidus vastavalt artiklile 39 või 40, esitab viidatavale liikmesriigile tegevusloa taotluse.

Pärast tegevusloataotluse saamist hindavad pädevad asutused, kas AIFI valitseja on viidatava liikmesriigi määramisel järginud lõikes 4 sätestatud kriteeriume. Kui pädevad asutused leiavad, et kriteeriume ei ole järgitud, lükkavad nad kolmanda riigi AIFI valitseja tegevusloataotluse tagasi ning selgitavad tagasilükkamise põhjuseid. Kui pädevad asutused leiavad, et lõike 4 kriteeriume on järgitud, teatavad nad sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele ja taotlejad talt nõuannet nende hinnangu kohta. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele esitatavas teatises esitavad

pädevad asutused talle selgituse, mille AIFI valitseja on esitanud viidatavat liikmesriiki puudutava pädevate asutuste hinnangu kohta, ning teabe AIFI valitseja turustamisstrateegia kohta.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab ühe kuu jooksul pärast teises lõigus osutatud teatise saamist asjaomastele pädevatele asutustele nõuande seoses nende hinnanguga viidatava liikmesriigi kohta vastavalt lõikes 4 sätestatud kriteeriumidele. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve võib negatiivse nõuande esitada ainult sel juhul, kui ta leiab, et lõikes 4 sätestatud kriteeriumidest ei ole kinni peetud.

Artikli 8 lõikes 5 osutatud tähtaeg peatatakse Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poolse läbivaatamise ajaks vastavalt käesolevale lõikele.

Kui pädevad asutused teevad ettepaneku anda tegevusluba vastupidamiselt kolmandas lõigus osutatud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve nõuandele, teavitavad nad Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ja selgitavad oma põhjuseid. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve avaldab teabe selle kohta, et pädevad asutused ei järgi või ei kavatse järgida tema nõuannet. Samuti võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve igal üksikjuhul otsustada, kas avaldada pädevate asutuste põhjendused selle kohta, miks nad kõnealust nõuannet ei järgi. Pädevatele asutustele antakse sellisest avaldamisest ette teada.

Kui pädevad asutused teevad ettepaneku anda tegevusluba vastupidamiselt kolmandas lõigus osutatud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve nõuandele ja AIFI valitseja kavatseb turustada tema poolt valitsetava AIFI osakuid või aktsiaid mõne muus liikmesriigis kui viidatav liikmesriik, teatavad viidatava liikmesriigi pädevad asutused sellest ka nende liikmesriikide pädevatele asutustele ja selgitavad oma põhjuseid. Kui see on asjakohane, teatavad viidatava liikmesriigi pädevad asutused sellest ka AIFI valitseja valitsetava AIFI päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele ja selgitavad oma põhjuseid.

6. Kui liikmesriigi pädev asutus on eri meelt AIFI valitseja määratud viidatava liikmesriigi suhtes, võivad asjaomased pädevad asutused pöörduda kõnealuses küsimuses Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poole, kes võib tegutseda talle määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 19 antud volituste kohaselt.

7. Ilma et see piiraks lõike 8 kohaldamist, ei anta tegevusluba, kui järgmised täiendavad tingimused ei ole täidetud:

- a) AIFI valitseja on nimetanud viidatava liikmesriigi vastavalt lõikes 4 sätestatud kriteeriumidele ja avaldanud lisaks turustamisstrateegia ning pädevad asutused on järginud lõikes 5 sätestatud menetlust;
- b) AIFI valitseja on määranud viidatavas liikmesriigis asutatud seadusliku esindaja;

- c) seaduslik esindaja on koos AIFi valitsejaga kolmanda riigi AIFi valitseja kontaktisik asjaomase AIFi investoritele, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele ja pädevatele asutustele tegevuste osas, milleks AIFi valitsejale on antud liidus tegevusluba, ja tal on vähemalt piisavad vahendid käesolevale direktiivile vastavuse tagamiseks;
- d) viidatava liikmesriigi pädevad asutused, asjaomase ELi AIFi päritoluliikmesriigi pädevad asutused ja selle riigi, kus on kolmanda riigi AIFi valitseja asukoht, järelevalveasutused on sõlminud asjakohased koostöökokkulepped, et tagada vähemalt tõhus teabevahetus, mis võimaldab pädevatel asutustel täita käesolevast direktiivist tulenevaid ülesandeid;
- e) rahapesuvastane töökond ei ole kandnud seda kolmandat riiki, kus on kolmanda riigi AIFi valitseja asukoht, rahapesu ja terrorismi rahastamise vastasest koostööst keelduvate riikide ja territooriumide nimekirja;
- f) kolmas riik, kus on kolmanda riigi AIFi valitseja asukoht, on sõlminud viidatava liikmesriigiga kokkuleppe, mis on täielikult kooskõlas OECD tulu- ja kapitalimaksumädiskonventsiooni artiklis 26 sätestatud standarditega ning tagab maksustamisalase teabe tõhusa vahetamise, sh vajaduse korral mitmepoolsed maksustamisalased lepingud;
- g) käesoleva direktiivi kohaste järelevalveülesannete tõhusat täitmist pädevate asutuste poolt ei takista AIFi valitseja suhtes kohaldatavad kolmanda riigi õigus- ja haldusnormid ega kõnealuse kolmanda riigi järelevalveasutuste järelevalve- ja uurimisvolituste piirangud.

Kui teise liikmesriigi pädev asutus ei nõustu hinnanguga, mille AIFi viidatava liikmesriigi pädevad asutused on andnud käesoleva artikli 7 punktide a–e ja g kohaldamise kohta, võivad asjaomased pädevad asutused pöörduda kõnealuses küsimuses Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poole, kes võib tegutseda talle määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 19 antud volituste kohaselt.

Kui ELi AIFi pädev asutus ei sõlmi mõistliku aja jooksul esimese lõigu punktis d sätestatud koostöökokkuleppeid, võivad viidatava liikmesriigi pädevad asutused pöörduda kõnealuses küsimuses Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poole, kes võib tegutseda talle määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 19 antud volituste kohaselt.

8. Tegevusloa andmine toimub vastavalt II peatükile, mida kohaldatakse *mutatis mutandis* järgmiste kriteeriumide alusel:

a) artikli 7 lõikes 2 osutatud teabele lisatakse:

i) AIFi valitseja selgitus viidatavat liikmesriiki puudutava hinnangu kohta vastavalt lõikes 4 sätestatud kriteeriumidele koos turustamisstrateegiat käsitleva teabega;

ii) nimekiri käesoleva direktiivi sätetest, mida AIFi valitsejal on võimatu järgida, sest AIFi valitseja vastavus nendele sätetele ei ole vastavalt lõikele 2 ühitatav kolmanda riigi AIFi valitseja või liidus turustatava kolmanda riigi AIFi suhtes kohaldatava õiguse kohustusliku sätte järgimisega;

iii) Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve väljatöötatud regulatiivsetel tehnilistel standarditel põhinev kirjalik tõend selle kohta, et asjaomase kolmanda riigi õiguses kohaldatakse samasuguse regulatiivse eesmärgiga ja asjaomase AIFi investoritele samasugust kaitset pakkuvat eeskirja, mis on samaväärne sätetega, mida ei ole võimalik järgida, ja et AIFi valitseja järgib seda samaväärset eeskirja; kirjalikule tõendile lisatakse õiguslik arvamus asjaomase ühitamatu kohustusliku sätte olemasolu kohta kolmanda riigi õiguses, sealhulgas kirjeldatakse sätte regulatiivset eesmärki ning selle sättega investoritele tagatavat kaitse laadi, ning

iv) AIFi valitseja seadusliku esindaja nimi ja asukoht;

b) artikli 7 lõikes 3 osutatud teabe puhul võidakse piirduda ELi AIFidega, mida AIFi valitseja kavatseb valitseda, ja AIFi valitseja valitsetavate AIFidega, mida ta kavatseb turustada liidus Euroopa tegevusloa alusel;

c) artikli 8 lõike 1 punkti a kohaldatakse, ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 2 kohaldamist;

d) artikli 8 lõike 1 punkti e ei kohaldata;

e) käsitatakse, et artikli 8 lõike 5 teine lõik hõlmab järgmist viidet: „teave, millele on osutatud artikli 37 lõike 8 punktis a”.

Kui teise liikmesriigi pädev asutus ei nõustu tegevusloaga, mille AIFi valitseja viidatava liikmesriigi pädevad asutused on andnud, võivad asjaomased pädevad asutused pöörduda kõnealuses küsimuses Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poole, kes võib tegutseda talle määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 19 antud volituste kohaselt.

9. Kui viidatava liikmesriigi pädevad asutused on seisukohal, et AIFI valitseja võib lõike 2 alusel vabastada käesoleva direktiivi teatavate sätete järgimise nõudest, teatavad pädevad asutused sellest põhjendamatult viivitusega Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele. Nad lisavad sellele hinnangule AIFI valitseja poolt esitatud teabe vastavalt lõike 8 punkti a alapunktidele ii ja iii.

Ühe kuu jooksul pärast esimeses lõigus osutatud teatise saamist esitab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve pädevatele asutustele nõuande ühitamatusest tuleneva erandi kohaldamise kohta käesoleva direktiivi järgimise osas vastavalt lõikele 2. Nõuande võib eelkõige puudutada seda, kas AIFI valitseja poolt vastavalt lõike 8 punkti a alapunktidele ii ja iii esitatud teabe ja samaväärsust käsitlevate regulatiivsete tehniliste standardite alusel on tingimused sellise erandi kohaldamiseks täidetud. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve püüab luua ühtset Euroopa järelevalvekuutuari ja järjepidevaid järelevalvetavasid ning tagada, et pädevad asutused kohaldaksid käesolevat lõiget järjepidevalt.

Artikli 8 lõikes 5 osutatud tähtaeg peatatakse Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poolse läbivaatamise ajaks vastavalt käesolevale lõikele.

Kui viidatava liikmesriigi pädevad asutused teevad ettepaneku anda tegevusloa vastupidiselt teises lõigus osutatud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve nõuande, teavitavad nad sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ja selgitavad oma põhjuseid. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve avaldab teabe selle kohta, et pädevad asutused ei järgi või ei kavatse järgida kõnealust nõuannet. Samuti võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve igal üksikjuhul otsustada, kas avaldada pädevate asutuste põhjendused selle kohta, miks nad kõnealust nõuannet ei järgi. Asjaomastele pädevatele asutusele antakse avaldamisest ette teada.

Kui pädevad asutused teevad ettepaneku anda tegevusloa vastupidiselt teises lõigus osutatud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve nõuande ja AIFI valitseja kavatseb turustada tema poolt valitseva AIFI osakuid või aktsiaid mõnes muus liikmesriigi kui viidatav liikmesriik, teatavad viidatava liikmesriigi pädevad asutused sellest ka kõnealuste liikmesriikide pädevaid asutusi ja selgitavad oma põhjuseid.

Kui teise liikmesriigi pädev asutus ei nõustu hinnanguga, mille AIFI viidatava liikmesriigi pädevad asutused on andnud käesoleva lõike kohaldamise kohta, võivad asjaomased pädevad asutused pöörduda kõnealuses küsimuses Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poole, kes võib tegutseda talle määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 19 antud volituste kohaselt.

10. Viidatava liikmesriigi pädevad asutused teatavad Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele põhjendamatult viivitusega esmase tegevusloa andmise menetluse tulemustest, AIFI valitseja tegevusloas tehtud muudatustest ja tegevusloa kehtetuks tunnistamisest.

Pädevad asutused teatavad Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele tegevusloaotlustest, mille nad on tagasi lükanud, ning esitavad tegevusloa taotlenud AIFI valitseja andmed ja tegevusloa andmisest keeldumise põhjused. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve peab selliste andmete kohta keskregistrit, mille andmeid saavad pädevad asutused taotluse alusel kasutada. Pädevad asutused töötlevad sellist teavet konfidentsiaalselt.

11. Viidatava liikmesriigi määramist AIFI valitseja edasine majanduslik areng liidus ei mõjuta. Kui AIFI valitseja siiski muudab oma turustamisstrateegiat kahe aasta jooksul pärast esmase tegevusloa saamist ja see muudatus oleks mõjutanud viidatava liikmesriigi määramist, kui turustamisstrateegia oleks olnud esmane turustamisstrateegia, teatab AIFI valitseja esmase viidatava liikmesriigi pädevatele asutustele sellest muudatusest enne selle kohaldamist ja nimetab viidatava liikmesriigi vastavalt lõikes 4 sätestatud kriteeriumidele ja uue strateegia alusel. AIFI valitseja selgitab oma hinnangut ja avaldab esmasele viidatavale liikmesriigile oma uue turustamisstrateegia. Samaaegselt esitab AIFI valitseja teabe selle kohta, kes on tema seaduslik esindaja, esitades muu hulgas ka tema nime ja asukoha. Seaduslik esindaja peab asuma uues viidatavas liikmesriigis.

Esmane viidatav liikmesriik hindab, kas AIFI valitseja toiming määramisel kooskõlas esimese lõiguga õigesti, ja teatab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele oma hinnangust. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab pädevate asutuste koostatud hinnangu kohta nõuande. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitavas teatises esitavad pädevad asutused AIFI valitseja selgituse viidatava liikmesriigi hinnangu kohta ja teabe AIFI valitseja uue turustamisstrateegia kohta.

Ühe kuu jooksul pärast teises lõigus osutatud teatise saamist esitab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve asjaomastele pädevatele asutustele nende hinnangut käsitleva nõuande. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve võib negatiivse nõuande esitada ainult sel juhul, kui ta leiab, et lõikes 4 sätestatud kriteeriumidest ei ole kinni peetud.

Pärast Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvelt nõuande saamist teatavad esmase viidatava liikmesriigi pädevad asutused kolmanda riigi AIFI valitsejale, selle algele seaduslikule esindajale ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele oma otsusest.

Kui esmase viidatava liikmesriigi pädevad asutused nõustuvad AIFI valitseja hinnanguga, teatavad nad muudatusest ka uue viidatava liikmesriigi pädevatele asutustele. Esmane viidatav liikmesriik edastab AIFI valitseja tegevusloa koopia ja järelevalvetoimiku põhjendamatult viivitusega uuele viidatavale liikmesriigile. Tegevusloa ja järelevalvetoimiku edastamise kuupäevast alates on AIFI valitsejale tegevusloa andmise menetlus ja tema üle peetav järelevalve uue viidatava liikmesriigi pädevate asutuste pädevuses.

Kui pädevate asutuste lõplik hinnang on vastuolus kolmandas lõigus osutatud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve nõuandega:

a) teatavad pädevad asutused sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele ja selgitavad oma põhjuseid. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve avaldab teabe selle kohta, et pädev asutus ei järgi või ei kavatse järgida tema nõuannet. Samuti võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve igal üksikjuhul otsustada, kas avaldada pädevate asutuste põhjendused kõnealuse nõuande mittejärgimise kohta. Asjaomastele pädevatele asutusele antakse avaldamisest ette teada;

b) kui AIFI valitseja turustab tema poolt valitsetava AIFI osakuid või aktsiaid mõnes muus liikmesriigis kui esmane viidatav liikmesriik, teatavad esmase viidatava liikmesriigi pädevad asutused sellest kõnealuste muude liikmesriikide pädevatele asutustele ja selgitavad põhjuseid. Kui see on asjakohane, teatavad viidatava liikmesriigi pädevad asutused sellest ka AIFI valitseja valitsetava AIFI päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele ja selgitavad põhjuseid.

12. Kui AIFI valitseja tegelikust majanduslikust arengust liidus kahe aasta jooksul pärast tegevusloa andmist nähtub, et AIFI valitseja poolt tegevusloa andmise ajal esitatud turustamisstrateegiat ei ole järgitud või et AIFI valitseja esitas selle kohta valeandmeid, või kui AIFI valitseja on oma turustamisstrateegiat muutes eiranud lõikes 11 sätestatud, nõuavad esmase viidatava liikmesriigi pädevad asutused, et AIFI valitseja nimetaks oma tegeliku turustamisstrateegia alusel viidatava liikmesriigi. Lõikes 11 sätestatud menetlust kohaldatakse *mutatis mutandis*. Kui AIFI valitseja ei täida pädevate asutuste nõudmist, tunnistavad nad tema tegevusloa kehtetuks.

Kui AIFI valitseja muudab oma turustamisstrateegiat pärast lõikes 11 osutatud ajavahemikku ja kui ta kavatseb oma uue turustamisstrateegia alusel muuta oma viidatavat liikmesriiki, võib AIFI valitseja esitada esmase viidatava liikmesriigi pädevatele asutustele taotluse viidatava liikmesriigi muutmise kohta. Lõikes 11 sätestatud menetlust kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Kui liikmesriigi pädev asutus ei nõustu hinnanguga viidatava liikmesriigi määramise kohta lõike 11 või käesoleva lõike alusel, võivad asjaomased pädevad asutused pöörduda kõnealuses küsimuses Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poole, kes võib tegutseda talle määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 19 antud volituste kohaselt.

13. Kõik vaidlused AIFI valitseja viidatava liikmesriigi ja AIFI valitseja vahel lahendatakse viidatava liikmesriigi õiguse ja selle jurisdiktsiooni kohaselt.

Kõik vaidlused AIFI valitseja või AIFI ja asjaomase AIFI ELi investorite vahel lahendatakse liikmesriigi õiguse ja selle jurisdiktsiooni kohaselt.

14. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega täpsustatakse menetlust, mida võimalikud viidatavad liikmesriigid peavad järgima, kui nad määravad nende liikmesriikide hulgast viidatava liikmesriigi vastavalt lõike 4 teisele lõigule. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 59 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

15. Komisjon võtab vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu lõike 7 punktis d osutatud koostöökokkulepetega seotud meetmed, et kujundada ühtne raamistik, millega hõlbustatakse kõnealuste koostöökokkulepete sõlmimist kolmandate riikidega.

16. Selleks et tagada käesoleva artikli ühetaoline kohaldamine, võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve välja töötada suunised, mille eesmärk on määrata kindlaks komisjoni poolt seoses lõike 7 punktis d osutatud koostöökokkulepetega vastu võetud meetmete rakendamise tingimused.

17. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, millega määratakse lõike 7 punktis d osutatud koostöökokkulepete minimaalne sisu, tagamaks et nii viidatava liikmesriigi pädevad asutused kui ka vastuvõtjaliikmesriikide pädevad asutused saavad käesolevast direktiivist tulenevate järelevalve- ja uurimisvolituste täitmiseks piisavalt teavet.

Komisjonile on antud volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

18. Selleks et tagada käesoleva artikli järjekindel ühtlustamine, töötab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada menetlusi, mida tuleb järgida AIFI viidatava liikmesriigi pädeva asutuse ja vastuvõtjaliikmesriikide pädevate asutuste vahelisel koordineerimisel ja teabevahetusel.

Komisjonile on antud volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

19. Kui pädev asutus lükkab teabevahetusnõude kooskõlas lõikes 17 osutatud regulatiivsete tehniliste standarditega tagasi, võivad asjaomased pädevad asutused pöörduda kõnealuses küsimuses Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poole, kes võib tegutseda talle määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 19 antud volituste kohaselt.

20. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve edendab vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklile 29 tõhusat kahepoolset ja mitmepoolset teabevahetust kolmanda riigi AIFI valitseja viidatava liikmesriigi pädevate asutuste ja asjaomase AIFI valitseja vastuvõtjaliikmesriikide pädevate asutuste vahel, järgides täielikult liidu asjaomaste õigusaktidega kohaldatavaid konfidentsiaalsus- ja andmekaitseaspekte.

21. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve tegutseb vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklile 31 kolmanda riigi AIFI viidatava liikmesriigi pädeva asutuse ja asjaomase AIFI valitseja vastuvõtjaliikmesriikide pädevate asutuste vahelise üldise koordineerijana. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve võib eelkõige:

- a) hõlbustada asjaomaste pädevate asutuste vahelist teabevahetust;
- b) määrata, millises ulatuses peab viidatava liikmesriigi pädev asutus asjaomastele vastuvõtjaliikmesriikide pädevatele asutustele teavet esitama;
- c) võtta finantsturgude toimimist ohustavate sündmuste korral kõiki asjakohaseid meetmeid, et aidata kooskõlastada meetmeid, mida viidatava liikmesriigi pädev asutus ja vastuvõtjaliikmesriikide pädevad asutused kolmanda riigi AIFI valitseja suhtes on võtnud.

22. Selleks et tagada käesoleva artikli kohaldamiseks ühtsed tingimused, võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötada välja tehniliste rakendusstandardite eelnõud, et määrata kindlaks lõike 12 teises lõigus osutatud taotluse vorm ja sisu.

Komisjonile on antud volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud tehnilised rakendusstandardid vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklile 15.

23. Selleks et tagada käesoleva artikli ühtlane kohaldamine, töötab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud järgneva kohta:

- a) viis, kuidas AIFI valitseja peaks järgima käesoleva direktiivi nõudeid, võttes arvesse, et AIFI valitseja on asutatud kolmandas riigis, ja eelkõige viis, kuidas esitada artiklites 22 - 24 nõutud teavet;
- b) tingimused, mille kohaselt loetakse, et kolmanda riigi AIFI valitseja või kolmanda riigi AIFI suhtes kohaldatav õigus sisaldab samasugust regulatiivset eesmärki ja asjaomastele investoritele samasugust kaitset pakkuvat samaväärset eeskirja.

Komisjonile on antud volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

Artikkel 38

Kolmanda riigi AIFI valitsejale tegevusloa andmise ja tema üle teostatava järelevalve vastastikune eksperdihinnang

1. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab kord aastas vastastikuse eksperdihinnangu pädevate asutuste järelevalvetegevuse kohta seoses kolmanda riigi AIFI valitsejale tegevusloa andmise ja tema üle peetava järelevalvega vastavalt artiklitele 37, 39, 40 ja 41, et järelevalvetulemusi veelgi ühtsemaks muuta vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklile 30.

2. Hiljemalt 22. juuliks 2013 töötab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve välja meetodid, mille kohaselt asjaomaseid asutusi objektiivselt hinnata ja võrrelda.

3. Vastastikune eksperdihinnang hõlmab eelkõige järgmise hindamist:

- a) kolmanda riigi AIFide valitsejatele tegevusloa andmises ja nende üle peetavas järelevalves saavutatud järelevalvetavade ühtsuse tase;
- b) kuidas aitavad järelevalvetavad käesolevas direktiivis sätestatud eesmärgi saavutada;
- c) tõhusus ja ühtluse tase, mis on saavutatud käesoleva direktiivi ja selle rakendusmeetmete, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poolt käesoleva direktiivi alusel välja töötatud tehniliste rakendusstandardite, sealhulgas haldusmeetmete ja käesoleva direktiivi eiramisel kolmanda riigi AIFI valitseja suhtes kehtestatud karistuste kohaldamisel.

4. Vastastikuse eksperdihinnangu järelduste alusel võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklile 16 anda välja suuniseid ja soovitusi, et luua ühtsed, tõhusad ja mõjusad kolmanda riigi AIFI valitseja järelevalve tavad.

5. Pädevad asutused võtavad kõik meetmed, et kõnealuseid suuniseid ja soovitusi järgida.

6. Kahe kuu jooksul pärast suunise või soovitusi väljaandmist kinnitab iga pädev asutus, kas ta järgib või kavatseb järgida nimetatud suunist või soovitusi. Kui pädev asutus neid ei järgi või ei kavatse järgida, teavitab ta sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning põhjendab oma otsust.

7. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve avaldab teabe selle kohta, et pädev asutus ei järgi või ei kavatse järgida suunist või soovitusi. Samuti võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve igal üksikjuhul otsustada, kas avaldada pädeva asutuse põhjendused, miks ta ei järgi kõnealust suunist või soovitusi. Pädevale asutusele antakse sellisest avaldamisest ette teada.

8. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve teavitab määruse (EL) nr 1095/2010 artikli 43 lõikes 5 osutatud aruandes Euroopa Parlamenti, nõukogu ja komisjoni käesoleva artikli kohaselt välja antud suunistest ja soovitustest ning sellest, millised pädevad asutused ei ole neid järginud, ning kirjeldab, kuidas Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve kavatseb tagada, et kõnealused pädevad asutused tema soovitusi ja suuniseid edaspidi järgiks.

9. Komisjon võtab neid aruandeid nõuetekohaselt arvesse käesoleva direktiivi läbivaatamisel vastavalt artiklile 69 ja võimalikel edasistel hindamistel, mida ta läbi viib.

10. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve teeb vastastikuste eksperdi hinnangute alusel kindlaksmääratud parimad tavad üldsusele kättesaadavaks. Lisaks võib teha üldsusele kättesaadavaks kõik muud vastastikuste eksperdi hinnangute tulemused, kui pädev asutus, kelle suhtes vastastikust eksperdi hinnangut läbi viiakse, annab selleks oma nõusoleku.

Artikkel 39

Tingimused kolmanda riigi AIFI valitseja valitsetava ELi AIFI turustamiseks liidus Euroopa tegevusloa alusel

1. Liikmesriigid tagavad, et nõuetekohase tegevusloa saanud kolmanda riigi AIFI valitseja võib turustada tema valitsetava ELi AIFI osakuid või aktsiaid kutselistele investoritele liidus niipea, kui käesolevas artiklis sätestatud tingimused on täidetud.

2. Kui AIFI valitseja kavatseb turustada ELi AIFI osakuid või aktsiaid viidatavas liikmesriigis, esitab AIFI valitseja viidatava liikmesriigi pädevatele asutustele teatise iga ELi AIFI kohta, mida ta kavatseb turustada.

Kõnealune teatis sisaldab III lisa sätestatud dokumente ja teavet.

3. AIFI valitseja viidatava liikmesriigi pädevad asutused teatavad hiljemalt 20 tööpäeva jooksul pärast lõike 2 kohase nõuetekohase teatise saamist AIFI valitsejale, kas ta võib alustada lõikes 2 osutatud teatises märgitud AIFI turustamist tema territooriumil. AIFI valitseja viidatava liikmesriigi pädevad asutused võivad keelata AIFI turustamise vaid juhul, kui AIFI valitsemine AIFI valitseja poolt on vastuolus või läheb vastuollu käesoleva direktiiviga või kui AIFI valitseja muus osas ei järgi või ei kavatse järgida käesolevat direktiivi. Positiivse otsuse korral võib AIFI valitseja alustada viidatavas liikmesriigis AIFI turustamist päeval, mil pädevad asutused sellest teatavad.

AIFI valitseja viidatava liikmesriigi pädevad asutused teatavad ka Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele ja AIFI pädevatele asutustele, et AIFI valitseja võib alustada AIFI osakute või aktsiate turustamist AIFI valitseja viidatavas liikmesriigis.

4. Kui AIFI valitseja kavatseb turustada ELi AIFI osakuid või aktsiaid mõnes muus liikmesriigis kui viidatav liikmesriik, esitab AIFI valitseja viidatava liikmesriigi pädevatele asutustele teatise iga ELi AIFI kohta, mida ta kavatseb turustada.

Kõnealune teatis sisaldab IV lisa sätestatud dokumente ja teavet.

5. Viidatava liikmesriigi pädevad asutused edastavad lõikes 4 osutatud nõuetekohase teatise hiljemalt 20 tööpäeva jooksul pärast selle saamist nende liikmesriikide pädevatele asutustele, kus AIFI osakuid või aktsiaid kavatsetakse turustada. Selline edastamine toimub ainult juhul, kui AIFI valitseja valitseb ja kavatseb valitseda AIFI vastavalt käesoleva direktiivile ja kui AIFI valitseja järgib muus osas käesolevat direktiivi.

AIFI valitseja viidatava liikmesriigi pädevad asutused lisavad kinnituse selle kohta, et asjaomasel AIFI valitsejal on luba valitseda konkreetse investimisstrateegiaga AIFe.

6. Pärast teatise edastamist teatavad AIFI valitseja viidatava liikmesriigi pädevad asutused viivitamata AIFI valitsejale teatise edastamisest. AIFI valitseja võib alustada AIFI turustamist asjaomasel vastuvõtjaliikmesriigis alates kõnealuse teatise kuupäevast.

AIFI valitseja viidatava liikmesriigi pädevad asutused teatavad ka Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele ja AIFI pädevatele asutustele, et AIFI valitseja võib alustada AIFI osakute või aktsiate turustamist AIFI valitseja vastuvõtjaliikmesriigis.

7. IV lisa punktis h osutatud korra suhtes kohaldatakse AIFI valitseja vastuvõtjaliikmesriigi õigust ja järelevalvet.

8. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 4 osutatud AIFI valitseja teatis ja lõikes 5 osutatud kinnitus esitatakse rahvusvahelises rahanduses üldkasutatavas keeles.

Liikmesriigid tagavad, et nende pädevad asutused on nõus lõikes 6 osutatud dokumentide elektroonilise edastamise ja esitamisega.

9. Kui vastavalt lõikele 2 ja/või lõikele 4 esitatud andmed oluliselt muutuvad, esitab AIFI valitseja kõnealuse muudatuse kohta viidatava liikmesriigi pädevale asutusele kirjaliku teate vähemalt üks kuu enne kavandatud muudatuse kohaldamist või viivitamatult pärast ettenägematu muudatuse asetleidmist.

Kui kavandatud muudatuse tagajärjel oleks AIFI valitsemine AIFI valitseja poolt käesoleva direktiiviga vastuolus või AIFI valitseja oleks muus osas käesoleva direktiiviga vastuolus, teatavad AIFI valitseja viidatava liikmesriigi pädevad asutused AIFI valitsejale põhjendamatult viivitusega, et ta ei või muudatust kohaldada.

Kui kavandatud muudatust kohaldatakse esimesest ja teisest lõigust olenemata või kui on asetleidnud ettenägematu muudatus, mille tagajärjel oleks AIFI valitsemine AIFI valitseja poolt käesoleva direktiiviga vastuolus või kui AIFI valitseja oleks muus osas käesoleva direktiiviga vastuolus, võtavad AIFI valitseja viidatava liikmesriigi pädevad asutused vastavalt artiklile 46 kõik nõuetekohased meetmed, sealhulgas keelavad vajaduse korral selgesõnaliselt AIFI turustamise.

Kui muudatused on lubatavad, sest need ei mõjuta AIFI valitsemist AIFI valitseja poolt vastavalt käesoleva direktiivile ega AIFI valitseja muus osas vastavalt käesolevale direktiivile, teavitavad AIFI valitseja viidatava liikmesriigi pädevad asutused viivitamata Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet, kui muudatused puudutavad teatava AIFI või täiendava AIFI turustamise lõpetamist ja juhul, kui see on asjakohane, ühe või mitme vastuvõtjaliikmesriigi pädevaid asutusi kõnealustest muudatustest.

10. Selleks et tagada käesoleva artikli kohaldamiseks ühtsed tingimused, võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötada välja tehniliste rakendusstandardite eelnõud, mille abil määratakse kindlaks:

- a) lõigetes 2 ja 4 osutatud teatise näidisvorm ja -sisu;
- b) lõikes 5 osutatud kinnituse näidisvorm ja -sisu;
- c) lõikes 5 osutatud edastamise vorm ja
- d) lõikes 9 osutatud kirjaliku teate vorm.

Komisjonile on antud volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud tehnilised rakendusstandardid vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklile 15.

11. Ilma et see piiraks artikli 43 lõike 1 kohaldamist, nõuavad liikmesriigid, et AIFe, mida valitsevad ja turustavad AIFide valitsejad, turustatakse üksnes kutselistele investoritele.

Artikkel 40

Tingimused kolmanda riigi AIFI valitseja valitsetava kolmanda riigi AIFI turustamiseks liidus Euroopa tegevusloa alusel

1. Liikmesriigid tagavad, et nõuetekohase tegevusloa saanud kolmanda riigi AIFI valitseja võib turustada tema valitsetava kolmanda riigi AIFI osakuid või aktsiaid kutselistele investoritele liidus niipea, kui käesolevas artiklis sätestatud tingimused on täidetud.

2. Lisaks käesoleva direktiiviga kehtestatud nõuetele ELi AIFide valitsejate kohta tuleb kolmanda riigi AIFI valitseja puhul täita järgmisi tingimusi:

- a) viidatava liikmesriigi pädevad asutused ning selle kolmanda riigi, kus on kolmanda riigi AIFI asukoht, järelevalveasutus on sõlminud asjakohased koostöökokkulepped, et tagada vähemalt tõhus teabevahetus, mis võimaldab pädevatel asutustel täita käesolevast direktiivist tulenevaid ülesandeid;
- b) rahapesuvastane töökond ei ole kandnud seda kolmandat riiki, kus on kolmanda riigi AIFI asukoht, rahapesu ja terrorismi rahastamise vastasest koostööst keelduvate riikide ja territooriumide nimekirja;
- c) kolmas riik, kus on kolmanda riigi AIFI asukoht, on sõlminud AIFI valitseja viidatava liikmesriigiga ja kõikide teiste liikmesriikidega, kus kavatakse kolmanda riigi AIFI osakuid või aktsiaid turustada, kokkuleppe, mis on täielikult kooskõlas OECD tulu- ja kapitalimaksu näidiskonventsiooni artiklis 26 sätestatud standarditega ning tagab maksustamisalase teabe tõhusa vahetamise, sh mitmepoolsed maksustamisalased lepingud.

Kui teise liikmesriigi pädev asutus ei nõustu hinnanguga, mille AIFI viidatava liikmesriigi pädevad asutused on andnud esimese lõigu punktide a ja b kohaldamise kohta, võivad asjaomased pädevad asutused pöörduda kõnealuses küsimuses Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poole, kes võib tegutseda talle määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 19 antud volituste kohaselt.

3. AIFI valitseja esitab viidatava liikmesriigi pädevatele asutustele teatise iga kolmanda riigi AIFI kohta, mida ta kavatseb viidatavas liikmesriigis turustada.

Kõnealune teatis sisaldab III lisas sätestatud dokumente ja teavet.

4. AIFI valitseja viidatava liikmesriigi pädevad asutused teatavad hiljemalt 20 tööpäeva jooksul pärast lõike 3 kohase nõuetekohase teatise saamist AIFI valitsejale, kas ta võib alustada lõikes 3 osutatud teatises märgitud AIFI turustamist tema territooriumil. AIFI valitseja viidatava liikmesriigi pädevad asutused võivad keelata AIFI turustamise vaid juhul, kui AIFI valitsemine AIFI valitseja poolt on vastuolus või läheb vastuollu käesoleva direktiiviga või kui AIFI valitseja muus osas ei järgi või ei kavatse järgida käesolevat direktiivi. Positiivse otsuse korral võib AIFI valitseja alustada viidatavas liikmesriigis AIFI turustamist päeval, mil pädevad asutused sellest teatavad.

AiFi valitseja viidatava liikmesriigi pädevad asutused teavitavad lisaks Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet sellest, et AIFi valitseja võib alustada AIFi osakute või aktsiate turustamist AIFi valitseja viidatavas liikmesriigis.

5. Kui AIFi valitseja kavatseb turustada kolmanda riigi AIFi osakuid või aktsiaid ka mõnes muus liikmesriigis kui viidatav liikmesriik, esitab AIFi valitseja viidatava liikmesriigi pädevatele asutustele teatise iga kolmanda riigi AIFi kohta, mida ta kavatseb turustada.

Kõnealune teatis sisaldab IV lisa sätestatud dokumente ja teavet.

6. Viidatava liikmesriigi pädevad asutused edastavad lõikes 5 osutatud nõuetekohase teatise hiljemalt 20 tööpäeva jooksul pärast selle saamist nende liikmesriikide pädevatele asutustele, kus AIFi osakuid või aktsiaid kavatsetakse turustada. Selline edastamine toimub ainult juhul, kui AIFi valitseja valitseb ja kavatseb valitseda AIFi vastavalt käesolevale direktiivile ja kui AIFi valitseja järgib muus osas käesolevat direktiivi.

AIFi valitseja viidatava liikmesriigi pädevad asutused lisavad kinnituse selle kohta, et asjaomasel AIFi valitsejal on tegevusluba konkreetse investeerimisstrateegiaga AIFide valitsemiseks.

7. Pärast teatise edastamist teatavad AIFi valitseja viidatava liikmesriigi pädevad asutused sellest viivitamata AIFi valitsejale. AIFi valitseja võib alustada AIFi turustamist AIFi valitseja asjaomasel vastuvõtjaliikmesriigis alates kõnealuse teatise kuupäevast.

AIFi valitseja viidatava liikmesriigi pädevad asutused teavitavad ka Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet sellest, et AIFi valitseja võib alustada AIFi osakute või aktsiate turustamist AIFi valitseja ühes või mitmes vastuvõtjaliikmesriigis.

8. IV lisa punktis h osutatud korra suhtes kohaldatakse AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi õigust ja järelevalvet, kui vastuvõtjaliikmesriik ei ole sama kui viidatav liikmesriik.

9. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 5 osutatud AIFi valitseja teatis ja lõikes 6 osutatud kinnitus esitatakse rahvusvahelises rahanduses üldkasutatavas keeles.

Liikmesriigid tagavad, et nende pädevad asutused on nõus lõikes 6 osutatud dokumentide elektroonilise edastamise ja esitamisega.

10. Kui vastavalt lõikele 3 või lõikele 5 esitatud andmed oluliselt muutuvad, esitab AIFi valitseja kõnealuse muudatuse

kohta viidatava liikmesriigi pädevale asutusele kirjaliku teate vähemalt üks kuu enne kavandatud muudatuse kohaldamist või viivitamatult pärast ettenägematu muudatuse asetleidmist.

Kui kavandatud muudatuse tagajärjel oleks AIFi valitsemine AIFi valitseja poolt käesoleva direktiiviga vastuolus või AIFi valitseja oleks muus osas käesoleva direktiiviga vastuolus, teatavad AIFi valitseja viidatava liikmesriigi pädevad asutused AIFi valitsejale põhjendamatu viivitusega, et ta ei või muudatust kohaldada.

Kui kavandatud muudatust kohaldatakse esimesest ja teisest lõigust olenemata või kui on asetleidnud ettenägematu muudatus, mille tagajärjel oleks AIFi valitsemine AIFi valitseja poolt käesoleva direktiiviga vastuolus või kui AIFi valitseja oleks muus osas käesoleva direktiiviga vastuolus, võtavad AIFi valitseja viidatava liikmesriigi pädevad asutused vastavalt artiklile 46 kõik nõuetekohased meetmed, sealhulgas keelavad vajaduse korral selgesõnaliselt AIFi turustamise.

Kui muudatused on lubatavad, sest need ei mõjuta AIFi valitsemist AIFi valitseja poolt vastavalt käesolevale direktiivile ega AIFi valitseja vastavust muus osas käesolevale direktiivile, teavitavad AIFi valitseja viidatava liikmesriigi pädevad asutused viivitamata Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet, kui muudatused puudutavad teatava AIFi või täiendava AIFi turustamise lõpetamist ja juhul, kui see on asjakohane, AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevaid asutusi nendest muudatustest.

11. Komisjon võtab vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu lõike 2 punktis a osutatud koostöökokkulepetega seotud meetmed, et kujundada ühtne raamistik, millega hõlbustatakse kõnealuste koostöökokkulepete sõlmimist kolmandate riikidega.

12. Selleks et tagada käesoleva artikli ühetaoline kohaldamine, võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve välja töötada suunised, et määrata kindlaks komisjoni poolt seoses lõike 2 punktis a osutatud koostöökokkulepetega vastu võetud meetmete rakendamise tingimused.

13. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, millega määratakse kindlaks lõike 2 punktis a osutatud koostöökokkulepete minimaalne sisu, tagamaks et nii viidatava liikmesriigi pädevad asutused kui ka vastuvõtjaliikmesriikide pädevad asutused saavad käesolevast direktiivist tulenevate järelevalve- ja uurimisvolituste täitmiseks piisavalt teavet.

Komisjonile on delegeeritud õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

14. Selleks et tagada käesoleva artikli järjekindel ühtlustamine, töötab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada menetlusi, mida tuleb järgida AIFI viidatava liikmesriigi pädeva asutuse ja vastuvõtjaliikmesriikide pädevate asutuste vahelisel koordineerimisel ja teabevahetusel.

Komisjonile on delegeeritud õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

15. Kui pädev asutus lükkab teabevahetusnõude kooskõlas lõikes 14 osutatud regulatiivsete tehniliste standarditega tagasi, võivad asjaomased pädevad asutused pöörduda kõnealuses küsimuses Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poole, kes võib tegutseda talle määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 19 antud volituste kohaselt.

16. Selleks et tagada käesoleva artikli kohaldamiseks ühtsed tingimused, võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötada välja tehniliste rakendusstandardite eelnõud, mille abil määratakse kindlaks:

- a) lõigetes 3 ja 5 osutatud teatise näidisvorm ja -sisu;
- b) lõikes 6 osutatud kinnituse näidisvorm ja -sisu;
- c) lõikes 6 osutatud edastamise vorm ja
- d) lõikes 10 osutatud kirjaliku teate vorm.

Komisjonile on antud volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud tehnilised rakendusstandardid vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklile 15.

17. Ilma et see piiraks artikli 43 lõike 1 kohaldamist, nõuavad liikmesriigid, et AIFe, mida valitsevad ja turustavad AIFide valitsejad, turustataks üksnes kutselistele investoritele.

Artikkel 41

Muus kui viidatavas liikmesriigis asuvate AIFide valitsemise tingimused kolmandate riikide AIFide valitsejate poolt

1. Liikmesriigid tagavad, et tegevusloa saanud kolmanda riigi AIFI valitseja võib otse või filiaali kaudu valitseda muus kui viidatavas liikmesriigis asuvat ELi AIFI, eeldusel et AIFI valitsejal on tegevusluba kõnealust tüüpi AIFI valitsemiseks.

2. Kolmanda riigi AIFI valitseja, kes kavatseb esimest korda valitseda muus kui oma viidatavas liikmesriigis asuvat ELi AIFI, esitab oma viidatava liikmesriigi pädevatele asutustele järgmise teabe:

- a) liikmesriik, kus ta kavatseb valitseda AIFI otse või asutada selleks filiaali;
- b) tegevuskava, milles märgitakse eelkõige ära teenused, mida ta kavatseb osutada, ning AIF, mida ta kavatseb valitseda.

3. Kui kolmanda riigi AIFI valitseja kavatseb asutada filiaali, esitab ta lisaks lõikes 2 nõutud teabele järgmise teabe:

- a) filiaali organisatsioonistruktuur;
- b) aadress AIFI päritoluliikmesriigis, kust on võimalik dokumente saada;
- c) filiaali juhtimise eest vastutavate isikute nimed ja kontaktandmed.

4. Viidatava liikmesriigi pädevad asutused edastavad nõuete kohase dokumentatsiooni ühe kuu jooksul pärast selle saamist lõike 2 kohaselt või kahe kuu jooksul pärast selle saamist lõike 3 kohaselt AIFI valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevatele asutustele. Selline edastamine toimub ainult juhul, kui AIFI valitseja valitseb ja kavatseb valitseda AIFI kooskõlas käesoleva direktiiviga ja kui AIFI valitseja järgib muus osas käesolevat direktiivi.

Viidatava liikmesriigi pädevad asutused lisavad kinnituse selle kohta, et asjaomasel AIFI valitsejal on nende tegevusluba.

Viidatava liikmesriigi pädevad asutused teavitavad viivitamata AIFI valitsejat dokumentatsiooni edastamisest. Pärast edastamisteatise saamist võib AIFI valitseja alustada oma teenuste osutamist AIFI valitseja vastuvõtjaliikmesriigis.

Viidatava liikmesriigi pädevad asutused teavitavad ühtlasi Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet, et AIFI valitseja võib asuda valitsema AIFI AIFI valitseja vastuvõtjaliikmesriigis.

5. AIFI valitseja vastuvõtjaliikmesriik ei kehtesta asjaomasele AIFI valitsejale täiendavaid tingimusi seoses käesoleva direktiiviga reguleeritud küsimustega.

6. Kui vastavalt lõikele 2 või vajaduse korral vastavalt lõikele 3 edastatud teave muutub, saadab AIFI valitseja kõnealuse muudatuse kohta viidatava liikmesriigi pädevale asutusele kirjaliku teate vähemalt üks kuu enne kavandatud muudatuse kohaldamist või viivitamatult pärast ettenägematu muudatuse asetleidmist.

Kui kavandatud muudatuse tagajärjel oleks AIFI valitsemine AIFI valitseja poolt käesoleva direktiiviga vastuolus või AIFI valitseja oleks muus osas käesoleva direktiiviga vastuolus, teatavad viidatava liikmesriigi pädevad asutused AIFI valitsejale põhjendamatut viivitust, et ta ei või muudatust kohaldada.

Kui kavandatud muudatust kohaldatakse esimesest ja teisest lõigust olenemata või kui on asetleidnud ettenägematu muudatus, mille tagajärjel on AIFI valitsemine AIFI valitseja poolt vastuolus käesoleva direktiiviga või kui AIFI valitseja on muus osas käesoleva direktiiviga vastuolus, võtavad AIFI valitseja viidatava liikmesriigi pädevad asutused vastavalt artiklile 46 kõik nõuetekohased meetmed, sealhulgas keelavad vajaduse korral selgesõnaliselt AIFI turustamise.

Kui muudatused on lubatavad, sest need ei mõjuta AIFI valitsemist AIFI valitseja poolt vastavalt käesolevale direktiivile ega AIFI valitseja vastavust muus osas käesolevale direktiivile, teavitavad AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused ilma põhjendamatut viivitust AIFI valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevaid asutusi nendest muudatustest.

7. Et tagada käesoleva artikli järjekindel ühtlustamine, võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötada välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada, millist teavet tuleb lõigete 2 ja 3 kohaselt esitada.

Komisjonile on delegeeritud õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklile 10–14.

8. Et tagada käesoleva artikli ühtsed kohaldamistingimused, võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötada välja tehniliste rakendusstandardite eelnõud, et kehtestada lõigete 2 ja 3 kohaselt teabe edastamiseks standardvormid, -mallid ja -menetlused.

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud tehnilised rakendusstandardid vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklile 15.

Artikkel 42

Tingimused kolmanda riigi AIFI valitseja valitsetava AIFI turustamiseks liikmesriikides ilma Euroopa tegevusloata

1. Ilma et see piiraks artiklite 37, 39 ja 40 kohaldamist, võivad liikmesriigid lubada kolmandate riikide AIFide valitsejatel turustada kutselistele investoritele ainult oma territooriumil nende valitsetavate AIFide osakuid või aktsiaid, kui on täidetud vähemalt järgmised tingimused:

- a) kolmanda riigi AIFI valitseja vastab artiklile 22, 23 ja 24 iga AIFI puhul, mida ta turustab vastavalt käesolevale artiklile ning artiklile 26–30, kui käesoleva artikli kohaselt turustatav AIF kuulub artikli 26 lõike 1 kohaldamisalasse. Nimeetatud artiklites osutatud pädevaid asutusi ja AIFide investoreid käsitatakse nende liikmesriikide pädevate asutuste ja investoritena, kus AIFe turustatakse;
- b) nende liikmesriikide pädevad asutused, kus AIFI turustatakse, kui see on asjakohane, asjaomaste ELi AIFide pädevad asutused, selle kolmanda riigi järelevalveasutused, kus on kolmanda riigi AIFI valitseja asukoht, ja, kui see on asjakohane, selle kolmanda riigi järelevalveasutused, kus on kolmanda riigi AIF asukoht, on sõlminud süsteemse riski järelevalve eesmärgil rahvusvahelistele standarditele vastavad asjakohased koostöökokkulepped, et tagada tõhus teabevahetus, mis võimaldab vastavate liikmesriikide pädevatel asutustel täita käesolevast direktiivist tulenevaid ülesandeid;
- c) rahapesuvastane töökond ei ole kandnud seda kolmandat riiki, kus on kolmanda riigi AIFI valitseja või kolmanda riigi AIFI asukoht, rahapesu ja terrorismi rahastamise vastasest koostööst keelduvate riikide ja territooriumide nimekirja.

Kui ELi AIFI pädev asutus ei sõlmi mõistliku aja jooksul esimese lõigu punktis b ettenähtud koostöökokkuleppeid, võivad selle liikmesriigi pädevad asutused, kus AIFI kavatakse turustada, pöörduda selles küsimuses Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poole, kes võib tegutseda talle määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 19 antud volituste kohaselt.

2. Käesoleva artikli kohaldamiseks võivad liikmesriigid kehtestada kolmanda riigi AIFide valitsejatele rangemaid eeskirju AIFide osakute või aktsiate turustamisel investoritele nende territooriumil.

3. Komisjon võtab vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu lõikes 1 osutatud koostöökokkulepetega seotud meetmed, et kujundada ühtne raamistik, millega hõlbustatakse kõnealuste koostöökokkulepete sõlmimist kolmandate riikidega.

4. Et tagada käesoleva artikli ühetaoline kohaldamine, töötab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve välja suunised, mille eesmärk on määrata kindlaks komisjoni poolt seoses lõikes 1 osutatud koostöökokkulepetega vastu võetud meetmete rakendamise tingimused.

VIII PEATÜKK

TURUSTAMINE JAEINVESTORITELE

Artikkel 43

AIFide turustamine AIFide valitsejate poolt jaeinvestoritele

1. Ilma et see piiraks muude liidu õigusaktide kohaldamist, võivad liikmesriigid lubada AIFide valitsejatel turustada oma territooriumil jaeinvestoritele nende valitsetavate AIFide osakuid või aktsiaid vastavalt käesolevale direktiivile, olenemata sellest, kas AIFe turustatakse siseriiklikult või piiriüleselt, või sellest, kas tegemist on ELi või kolmanda riigi AIFidega.

Sellisel juhul võivad liikmesriigid kehtestada AIFi valitsejale või AIFide nõudeid, mis on rangemad nõuetest, mida käesoleva direktiivi kohaselt kohaldatakse nende liikmesriikide territooriumil kutselistele investoritele turustatavate AIFide suhtes. Liikmesriigid ei tohi siiski kehtestada teises liikmesriigis asuvatele ja piiriüleselt turustatavatele ELi AIFidele rangemaid või täiendavaid nõudeid võrreldes siseriiklikult turustatavate AIFidega.

2. Liikmesriik, kes lubab oma territooriumil jaeinvestoritele turustada AIFe, teatab komisjonile ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele hiljemalt 22. juuliks 2014 järgmist:

- a) selliste AIFide tüübid, mida AIFi valitseja võib jaeinvestoritele liikmesriigi territooriumil turustada;
- b) kõik täiendavad nõuded, mille liikmesriik kehtestab seoses AIFide turustamisega jaeinvestoritele.

Liikmesriik teatab komisjonile ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele ka kõikidest esimese lõiguga seotud edasistest muudatustest.

IX PEATÜKK

PÄDEVAD ASUTUSED

1. JAGU

Määramine, volitused ja õiguskaitsemenetlus

Artikkel 44

Pädevate asutuste määramine

Liikmesriigid määravad pädevad asutused, kes täidavad käesolevas direktiivis sätestatud ülesandeid.

Nad teatavad sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele ja komisjonile, näidates ära ülesannete jaotumise.

Pädevad asutused on riigiasutused.

Liikmesriigid nõuavad oma pädevatelt asutustelt asjakohaste meetodite kehtestamist, et kontrollida seda, kas AIFide valitsejad täidavad neile käesolevast direktiivist tulenevaid kohustusi, vajaduse korral vastavalt Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve välja töötatud suunistele.

Artikkel 45

Pädevate asutuste kohustused liikmesriikides

1. AIFi valitseja usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve eest vastutavad AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused, olenemata sellest, kas AIFi valitseja valitseb ja/või turustab AIFi teises liikmesriigis või mitte, kusjuures see ei piira käesoleva direktiivi nende sätete kohaldamist, millega pannakse vastutus järelevalve eest AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevatele asutustele.

2. Artiklites 12 ja 14 esitatud nõuete AIFi valitseja poolse täitmise järelevalve eest vastutavad AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevad asutused, juhul kui AIFi valitseja valitseb ja/või turustab AIFi kõnealuses liikmesriigis asuva filiaali kaudu.

3. Vastuvõtjaliikmesriigi pädevad asutused võivad nõuda, et AIFi valitseja, kes valitseb või turustab tema territooriumil AIFi, olenemata sellest, kas ta teeb seda filiaali kaudu, esitaks teabe, mis on vajalik teostamiseks järelevalvet selle üle, kas AIFi valitseja järgib tema suhtes kohaldatavaid eeskirju, mis kuuluvad kõnealuste pädevate asutuste vastutusalasse.

Kõnealused nõuded ei tohi olla rangemad nõuetest, mille AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriik on kehtestanud selleks, et kontrollida, kuidas järgivad samu eeskirju AIFide valitsejad, kelle päritoluliikmesriik ta on.

4. Kui AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevad asutused teevad kindlaks, et AIFi valitseja, kes valitseb ja/või turustab tema territooriumil AIFi, olenemata sellest, kas ta teeb seda filiaali kaudu, rikub mõnda eeskirja, mille täitmise järelevalve eest nad vastutavad, nõuavad kõnealused asutused, et asjaomane AIFi valitseja lõpetaks rikkumise, ning teavitavad sellest päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi.

5. Kui asjaomane AIFi valitseja keeldub andmast vastuvõtjaliikmesriigi pädevatele asutustele teavet, mis kuulub nende vastutusalasse, või ei võta vajalikke meetmeid lõikes 4 osutatud rikkumise lõpetamiseks, teavitavad vastuvõtjaliikmesriigi pädevad asutused sellest päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi. AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused teevad võimalikult kiiresti järgmist:

- a) võtavad kõik vajalikud meetmed tagamaks, et asjaomane AIFI valitseja esitab oma vastuvõtjaliikmesriigi pädevate asutuste poolt vastavalt lõikele 3 taotletud teabe või lõpetab lõikes 4 osutatud rikkumise;
- b) taotlevad vajalikku teavet kolmandate riikide asjaomastelt järelevalveasutustelt.

Punktis a osutatud meetmete laadist teatatakse AIFI valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevatele ametiasutustele.

6. Kui AIFI valitseja keeldub jätkuvalt esitamast vastuvõtjaliikmesriigi poolt vastavalt lõikele 3 taotletud teavet või jätkab vastuvõtjaliikmesriigis kehtivate lõikes 4 osutatud õigus- või haldusnormide rikkumist, vaatamata AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevate asutuste poolt artikli 5 kohaselt võetud meetmetele või seetõttu, et need meetmed osutuvad ebapiisavaks või neid ei saa asjaomases liikmesriigis rakendada, võivad AIFI valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevad asutused pärast päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele teatamist võtta asjakohaseid meetmeid, sealhulgas artiklites 46 ja 48 sätestatud meetmeid, edasise rikkumise takistamiseks või selle eest karistamiseks ning vajaduse korral kõnealuse AIFI valitseja edasiste tehingute tõkestamiseks tema vastuvõtjaliikmesriigis. Kui AIFI valitseja vastuvõtjaliikmesriigis osutatavaks teenuseks on AIFide valitsemine, võib vastuvõtjaliikmesriik nõuda, et AIFI valitseja lõpetaks kõnealuste AIFide valitsemise.

7. Kui AIFI valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevatel asutustel on selge ja tõendatav alus arvata, et AIFI valitseja rikub sellistest eeskirjadest tulenevaid kohustusi, mille täitmise järelevalve ei kuulu nende ülesannete hulka, teatavad nad sellest AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele, kes võtavad asjakohased meetmed, sh vajaduse korral taotlevad täiendavat teavet kolmandate riikide asjaomastelt järelevalveasutustelt.

8. Kui vaatamata AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevate asutuste võetud meetmetele või seetõttu, need meetmed ei osutu piisavaks, või seetõttu, et AIFI valitseja päritoluliikmesriik ei võta meetmeid mõistliku aja jooksul, jätkab AIFI valitseja tegutsemist viisil, mis on asjaomase AIFI investorite huvidele, AIFI valitseja vastuvõtjaliikmesriigi finantstasakaalule või turu terviklikkusele selgelt kahjulik, võivad AIFI valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevad asutused pärast AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevate asutuste teavitamist võtta kõik vajalikud meetmed asjaomase AIFI investorite ning vastuvõtjaliikmesriigi finantstasakaalu ja turu terviklikkuse kaitseks, sealhulgas takistada AIFI valitsejat vastuvõtjaliikmesriigis edaspidi asjaomase AIFI osakuid või aktsiaid turustamast.

9. Lõigetes 7 ja 8 sätestatud menetlust kohaldatakse ka juhul, kui vastuvõtjaliikmesriigi pädevatel asutustel on selge ja tõendatav alus vaidlustada viidatava liikmesriigi poolt kolmanda liikmesriigi AIFI valitsejale antud tegevusluba.

10. Kui asjaomased pädevad asutused ei nõustu pädevate asutuste poolt lõigete 4–9 kohaselt võetud meetmetega, võivad nad edastada küsimuse Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele, kes võib tegutseda talle määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 19 antud volituste kohaselt.

11. Vajaduse korral hõlbustab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve käesoleva direktiivi kohaselt nõutavate liikmesriikide pädevate asutuste ja kolmandate riikide järelevalveasutuste vaheliste koostöökokkulepete üle peetavaid läbirääkimisi ja nende sõlmimist.

Artikkel 46

Pädevate asutuste volitused

1. Pädevatele asutustele antakse kõik nende ülesannete täitmiseks vajalikud järelevalve- ja uurimisvolitused. Selliseid volitusi kasutatakse järgmiselt:

- a) otse;
- b) koostöös teiste ametiasutustega;
- c) omal vastutusel delegerimise teel üksustele, kellele on ülesanded delegeritud;
- d) vastava avalduse esitamisel pädevatele õigusasutustele.

2. Pädevatel asutustel on järgmised volitused:

- a) tutvuda kõigi dokumentidega, olenemata nende vormist, ja saada nende dokumentide koopiad;
- b) nõuda AIFI valitseja või AIFI tegevusega seotud isikutelt teavet ja vajaduse korral kutsuda isikuid välja ja neid teabe saamise eesmärgil küsitleda;
- c) õigus viia kohapeal läbi etteteatatud või etteteatamata kontrollid;
- d) õigus nõuda olemasolevaid telefonisuhtluse ja olemasolevaid andmeedastuse salvestusi;
- e) nõuda sellise tegevuse lõpetamist, mis on vastuolus käesoleva direktiivi rakendamiseks vastuvõetud sätetega;
- f) taotleda varade külmutamist või arestimist;
- g) nõuda kutsetegevuse ajutist keelamist;

- h) nõuda tegevusloa saanud AIFide valitsejatel, deposiitoriumidelt või audiitoritelt teavet;
- i) võtta vastu meetmeid tagamaks, et AIFide valitsejad või deposiitoriumid jätkavad neile kohaldatavate käesoleva direktiivi nõuete täitmist;
- j) nõuda osakuomanike või avalikkuse huvides osakute väljalaskmise, tagasiostmise või tagasivõtmise peatamist;
- k) tunnistada AIFi valitseja või deposiitoriumi tegevusluba kehtetuks;
- l) suunata küsimusi edasi kriminaalmenetluse alustamiseks;
- m) nõuda audiitoritelt või ekspertidelt kontrolli või uurimise teostamist.

3. Kui viidatava liikmesriigi pädev asutus on seisukohal, et tegevusloa saanud kolmanda riigi AIFi valitseja rikub talle käesoleva direktiiviga pandud kohustusi, teatab ta sellest võimalikult kiiresti Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet, esitades kõik põhjused.

4. Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on volitused võtta vajaduse korral meetmeid, et tagada turgude nõuetekohane toimimine juhul, kui ühe või mitme AIFi tegevus finantsinstrumentide turul võib ohustada kõnealuse turu nõuetekohast toimimist.

Artikkel 47

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve volitused ja pädevus

1. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve võib välja töötada ja regulaarselt läbi vaadata liikmesriikide pädevatele asutustele mõeldud suunised, mis käsitlevad nende tegevusloa andmise volituste teostamist ja käesoleva direktiiviga kehtestatud aruandluskohustusi.

Ühtlasi on Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvel vajalikud volitused talle käesoleva direktiiviga pandud ülesannete täitmiseks, kaasa arvatud artikli 48 lõikes 3 loetletud volitused.

2. Ametisaladuse kohustust kohaldatakse kõikide isikute suhtes, kes töötavad või on töötanud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, pädevate asutuste või mõne teise isiku heaks, kellele Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve on ülesandeid delegeerinud, sealhulgas Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve lepinguliste audiitorite ja ekspertide suhtes. Ametisaladuse alla kuuluvat teavet ei avaldata ühelegi teisele isikule ega ametiasutusele, välja arvatud juhul, kui avaldamise kohustus tuleneb kohtumenetlusest.

3. Kogu käesoleva direktiivi kohaselt Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, pädevate asutuste, Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Töandjapensionide Järelevalve), mis on asutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 ⁽¹⁾ ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu vahel vahetatavat teavet loetakse konfidentsiaalseks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve või pädev asutus või muu asjaomane ametiasutus või organ täpsustab teavet edastades, et seda võib avaldada, või kui avaldamise kohustus tuleneb kohtumenetlusest.

4. Kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 9 ja kui kõik lõikes 5 toodud tingimused on täidetud, võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve nõuda, et pädev asutus või pädevad asutused võtaksid vastavalt vajadusele järgmised meetmed:

- a) keelatakse kolmanda riigi AIFi valitseja valitsetava AIFi või ELi AIFi valitseja valitsetava kolmanda riigi AIFi osakute või aktsiate turustamine liidus ilma artiklis 37 nõutud tegevusloata või ilma artiklites 35, 39 ja 40 nõutud teatamiseta või vajaduse korral ilma asjaomaste liikmesriikide tegevusloata vastavalt artiklile 42;
- b) kehtestatakse piirangud kolmanda riigi AIFi valitsejale seoses AIFi valitsemisega, kui tegemist on riski liigse piiriülese koondumisega konkreetsele turule;
- c) kehtestatakse piirangud kolmanda riigi AIFi valitsejale seoses AIFi valitsemisega, kui ta tegevus võib kujutada endast krediidiasutusele või muudele süsteemselt olulistele asutustele olulist vastaspoole riski allikat.

5. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve võib teha lõike 4 kohaselt otsuse, tingimusel et võetakse arvesse lõikes 6 sätestatud nõudeid ning kui on täidetud mõlemad järgmised tingimused:

- a) on olemas AIFi valitsejast lähtuv või tema tegevuse tulemusel suurenenud märkimisväärne oht finantsturu nõuetekohasele toimimisele või liidu finantssüsteemi või selle osa stabiilsusele ja selle tagajärjed on piiriülesed ning
- b) asjaomane pädev asutus või pädevad asutused ei ole võtnud meetmeid ohu kõrvaldamiseks või võetud meetmetest ei piisa ohu kõrvaldamiseks.

6. Pädeva asutuse või pädevate asutuste poolt lõike 4 kohaselt võetud meetmed:

⁽¹⁾ ELT L 331, 15.12.2010, lk 48.

- a) peavad tõhusalt vastama finantsturu nõuetekohast toimimist või liidu finantssüsteemi või selle osa stabiilsust ähvardavale ohule või oluliselt suurendama pädevate asutuste võimet ohtu jälgida;
- b) ei või põhjustada õigusnormide erinevuste ärakasutamise ohtu;
- c) ei tohi kahjustada finantsturu tõhusust, sealhulgas vähendada turu likviidsust või tekitada turuosaliste seas ebakindlust viisil, mis on meetmetest saadava kasu suhtes ebaproportsionaalne.

7. Enne kui Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve nõuab pädevalt asutuselt lõikes 4 osutatud meetme võtmist või uuendamist, konsulteerib ta vajaduse korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja muude asjaomaste asutustega.

8. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve teatab asjaomase kolmanda riigi AIFI valitseja viidatava liikmesriigi pädevatele asutustele ja kolmanda riigi AIFI valitseja vastuvõtjaliikmesriikide pädevatele asutustele otsusest nõuda pädevalt asutuselt või pädevatelt asutustelt lõikes 4 osutatud meetme võtmist või uuendamist. Teates täpsustatakse vähemalt järgmised üksikasjad:

- a) AIFI valitseja ja tegevus, mille suhtes meetmeid võetakse, ning meetmete kestus;
 - b) põhjendus, miks Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve peab meetmete kehtestamist vajalikuks, vastavalt käesoleva artikli tingimustele ja nõuetele, sealhulgas nende põhjenduse aluseks olevad tõendid.
9. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve vaatab oma lõikes 4 osutatud meetmed läbi sobivate ajavahemike järel ning igal juhul vähemalt iga kolme kuu möödudes. Kui meedet kolmekuulise ajavahemiku möödumisel ei uuendata, kaotab see automaatselt kehtivuse. Meetmete uuendamisel kohaldatakse lõikeid 5–8.

10. Asjaomase kolmanda riigi AIFI valitseja viidatava liikmesriigi pädevad asutused võivad nõuda, et Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve oma otsuse läbi vaataks. Kohaldatakse määruse (EL) nr 1095/2010 artikli 44 lõike 1 teises lõigus sätestatud menetlust.

Artikkel 48

Halduskaristused

1. Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad meetmete ja karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi alusel vastuvõetud siseriiklike õigusnormide rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada kõnealuste eeskirjade täitmine. Liikmesriigid tagavad kooskõlas oma siseriikliku õigusega, et

käesoleva direktiivi rakendamisel vastuvõetud sätete eiramisel võib sellise eiramise eest vastutavate isikute suhtes võtta asjakohaseid haldusmeetmeid või kohaldada halduskaristusi, ilma et see piiraks tegevusloa kehtetuks tunnistamise korda või liikmesriikide õigust kohaldada kriminaalkaristusi. Liikmesriigid tagavad, et kõnealused meetmed oleksid tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

2. Liikmesriigid näevad ette, et pädevad asutused võivad avalikustada meetmed ja karistused, mis määratakse käesoleva direktiivi rakendamisel vastuvõetud sätete rikkumise korral, välja arvatud juhul, kui selline avalikustamine ohustaks tõsiselt finantsturge, kahjustaks investorite huve või tekitaks asjaosalistele ebaproportsionaalset kahju.

3. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab aastaaruande haldusmeetmete ja karistuste kohaldamise kohta juhul, kui on rikutud käesoleva direktiivi rakendamisel eri liikmesriikides vastu võetud sätteid. Pädevad asutused edastavad Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele selleks vajaliku teabe.

Artikkel 49

Kaebuse esitamise õigus

1. Pädevad asutused põhjendavad kirjalikult iga AIFI valitsejale AIFI valitsemiseks ja/või turustamiseks tegevusloa andmisest keeldumise või tegevusloa kehtetuks tunnistamise otsust ja iga negatiivset otsust, mis tehakse käesoleva direktiivi kohaldamiseks võetud meetmete rakendamisel, ning edastavad põhjendused taotlejale.

2. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud õigus- ja haldusnormide alusel tehtud otsused on nõuetekohaselt põhjendatud ning nende peale saab esitada kaebuse kohtule.

Samuti kehtib kohtusse pöördumise õigus seoses tegevusloa taotlusega, kui kuue kuu jooksul alates kõiki nõutud andmeid sisaldava taotluse esitamisest ei võeta vastu otsust.

2. JAGU

Pädevate asutuste koostöö

Artikkel 50

Koostöökohustus

1. Liikmesriikide pädevad asutused teevad käesolevast direktiivist tulenevate ülesannete täitmiseks või käesolevast direktiivist või siseriiklikest õigusaktidest tulenevate volituste teostamiseks vajaduse korral koostööd üksteise ning Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga.

2. Liikmesriigid aitavad käesoleva jao kohasele koostööle kaasa.

3. Pädevad asutused kasutavad oma volitusi koostööks isegi juhul, kui uuritava tegevuse puhul ei ole tegemist nende liikmesriigi kehtiva õigusakti rikkumisega.

4. Liikmesriikide pädevad asutused annavad üksteisele ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele viivitamata teavet, mida on vaja käesolevast direktiivist tulenevate ülesannete täitmiseks.

Päritoluliikmesriigi pädevad asutused edastavad koopia asjaomastest koostöökokkulepetest, mille nad on sõlminud vastavalt artiklitele 35, 37 ja/või 40 asjaomase AIFI valitseja vastuvõtjaliikmesriikidele. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused edastavad AIFI valitsejat puudutava teabe, mille nad on kolmandate riikide järelevalveasutustelt nendega sõlmitud koostöökokkulepete alusel saanud, artikli 35 lõikes 14, artikli 37 lõikes 17 või artikli 40 lõikes 14 osutatud regulatiivsetes tehnilistes standardites kehtestatud menetluse kohaselt või vajaduse korral artikli 45 lõigete 6 või 7 kohaselt asjaomase AIFI valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevatele asutustele.

Kui päritoluliikmesriigi pädev asutus on seisukohal, et koostöökokkuleppe sisu, mille asjaomase AIFI valitseja päritoluliikmesriik on artiklite 35, 37 ja/või 40 kohaselt sõlminud, ei vasta kohaldatavatele regulatiivsetele tehnilistele standarditele, võivad asjaomased pädevad asutused edastada küsimuse Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele, kes võib tegutseda vastavalt talle määruse (EL) nr 1095/2010 artikli 19 kohaselt antud volitustele.

5. Kui ühe liikmesriigi pädevatel asutustel on selged ja tõendatavad põhjused kahtlustada, et nende järelevalve alla mittekuuluv AIFI valitseja on pannud toime käesoleva direktiiviga vastuolus oleva teo või on sellist tegu toime panemas, teatavad nad sellest võimalikult konkreetsel viisil Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele ning asjaomase AIFI valitseja päritolu- ja vastuvõtjaliikmesriigi pädevatele asutustele. Teabe saanud asutused võtavad asjakohased meetmed ning teavitavad Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ja teavet edastanud pädevaid asutusi kõnealuste meetmete lõpptulemusest ja võimaluse korral ka olulistest vahetulemustest. Käesolev lõige ei piira teavet edastanud pädeva asutuse volitusi.

6. Et tagada käesoleva direktiivi teabevahetust käsitlevate sätete ühtne kohaldamine, võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve välja töötada tehniliste rakendusstandardite eelnõud, et määrata kindlaks kohaldamise tingimused seoses pädevate asutuste teabevahetuse korraga ning pädevate asutuste ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve vahelise teabevahetuse korraga.

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud tehnilised rakendusstandardid vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklile 15.

Artikkel 51

Isikuandmete edastamine ja säilitamine

1. Isikuandmete edastamisel pädevate asutuste vahel kohaldavad need asutused direktiivi 95/46/EÜ. Kui Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve edastab isikuandmeid liikmesriigi või kolmanda riigi pädevatele asutustele, teeb ta seda kooskõlas määrusega (EÜ) nr 45/2001.

2. Andmeid säilitatakse kõige rohkem viis aastat.

Artikkel 52

Teabe avaldamine kolmandatele riikidele

1. Liikmesriigi pädev asutus võib edastada andmeid ja andmeanalüüse kolmandale riigile juhtumipõhiselt, kui on täidetud direktiivi 95/46/EÜ artiklites 25 või 26 sätestatud tingimused ja kui liikmesriigi pädev asutus on veendunud, et andmeedastus on käesoleva direktiivi kohaldamisel vajalik. Kolmas riik ei edasta andmeid teisele kolmandale riigile ilma liikmesriigi pädeva asutuse selgesõnalise kirjaliku nõusolekuta.

2. Liikmesriigi pädev asutus avaldab teise liikmesriigi pädevalt asutuselt saadud teavet kolmanda riigi järelevalveasutusele ainult juhul, kui asjaomase liikmesriigi pädev asutus on saanud selleks selgesõnalise nõusoleku teabe edastanud pädevalt asutusest ja kui teave avaldatakse ainult selle eesmärgil, milleks nimetatud pädev asutus nõusoleku andis.

Artikkel 53

Teabevahetus seoses AIFI valitseja tegevuse võimalike süsteemsete tagajärgedega

1. Käesoleva direktiivi kohaselt AIFI valitsejale tegevusloa andmise ja/või tema üle järelevalve teostamise eest vastutav liikmesriigi pädev asutus edastab teise liikmesriigi pädevale asutusele teabe, kui see on vajalik kontrollimiseks ja reageerimiseks ühe või mitme AIFI valitseja tegevuse võimalikule mõjule süsteemselt oluliste finantsinstitutsioonide stabiilsusele ning nende turgude nõuetekohasele toimimisele, kus AIFI valitseja tegutseb. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu teavitatakse samuti, kusjuures nad edastavad selle teabe teiste liikmesriikide pädevatele asutustele.

2. AIFI valitseja pädevad asutused esitavad koondatud teabe nende vastutusalasse kuuluva AIFI valitseja tegevuse kohta Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklis 35 sätestatud tingimustele.

3. Komisjon võtab vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu meetmed, millega täpsustatakse lõike 1 kohaselt vahetatava teabe sisu.

4. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega täpsustatakse lõike 1 kohaselt vahetatava teabe üksikasjad ja sagedus. Nimeetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 59 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 54

Järelevalvealane koostöö

1. Ühe liikmesriigi pädevad asutused võivad taotleda teise liikmesriigi pädeva asutuse koostööd järelevalvetegevuse, kohapealse kontrolli või teise liikmesriigi territooriumil läbiviidava uurimise jaoks nende käesolevas direktiivis sätestatud volituste raames.

Kui pädevad asutused saavad kohapealse kontrolli või uurimise taotluse, toimivad nad ühel järgmistest viisidest:

- a) viivad kontrolli või uurimise läbi ise;
- b) lubavad kontrolli või uurimist teostada taotleval asutusel;
- c) lubavad kontrolli või uurimist viia läbi audiitoritel või ekspertidel.

2. Lõike 1 punktis a osutatud juhul võib koostööd taotleva liikmesriigi pädev asutus paluda, et tema töötajad abistavad kontrolli või uurimist läbiviivaid töötajaid. Kontroll või uurimine viiakse läbi siiski selle liikmesriigi üldise kontrolli all, kelle territooriumil kõnealust kontrolli või uurimist läbi viiakse.

Lõike 1 punktis b osutatud juhul võib selle liikmesriigi pädev asutus, kelle territooriumil kontrolli või uurimist läbi viiakse, taotleda, et tema töötajad abistavad kontrolli või uurimist läbiviivaid töötajaid.

3. Pädevad asutused võivad teabe vahetamisest või uurimise või kohapealse kontrolli alase koostöötaotlusest keelduda üksnes järgmistel juhtudel:

- a) uurimine, kohapealne kontroll või teabevahetus võib kahjustada taotluse saanud liikmesriigi suveräänsust, julgeolekut või avalikku korda;
- b) taotluse saanud liikmesriigi asutustes on sama tegevuse ja samade isikute suhtes juba algatatud kohtumenetlus;

c) taotluse saanud liikmesriigis on seoses samade isikute ja samade tegevustega lõplik kohtuotsus juba välja kuulutatud.

Pädevad asutused teavitavad taotlevat pädevat asutust igast esimese lõigu kohasest otsusest, märkides selle põhjused.

4. Et tagada käesoleva artikli ühtne kohaldamine, võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötada välja tehniliste rakendusstandardite eelnõud, et kehtestada ühised menetlused pädevatele asutustele koostöö tegemiseks seoses kohapealse kontrolli ja uurimisega.

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud tehnilised rakendusstandardid vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklile 15.

Artikkel 55

Vaidluste lahendamine

Juhul kui liikmesriikide pädevad asutused ei jõua kokkuleppele ühe pädeva asutuse hinnangu, tegevuse või tegevusetuse osas valdkondades, kus käesoleva direktiiviga nähakse ette rohkem kui ühe liikmesriigi pädevate asutuste koostöö või kooskõlastamine, võivad pädevad asutused pöörduda kõnealuses küsimuses Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poole, kes võib tegutseda vastavalt talle määruse (EL) nr 1095/2010 artikli 19 kohaselt antud volitustele.

X PEATÜKK

ÜLEMINEKU- JA LÖPPSÄTTED

Artikkel 56

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse neljaks aastaks alates 21. juulist 2011 õigus võtta vastu artiklites 3, 4, 9, 12, 14–25, 34–37, 40, 42, 53, 67 ja 68 osutatud delegeeritud õigusakte. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt kuus kuud enne nelja-aastase ajavahemiku lõppu. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu selle kooskõlas artikliga 57 tagasi võtab.

2. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

3. Komisjonile antud õiguse suhtes võtta vastu delegeeritud õigusakte kohaldatakse artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimusi.

Artikkel 57

Delegeerimise tagasivõtmine

1. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklites 3, 4, 9, 12, 14–25, 34–37, 40, 42, 53, 67 ja 68 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta.

2. Institutsioon, kes on algatanud sisemenetluse, et otsustada, kas volituste delegeerimine tuleks tagasi võtta, püüab sellest teavitada teist institutsiooni ja komisjoni mõistliku aja jooksul enne lõpliku otsuse tegemist, nimetades delegeeritud volitused, mille suhtes võidakse kohaldada tagasivõtmist, ja tagasivõtmise võimalikud põhjused.

3. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub kohe või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust. Otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 58

Delegeeritud õigusaktide suhtes vastuväidete esitamine

1. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitada kolme kuu jooksul alates õigusakti teatavakstegemisest. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel võib seda tähtaega pikendada kolme kuu võrra.

2. Kui pärast lõikes 1 osutatud tähtaja möödumist ei ole Euroopa Parlament ega nõukogu delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitanud, avaldatakse see *Euroopa Liidu Teatajas* ning see jõustub õigusaktis sätestatud kuupäeval.

Delegeeritud õigusakti võib avaldada *Euroopa Liidu Teatajas* ja see võib jõustuda enne nimetatud tähtaja lõppu, kui nii Euroopa Parlament kui ka nõukogu on komisjonile teatanud, et nad ei kavatse vastuväiteid esitada.

3. Kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab lõikes 1 osutatud tähtaja jooksul delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid, õigusakt ei jõustu. Vastuväiteid esitanud institutsioon põhjendab kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 296 delegeeritud õigusakti suhtes esitatud vastuväiteid.

Artikkel 59

Rakendusmeetmed

1. Komisjoni abistab Euroopa väärt-paberikomitee, mis on loodud komisjoni otsusega 2001/528/EÜ⁽¹⁾. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

⁽¹⁾ EÜT L 191, 13.7.2001, lk 45.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 60

Teabe avaldamine erandite kohta

Kui liikmesriik kasutab erandit või võimalust, mis on ette nähtud artiklites 6, 9, 21, 22, 28, 43 ja artikli 61 lõikes 5, teavitab ta sellest ja kõikidest sellega seotud täiendavatest muudatustest komisjoni. Komisjon avalikustab teabe veebilehel või mõnel muul kergesti ligipääsetaval viisil.

Artikkel 61

Üleminekusäte

1. AIFide valitsejad, kelle tegevus kuulub käesoleva direktiivi reguleerimisalasse enne 22. juulit 2013, võtavad kõik vajalikud meetmed, et täita käesolevast direktiivist tulenevaid siseriiklikke õigusakte ning esitavad aasta jooksul pärast nimetatud tähtaega tegevusloa taotluse.

2. Artikleid 31, 32 ja 33 a ei kohaldata selliste AIFide osakute või aktsiate turustamise suhtes, mida pakutakse üldsusele prospekti alusel, mis on koostatud ja avaldatud vastavalt direktiivile 2003/71/EÜ enne 22. juulit 2013, kuni kõnealuse prospekti kehtivuse lõpuni.

3. AIFi valitsejad, kes valitsevad kinniseid AIFe enne 22. juulit 2013 ja kes ei tee pärast 22. juulit 2013 täiendavaid investeringuid, võivad siiski jätkata selliste AIFide valitsemist ilma käesolevale direktiivile vastava tegevusloa.

4. AIFide valitsejad, kes valitsevad kinniseid AIFe, mille investoritele määratud märkimisperiood on lõppenud enne käesoleva direktiivi jõustumist ja mis on moodustatud ajavahemikuks, mis lõpeb hiljemalt kolm aastat pärast 22. juulit 2013, võivad siiski jätkata selliste AIFide valitsemist, ilma et neil tuleks järgida käesolevat direktiivi, välja arvatud selle artikkel 22 ja vajadusel artiklid 26–30, või esitada käesoleva direktiivi kohaselt tegevusloa taotlust.

5. AIFi päritoluliikmesriigi pädevad asutused või juhul, kui AIF ei ole reguleeritud fond, AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused võivad lubada kuni 22. juulini 2017 määrata depositooriumiks asutusi, millele on osutatud artikli 21 lõike 3 punktis a ja mis asuvad teises liikmesriigis. Käesolev säte ei piira artikli 21 täielikku kohaldamist, välja arvatud kõnealuse artikli lõike 5 punkt a depositooriumi asukoha kohta.

Artikkel 62

Direktiivi 2003/41/EÜ muutmine

Direktiivi 2003/41/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 2 lõike 2 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) asutuste suhtes, kes kuuluvad direktiivide 73/239/EMÜ (*), 85/611/EMÜ (**), 93/22/EMÜ (***), 2000/12/EÜ (****), 2002/83/EÜ (*****) ja 2011/61/EL (*****) reguleerimisalasse;

(*) Esimene nõukogu 24. juuli 1973. aasta direktiiv 73/239/EMÜ otsekindlustustegevuse, välja arvatud elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 228, 16.8.1973, lk 3).

(**) Nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiiv 85/611/EMÜ avatud investeerimisfondide (UCITS) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 375, 31.12.1985, lk 3).

(***) Nõukogu 10. mai 1993. aasta direktiiv 93/22/EMÜ väärtpaberiturul pakutavate investeerimisteenuste kohta (EÜT L 141, 11.6.1993, lk 27).

(****) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiiv 2000/12/EÜ krediitiasutuste asutamise ja tegevuse kohta (EÜT L 126, 26.5.2000, lk 1).

(***** Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta direktiiv 2002/83/EÜ elukindlustuse kohta (EÜT L 345, 19.12.2002, lk 1).

(***** Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1)“

2) Artikli 19 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid ei tee asutustele piiranguid nimetada investeerimisportfelli haldamiseks investeerimisjuhte, kelle asukoht on teises liikmesriigis ja kes on saanud selleks tegevuseks nõuetekohase tegevusloa vastavalt direktiividele 85/611/EMÜ, 93/22/EMÜ, 2000/12/EÜ, 2002/83/EÜ ja 2011/61/EL, samuti neid, keda on nimetatud käesoleva direktiivi artikli 2 lõikes 1.“

Artikkel 63

Direktiivi 2009/65/EÜ muutmine

Direktiivi 2009/65/EÜ muudetakse järgmiselt:

1) lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 50a

Selleks et tagada valdkonnaülene järjepidevus ja kõrvaldada huvide vastuolud ettevõtjate vahel, kes struktureerivad laenu ümber kaubeldavatesse väärtpaberitesse ja muudesse finantsinstrumentidesse (algatajad), ja kõnealustesse väärtpaberitesse või muudesse finantsinstrumentidesse investeerivate eurofondide vahel, võtab komisjon vastavalt artiklile 112a ning artiklites 112b ja 112c sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu meetmed, millega sätestatakse nõuded järgmistes valdkondades:

a) nõuded, mida algataja peab täitma, et eurofond tohiks investeerida seda tüüpi väärtpaberitesse või muudesse

finantsinstrumentidesse, mis on emiteeritud alates 1. jaanuarist 2011, sealhulgas nõuded, millega tagatakse, et algatajal on vähemalt 5 % suurune majanduslik huvi;

b) kvalitatiivsed nõuded, mida kõnealustesse väärtpaberitesse või muudesse finantsinstrumentidesse investeeriv eurofond peab täitma.”;

2) artikli 112 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Komisjonile antakse neljaks aastaks alates 4. jaanuarist 2011 õigus võtta vastu artiklites 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 ja 111 osutatud delegeeritud õigusakte. Komisjonile antakse õigus võtta vastu artiklis 50a osutatud delegeeritud õigusakte neljaks aastaks alates 21. juulist 2011. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt kuus kuud enne nelja-aastase ajavahemiku lõppu. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu selle kooskõlas artikliga 112a tagasi võtab.”;

3) artikli 112a lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklites 12, 14, 23, 33, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 ja 111 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta.”

Artikkel 64

Määruse (EÜ) nr 1060/2009 muutmine

Määruse (EÜ) nr 1060/2009 artikli 4 lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„1. Direktiivis 2006/48/EÜ määratletud krediitiasutused, direktiivis 2004/39/EÜ määratletud investeerimisühingud, kindlustusseltsid, mille suhtes kohaldatakse esimest nõukogu 24. juuli 1973. aasta direktiivi 73/239/EMÜ (otsekindlustustegevuse, välja arvatud elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta) (*), Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta direktiivis 2002/83/EÜ (elukindlustuse kohta) (**) määratletud elukindlustusseltsid, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2005. aasta direktiivis 2005/68/EÜ (mis käsitleb edasikindlustust) (***) määratletud

edasikindlustusseltsid, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivis 2009/65/EÜ (vabalt võrreldatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta) (****), määratletud eurofondid, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2003/41/EÜ määratletud töandjapensioni kogumisasutused ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiivis 2011/61/EL (alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta) (*****) määratletud alternatiivsed investeerimisfondid võivad regulatiivsetel eesmärkidel kasutada ainult liidus asutatud ja käesoleva määruse kohaselt registreeritud reitinguagentuuride antud krediitdireitinguid.

(*) EÜT L 228, 16.8.1973, lk 3.

(**) EÜT L 345, 19.12.2002, lk 1.

(***) ELT L 323, 9.12.2005, lk 1.

(****) ELT L 302, 17.11.2009, lk 32.

(*****) ELT L 174, 1.7.2011, lk 1.

Artikkel 65

Määruse (EL) nr 1095/2010 muutmine

Määruse (EL) nr 1095/2010 artikli 1 lõikes 2 asendatakse sõnad „edaspidi vastuvõetavad seadusandlikud aktid, mis käsitlevad alternatiivsete investeerimisfondide valitsejaid” sõnadega „Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL (alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta) (*).

(*) ELT L 174, 1.7.2011, lk 1.”

Artikkel 66

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ja avaldavad need hiljemalt 22. juuliks 2013. Liikmesriigid edastavad kõnealuste normide teksti ning käesoleva direktiivi ja nende normide vahelise vastavustabeli viivitamata komisjonile.

2. Liikmesriigid kohaldavad lõikes 1 osutatud õigus- ja haldusnorme alates 22. juulist 2013.

3. Piiramata lõike 2 kohaldamist, kohaldavad liikmesriigid artiklite 35 ja 37–41 järgimiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme vastavalt komisjoni poolt artikli 67 lõike 6 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktile ning selles aktis sätestatud kuupäevast alates.

4. Liikmesriigid tagavad, et nende poolt kooskõlas artiklitega 36 ja 42 vastu võetud õigus- ja haldusnormide kohaldamine lõpetatakse vastavalt komisjoni poolt artikli 68 lõike 6 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktile ning selles aktis sätestatud kuupäevast alates.

5. Kui liikmesriigid lõikes 1 osutatud sätteid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile.

6. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 67

Delegeeritud õigusakt artikli 35 ja artiklite 37 kuni 41 kohaldamise kohta

1. Hiljemalt 22. juuliks 2015 esitab Euroopa Väärtpaberiturijärelevalve Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile:

a) arvamuse ELi AIFe valitsevate ja/või turustavate ELi AIFide valitsejate Euroopa tegevusloa toimimise kohta vastavalt artiklitele 32 ja 33, kolmandate riikide AIFide liikmesriikides turustamise toimimise kohta ELi AIFide valitsejate poolt ning AIFide liikmesriikides valitsemise ja/või turustamise kohta kolmandate riikide AIFide valitsejate poolt vastavalt kohaldatavale siseriiklikule korrale, nagu on ette nähtud artiklites 36 ja 42, ning

b) nõuande Euroopa tegevusloa kohaldamise kohta kolmandate riikide AIFide turustamisel liikmesriikides ELi AIFide valitsejate poolt ning AIFide valitsemisel ja/või turustamisel liikmesriikides kolmandate riikide AIFide poolt, vastavalt artiklis 35 ja artiklites 37–41 sätestatud eeskirjadele.

2. Euroopa Väärtpaberiturijärelevalve aramus ja nõuanne Euroopa tegevusloa kohaldamise kohta kolmandate riikide AIFide turustamisel liikmesriikides ELi AIFide valitsejate poolt ning AIFide valitsemisel ja/või turustamisel liikmesriikides kolmandate riikide AIFide valitsejate poolt põhinevad muu hulgas järgmisel:

a) ELi AIFe valitsevate ja/või turustavate ELi AIFide valitsejate Euroopa tegevusloa toimimine:

i) Euroopa tegevusloa kasutamine;

ii) raskused seoses järgimisega:

— pädevate asutuste tõhus koostöö;

— teatamissüsteemi tõhus toimimine;

- investorite kaitse;
- Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve vahendustegevus (kaasa arvatud juhtude arv ja vahendamise tulemuslikkus);
- iii) teabe kogumise ja jagamise tulemuslikkus seoses süsteemsete riskide järelevalvega riiklike pädevate asutuste, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu poolt;
- b) kolmandate riikide AIFide turustamine liikmesriikides ELi AIFide valitsejate poolt ning AIFide valitsemine ja/või turustamine liikmesriikides kolmandate riikide AIFide valitsejate poolt vastavalt kohaldatavale siseriiklikule korrale:
 - i) kõigi käesoleva direktiivi nõuete, välja arvatud artikkel 21, täitmine ELi AIFide valitsejate poolt;
 - ii) iga turustatava AIFI puhul artiklite 22, 23 ja 24 täitmine ning, kui see on asjakohane, artiklite 26–30 täitmine kolmandate riikide AIFide valitsejate poolt;
 - iii) rahvusvahelistele standarditele vastavate süsteemsete riskide järelevalve koostöökokkulepete olemasolu ja tõhusus vastavalt vajadusele selle liikmesriigi pädevate asutuste, kus AIFI turustatakse, ELi AIFide päritoluliikmesriigi pädevate asutuste ja selle kolmanda riigi järelevalveasutuste vahel, kus kolmanda riigi AIFI valitseja asub, ning, vastavalt vajadusele, selle kolmanda riigi järelevalveasutuste vahel, kus kolmanda riigi AIF asub;
- iv) võimalikud investorite kaitsega seotud küsimused;
- v) kolmanda riigi reguleeriva ja järelevalveraamistiku võimalikud omadused, mis võivad takistada pädevaid asutusi neile käesoleva direktiiviga antud järelevalveülesandeid täitmast;
- c) võimalikud turuhäired ja konkurentsimoонutused (võrdsete tingimuste tagamine) mõlema süsteemi toimimisel või mis tahes üldised või konkreetsed raskused, mida ELi AIFide valitsejad kohtavad tegutsema asumisel kolmandates riikides või nende valitsetavate AIFide turustamisel kolmandates riikides.

3. Selleks edastavad liikmesriikide pädevad asutused alates käesoleva direktiivi täitmiseks vajalike siseriiklike õigus- ja haldusnormide jõustumisest ning kuni lõike 1 punktis a osutatud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arvamuse avaldamiseni käesolevas direktiivis ette nähtud Euroopa tegevusloa korra

või oma siseriikliku korra kohaselt Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele igas kvartalis teabe AIFide valitsejate kohta, kes nende järelevalve all AIFe valitsevad ja/või turustavad, ning teabe, mis on vajalik lõikes 2 osutatud asjaolude hindamiseks.

4. Kui Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve leiab, et investorite kaitse, turuhäired, konkurentsi ja süsteemse riski järelevalve valdkonnas puuduvad olulised takistused Euroopa tegevusloa kohaldamiseks kolmandate riikide AIFide turustamisel liikmesriikides ELi AIFide valitsejate poolt ning AIFide valitsemisel ja/või turustamisel liikmesriikides kolmandate riikide AIFide valitsejate poolt vastavalt artiklis 35 ja artiklites 37–41 sätestatud eeskirjadele, esitab ta selle kohta positiivse nõuande.

5. Komisjon võtab vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu meetmed, millega täpsustatakse vastavalt lõikele 2 vahetatava teabe sisu.

6. Kolme kuu jooksul pärast Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvelt positiivse nõuande ja arvamuse saamist, võttes arvesse lõikes 2 loetletud kriteeriume ning käesoleva direktiivi eesmärke, nagu siseturg, investorite kaitse ja süsteemsete riskide tõhus järelevalve, võtab komisjon vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel vastu delegeeritud õigusakti, määrates kindlaks tähtaja, millest alates tuleb kõigis liikmesriikides kohaldada artiklis 35 ja artiklites 37–41 sätestatud eeskirju.

Kui esimeses lõigus osutatud delegeeritud õigusakti suhtes esitatakse artikli 58 kohaselt vastuväide, võtab komisjon delegeeritud õigusakti, mille kohaselt artiklis 35 ja artiklites 37–41 sätestatud eeskirjad muutuvad kõikides liikmesriikides kohaldatavaks, vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel uuesti vastu talle sobivana tunduval hilisemal ajal, võttes arvesse lõikes 2 sätestatud kriteeriume ning käesoleva direktiivi eesmärke, nagu siseturg, investorite kaitse ja süsteemsete riskide tõhus järelevalve.

7. Kui Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve ei esita nõuannet lõikes 1 osutatud ajavahemiku jooksul, taotleb komisjon nõuande esitamist uue ajavahemiku jooksul.

Artikkel 68

Delegeeritud õigusakt artiklite 36 ja 42 kohaldamise lõpetamise kohta

1. Kolm aastat pärast artikli 67 lõikes 6 osutatud delegeeritud õigusakti jõustumist, mille kohaselt artiklis 35 ja artiklites 37–41 sätestatud eeskirjad on muutunud kõikides liikmesriikides kohaldatavaks, esitab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile:

- a) arvamuse liidus kolmandate riikide AIFe turustavate ELi AIFide valitsejate Euroopa tegevusloa toimimise kohta vastavalt artiklile 35, ELis AIFe valitsevate ja/või turustavate kolmandate riikide AIFide valitsejate Euroopa tegevusloa toimimise kohta vastavalt artiklitele 37–41 ning kolmandate riikide AIFide liikmesriikides turustamise toimimise kohta ELi AIFide poolt ja AIFide liikmesriikides valitsemise ja/või turustamise kohta kolmandate riikide AIFide valitsejate poolt vastavalt kohaldatavale siseriiklikule korrale, nagu on sätestatud artiklites 36 ja 42, ning
- b) nõuande artiklis 35 ja artiklites 37–41 sätestatud eeskirjade kohase Euroopa tegevusloaga paralleelse, artiklites 36 ja 42 sätestatud siseriikliku korra kehtetuks tunnistamise kohta.
2. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arvamus ja nõuanne artiklites 36 ja 42 sätestatud siseriikliku korra kehtetuks tunnistamise kohta põhinevad muu hulgas järgmisel:
- a) liidus kolmandate riikide AIFe turustavate ELi AIFide valitsejate ning liidus AIFe valitsevate ja/või turustavate kolmandate riikide AIFide valitsejate Euroopa tegevusloa toimimine:
- i) Euroopa tegevusloa kasutamine;
 - ii) raskused seoses järgmisega:
 - pädevate asutuste tõhus koostöö;
 - teatamissüsteemi tõhus toimimine;
 - märke viidatava liikmesriigi kohta;
 - pädevate asutuste järelevalveülesannete tõhusa täitmise tõkestatus AIFi valitsejat haldava kolmanda riigi õigus- ja haldusnormide tõttu või kolmanda riigi järelevalveasutuste järelevalve- ja uurimisvolituste piiratuse tõttu;
 - investorite kaitse;
 - investorite juurdepääs liidus;
 - mõju arenguriikidele;
 - Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve vahendustegevus (kaasa arvatud juhtude arv ja vahendamise tulemuslikkus);
- iii) nõutavate koostöökokkulepete üle läbirääkimine, nende sõlmimine, olemasolu ja tõhusus;
- iv) teabe kogumise ja jagamise tulemuslikkus seoses süsteemsete riskide järelevalvega riiklike pädevate asutuste, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu poolt;
- v) artiklis 38 nimetatud vastastikuste eksperdihinnangute tulemused;
- b) kolmandate riikide AIFide turustamine liikmesriikides ELi AIFide valitsejate poolt ning AIFide valitsemine ja/või turustamine liikmesriikides kolmandate riikide AIFide valitsejate poolt vastavalt kohaldatavale siseriiklikule korrale:
- i) kõigi käesoleva direktiivi nõuete, välja arvatud artikkel 21, täitmine ELi AIFide valitsejate poolt;
 - ii) iga turustatava AIFi puhul artiklite 22, 23 ja 24 täitmine ning, kui see on asjakohane, artiklite 26–30 täitmine kolmandate riikide AIFide valitsejate poolt;
 - iii) rahvusvahelistele standarditele vastavate süsteemsete riskide järelevalve koostöökokkulepete olemasolu ja tõhusus vastavalt vajadusele selle liikmesriigi pädevate asutuste, kus AIFi turustatakse, asjaomase ELi AIFi päritoluliikmesriigi pädevate asutuste ja selle kolmanda riigi järelevalveasutuste vahel, kus kolmanda riigi AIFi valitseja asub, ning, vastavalt vajadusele, selle kolmanda riigi järelevalveasutuste vahel, kus kolmanda riigi AIF asub;
 - iv) võimalikud investorite kaitsega seotud küsimused;
 - v) kolmanda riigi reguleeriva ja järelevalveraamistiku võimalikud omadused, mis võivad takistada liidu pädevaid asutusi neile käesoleva direktiiviga antud järelevalveülesandeid täitmast;
- c) võimalikud turuhäired ja konkurentsimoonutused (võrdsete tingimuste tagamine) mõlema süsteemi toimimisel ning võimalik kahjulik mõju investorite juurdepääsule või arenguriikides või nende kasuks tehtavatele investeeringutele;

d) kvantitatiivne hinnang kolmandate riikide arvu kohta, kus asuvad AIFide valitsejad, kes turustavad mõnes liikmesriigis AIFI kas artiklis 40 osutatud Euroopa tegevusloa korra või artiklis 42 osutatud siseriikliku korra kohaselt.

3. Selleks edastavad liikmesriikide pädevad asutused alates artikli 67 lõikes 6 osutatud delegeeritud õigusakti jõustumisest ning kuni käesoleva artikli lõike 1 punktis a osutatud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arvamuse esitamiseni käesolevas direktiivis ette nähtud Euroopa tegevusloa korra või oma siseriikliku korra kohaselt Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele igas kvartalis teabe AIFide valitsejate kohta, kes nende järelevalve all AIFe valitsevad ja/või turustavad.

4. Kui Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve on seisukohal, et investorite kaitse, turuhäirete, konkurentsi ega süsteemsete riskide järelevalve valdkonnas ei ole olulisi takistusi artiklitele 36 ja 42 vastava siseriikliku korra kehtetuks tunnistamisele ning kehtestamaks Euroopa tegevusloa (mille alusel ELi AIFide valitsejad saavad liidus kolmandate riikide AIFe turustada ja kolmandate riikide AIFide valitsejad saavad liidus AIFI valitseda ja/või turustada, vastavalt artiklis 35 ja artiklites 37–41 sätestatud tingimustele) ainsa AIFide valitsejate niisugust tegevust võimaldava korrana liidus, esitab ta selle kohta positiivse nõuande.

5. Komisjon võtab vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu meetmed, millega täpsustatakse vastavalt lõikele 2 vahetatava teabe sisu.

6. Kolme kuu jooksul pärast Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvel positiivse nõuande ja arvamuse saamist ja võttes arvesse lõikes 2 sätestatud kriteeriume ning käesoleva direktiivi eesmärke, nagu siseturg, investorite kaitse ja süsteemsete riskide tõhus järelevalve, võtab komisjon vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel vastu delegeeritud õigusakti, määrares kindlaks tähtaja, mil artiklites 36 ja 42 sätestatud siseriiklikud korrad tuleb kehtetuks tunnistada ning artiklis 35 ja artiklites 37–41 sätestatud Euroopa tegevusloa kord muutub kõigis liikmesriikides kohaldatavaks ainsaks ja kohustuslikuks korrak.

Kui esimeses lõigus osutatud delegeeritud õigusakti suhtes esitatakse artikli 58 kohaselt vastuväide, võtab komisjon delegeeritud õigusakti, mille kohaselt artiklites 36 ja 42 sätestatud siseriiklikud korrad tunnistatakse kehtetuks ning artiklis 35 ja artiklites 37–41 sätestatud Euroopa tegevusloa kord muutub kõigis liikmesriikides kohaldatavaks ainsaks ja kohustuslikuks korrak.

vastavalt artiklile 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel uuesti vastu talle sobivana tunduval hilisemal ajal, võttes arvesse lõikes 2 loetletud kriteeriume ning käesoleva direktiivi eesmärke, nagu siseturg, investorite kaitse ja süsteemsete riskide tõhus järelevalve.

7. Kui Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve ei esita nõuannet lõikes 1 osutatud ajavahemiku jooksul, taotleb komisjon nõuande esitamist uue ajavahemiku jooksul.

Artikkel 69

Läbivaatamine

1. Hiljemalt 22. juulil 2017 alustab komisjon avalike konsultatsioonide alusel ning pädevate asutustega peetud arutelusid arvesse võttes käesoleva direktiivi kohaldamise ja reguleerimisala läbivaatamist. Läbivaatamise käigus analüüsitakse käesoleva direktiivi kohaldamisel saadud kogemusi, mõju investoritele, AIFidele või AIFide valitsejatele nii liidus kui ka kolmandates riikides, samuti seda, millises ulatuses käesoleva direktiivi eesmärgid on saavutatud. Komisjon teeb vajaduse korral sobivad muudatusettepanekud. Läbivaatamine hõlmab ka üldist ülevaadet käesoleva direktiivi eeskirjade toimimisest ning nende kohaldamisel saadud kogemustest, kaasa arvatud:

- a) kolmandate riikide AIFide turustamine liikmesriikides siseriikliku korra alusel ELi AIFide poolt;
- b) AIFide turustamine liikmesriikides siseriikliku korra alusel kolmandate riikide AIFide poolt;
- c) liidus AIFide valitsemine ja turustamine käesoleva direktiivi kohaselt tegevusloa saanud AIFide valitsejate poolt vastavalt käesolevas direktiivis sätestatud Euroopa tegevusloa korrale;
- d) AIFide turustamine liidus muude isikute või üksuste poolt või nimel kui AIFide valitsejad;
- e) AIFidesse investeerimine Euroopa kutseliste investorite poolt või nende nimel;
- f) artiklis 21 sätestatud depositeeriume käsitlevate eeskirjade mõju liidu depositeeriumiturule;
- g) artiklites 22–24, 28 ja 29 sätestatud läbipaistvus- ja teavitamisnõuete mõju süsteemse riski hindamisele;
- h) võimalik kahjulik mõju jaeinvestoritele;
- i) käesoleva direktiivi mõju börsiväliste ja riskikapitalifondide tegevusele ning elujõulisusele;
- j) käesoleva direktiivi mõju investorite juurdepääsule liidus;

- k) käesoleva direktiivi mõju investeringutele arenguriikides või arenguriikide kasuks;
- l) käesoleva direktiivi mõju börsil noteerimata äriühingute või emitentide kaitsele, mis on sätestatud käesoleva direktiivi artiklites 26–30, ning võrdsetele tingimustele AIFide ja muude investorite vahel pärast börsil noteerimata äriühingus või emitendis olulise osaluse või kontrolli omandamist.

Esimese lõigu punktides a, b ja c osutatud AIFide turustamise ja/või valitsemise läbivaatamisel analüüsib komisjon, kas on asjakohane usaldada Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele selles valdkonnas täiendavaid järelevalvekohustusi.

2. Lõikes 1 osutatud läbivaatamise eesmärgil annavad liikmesriigid komisjonile igal aastal teavet AIFide valitsejate kohta, kes valitsevad ja/või turustavad nende järelevalve all AIFe kas käesolevas direktiivis sätestatud Euroopa tegevusloa korra või siseriikliku korra alusel, kusjuures esitatakse ka kuupäev, millest alates Euroopa tegevusloa kord on nende jurisdiktsiooni üle võetud ja, kui see on asjakohane, millal selle kohaldamist alustati.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab komisjonile teabe kõigi kolmandate riikide AIFide valitsejate kohta, kes on artikli 37 kohaselt tegevusloa saanud või seda taotlenud.

Esimeses ja teises lõigus osutatud teave hõlmab järgmist:

- a) teave selle kohta, kus asjaomane AIFi valitseja on asutatud;
- b) vajaduse korral nende ELi AIFide nimed, mida AIFi valitseja valitseb ja/või turustab;
- c) vajaduse korral nende kolmandate riikide AIFide nimed, mida ELi AIFi valitseja valitseb, kuid mida ta liidus ei turusta;
- d) vajaduse korral liidus turustatavate kolmandate riikide AIFide nimed;

- e) teave kohaldatava (riikliku või liidu) korra kohta, mille alusel asjaomased AIFide valitsejad tegutsevad, ning

- f) muu teave, mis on vajalik, et mõista, kuidas AIFide valitsejate valitsetavate AIFide valitsemine ja/või turustamine liidus praktiliselt toimib.

3. Lõikes 1 osutatud läbivaatamise käigus võetakse nõuete kohaselt arvesse muutusi rahvusvahelisel tasandil ning arutelusid kolmandate riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonidega.

4. Pärast läbivaatamise lõpetamist esitab komisjon asjatu viivitusega Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande. Vajaduse korral esitab komisjon ettepanekud, sealhulgas käesoleva direktiivi muutmise ettepanekud, võttes arvesse käesoleva direktiivi eesmärke ja selle mõju investorite kaitsele, turuhäireid ja konkurentsi, süsteemsete riskide järelevalvet ning võimalikku mõju investoritele, AIFidele või AIFide valitsejatele nii liidus kui ka kolmandates riikides.

Artikkel 70

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 71

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 8. juuni 2011

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BUZEK

Nõukogu nimel
eesistuja
GYŐRI E.

I LISA

1. Minimaalsed investeringute valitsemise ülesanded, mida AIFi valitseja AIFi valitsemisel täidab:
 - a) portfelliholdus;
 - b) riskijuhtimine.
 2. Muud ülesanded, mida AIFi valitseja võib AIFi kollektiivsel valitsemisel täiendavalt täita:
 - a) haldustegevus:
 - i) õigusteenused ja fondivalitsemisega seotud raamatupidamisteenused;
 - ii) klientide päringud;
 - iii) hindamine ja hindade määramine (k.a maksudeklaratsioonid);
 - iv) õigusnormidele vastavuse järelevalve;
 - v) osaku- või aktsiaomanike registri pidamine;
 - vi) tulu jaotamine;
 - vii) osakute/aktsiate emiteerimine ja tagasivõtmine;
 - viii) lepingutega seotud arveldamine (sh tõendite saatmine);
 - ix) dokumentide säilitamine;
 - b) turustamine;
 - c) AIFi varadega seonduvad tegevused, nimelt teenused, mis on vajalikud, et täita AIFi valitseja usalduskohustusi, hallata rajatisi ja kinnisvara, nõustada ettevõtjaid kapitali struktuuri, tööstusstrateegia ja muudes sellealastes küsimustes, anda nõu ja osutada teenuseid seoses ettevõtjate ühinemise ja ostuga, ning teiste teenuste osutamist, mis seonduvad AIFi ning selliste äriühingute ja muude varade valitsemisega, millesse AIF on investeerinud.
-

II LISA

TASUSTAMISPOLIITIKA

1. Kehtestades ja kohaldades poliitikat kogu töötasu, kaasa arvatud palkade ja vabatahtlike pensionihüvitiste kohta, töötajate kategooriate, sealhulgas kõrgema juhtkonna, riskivõtjate, kontrollifunktsioonide täitjate ja kõikide töötajate suhtes, kelle kogu töötasu paigutab nad samasse töötasuvahemikku kõrgema astme juhtkonna ja riskivõtjatega, kelle ametialane tegevus mõjutab oluliselt AIFI valitseja või tema valitsetavate AIFide riskiprofiili, järgib AIFI valitseja alljärgnevaid põhimõtteid viisil ja ulatuses, mis vastab tema suurusele ja sisemisele korraldusele ning tema tegevuse laadile, ulatusele ja keerukusele:
- a) tasustamispoliitika on kooskõlas usaldusväärse ja tõhusa riskijuhtimisega ning edendab seda ega erguta võtma riske, mis ei ole kooskõlas tema valitsetava AIFI riskiprofiilide, tingimuste või põhikirjaga;
 - b) tasustamispoliitika on kooskõlas AIFI valitseja ja tema valitsetava AIFI või selle investorite äristrateegia, eesmärkide, väärtuste ja huvidega ning sisaldab meetmeid huvide konflikti vältimiseks;
 - c) AIFI valitseja juhtimisorgan võtab oma järelevalveülesannet täites vastu tasustamispoliitika üldised põhimõtted ja vaatab need korrapäraselt läbi ning vastutab tasustamispoliitika rakendamise eest;
 - d) tasustamispoliitika rakendamine läbib vähemalt üks kord aastas keske ja sõltumatu sisekontrolli, mille käigus kontrollitakse tasustamisega seotud põhimõtete ja menetluste järgimist, mille juhtimisorgan oma järelevalvefunktsiooni täites vastu võttis;
 - e) kontrolliülesandeid täitvatele töötajatele makstakse tasu vastavalt sellele, kuidas nad saavutavad oma ülesannetega seotud eesmärgid, sõltumata nende kontrollitavate tegevusvaldkondade töötulemustest;
 - f) riskijuhtimise ja eeskirjade järgimise kontrolli ülesandeid täitvate kõrgemate ametnike töötasu on töötasukomisjoni otsese järelevalve all;
 - g) kui tasustamine on seotud töötulemustega, põhineb tasu kogusumma üksikisiku ja asjaomase äriüksuse või AIFI ja AIFI valitseja töö kogutulemuste kombinatsiooni hindamisel, ning üksikisiku tulemuste hindamisel võetakse arvesse nii finants- kui mittefinantskriteeriume;
 - h) töötulemusi hinnatakse AIFI valitseja valitsetava AIFI ärisükli seisukohast sobiliku mitmeaastase raamistiku alusel, tagamaks, et hindamine põhineb pikemaajalistel töötulemustel ja tegelik maksete tegemine tulemustasu alusel jaotub üle ajavahemiku, mille puhul võetakse arvesse AIFI valitseja valitsetavate AIFide tagasivõtmispoliitikat ja investeerimisriske;
 - i) tagatud muutuvtasud on erandlikud ning neid tasutakse ainult uute töötajate värbamisel ja ainult esimesel aastal;
 - j) kogu töötasu moodustava põhi- ja muutuvtasu vahel valitseb sobiv tasakaal ja põhitasu moodustab kogu töötasust piisavalt suure osa ning võimaldab rakendada täielikult paindlikku töötasude muutuvkomponentide poliitikat, sealhulgas kasutada võimalust jätta muutuvkomponent maksmata;
 - k) lepingu ennetähtaegse lõpetamisega seotud maksed peegeldavad aja jooksul saavutatud tulemusi ja on kavandatud nii, et nendega ei premeeritaks ebaõnnestumist;
 - l) töötulemuste hindamine, mida kasutatakse tasu muutuvosade või tasu muutuvosade reservi arvutamisel, sisaldab põhjalikku kohandamismehhanismi, et võtta arvesse kõiki asjakohaseid olemasolevaid ja tulevaseid riske;
 - m) sõltuvalt AIFI õiguslikust struktuurist ning AIFI tingimustest või põhikirjast koosneb töötasust suur osa, mis on igal juhul vähemalt 50 % igast töötasude muutuvkomponendist, asjaomase AIFI osakutest või aktsiatest või võrdväärsest omandiõigusest või aktsiatega seotud instrumentidest või võrdväärsetest mitterahalistest vahenditest, välja arvatud juhul, kui AIFI valitsemine moodustab vähem kui 50 % AIFide valitseja kogu valitsemisportfellist, millisel juhul 50 % miinimum ei kehti.

Käesolevas punktis osutatud instrumentide suhtes kohaldatakse asjakohast säilituspoliitikat, mille eesmärk on viia stiimulid kooskõlla AIFide valitseja, tema valitsetavate AIFide ning nende investorite huvidega. Liikmesriigid ja nende pädevad asutused võivad seada piiranguid nimetatud instrumentide liikidele ja ülesehitusele või vajadusel teatavaid instrumente keelustada. Käesolevat punkti kohaldatakse nii vastavalt punktile n edasilükatud töötasu muutuvkomponendi kui ka edasi lükkamata muutuvkomponendi suhtes;

- n) suur osa, mis on igal juhul vähemalt 40 % töötasude muutuvkomponendist, lükatakse edasi ajavahemiku võrra, mis on asjaomase AIFI äriotsust ja tagasivõtmispoliitikat arvestades sobilik ning mis on nõuetekohaselt kooskõlas kõnealuse AIFI riskide laadiga.

Käesolevas punktis osutatud ajavahemik on vähemalt kolm kuni viis aastat, välja arvatud juhul, kui asjaomase AIFI äriotsust on lühem; edasilükkamiskorra alusel makstavaid töötasusid ei saada kiiremini kui proportsionaalselt makstavaid töötasusid; juhul kui töötasude muutuvkomponent on eriti kõrge, lükatakse edasi vähemalt 60 % summast;

- o) muutuvtasusid, sealhulgas edasi lükatud osa, makstakse või neid saadakse ainult juhul, kui see on AIFI valitseja kui terviku finantsseisundit arvestades jätkusuutlik ning äriüksuse, AIFI ja asjaomase üksikisiku töötulemusi arvestades õigustatud.

Kogu tasu muutuvosa on tavaliselt oluliselt väiksem, kui AIFI valitseja või asjaomase AIFI finantstulemused on tagasihoidlikud või negatiivsed, võttes arvesse nii praegust tasustamist kui ka varem teenitud summade väljamaksete vähendamist, sealhulgas tulemushüvituse hilisema tagasinõudmise abil;

- p) pensionipoliitika on kooskõlas AIFI valitseja ja tema valitsetava AIFI äristrateegia, eesmärkide, väärtuste ja pikaajaliste huvidega.

Kui AIFI valitseja töötaja lahkub enne pensionile jäämist, hoiab AIFI valitseja vabatahtlikke pensionihüvitisi viie aasta jooksul nende instrumentide kujul, mis on kindlaks määratud punktis m. Kui töötaja läheb pensionile, makstakse vabatahtlikud pensionihüvitised välja instrumentide kujul, mis on kindlaks määratud punktis m, kohaldades viie aasta pikkust säilitamisperioodi;

- q) töötajatelt nõutakse, et nad ei kasutaks isiklike riskimaandamisstrateegiaid või töötasu- ja vastutuskindlustust, mis kahjustaks nende tasustamiskorda integreeritud riskimaandamise mõju;

- r) muutuvtasu ei maksta vahendite või meetoditega, mis lihtsustavad käesoleva direktiivi nõuete täitmise vältimist.

2. Lõikes 1 sätestatud põhimõtteid kohaldatakse AIFI valitseja makstud iga liiki tasude, otseselt AIFI enda makstud iga summa, sh teenitud intress, ja AIFI osakute või aktsiate mis tahes ülekandmise suhtes, mille puhul on kasusaajaks need töötajate kategooriad, sealhulgas kõrgema astme juhtkond, riskide võtjad, kontrollifunktsioonide täitjad ja kõik töötajad, kelle töötasu kokku on sama suur kui kõrgema juhtkonna liikmetel ja riskide võtjatel, kelle ametialane tegevus mõjutab oluliselt AIFide valitsejate riskiprofiili või nende valitsetavate AIFide riskiprofiili.

3. Oma suuruse või valitsetava AIFI suuruse, oma sisemise korralduse ning tegevuse laadi, ulatuse ja keerukuse poolest märkimisväärne AIFI valitseja moodustab töötasukomisjoni. Töötasukomisjon moodustatakse selliselt, et tal oleks võimalik teha pädevaid ja sõltumatuid otsuseid tasustamispoliitika ja -tavade ning riskijuhtimiseks loodud stiimulite kohta.

Töötasukomisjon vastutab tasustamist käsitlevate otsuste ettevalmistamise eest, sealhulgas selliste otsuste eest, mis mõjutavad asjaomase AIFI valitseja või asjaomase AIFI riski ja riskijuhtimist ning mille peab tegema juhtimisorgan oma järelevalvefunktsiooni täites. Töötasukomisjoni juhib juhtimisorgani liige, kes ei täida asjaomases AIFI valitsejas ühtegi täidesaatvat funktsiooni. Töötasukomisjoni liikmed on juhtimisorgani liikmed, kes ei täida asjaomases AIFI valitsejas ühtegi täidesaatvat funktsiooni.

*III LISA***DOKUMENDID JA TEAVE, MIS ESITATAKSE AIFI VALITSEJA PÄRITOLULIIKMESRIIGIS TURUSTAMISE KAVATSUSE KORRAL**

- a) teatis, sealhulgas tegevuskava, milles esitatakse selle AIFI andmed, mida AIFI valitseja kavatseb turustada, ning AIFI asukoht;
 - b) AIFI tingimused või põhikiri;
 - c) AIFI depositeoriumi andmed;
 - d) AIFI kirjeldus või teave, mis on investoritele AIFI kohta kättesaadav;
 - e) teave selle kohta, kus alternatiivne ühisfond on asutatud, juhul kui AIF on alternatiivne investorfond;
 - f) artikli 23 lõikes 1 osutatud täiendav teave iga AIFI kohta, mida AIFI valitseja kavatseb turustada;
 - g) kui see on asjakohane, teave korra kohta, millega välditakse kõnealuse AIFI osakute või aktsiate turustamist jaeinvestoritele, sealhulgas juhul, kui AIFI valitseja tegevus tugineb sõltumatute üksuste tegevusele, kes pakuvad investeerimisteenuseid seoses kõnealuse AIFiga.
-

IV LISA

**DOKUMENDID JA TEAVE, MIS ESITATAKSE MUUS KUI AIFI VALITSEJA PÄRITOLULIIKMESRIIGIS
TURUSTAMISE KAVATSUSE KORRAL**

- a) teatis, sealhulgas tegevuskava, milles esitatakse selle AIFI andmed, mida AIFI valitseja kavatseb turustada, ning AIFI asukoht;
 - b) AIFI tingimused või põhikiri;
 - c) AIFI depositooriumi andmed;
 - d) AIFI kirjeldus või teave, mis on investoritele AIFI kohta kättesaadav;
 - e) teave selle kohta, kus alternatiivne ühisfond on asutatud, juhul kui AIF on alternatiivne investorfond;
 - f) artikli 23 lõikes 1 osutatud täiendav teave iga AIFI kohta, mida AIFI valitseja kavatseb turustada;
 - g) liikmesriik või liikmesriigid, kus ta kavatseb kutselistele investoritele turustada asjaomase AIFI osakuid või aktsiaid;
 - h) teave AIFI turustamise korra kohta ning, kui see on asjakohane, teave korra kohta, millega välditakse kõnealuse AIFI osakute või aktsiate turustamist jaeinvestoritele, sealhulgas juhul, kui AIFI valitseja tegevus tugineb sõltumatute üksuste tegevusele, kes pakuvad investeerimisteenusid seoses kõnealuse AIFiga.
-

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2011/62/EL,

8. juuni 2011,

millega muudetakse direktiivi 2001/83/EÜ (inimtervishoius kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta) seoses vajadusega vältida võltsitud ravimite sattumist seaduslikku tarneahelasse

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114 ja artikli 168 lõike 4 punkti c,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2001/83/EÜ ⁽⁴⁾ on muu hulgas sätestatud eeskirjad ravimite tootmise, importimise, turuleviimise ja hulgimüügi kohta liidus ning samuti eeskirjad toimeainete kohta.
- (2) Liidus on ähvardavalt suurenenud selliste avastatud ravimite hulk, mis on oma identsuse, taustandmete või päritolu poolest võltsitud. Sellised tooted sisaldavad tavaliselt madalakvaliteedilisi või võltsitud koostisosi või ei ole nendes üldse koostisosi, või on koostisosad, sealhulgas toimeained vales koguses, põhjustades seega tõsist ohtu rahvatervisele.
- (3) Varasemad kogemused näitavad, et sellised võltsitud ravimid ei jõua patsiendini mitte ainult ebaseaduslikul teel, vaid ka seadusliku tarneahela kaudu. See kujutab tõsist ohtu inimeste tervisele ning võib viia patsientide usalduse puudumiseni ka seadusliku tarneahela suhtes. Direktiivi 2001/83/EÜ tuleks seetõttu muuta, et see vastaks sellisele kasvavale ohule.
- (4) Ohtu rahvatervisele tunnistab ka Maailma Terviseorganisatsioon (WHO), mis asutas rahvusvahelise ravimite võltsimise vastase rakkerühma IMPACT. IMPACT töötas välja võltsitud ravimite vastased riiklike õigusaktide põhimõtted ja üksikasjad, mis võeti vastu IMPACTi üldkoosolekul Lissabonis 12. detsembril 2007. Euroopa Liit võttis IMPACTi tegevusest aktiivselt osa.

(5) Tuleks kasutusele võtta „võltsitud ravimi” mõiste, et võltsitud ravimeid selgesti eristada muudest ebaseaduslikest ravimitest, samuti toodetest, millega rikutakse intellektuaalomandi õigusi. Samuti ei tohiks võltsitud ravimitega segamini ajada tootmisel või turustamisel tekkinud ettekavatsematute kvaliteedivigadega ravimeid. Et tagada käesoleva direktiivi ühtne kohaldamine, tuleks määratleda ka „toimeaine” ja „abiaine” mõisted.

(6) Isikutel, kes hangivad, säilitavad, ladustavad, tarnivad või ekspordivad ravimeid, on selleks tegevuseks õigus ainult juhul, kui nad on täitnud hulgimüügi loa saamise nõuded vastavalt direktiivile 2001/83/EÜ. Siiski on praegune ravimite turustusvõrk üha enam keerukas ning kaasab mitmeid osalisi, kes ei ole tingimata hulgimüüjad nimeetatud direktiivi tähenduses. Tarneahela usaldusväärsuse tagamiseks peaksid ravimitealased õigusaktid käsitlema kõiki tarneahelas osalejaid. See hõlmab mitte ainult hulgi-müüjaid, sõltumata sellest, kas nad ravimeid füüsiliselt käitlevad või mitte, vaid ka vahendajaid, kes on seotud ravimite müügi või ostuga, ilma et nad neid ise ostaksid või müüksid ning ilma et nad ravimeid omaksid ja füüsiliselt käitleksid.

(7) Võltsitud toimeained ja toimeained, mis ei vasta direktiivi 2001/83/EÜ kohaldatavatele nõuetele, on rahvatervisele tõsiseks ohuks. Seda ohtu tuleks ennetada ravimite tootjatele rangemate tõendamisnõuete esitamise teel.

(8) Leidub mitmeid häid tootmistavasid, mis sobivad kohaldamiseks abiainet tootmisele. Et tagada rahvatervise kaitse kõrge tase, peaks ravimi tootja hindama abiainete sobivust asjakohaste heade tootmistavade alusel, mida kohaldatakse abiainete suhtes.

(9) Toimeainetega seotud liidu eeskirjade rakendamise ning nende eeskirjade täitmise kontrollimise hõlbustamiseks peaksid selliste ainete tootjad, importijad või turustajad oma tegevusest asjaomasele pädevale asutusele teatama.

(10) Liitu võidakse tuua ravimeid, mida ei kavatseta importida, st mida ei kavatseta vabasse ringlusse lubada. Kui need ravimid on võltsitud, ohustavad nad rahvatervist liidus. Peale selle võivad kõnealused võltsitud ravimid jõuda kolmandate riikide patsientideni. Liikmesriigid peaksid võtma meetmeid, et niisugused võltsitud ravimid, juhul kui nad liitu tuuakse, ei satuks ringlusse. Nimetatud liikmesriikide kohustust võtta kõnealuseid meetmeid täiendavate sätete vastuvõtmisel peaks komisjon arvestama

⁽¹⁾ ELT C 317, 23.12.2009, lk 62.

⁽²⁾ ELT C 79, 27.3.2010, lk 50.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 16. veebruari 2011. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 27. mai 2011. aasta otsus.

⁽⁴⁾ EÜT L 311, 28.11.2001, lk 67.

olemasolevaid haldusressursse ning praktilisi tagajärgi, samuti vajadust säilitada seaduslike ravimite kiire kauba-voog. Need sätted ei tohiks piirata tollieeskirju, pädevuse jaotust liidu ja liikmesriikide tasandil ega kohustuste jaotust liikmesriikide siseselt.

- (11) Ravimite turvaelemendid tuleks kogu liidus ühtlustada, et võtta arvesse uusi riskiprofiile, tagades samal ajal ravimite siseturu toimimise. Need turvaelemendid peaksid võimaldama kontrollida ehtsust ja identifitseerida igat pakendit ning anda märku ravimi rikkumisest. Turvaelementide kohaldamisala määramisel tuleks nõuetekohaselt arvesse võtta teatavate ravimite või ravimiliikide, näiteks geneeriliste ravimite eripära. Retsepti alusel väljastatavatel ravimitel peaks üldreeglina olema turvaelement. Siiski peaks ravimite või ravimiliikide võltsimise riski või nende võltsimisest tulenevaid riske arvestades olema võimalik pärast riskihindamist võtta delegeeritud õigusaktiga vastu otsus, et teatud retseptiravimid või retseptiravimite liigid ei pea kandma turvaelemente. Ilma retseptita väljastatavad ravimid või ravimiliigid ei peaks kandma turvaelemente, välja arvatud erandjuhul, kui hindamisel ilmneb võltsimise oht, millel on tõsised tagajärjed. Need ravimid tuleks delegeeritud õigusaktis vastavalt loetleda.

Riskihindamisel tuleks arvesse võtta muu hulgas ravimi hinda, varasemaid võltsitud ravimite esinemisest teatamise juhte nii liidus kui kolmandates riikides, võltsimise mõju rahvatervisele, võttes arvesse asjaomaste ravimite eriomadusi, ja ravitavate haigusseisundite tõsidust. Turvaelemendid peaksid võimaldama iga tarnitava ravimipakendi kontrollimist vaatamata tarneviisile, kaasa arvatud kaugmüük. Ainulaadse identifikaatori ja vastava andmekogude süsteemi kohaldamine ei tohiks piirata Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta) ⁽¹⁾ kohaldamist ning need peaksid tagama selge ja tõhusa kaitse, kui töödeldakse isikuandmeid. Andmekogude süsteem, mis sisaldab teavet turvaelementide kohta, võib sisaldada tundlikku äriteavet. Kõnealust teavet tuleb asjakohaselt kaitsta. Kohustuslike turvaelementide lisamisel tuleks piisavalt arvesse võtta liikmesriikide tarneahelate eriomadusi.

- (12) Iga tarneahelas osaleja, kes ravimeid pakendab, peab omama tootmisloa. Et turvaelemendid oleksid tõhusad, peaks tootmisloa omanikul, kes ei ole ise ravimi esmane tootja, olema üksnes õigus neid kõrvaldada, asendada või kinni katta rangete tingimuste alusel. Eelkõige tuleks ümberpakendamisel turvaelemendid asendada võrdväärsete turvaelementidega. Selleks tuleks „võrdvärsuse” mõiste selgesti määratleda. Need ranged tingimused

peaksid pakkuma piisavat kaitset, et vältida võltsitud ravimite sattumist tarneahelasse ning kaitsta nii patsiente kui ka müügiloo omanike ja tootjate huvisid.

- (13) Tootmisloade omanikud, kes ravimeid ümber pakendavad, peaksid olema vastutavad tagajärgede eest niisugustel juhtudel ja tingimustel, mis on esitatud nõukogu 25. juuli 1985. aasta direktiivis 85/374/EMÜ liikmesriikide tootevastutust käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta ⁽²⁾.
- (14) Tarneahela usaldusvärsuse tõstmiseks peaksid hulgimüüjad kontrollima, kas neid varustavatel hulgimüüjatel on hulgimüügiluba.
- (15) Tuleb täpsustada sätteid, mida kohaldatakse ravimite eksportimisel liidust ja ravimite liitu toomisel üksnes nende ekspordi eesmärgil. Direktiivi 2001/83/EÜ kohaselt on ravimeid eksportiv isik hulgimüüja. Hulgimüüjatele kohaldatavaid sätteid ja häid turustamistavasid tuleks kohaldada kogu sellisele tegevusele, kui see toimub liidu territooriumil, sealhulgas vabakaubandustsoonides või vabaladades.
- (16) Läbipaistvuse tagamiseks tuleks liidu tasandil loodavas andmebaasis avaldada nende hulgimüüjate nimekiri, kelle kohta on liikmesriigi pädeva asutuse inspekteerimise tulemusel tõestatud, et nad vastavad kohaldatavatele liidu õigusaktidele.
- (17) Kõigi ravimite ning nende koostisosade tootmises ja tarnimises osalejate inspekteerimist ja kontrolli käsitlevaid sätteid tuleks täpsustada ning erinevatele osalejatele tuleks kohaldada erinevaid sätteid. See ei tohiks takistada liikmesriike viimast läbi täiendavaid inspeksioone, kui seda vajalikuks peetakse.

- (18) Inimeste tervise ühesuguse kaitse taseme tagamiseks kogu liidus ning selleks, et ära hoida moonutusi siseturul, tuleks tugevdada ravimite ja toimeainete tootjate ning hulgimüüjate inspekteerimise ühtlustatud põhimõtteid ja suuniseid. Sellised ühtlustatud põhimõtted ja suunised peaksid samuti aitama tagada kolmandate riikidega

⁽¹⁾ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

⁽²⁾ EÜT L 210, 7.8.1985, lk 29.

kehtivate vastastikuse tunnustamise lepingute toimimist, mille kohaldamine sõltub tõhusast ja võrreldavast inspekteerimisest ja järelevalvest kogu liidus.

mite kaug-jaemüügile, mis toimub infoühiskonna teenuste vahendusel. Selliste tingimustega ei tohiks põhjendamatult piirata siseturu toimimist.

- (19) Toimeaineid tootvaid tehaseid tuleks inspekteerida mitte üksnes arvatava eeskirjade rikkumise korral, vaid ka riskihindamise alusel.
- (20) Toimeainete tootmine peaks toimuma hea tootmistava kohaselt, sõltumata sellest, kas neid toimeaineid toodetakse liidus või on nad imporditud. Kui toimeaineid toodetakse kolmandates riikides, siis tuleks tagada, et liitu eksportimiseks ettenähtud toimeainete tootmisel kohaldatavad õigusnormid ning üksuste inspekteerimised ja kohaldatavate sätete rakendamine näevad ette sellise rahvatervise kaitse taseme, mis on võrdväärne liidu õiguses sätestatuga.
- (21) Ravimite ebaseaduslik müük interneti kaudu kujutab endast tõsist ohtu rahvatervisele, sest nii võivad üldsuseni jõuda võltsitud ravimid. Sellele ohule tuleb tähelepanu pöörata. Seejuures tuleks arvesse võtta asjaolu, et ravimite jaemüügi eritingimused on liidu tasandil ühtlustamata ja seetõttu võivad liikmesriigid Euroopa Liidu toimimise lepingu raames ravimite üldsusele tarnimisele tingimusi seada.
- (22) Ravimite jaemüügi tingimuste vastavust liidu õigusele läbi vaadates võttis Euroopa Liidu Kohus („Euroopa Kohus“) teadmiseks, et ravimite terapeutiline mõju eristab neid oluliselt kõigist muudest kaupadest. Ühtlasi leidis Euroopa Kohus, et inimeste tervis ja elu on aluslepinguga kaitstud huvide seas esikohal ning liikmesriikidel tuleb otsustada, missugust rahvatervise kaitse taset nad soovivad ja kuidas see saavutatakse. Kuna nimetatud tase võib liikmesriigiti erineda, peab liikmesriikidel olema õigus otsustada ravimite üldsusele tarnimise tingimuste üle oma territooriumil⁽¹⁾.
- (23) Arvestades ohuga rahvatervisele ja liikmesriikide õigusega määrata rahvatervise kaitse tase, on Euroopa Kohtu praktikas leitud, et liikmesriigid võivad põhimõtteliselt piirata ravimite jaemüüki ainult apteekritega⁽²⁾.
- (24) Seetõttu ning võttes arvesse Euroopa Kohtu praktikat, peaks liikmesriikidel olema võimalik kehtestada tingimusi, mis on põhjendatud rahvatervise kaitse tõttu, ravi-
- (25) Üldsust tuleks aidata veebisaitide kindlakstegemisel, kus pakutakse ravimeid seaduslikult üldsusele kaugmüügis. Tuleks kehtestada ühine logo, mis oleks kogu liidus äratuntav ning võimaldaks kindlaks teha ravimeid kaugmüügis pakkuva isiku asukohaliikmesriigi. Sellise logo peaks kujundama komisjon. Veebisaidid, kus pakutakse ravimeid üldsusele kaugmüügis, peaksid olema ühendatud vastava pädeva asutuse veebisaidiga. Liikmesriikide pädevate asutuste ja Euroopa Ravimiameti („ravimiamet“) veebisaitidel tuleks logo kasutamist selgitada. Kõik need veebisaidid peaksid olema ühendatud, et anda üldsusele terviklikku teavet.
- (26) Lisaks peaks komisjon koostöös ravimiameti ja liikmesriikidega korraldama teabekampaaniaid, et hoiatada ohtude eest, mis kaasnevad ebaseaduslikest allikatest pärit ravimite ostmisega interneti kaudu.
- (27) Liikmesriigid peaksid kehtestama tulemuslikud karistused võltsitud ravimitega seotud õigusrikkumiste eest, võttes arvesse selliste toodete ohtu rahvatervisele.
- (28) Ravimite võltsimine kujutab endast ülemaailmset probleemi ning seetõttu on vaja tugevdada rahvusvahelist kooskõlastamist ja koostööd, et tagada võltsimisvastaste strateegiate suurem tõhusus, eelkõige seoses niisuguste toodete müügiga interneti teel. Selleks peaksid komisjon ja liikmesriigid tegema tihedat koostööd ning toetama jätkuvat sellealast tööd rahvusvahelistel foorumitel, nagu Euroopa Nõukogu, Europol ja ÜRO. Ühtlasi peaks komisjon tihedas koostöös liikmesriikidega tegema koostööd kolmandate riikide pädevate asutustega, et ülemaailmsel tasandil edukalt võidelda võltsitud ravimitega kauplemise vastu.
- (29) Käesolev direktiiv ei piira intellektuaalomandi õigusi käsitlevate õigusnormide kohaldamist. Käesoleva direktiivi konkreetne eesmärk on takistada võltsitud ravimite sattumist seaduslikku tarneahelasse.
- (30) Komisjonil peaks olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, et täiendada direktiivi 2001/83/EÜ (muudetud käesoleva direktiiviga) sätteid seoses toimeainete hea tootmistava ja heade turustamistavadega, seoses liitu toodud, kuid mitte imporditud ravimeid puudutavate üksikasjalike eeskirjadega ning seoses turvaelementidega. On eriti

⁽¹⁾ Euroopa Kohtu 19. mai 2009. aasta lahend liidetud kohtuasjades C-171/07 ja C-172/07: Apothekerkammer des Saarlandes jt vs Saarland, kohtulahendite kogumik 2009, lk I-4171, punktid 19 ja 31.

⁽²⁾ Euroopa Kohtu 19. mai 2009. aasta lahend liidetud kohtuasjades C-171/07 ja C-172/07: Apothekerkammer des Saarlandes jt vs Saarland, kohtulahendite kogumik 2009, lk I-4171, punktid 34 ja 35.

oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

- (31) Selleks et tagada rakendamiseks ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused seoses meetmete vastuvõtmisega, et hinnata kolmandatest riikidest liitu eksporditavate toimeainete tootmist reguleeriva raamistiku võrdvärsust liidu õigusega, ning seoses ühise logoga, mis võimaldab seaduslikult ravimeid kaugmüügis üldsusele pakkuvate veebisaitide äratundmist. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusega (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes ⁽¹⁾.

- (32) Käesoleva direktiivi alusel kehtestatud ravimite turvaelementide kasutamiseks tuleb tootmisprotsesse oluliselt kohandada. Selleks et tootjad saaksid kõnealuseid kohandusi rakendada, peaks turvaelemente käsitlevate sätete kohaldamise tähtaeg olema piisavalt pikk ja seda tuleks arvestada alates turvaelementide üksikasjalikke eeskirju sätestavate delegeeritud õigusaktide *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise kuupäevast. Tuleks arvesse võtta, et mõnedes liikmesriikides juba kehtib riiklik süsteem. Neile liikmesriikidele tuleks anda täiendav üleminekuaj Euroopa Liidu ühtlustatud süsteemiga kohanemiseks.

- (33) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt ravimite siseturu toimimise ning rahvatervise kaitse kõrge taseme tagamine võltsitud ravimite eest, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning meetme ulatuse tõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

- (34) On oluline, et liikmesriikide pädevad asutused, komisjon ja raviamet teeksid koostööd, et tagada teabevahetus ravimite võltsimise vastases võitluses võetud meetmete, sealhulgas kehtivate karistussüsteemide kohta. Praegu toimub kõnealune koostöö järelevalveametnike tööühma kaudu. Liikmesriigid peaksid hoolitsema, et patsientide ja tarbijate organisatsioonide teavitataks järelevalvetegevusest niivõrd, kui see on operatiivvajadustega kooskõlas.

- (35) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsiooni-devahelise kokkuleppe ⁽²⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja liidu huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmis-meetmete vahel, ning tegema need üldsusele kättesaadavaks.

- (36) Direktiivi 2001/83/EÜ muudeti ravimiohutuse järelevalve osas hiljuti direktiiviga 2010/84/EL ⁽³⁾. Nimetatud direktiiviga muudeti muu hulgas artiklit 111 inspeksioonide kohta ning artiklit 116 müügi loa peatamise, tühistamise ja muutmise kohta teatavate tingimuste korral. Lisaks lisati direktiivi 2001/83/EÜ artiklid 121a, 121b ja 121c delegeeritud õigusaktide kohta. Käesoleva direktiivi kohaselt tuleb direktiivi 2001/83/EÜ nimetatud artiklites teha mõned täiendavad muudatused.

- (37) Direktiivi 2001/83/EÜ tuleks vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2001/83/EÜ muudetakse järgmiselt.

- 1) Artiklit 1 muudetakse järgmiselt:

- a) lisatakse järgmised punktid:

„3a. Toimeaine:

aine või ainete segu, mida kavatakse kasutada ravimi tootmisel ning millest saab tootmisprotsessis kõnealuse toote toimeaine, mille eesmärgiks on avaldada farmakoloogilist, immunoloogilist või ainevahetuslikku toimet füsioloogilise talitluse taastamiseks, parandamiseks või muutmiseks või anda meditsiiniline diagnoos.

3b. Abiaine:

ravimi koostisosa, mis ei ole toimeaine ega pakendmaterjal.”;

- b) lisatakse järgmine punkt:

„17a. Ravimite vahendamine:

kõik toimingud, mis on seotud ravimite ostu ja müügiga, välja arvatud hulgimüük, mis ei hõlma füüsilist käitlemist ja mis seisnevad sõltumatult ja teise juriidilise või füüsilise isiku nimel peetavates läbirääkimistes.”;

- c) lisatakse järgmine punkt:

„33. Võltsitud ravim:

⁽¹⁾ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

⁽²⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 348, 31.12.2010, lk 74.

igasugune ravim, mille puhul on vääralt esitatud:

- a) selle identsus, sealhulgas selle pakend ja märgistus, selle nimetus või selle koostis ükskõik millise koostisosa (sealhulgas ka abiainete) ja kõnealuse koostisosa koguse osas;
- b) selle päritolu, sealhulgas selle tootja, selle tootjariik, selle päritoluriik, selle müügiloo omanik, või
- c) selle taustandmed, sealhulgas kasutatud turustamiskanalitega seotud andmed ja dokumendid.

Käesolev määratlus ei hõlma tahtmatuid kvaliteedivigu ega mõjuta intellektuaalomandi õiguste rikku-misi.”

2) Artikli 2 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Olenemata käesoleva artikli lõikest 1 ja artikli 3 lõikest 4, kohaldatakse käesoleva direktiivi IV jaotist ainult ekspordiks ette nähtud ravimite tootmise suhtes ning vahe-toodete, ravimite toimeainete ja abiainete suhtes.

4. Lõige 1 ei piira artiklite 52b ja 85a kohaldamist.”

3) Artikli 8 lõikesse 3 lisatakse järgmine punkt:

„ha) kirjalik kinnitus, et ravimi tootja on artikli 46 punkti f kohase auditi teel teinud kindlaks, et toimeaine tootja on järginud hea tootmistava põhimõtteid ja suuniseid. Kirjalik kinnitus sisaldab viidet auditi toimumise kuupäevale ning kinnitust, et auditi tulemuse kohaselt vastab tootmine hea tootmistava põhimõtetele ja suunistele;”.

4) Artikli 40 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Liikmesriigid sisestavad käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud loaga seotud teabe liidu andmebaasi, millele on osutatud artikli 111 lõikes 6.”

5) Artikli 46 punkt f asendatakse järgmisega:

„f) järgima ravimite hea tootmistava põhimõtteid ja suuniseid ning kasutama ainult toimeaineid, mis on valmis-tatud toimeainete hea tootmistava kohaselt ja mille turustamine toimub toimeainete heade turustamistavade kohaselt. Selleks korraldab tootmisloa omanik toimeainete tootja ja turustajate tootmis- ja turustamis-kohtades auditi, et kontrollida, kas toimeainete tootja ja turustajad järgivad head tootmistava ja häid turustamis-tavasid. Tootmisloa omanik kontrollib seda ise või,

ilma et see piiraks tema käesoleva direktiivi kohaseid kohustusi, tellib selle lepinguliselt töövõtjalt.

Tootmisloa omanik tagab, et abiaained sobivad ravimite kasutamiseks, tehes kindlaks, missugune on asjakohane hea tootmistava. See tehakse kindlaks nõuetekohase riskihindamise alusel vastavalt artikli 47 viiendas lõigus osutatud kohaldatavatele suunistele. Kõnealune riskihin-damine võtab arvesse teiste asjakohaste kvaliteedisüsteemide nõudeid, samuti abiainete päritolu ja nende kavandavat kasutusala ning varasemaid kvaliteedivigu. Tootmisloa omanik tagab, et vastavalt kindlaks tehtud asjakohast head tootmistava rakendatakse. Tootmisloa omanik dokumenteerib käesoleva lõigu alusel võetud meetmed;

g) teatama pädevale asutusele ja müügiloo omanikule viivitamatult, kui ta saab teada, et tema tootmisloa alla kuuluvad ravimid on või võivad olla võltsitud, sõltumata sellest, kas nimetatud ravimeid levitati seadusliku tarneahela kaudu või ebaseaduslikul teel, sealhulgas ebaseaduslik müük infoühiskonna teenuste vahendusel;

h) kontrollima, et tootjad, importijad ja hulgi müüjad, kellelt nad toimeaineid hangivad, on oma asukohaliikmesriigi pädevas asutuses registreeritud;

i) kontrollima toimeainete ja abiainete ehtsust ja kvaliteeti.”

6) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 46b

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et nende territooriumil toimuv toimeainete, sealhulgas ekspordiks ettenähtud toimeainete tootmine, import ja turustamine vastab toimeainete heale tootmistavale ja headele turustamistavadele.

2. Toimeaineid võib importida ainult juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) toimeained on toodetud vastavalt hea tootmistava normidele, mis on vähemalt võrdväärsed liidu poolt artikli 47 kolmanda lõigu kohaselt kehtestatud normidega, ning

b) toimeainetega on kaasas eksportiva kolmanda riigi pädeva asutuse kirjalik kinnitus järgmise kohta:

i) eksporditavat toimeainet tootvale tehasele kohaldatavad hea tootmistava normid on vähemalt võrdväärsed artikli 47 kolmanda lõigu kohaselt liidus kehtestatud normidega;

ii) asjaomases tehases teostatakse regulaarset, ranget ja läbipaistvat kontrolli ja rakendatakse tõhusalt head tootmistava, sealhulgas tehakse korduvaid ja etteteatamata inspeksioone, et tagada rahvatervise kaitse vähemalt liiduga võrdväärsel tasemel;

iii) rikkumistega seotud teabe ilmnemisel edastab eksportiv kolmas riik selle teabe viivitamata liidule.

See kirjalik kinnitus ei piira artiklis 8 ja artikli 46 punktis f sätestatud kohustusi.

3. Käesoleva artikli lõike 2 punktis b sätestatud nõuet ei kohaldata, kui eksportiv riik on kantud artiklis 111b osutatud nimekirja.

4. Erandkorras ning kui see on vajalik ravimite kättesaadavuse tagamiseks, võib iga liikmesriik pärast seda, kui üks liikmesriikidest on toimeainet ekspordiks tootvat tehast inspekteerinud ja leidnud, et see vastab artikli 47 kolmanda lõigu kohaselt kehtestatud hea tootmistava põhimõtetele ja suunistele, loobuda käesoleva artikli lõike 2 punktis b sätestatud nõudest ajavahemikuks, mis ei ületa hea tootmistava sertifikaadi kehtivusaega. Liikmesriigid, kes nimetatud erandi võimalust kasutavad, teatavad sellest komisjonile."

7) Artikli 47 kolmas ja neljas lõige asendatakse järgmisega:

„Komisjon võtab delegeeritud õigusaktidega vastavalt artiklile 121a ning artiklites 121b ja 121c sätestatud tingimustel vastu artikli 46 punkti f esimeses lõigus ja artiklis 46b nimetatud toimeainete hea tootmistava põhimõtted ja suunised.

Komisjon võtab artikli 46 punkti f esimeses lõigus nimetatud toimeainete heade turustamistavade põhimõtted vastu suuniste kujul.

Komisjon võtab vastu artikli 46 punkti f teises lõigus nimetatud abiainetes asjakohase hea tootmistava kindlakstelemiseks kasutatava nõuetekohase riskihindamise suunised."

8) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 47a

1. Artikli 54 punktis o osutatud turvaelemendid ei tohi olla osaliselt või täielikult eemaldatud või kaetud, välja arvatud juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) tootmisloa omanik kontrollib enne kõnealuste turvaelementide osalist või täielikku eemaldamist või katmist, et ravim on ehtne ja seda ei ole rikutud;

b) tootmisloa omanik järgib artikli 54 punkti o, kui ta asendab kõnealused turvaelemendid elementidega, mis on ravimi ehtsuse kontrollimise, identifitseerimise ja ravimi rikkumise tõendamise võimaluse suhtes võrdväärsed. Kõnealune asendamine teostatakse ilma artikli 1 punktis 23 määratletud esmapakendit avamata.

Turvaelemendid loetakse võrdväärseks, kui need:

i) vastavad artikli 54a lõike 2 alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktides sätestatud nõuetele ja

ii) on sama tõhusad ravimite ehtsuse kontrollimisel ja identifitseerimisel ning ravimi rikkumise tõendamisel;

c) turvaelementide asendamine toimub kohaldatava ravimite hea tootmistava kohaselt ning

d) turvaelementide asendamise üle teostab järelevalvet pädev asutus.

2. Tootmisloa omanikke, kaasa arvatud neid, kes sooritavad käesoleva artikli lõikes 1 osutatud toiminguid, loetakse tootjateks ja seetõttu kahju eest vastutavaks direktiivis 85/374/EMÜ nimetatud juhtudel ja tingimustel."

9) Artikli 51 lõikesse 1 lisatakse teise lõigu ette järgmine lõik:

„Ravimite puhul, mida kavatakse liidus turule viia, tagab artiklis 48 osutatud asjatundja, et pakendile oleks kantud artikli 54 punktis o osutatud turvaelemendid."

10) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 52a

1. Toimeainete importijad, tootjad ja turustajad, kes asuvad liidus, registreerivad oma tegevuse selle liikmesriigi pädevas asutuses, kus nad on asutatud.

2. Registreerimisvormile kantakse vähemalt järgmine teave:

i) nimi või ärinimi ja alaline asukoht;

ii) toimeained, mida kavatakse importida, toota või turustada;

iii) üksikasjad tegevuskoha ja tehnilise sisseseade kohta.

3. Lõikes 1 nimetatud isikud esitavad registreerimisvormi pädevale asutusele vähemalt 60 päeva enne tegevuse kavandatud algust.

4. Pädev asutus võib riskihindamisest lähtudes teostada inspeksiooni. Kui pädev asutus teatab taotlejale 60 päeva jooksul alates registreerimisvormi kättesaamisest, et kavatseb teostada inspeksiooni, ei alusta taotleja tegevust enne, kui pädev asutus on teatanud, et taotleja võib tegevust alustada. Kui pädev asutus ei ole 60 päeva jooksul alates registreerimisvormi kättesaamisest taotlejale teatanud, et kavatseb inspeksiooni teostada, võib taotleja tegevust alustada.

5. Lõikes 1 nimetatud isikud edastavad igal aastal pädevale asutusele loetelu registreerimisvormis esitatud andmete osas toimunud muudatustest. Kõigist muudatustest, mis võivad toodetavate, imporditavate või turustatavate toimeainete kvaliteeti või ohutust mõjutada, tuleb teatada viivitamatult.

6. Lõikes 1 nimetatud isikud, kes alustasid tegevust enne 2. jaanuari 2013, esitavad registreerimisvormi pädevale asutusele hiljemalt 2. märtsiks 2013.

7. Liikmesriigid sisestavad käesoleva artikli lõike 2 kohaselt esitatud teabe liidu andmebaasi, millele on osutatud artikli 111 lõikes 6.

8. Käesolev artikkel ei piira artikli 111 kohaldamist.

Artikkel 52b

1. Ilma et see piiraks artikli 2 lõike 1 ning VII jaotise kohaldamist, võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed, et vältida niisuguste ravimite sattumist ringlusse, mis tuuakse liitu, kuid mida ei kavatseta liidus turule viia, kui on piisavalt alust arvata, et need ravimid on võltsitud.

2. Selleks et kehtestada, missugused on käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud vajalikud meetmed, võib komisjon vastavalt artiklile 121a ja artiklites 121b ning 121c sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu võtta käesoleva artikli lõiget 1 täiendavad meetmed seoses arvesse võetavate kriteeriumide ja teostatava kontrolliga niisuguste ravimite võimaliku võltsitud olemuse hindamisel, mis on liitu toodud, kuid mida ei kavatseta liidus turule viia."

11) Artiklile 54 lisatakse järgmine punkt:

„o) artikli 54a lõikes 1 osutatud ravimite puhul (välja arvatud radiofarmatseutilised preparaadid) turvaelemendid, mis võimaldavad hulgemüüjatel ja isikutel, kellel on luba või õigus üldsusele ravimeid tarnida:

— kontrollida ravimi ehtsust ning

— identifitseerida iga pakendit;

ning samuti vahend, mis võimaldab teha kindlaks, kas välispakendit on rikutud."

12) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 54a

1. Retsepti alusel väljastatavatel ravimitel on artikli 54 punktis o osutatud turvaelemendid, välja arvatud juhul, kui ravim on lisatud loetellu vastavalt käesoleva artikli lõike 2 punktis b osutatud menetlusele.

Ilma retseptita väljastatavatele ravimitele ei lisata artikli 54 punktis o osutatud turvaelemente, välja arvatud juhul, kui need on erandlikult lisatud loetellu vastavalt käesoleva artikli lõike 2 punktis b osutatud menetlusele pärast seda, kui on hinnatud, et nende puhul on olemas võltsimise risk.

2. Komisjon võtab artikli 54 punktis o osutatud turvaelementide üksikasjalike eeskirjade kehtestamiseks vastu artikli 54 punkti o täiendavad meetmed delegeeritud õigusaktide abil vastavalt artiklile 121a ning artiklites 121b ja 121c sätestatud tingimustel.

Kõnealustes delegeeritud õigusaktides sätestatakse järgmist:

a) artikli 54 punktis o osutatud turvaelementide ainulaadse identifikaatori omadused ja tehnilised näitajad, mis võimaldavad ravimite ehtsuse kontrollimist ja iga pakendi identifitseerimist. Turvaelementide kehtestamisel võetakse nõuetekohaselt arvesse nende kulutasuvust;

b) loetelud, mis sisaldavad selliseid ravimeid või ravimiliike, mis retsepti alusel väljastatavate ravimite puhul ei pea kandma turvaelemente ja ilma retseptita väljastatavate ravimite puhul peavad kandma artikli 54 punktis o osutatud turvaelemente. Kõnealuste loetelude kehtestamisel võetakse arvesse ravimite võltsimise riski ja ravimite või ravimiliikide võltsimisest tulenevat riski. Seepärast kohaldatakse vähemalt järgmisi kriteeriume:

i) ravimi hind ja müügimaht;

ii) varasematest võltsitud ravimite esinemisjuhtudest teatamise arv ning esinemissagedus liidus ja kolmandates riikides ning nende juhtude arvu ja sageduse areng senini;

iii) asjaomase ravimi eriomadused;

iv) ravitava haigusseisundi tõsidus;

v) muud võimalikud ohud rahvatervisele;

c) lõike 4 kohaselt komisjoni teavitamise menetluskord ning kiire süsteem nende teavituste hindamiseks ja nende alusel otsuste tegemiseks punkti b sätete kohaldamise eesmärgil;

d) artikli 54 punktis o osutatud turvaelementide kontrolli viis tootjate, hulgimüüjate, apteekrite ning ravimeid üldsusele pakkuma volitatud või õigustatud isikute ja pädevate asutuste jaoks. Need kontrolliviisid võimaldavad artikli 54 punktis o osutatud turvaelemente kandva iga tarnitava ravimipakendi ehtsuse kontrollimist ning määravad kindlaks sellise kontrolli ulatuse. Kõnealuste kontrolliviiside kehtestamisel võetakse arvesse liikmesriikide tarneahelate eripära ning vajadust tagada, et kontrollimeetmete mõju tarneahelas osalejatele oleks proportsionaalne;

e) sellise andmekogude süsteemi loomist, haldamist ja sellele juurdepääsu käsitlevad sätted, kus hoitakse teavet artikli 54 punktis o ettenähtud ravimite ehtsuse kontrolliks ja identifitseerimiseks vajalike turvaelementide kohta. Andmekogude süsteemi kulu kannavad tootmisloa omanikud, kelle ravimitel on turvaelemendid.

3. Lõikes 2 osutatud meetmete vastuvõtmisel võtab komisjon nõuetekohaselt arvesse vähemalt järgmist:

a) liidu õigusega ettenähtud isikuandmete kaitse;

b) õigustatud huvi kaitsta konfidentsiaalset äriteavet;

c) turvaelementide kasutusest tulenevate andmete omandiõigus ja konfidentsiaalsus ning

d) meetmete kulutasuvus.

4. Liikmesriikide pädevad asutused teavitavad komisjoni ilma retseptita väljastatavatest ravimitest, mida nende arvates ohustab võltsimine ning nad võivad teavitada komisjoni ravimitest, mida nende hinnangul vastavalt käesoleva artikli lõike 2 punktis b esitatud kriteeriumidele võltsimine ei ohusta.

5. Liikmesriik võib laiendada artikli 54 punktis o osutatud ainulaadse identifikaatori kohaldamisala hüvitamise või ravimiohutuse järelevalve eesmärgil retsepti alusel väljastatavatele mis tahes ravimitele või hüvitamisele kuuluvatele ravimitele.

Liikmesriik võib kasutada käesoleva artikli lõike 2 punktis e nimetatud andmekogude süsteemis sisalduvat teavet hüvitamise, ravimiohutuse järelevalve või farmakoepidemioloogia eesmärgil.

Liikmesriik võib laiendada artikli 54 punktis o osutatud rikkumisvastase vahendi kohaldamisala mis tahes ravimitele patsiendiohutuse eesmärgil.”

13) Artikli 57 esimese lõigu neljas taane asendatakse järgmisega:

„— ehtsus ja identifitseerimine kooskõlas artikli 54a lõikega 5.”

14) VII jaotise pealkiri asendatakse järgmisega:

„Ravimite hulgimüük ja vahendamine”.

15) Artikli 76 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Iga turustaja, kes ei ole müügiloo omanik ja kes impordib ravimit teisest liikmesriigist, teavitab müügiloo omanikku ja selle liikmesriigi pädevat asutust, kuhu ravimit imporditakse, oma kavatsusest seda toodet importida. Kui ravimitele ei ole antud müügiluba vastavalt määrusele (EÜ) nr 726/2004, ei piira pädeva asutuse teavitamine selle liikmesriigi seadusandluses sätestatud täiendavaid menetlusi ega pädevatele asutustele teate läbivaatamise eest nõutavaid tasusid.

4. Kui ravimitele on antud müügiluba määruse (EÜ) nr 726/2004 alusel, esitab turustaja vastavalt käesoleva artikli lõikele 3 teate müügiloo omanikule ja ravimiametile. Ravimiametile makstakse liidu ravimialastes õigusaktides sätestatud tingimustele ja müügilubade tingimustele vastavuse kontrollimise eest tasu.”

16) Artiklit 77 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed tagamaks, et ravimite hulgimüügiks nõutakse ravimite hulgimüügiluba, millele on märgitud liikmesriigi territooriumil asuvad ruumid, mille suhtes luba kehtib.”;

b) lõiked 4 ja 5 asendatakse järgmistega:

„4. Liikmesriigid kannavad teabe käesoleva artikli lõikes 1 osutatud lubade kohta artikli 111 lõikes 6 nimetatud liidu andmebaasi. Liikmesriigid esitavad komisjoni või mõne teise liikmesriigi taotlusel kogu asjakohase teabe iga nende poolt käesoleva artikli lõike 1 alusel antud loa kohta.

5. Isikuid, kellele on antud ravimite hulgimüügiluba, kontrollitakse ja nende ruume inspekteeritakse selle liikmesriigi vastutusel, kes on oma territooriumil asuvate ruumide jaoks loa andnud.”

17) Artiklit 80 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmine punkt:

„ca) nad peavad veenduma, et saadud ravimid ei ole võltsitud, kontrollides selleks välispakendil asuvaid turvaelemente kooskõlas artikli 54a lõikes 1a osutatud delegeeritud õigusaktides sätestatud nõuetega;”

b) punkt e asendatakse järgmisega:

„e) nad peavad pidama arvestust kas ostu-müügiarvetega, arvutis või mõnes muus vormis, märkides järgmised andmed kõikide saadud, väljasaadetud või vahendatud ravimite tehingute kohta:

- kuupäev;
- ravimi nimetus;
- saadud, tarnitud või vahendatud kogus;
- vastavalt asjaoludele tarnija või kaubasaaja nimi ja aadress;
- ravimi partii number vähemalt nende ravimite puhul, millel on artikli 54 punktis o osutatud turvaelemendid;”

c) lisatakse järgmised punktid:

„h) nad peavad pidama kvaliteedisüsteemi, milles on sätestatud nende tegevusega seotud vastutused, protsessid ja riskijuhtimise meetmed;

i) nad peavad viivitamata teavitama pädevat asutust ning vajaduse korral müügiloa omanikku saadud või neile pakutavatest ravimitest, mille kohta nad teevad kindlaks, et need on võltsitud, või mille puhul nad kahtlustavad, et need on võltsitud.”;

d) lisatakse järgmised lõigud:

„Punkti b kohaldamisel, kui ravim on saadud teiselt hulgimüüjalt, peavad hulgimüügiloa omanikud tegema kindlaks tarniva hulgimüüja vastavuse heade turustamistavade põhimõtetele ja suunistele. See hõlmab kontrollimist, et tarnival hulgimüüjal on olemas hulgimüügiluba.

Kui ravim on saadud tootjalt või importijalt, peavad hulgimüügiloa omanikud veenduma, et tootjal või importijal on tootmisluba.

Kui ravim saadakse vahendaja kaudu, peavad hulgimüügiloa omanikud veenduma, et kaasatud vahendaja täidab käesolevas direktiivis sätestatud nõudeid.”

18) Artikli 82 esimesele lõigule lisatakse järgmine taane:

„— ravimi partii number vähemalt nende ravimite puhul, millel on artikli 54 punktis o osutatud turvaelemendid;”.

19) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 85a

Ravimite hulgimüügi korral kolmandatesse riikidesse ei kohaldata artiklit 76 ning artikli 80 punkti c. Lisaks ei kohaldata artikli 80 punkte b ja ca, kui ravim on saadud otse kolmandast riigist, kuid seda ei ole imporditud. Artiklis 82 sätestatud tingimusi kohaldatakse ravimite tarnimisel kolmandates riikides asuvatele isikutele, kellel on volitus või õigus tarnida ravimeid üldsusele.

Artikkel 85b

1. Ravimeid vahendavad isikud tagavad, et vahendataval ravimil on müügiluba, mis on väljastatud vastavalt määrusele (EÜ) nr 726/2004 või liikmesriigi pädevate asutuste poolt vastavalt käesolevale direktiivile.

Ravimeid vahendavatel isikutel on liidus alaline aadress ja kontaktandmed, et tagada täpne identifitseerimine, asukoht, teabevahetus ja nende tegevuse järelevalve pädevate asutuste poolt.

Artikli 80 punktides d-i sätestatud nõudeid kohaldatakse *mutatis mutandis* ravimite vahendamise suhtes.

2. Isikud võivad ravimeid vahendada ainult juhul, kui nad on registreeritud lõikes 1 osutatud alalise asukoha liikmesriigi pädeva asutuse poolt. Need isikud esitavad registreerimiseks vähemalt oma nime, ärinime ning alalise asukoha. Nad teavitavad pädevat asutust viivitamata mis tahes muudatustest nimetatud andmetes.

Ravimeid vahendavad isikud, kes alustasid oma tegevust enne 2. jaanuari 2013, registreerivad end pädeva asutuse juures hiljemalt 2. märtsiks 2013.

Pädev asutus kannab esimeses lõigus osutatud andmed registrisse, mis tehakse üldsusele kättesaadavaks.

3. Artiklis 84 nimetatud suunised hõlmavad erisätteid vahendamise kohta.

4. Käesolev artikkel ei piira artikli 111 kohaldamist. Artiklis 111 osutatud inspeksioone viib läbi ravimeid vahendava isiku registreerinud liikmesriik.

Kui ravimeid vahendav isik ei järgi käesolevas artiklis sätestatud nõudeid, siis võib pädev asutus otsustada selle isiku lõikes 2 nimetatud registrist eemaldada. Pädev asutus teavitab sellest kõnealust isikut."

20) Enne VIII jaotist lisatakse järgmine jaotis:

„VIII JAOTIS

KAUGMÜÜGI ÜLDSUSELE

Artikkel 85c

1. Ilma et see piiraks selliste siseriiklike õigusaktide kohaldamist, mis keelavad retsepti alusel väljastatavate ravimite kaugmüügi üldsusele infoühiskonna teenuste vahendusel, tagavad liikmesriigid, et ravimeid pakutakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivis 98/34/EÜ (millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord) (*) määratletud infoühiskonna teenuste vahendusel üldsusele kaugmüügis järgmistel tingimustel:

- a) füüsilisele või juriidilisele isikule, kes pakub ravimeid, on antud volitus või õigus pakkuda ravimeid üldsusele, sealhulgas ka kaugmüügis, vastavalt kõnealuse füüsilise või juriidilise isiku asukohaliikmesriigi õigusele;
- b) punktis a osutatud isik on teatanud oma asukohaliikmesriigile vähemalt järgmised andmed:
 - i) nimi või ärinimi ja alaline tegevuskoht, kust kõnealuseid ravimeid tarnitakse;
 - ii) ravimite infoühiskonna teenuste vahendusel üldsusele toimuva kaugmüügis pakkumise alguskuupäev;
 - iii) sel eesmärgil kasutatava veebisaidi aadress ja kogu veebisaidi identifitseerimiseks vajalik teave;
 - iv) kui see on asjakohane, nende ravimite VI jaotisele vastav liigitus, mida pakutakse infoühiskonna teenuste vahendusel üldsusele kaugmüügis.

Kõnealust teavet ajakohastatakse vastavalt vajadusele;

- c) ravimid on kooskõlas sihtliikmesriigi siseriikliku õigusega vastavalt artikli 6 lõikele 1;
- d) piiramata Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiivis 2000/31/EÜ (infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta) siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) (**) sätestatud teabenõudeid, hõlmab veebisait, kus pakutakse ravimeid, vähemalt järgmist:
 - i) pädeva asutuse või punkti b alusel teavitatud asutuse kontaktandmed;

ii) hüperlink lõikes 4 osutatud asukohaliikmesriigi veebisaidile;

iii) lõikes 3 osutatud ühine logo, mis on selgelt esitatud sellise veebisaidi igal veebilehel, mis on seotud ravimite kaugmüügis pakkumisega üldsusele. Ühisel logol on hüperlink lõike 4 punktis c osutatud loetelus sisalduva isiku kirjele.

2. Liikmesriigid võivad kehtestada rahvatervise kaitsel põhinevaid tingimusi nende territooriumil toimuva ravimite üldsusele kaug-jaemüügi jaoks, mis toimub infoühiskonna teenuste vahendusel.

3. Kehtestatakse ühine logo, mis on kogu liidus äratuntav ning võimaldab kindlaks teha ravimeid üldsusele kaugmüügis pakkuva isiku asukohaliikmesriigi. Kõnealune logo esitatakse nähtaval kohal veebisaitidel, millel pakutakse lõike 1 punkti d kohaselt ravimeid üldsusele kaugmüügis.

Ühtlustamaks ühise logo toimimist, võtab komisjon vastu rakendusaktid seoses järgmisega:

- a) tehnilised, elektroonilised ja krüptograafilised nõuded, mis võimaldavad kindlaks teha ühise logo ehtsuse;
- b) ühise logo kujundus.

Neid rakendusakte muudetakse vajaduse korral, et võtta arvesse teaduse ja tehnika arengut. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 121 lõikes 2 osutatud menetlusega.

4. Iga liikmesriik loob veebisaidi, millel näidatakse vähemalt järgmist:

- a) teave siseriiklike õigusaktide kohta, mida kohaldatakse ravimite pakkumisele kaugmüügis üldsusele infoühiskonna teenuste vahendusel, sealhulgas teave asjaolu kohta, et ravimite liigitus ja nende tarnimisel kohalduvad tingimused võivad liikmesriigiti erineda;
- b) teave ühise logo eesmärgi kohta;
- c) ravimeid infoühiskonna teenuste vahendusel kaugmüügis üldsusele pakkuvate isikute loetelu vastavalt lõikele 1 ja nende veebisaitide aadressid;
- d) taustteave üldsusele ebaseaduslikult infoühiskonna teenuste vahendusel pakutavate ravimitega seotud ohtude kohta.

Kõnealune veebisait sisaldab samuti hüperlinki lõikes 5 nimetatud veebisaidile.

5. Raviamet loob veebisaidi, kus antakse lõike 4 punktides b ja d osutatud teavet, teavet liidu õigusaktide kohta, mida kohaldatakse võltsitud ravimitele, ning hüperlingid lõikes 4 osutatud liikmesriikide veebisaitidele. Raviameti veebisaidil märgitakse selgelt, et liikmesriikide veebisaidid sisaldavad teavet nende isikute kohta, kel on volitus või õigus pakkuda ravimeid üldsusele kaugmüügis infoühiskonna teenuste vahendusel asjaomases liikmesriigis.

6. Ilma et see piiraks direktiivi 2000/31/EÜ ja käesolevas jaotises sätestatud nõuete kohaldamist, võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed, et tagada tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate karistuste kohaldamine nende isikute suhtes, kellele ei ole osutatud lõikes 1, ja kes pakuvad ravimeid üldsusele kaugmüügis infoühiskonna teenuste vahendusel ja kes tegutsevad asjaomase liikmesriigi territooriumil.

Artikkel 85d

Ilma et see piiraks liikmesriikide pädevust, viib komisjon koostöös raviameti ja liikmesriikide ametiasutustega läbi või edendab üldsusele suunatud teabekampaaniaid võltsitud ravimite ohtude kohta. Kampaaniatega tõstetakse tarbijate teadlikkust infoühiskonna teenuste vahendusel kaugmüügis ebaseaduslikult üldsusele pakutavate ravimitega seotud ohtudest ning ühise logo, liikmesriikide veebisaitide ja raviameti veebisaidi toimimisest.

(*) EÜT L 204, 21.7.1998, lk 37.

(**) EÜT L 178, 17.7.2000, lk 1."

21) Artiklit 111 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Koostöös raviametiga tagab asjaomase liikmesriigi pädev asutus ravimeid reguleerivate juriidiliste nõuete täitmise, korraldades selleks inspeksioone, vajadusel ka ilma ette teatamata, ning paludes vajaduse korral ametlikul ravimikontrolli laboril või selleks määratud laboril võetud proove testida. See koostöö seisneb kavandatud ja teostatud inspeksioone käsitleva teabe jagamises raviametiga. Liikmesriigid ja raviamet teevad koostööd kolmandates riikides teostatavate inspeksioonide kooskõlastamisel. Inspeksioonid hõlmavad lõigetes 1a-1f nimetatud inspeksioone, kuid ei piirdu nendega.

1a. Liidus või kolmandates riikides asuvaid tootjaid ja ravimite hulgi müüjaid inspekteeritakse korduvalt.

1b. Asjaomase liikmesriigi pädeval asutusel on järelevalvesüsteem, mis hõlmab tema territooriumil riskipõhi-

seid, vajaliku sagedusega korraldatavaid inspeksioone toimeainete tootjate, importijate ja turustajate ruumides ja tõhusaid järelmeetmeid.

Kui pädev asutus leiab, et on alust kahtlustada, et käesolevas direktiivis sätestatud juriidilisi nõudeid, sealhulgas artikli 46 punktis f ja artiklis 47 osutatud hea tootmistava ja heade turustamistavade põhimõtteid ja suuniseid ei täideta, võib ta korraldada inspeksioone järgmistes ruumides:

a) toimeainete tootjate või turustajate ruumid, mis asuvad kolmandates riikides;

b) abiaainete tootjate või importijate ruumid.

1c. Lõigetes 1a ja 1b nimetatud inspeksioone võib samuti korraldada liidus ja kolmandates riikides liikmesriigi, komisjoni või raviameti taotlusel.

1d. Inspeksioone võib samuti korraldada ravimite müügiloo omanike ning vahendajate ruumides.

1e. Et kontrollida, kas vastavussertifikaadi saamiseks esitatud andmed vastavad Euroopa farmakopöa monograafiatele, võib Euroopa farmakopöa väljatöötamist puudutava konventsiooni tähendusele vastavate nimestike ja kvaliteedinormide standardimisasutus (Euroopa ravimi- ja tervishoiukvaliteedi direktoraat) paluda komisjonil või raviametil nõuda sellist inspeksiooni, kui asjaomane lähtematerjal kuulub Euroopa farmakopöa monograafiasse.

1f. Asjaomase liikmesriigi pädev asutus võib teostada lähtematerjali tootjate inspeksioone tootja konkreetsel taotlusel.

1 g. Inspeksioone teostavad pädevat asutust esindavad ametnikud, kellel on õigus:

a) inspekteerida ravimite, toimeainete või abiaainete tootjate tootmis- või kaubandusettevõtteid ning laboreid, millele tootmisloa omanik on andnud ülesande teostada kontrollid artikli 20 alusel;

b) võtta proove, kaasa arvatud sõltumatute testide jaoks, mida teostab ametlik ravimikontrolli labor või liikmesriigi poolt selleks määratud labor;

c) uurida kõiki inspeksiooni eesmärgiga seotud dokumente, vastavalt liikmesriikides 21. mail 1975. aastal kehtinud sätetele, millega seatakse piirangud tootmismeetodi kirjeldusega seotud volitustele;

d) inspekteerida müügi- omaniku või müügi- omaniku poolt IX jaotises nimetatud tegevuste teostamiseks palgatud ettevõtjate ruume, andmeid, dokumente ja ravimiohutuse järelevalvesüsteemi peatoimikut.

1h. Inspektisioone teostatakse artiklis 111a osutatud suuniste kohaselt.”;

b) lõiked 3 kuni 6 asendatakse järgmisega:

„3. Pärast iga lõikes 1 nimetatud inspektisiooni esitab pädev asutus aruande selle kohta, kas inspekteeritud üksus järgib artiklites 47 ja 84 osutatud hea tootmistava ja heade turustamistavade põhimõtteid ja suuniseid, kui need on asjakohased, või kas müügi- omanik vastab IX jaotises sätestatud nõuetele.

Inspektisiooni teostanud pädev asutus edastab aruannete sisu inspekteeritud üksusele.

Enne aruande vastuvõtmist võimaldab pädev asutus inspekteeritud üksusel teha märkusi.

4. Ilma et see piiraks mis tahes kokkuleppeid, mis võivad olla sõlmitud liidu ja kolmandate riikide vahel, võib liikmesriik, komisjon või ravimiamet nõuda kolmandas riigis asutatud tootjalt käesolevas artiklis osutatud inspektisiooni läbimist.

5. 90 päeva jooksul pärast lõikes 1 osutatud inspektisiooni väljastatakse inspekteeritud üksusele hea tootmistava või heade turustamistavade sertifikaat (kui see on asjakohane), kui inspektisiooni tulemus näitab, et isik järgib liidu õigusaktides sätestatud hea tootmistava või heade turustamistavade põhimõtteid ja suuniseid.

Kui inspektisiooni teostatakse sertifitseerimismenetluse osana Euroopa farmakopöa monograafiate jaoks, siis koostatakse sertifikaat.

6. Liikmesriigid kannavad väljastatud hea tootmistava ja heade turustamistavade sertifikaadid liidu andmebaasi, mida haldab liidu nimel ravimiamet. Vastavalt artikli 52a lõikele 7 kannavad liikmesriigid sellesse andmebaasi ka andmed, mis käsitlevad toimeainete importijate, tootjate ja turustajate registreerimist. Andmebaas tehakse üldsusele kättesaadavaks.”;

c) lõiget 7 muudetakse järgmiselt:

i) sõnad „lõike 1” asendatakse sõnadega „lõike 1g”;

ii) sõnad „lähteainetena kasutatavate” jäetakse välja;

d) lõike 8 esimeses lõigus asendatakse sõnad „lõike 1d” sõnadega „lõike 1 punkt d”.

22) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 111a

Komisjon võtab vastu üksikasjalikud suunised, millega kehtestatakse artiklis 111 osutatud inspektisioonide suhtes kohaldatavad põhimõtted.

Liikmesriigid kehtestavad koostöös ravimiametiga artikli 40 lõikes 1 ja artikli 77 lõikes 1 nimetatud loa, artikli 111 lõikes 3 nimetatud aruannete ning artikli 111 lõikes 5 nimetatud hea tootmistava ja heade turustamistavade sertifikaatide vormi ja sisu.

Artikkel 111b

1. Kolmanda riigi nõudel hindab komisjon, kas kõnealuse riigi reguleeriv raamistik, mida kohaldatakse liitu eksportitavatele toimeainetele, ning vastav kontrolli- ja järelevalvetegevus tagavad liiduga võrdväärsel tasemel rahvatervise kaitse. Kui hindamise tulemus kinnitab sellise võrdväärsuse, võtab komisjon vastu otsuse lisada kolmas riik nimekirja. Hindamine toimub asjassepuutuva dokumentatsiooni läbivaatamise vormis ning kui ei ole kehtestatud käesoleva direktiivi artikli 51 lõikes 2 osutatud kokkulepet, mis käsitleb kõnealust tegevusvaldkonda, hõlmab hindamine kolmanda riigi reguleerimissüsteemi kohapealset läbivaatamist ning vajaduse korral kolmandas riigis asuva ühe või mitme toimeainet tootva ettevõtte vaatlusega inspektisiooni. Kõnealuses hindamises tuleb eelkõige pöörata tähelepanu järgmisele:

a) riigis kehtestatud hea tootmistava eeskirjad;

b) hea tootmistava nõuetele vastavuse inspekteerimise korrapärasus;

c) hea tootmistava rakendamise tõhusus;

d) kolmanda riigi edastatud teabe korrapärasus ja kiirus seoses nõuetele mittevastavate toimeainete tootjatega.

2. Komisjon võtab vastu käesoleva artikli lõike 1 punktides a–d sätestatud nõuete kohaldamiseks vajalikud rakendusaktid. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 121 lõikes 2 osutatud menetlusega.

3. Komisjon kontrollib korrapäraselt, kas lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud. Esimene selline kontroll toimub hiljemalt kolm aastat pärast seda, kui riik on kantud lõikes 1 nimetatud nimekirja.

4. Komisjon teostab lõigetes 1 ja 3 osutatud hindamist ja kontrolli koostöös ravimiametiga ja liikmesriikide pädevate asutustega.”

23) Artiklisse 116 lisatakse järgmine lõik:

„Käesoleva artikli teist lõiku kohaldatakse samuti juhul, kui ravimi tootmine ei toimu kooskõlas artikli 8 lõike 3 punkti d kohaselt esitatud kirjeldusega või kui kontrollimine ei toimu kooskõlas artikli 8 lõike 3 punkti h kohaselt kirjeldatud kontrollimeetoditega.”

24) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 117a

1. Liikmesriikidel on süsteem, mille eesmärk on ära hoida oletatavalt tervisele ohtlike ravimite jõudmine patsientideni.

2. Lõikes 1 osutatud süsteem hõlmab oletatavalt võltsitud ravimeid ning ravimite oletatavaid kvaliteedivigu puudutavate teadete saamist ja menetlemist. Süsteem hõlmab ka kõigi tarneahela oluliste osalejate käest ravimite tagasikutsumist müügiloa omanike poolt või ravimite turult kõrvaldamist liikmesriikide pädevate asutuste korraldusel tavatööaja jooksul ja sellest väljaspool. Samuti võimaldab süsteem ravimite tagasikutsumist neid tooteid saanud patsientide käest, vajaduse korral tervishoiutöötajate abiga.

3. Kui kõnealune ravim võib tõsiselt ohustada rahvatervist, edastab selle liikmesriigi pädev asutus, kus kõnealune toode esmalt identifitseeriti, viivitamata kiireloomulise ohuteate kõigile liikmesriikidele ja kõigile tarneahela osalejatele asjaomases liikmesriigis. Kui selline ravim on arvata-vasti jõudnud patsientideni, avaldatakse 24 tunni jooksul kiireloomulised avalikud teated, et see ravim patsientide käest tagasi kutsuda. Teated sisaldavad piisavat teavet oletatava kvaliteedivea või võltsimise ning sellega kaasnevate ohtude kohta.

4. Liikmesriigid teavitavad hiljemalt 22. juuliks 2013 komisjoni oma riiklikest süsteemidest, millele on käesolevas artiklis osutatud.”

25) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 118a

1. Liikmesriigid sätestavad eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud siseriiklike normide rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada nende karistuste rakendamise. Karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Kõnealused karistused ei tohi olla leebemad kui need, mida kohaldatakse samalaadsete ja sama oluliste siseriikliku õiguse rikkumiste suhtes.

2. Lõikes 1 osutatud eeskirjad puudutavad muu hulgas järgmist:

a) võltsitud ravimite tootmine, turustamine, vahendamine, import ja eksport, samuti võltsitud ravimite kaugmüük üldsusele infoühiskonna teenuste vahendusel;

b) mittevastavus käesolevas direktiivis kehtestatud sätetele, mis käsitlevad toimeainete tootmist, turustamist, importi ja eksporti;

c) mittevastavus käesolevas direktiivis kehtestatud sätetele, mis käsitlevad abiainet kasutamist.

Karistuste puhul võetakse vajaduse korral arvesse ohtu, mida ravimite võltsimine kujutab rahvatervisele.

3. Liikmesriigid teevad käesoleva artikli alusel vastu võetud siseriiklikud sätted komisjonile teatavaks hiljemalt 2. jaanuariks 2013 ning teatavad viivitamata kõigist nende sätete hilisematest muudatustest.

Komisjon esitab hiljemalt 2. jaanuariks 2018 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, mis sisaldab ülevaadet liikmesriikide poolt seoses käesoleva artikliga võetud ülevõtmismeetmetest ning nende meetmete mõjususe hindamist.

Artikkel 118b

Liikmesriigid korraldavad patsiendi- ja tarbijaorganisatsioonide ning vajaduse korral liikmesriikide järelevalveametnike kaasavaid kohtumisi, et edastada avalikku teavet ennetamise ja järelevalve vallas võetud meetmetest seoses ravimite võltsimise vastase võitlusega.

Artikkel 118c

Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi kohaldamisel kõik vajalikud meetmed, et tagada koostöö ravimitega tegelevate pädevate asutuste ja tolliasutuste vahel.”

26) Artikli 121a lõikes 1 asendatakse sõnad „artiklis 22b” sõnadega „artiklites 22b, 47, 52b ja 54a”.

27) Artikli 121b lõikes 1 asendatakse sõnad „artiklis 22b” sõnadega „artiklites 22b, 47, 52b ja 54a”.

Artikkel 2

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 2. jaanuariks 2013. Nad teatavad sellest viivitamata komisjonile.

2. Liikmesriigid kohaldavad neid sätteid alates 2. jaanuarist 2013.

Liikmesriigid kohaldavad siiski:

- a) sätteid, mis on vajalikud käesoleva direktiivi artikli 1 punkti 6 järgimiseks seoses direktiivi 2001/83/EÜ artikli 46b lõike 2 punktiga b ning lõigetega 3 ja 4 (lisatud käesoleva direktiiviga) alates 2. juulist 2013;
- b) sätteid, mis on vajalikud käesoleva direktiivi artikli 1 punktide 8, 9, 11 ja 12 järgimiseks alates kuupäevast, mis saabub kolm aastat pärast käesoleva direktiivi artikli 1 punktis 12 osutatud delegeeritud õigusaktide avaldamise kuupäeva.

Eelnevast olenemata kohaldavad liikmesriigid, kellel on 21. juulil 2011 olemas käesoleva direktiivi artikli 1 punktis 11 osutatud eesmärkidele vastavad süsteemid, käesoleva direktiivi artikli 1 punktide 8, 9, 11 ja 12 järgimiseks vajalikke sätteid hiljemalt kuus aastat pärast käesoleva direktiivi artikli 1 punktis 12 osutatud delegeeritud õigusaktide kohaldamiskuupäeva;

- c) sätteid, mis on vajalikud käesoleva direktiivi artikli 1 punkti 20 järgimiseks selles osas, mis on seotud direktiivi 2001/83/EÜ artikliga 85c (lisatud käesoleva direktiiviga), hiljemalt üks aasta pärast artikli 85c lõikes 3 (lisatud käesoleva direktiiviga) osutatud rakendusaktide avaldamise kuupäeva.

3. Kui liikmesriigid lõikes 1 osutatud meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Liikmesriigid kehtestavad vastava viitamise korra.

4. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Komisjon edastab hiljemalt kuupäevaks, mis saabub 5 aastat pärast direktiivi 2001/83/EÜ artikli 54a lõikes 2 (lisatud käesoleva direktiiviga) osutatud delegeeritud õigusaktide kohaldamiskuupäeva, Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, mis sisaldab järgmist:

- a) ravimite võltsimise suundumuste kirjeldus, sisaldades võimaluse korral kvantitatiivseid andmeid, milles esitatakse mõjutatud ravimite liigid, turustamiskanalid, sealhulgas kaugmüük üldsusele infoühiskonna teenuste vahendusel, asjaomased

liikmesriigid, võltsimise olemus ning selliste toodete päritolupiirkonnad, ning

- b) käesoleva direktiiviga ettenähtud meetmete panuse hindamine seoses võltsitud ravimite seaduslikku tarneahelasse sattumise vältimisega. Hindamises kontrollitakse eelkõige direktiivi 2001/83/EÜ artikli 54a punkti o ja artikli 54a (lisatud käesoleva direktiiviga) sätteid.

Artikkel 4

Direktiivi 2001/83/EÜ artikli 54a lõike 1 punktis a (lisatud käesoleva direktiiviga) osutatud delegeeritud õigusaktide vastuvõtmiseks viib komisjon läbi uuringu, hinnates vähemalt järgmisi aspekte:

- a) direktiivi 2001/83/EÜ artikli 54 punktis o (lisatud käesoleva direktiiviga) osutatud turvaelementide ainulaadse identifikaatori tehnilised võimalused;
- b) turvaelementidega varustatud ravimi ehtsuse kontrollimise ulatuse ja meetodite võimalused. Hinnangus võetakse arvesse iga liikmesriigi tarneahela eripära;
- c) direktiivi 2001/83/EÜ artikli 54a lõike 2 punktis e (lisatud käesoleva direktiiviga) nimetatud andmekogude süsteemi loomise ja haldamise tehnilised võimalused.

Uuringus hinnatakse iga võimaluse kasu, kulusid ja kulutasu-vust.

Artikkel 5

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnenandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 6

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 8. juuni 2011

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BUZEK

Nõukogu nimel
eesistuja
GYŐRI E.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2011/65/EL,

8. juuni 2011,

teatavate ohtlike ainete kasutamise piiramise kohta elektri- ja elektroonikaseadmetes

(uuesti sõnastatud)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2002/95/EÜ (teatavate ohtlike ainete kasutamise piiramise kohta elektri- ja elektroonikaseadmetes) ⁽⁴⁾ tuleb teha mitmeid olulisi muudatusi. Selguse huvides tuleks kõnealune direktiiv uuesti sõnastada.
- (2) Ohtlike ainete kasutamise piiramist elektri- ja elektroonikaseadmetes käsitlevate liikmesriikide õigusnormide või haldusmeetmete vahelised erinevused võivad tekitada liidus kaubandustõkkeid ja moonutada konkurentsi, mistõttu võib neil olla otsene mõju siseturu rajamisele ja toimimisele. Seetõttu on osutunud vajalikuks kehtestada selles valdkonnas eeskirjad ja aidata kaasa inimeste tervise kaitsele ning elektroonikaromude keskkonnohutamule taaskasutamisele ja kõrvaldamisele.
- (3) Direktiiviga 2002/95/EÜ on ette nähtud, et komisjon vaatab läbi kõnealuse direktiivi sätteid eelkõige selleks, et lisada selle reguleerimisalasse teatavate kategooriate seadmed ja uurida vajadust kohandada piiratud ainete loetelu teaduse arenguga, võttes arvesse ettevaatuspõhimõtet, nagu on kinnitatud nõukogu 4. detsembri 2000. aasta resolutsioonis.

(4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/98/EÜ (mis käsitleb jäätmeid) ⁽⁵⁾ seab jäätmealases seadusandluses esmatähtsaks jäätmetekke vältimise. Vältimise all on muu hulgas mõeldud meetmeid kahjulike ainete sisalduse vähendamiseks materjalides ja toodetes.

(5) Nõukogu 25. jaanuari 1988. aasta resolutsioonis kaadmiumist tuleneva keskkonnareostuse likvideerimist käsitleva ühenduse tegevusprogrammi kohta ⁽⁶⁾ kutsuti komisjoni üles viivitamata töötama välja erimeetmeid sellise programmi jaoks. Ka inimeste tervist tuleb kaitsta ja seetõttu tuleks ellu viia üldstrateegia, millega piiratakse eelkõige kaadmiumi kasutamist ja soodustatakse asendusainete uuringuid. Kõnealuses resolutsioonis rõhutatakse, et kaadmiumi kasutamine peaks piirduma juhtudega, kui muid sobivaid lahendusi ei ole.

(6) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruses (EÜ) nr 850/2004 (püsivate orgaaniliste saasteainete kohta) ⁽⁷⁾ tuleb märkida, et liikmesriigid ei suuda keskkonda ja inimeste tervist püsivate orgaaniliste saasteainete eest saasteainete piiriülese mõju tõttu piisavalt kaitsta ja seetõttu on liidu tasand sellisteks meetmeteks sobivam. Vastavalt kõnealusele määrusele tuleks püsivate orgaaniliste saasteainete, nagu dioksiinide ja furaanide heited, mis on tööstuslike protsesside tahtmatud kõrvaltooted, välja selgitada ja võimalikult ruttu neid vähendada koos lõppesmärgiga need kõrvaldada, kui see on teostatav.

(7) Olemasolevad tõendid näitavad, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. jaanuari 2003. aasta direktiivis 2002/96/EÜ (elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmete kohta) ⁽⁸⁾ sätestatud elektroonikaromude kogumist, töötlemist, ringlussevõttu ja kõrvaldamist käsitlevad meetmed on vajalikud selliste jäätmekäitlusprobleemide vähendamiseks, mis on seotud asjaomaste raskmetallide ja leegiaeglustitega. Nendele meetmetele vaatamata kõrvaldatakse ka tulevikus suur osa elektroonikaromudest praeguste jäätmekõrvaldamisviiside kohaselt liidus või väljaspool seda. Isegi kui elektroonikaromusid kogutakse eraldi ja suunatakse ringlussevõttuprotsessi, võivad nendes sisalduvad elavhõbe, kaadmium, plii, kroom(VI), polübromobifenüülid (PBB) ja polübromodifenüüleetrid (PBDE) ohustada tervist ja keskkonda, eriti kui neid käideldakse mitte kõige optimaalsematel tingimustel.

⁽¹⁾ ELT C 306, 16.12.2009, lk 36.

⁽²⁾ ELT C 141, 29.5.2010, lk 55.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 24. novembri 2010. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 27. mai 2011. aasta otsus.

⁽⁴⁾ ELT L 37, 13.2.2003, lk 19.

⁽⁵⁾ ELT L 312, 22.11.2008, lk 3.

⁽⁶⁾ EÜT C 30, 4.2.1988, lk 1.

⁽⁷⁾ ELT L 158, 30.4.2004, lk 7.

⁽⁸⁾ ELT L 37, 13.2.2003, lk 24.

- (8) Arvestades tehnilist ja majanduslikku teostatavust, sealhulgas väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate („VKEd”) poolt, on kõige tõhusam viis tagada nende ainetega seotud tervise- ja keskkonnanarkide olulist vähendamist, et saavutada kaitse soovitud taset liidus, nende ainete asendamine elektri- ja elektroonikaseadmetes ohutute või ohutumate materjalidega. Kõnealuste ohtlike ainete kasutamise piiramine suurendab tõenäoliselt elektroonikaromude ringlussevõtu võimalusi ja majanduslikku tasuvust ning vähendab negatiivset mõju ringlussevõtukäitiste töötajate tervisele.
- (9) Käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluvaid aineid on teaduslikult põhjalikult uuritud ja hinnatud ning liidus ja siseriiklikul tasandil on nende suhtes rakendatud eri meetmeid.
- (10) Käesoleva direktiiviga ettenähtud meetmetes tuleks arvesse võtta olemasolevaid rahvusvahelisi suuniseid ja soovitusi ning nende aluseks peaks olema hinnang, mis põhineb olemasoleval teaduslikul ja tehnilisel teabel. Need meetmed on nõuetekohaselt ettevaatuspõhimõtet järgides vajalikud inimeste tervise ning keskkonna kaitse soovitud taseme saavutamiseks, arvestades ohte, mida meetmete puudumine liidus tõenäoliselt põhjustaks. Need meetmed tuleks korduvalt läbi vaadata ja neid vajaduse korral kohandada, võttes arvesse olemasolevaid tehnilisi ja teaduslikke andmeid. Käesoleva direktiivi lisad tuleks regulaarselt läbi vaadata, et võtta muu hulgas arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1907/2006 (mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ning millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet) ⁽¹⁾ lisasid XIV ja XVII. Esmatähtsana tuleks käsitleda ohte inimeste tervisele ja keskkonnale, mida põhjustab selliste ainete kasutamine nagu heksabromotsüklododekaan (HBCDD), bis(2-etiülheksüül)ftalaat (DEHP), butüülbensüülftalaat (BBP) ja dibutüülftalaat (DBP). Et veelgi piirata ainete kasutamist, peaks komisjon esimese läbivaatamise käigus uuesti uurima varem hinnatud aineid kooskõlas käesolevas direktiivis sätestatud uute kriteeriumidega.
- (11) Käesolev direktiiv täiendab liidu üldiseid jäätmekäitlusala-seid õigusakte, näiteks direktiivi 2008/98/EÜ, ja määrust (EÜ) nr 1907/2006.
- (12) Käesolevasse direktiivi tuleks lisada hulk mõisteid, et täpsustada selle reguleerimisala. Lisaks tuleks elektri- ja elektroonikaseadmete mõistet täiendada mõistega „vajav”, et hõlmata teatavate toodete mitmeotstarbelist olemust, kui elektri- ja elektroonikaseadmete kavandatud funktsioone määratleda objektiivsete omaduste alusel, nagu toote konstruktsioon ja toote turustamine.
- (13) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta direktiiv 2009/125/EÜ (mis käsitleb raamistiku kehtestamist energiamõjuga toodete ökodisaini nõuete sätestamiseks) ⁽²⁾ võimaldab kehtestada konkreetsed ökodisaininõuded selliste energiamõjuga toodete kohta, mis võivad kuuluda ka käesoleva direktiivi reguleerimisalasse. Direktiiv 2009/125/EÜ ja selle alusel vastu võetud rakendusmeetmed ei piira liidu jäätmekäitlusala-se õigusaktide kohaldamist.
- (14) Käesolevat direktiivi tuleks kohaldada, ilma et see piiraks liidu ohutus- ja tervishoiunõudeid käsitlevate õigusaktide ja liidu konkreetsete jäätmekäitlusala-se õigusaktide, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta direktiivi 2006/66/EÜ (mis käsitleb patareisid ja akusid ning patarei- ja akujäätmeid) ⁽³⁾ ning määruse (EÜ) nr 850/2004 kohaldamist.
- (15) Tuleks arvesse võtta selliste elektri- ja elektroonikaseadmete tehnilist arendamist, mis ei sisalda raskmetalle, PBDE- ja PBB-ühendeid.
- (16) Niipea kui on saadud teaduslikud tõendid ja võttes arvesse ettevaatuspõhimõtet, tuleks uurida muude ohtlike ainete piiramist, sealhulgas väga väikesed ained või väga väikese sisemise või pindmise struktuuriga ained (nanomaterjalid), mis võivad olla ohtlikud nende mõõtmest või struktuurist tingitud omaduste tõttu, ning nende asendamist keskkonnasõbralikumate võimalustega, mis tagavad vähemalt sama tasemega tarbijakaitse. Selleks peaks II lisas esitatud piiratud ainete loetelu läbivaatamine ja muutmine toimuma kooskõlastatult, suurendama vastastikust koostööd ning kajastama täiendusi selles töös, mida tehakse muude liidu õigusaktide alusel, eelkõige määruse (EÜ) nr 1907/2006 alusel, tagades samal ajal käesoleva direktiivi ja kõnealuse määruse vastastikku sõltumatu toimimise. Asjaomaste sidusrühmadega tuleks konsulteerida ning eriti tuleks arvesse võtta võimalikku mõju VKEdele.
- (17) Taastuvenergia arendamine on üks liidu peaesmärke ning taastuvad energiaallikad annavad olulise panuse keskkonna ja kliimaga seotud eesmärkide saavutamisse. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivis 2009/28/EÜ (taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta) ⁽⁴⁾ tule-tatakse meelde, et tuleks tagada nende eesmärkide ja liidu muude keskkonnavalade õigusaktide sidusus. Seega ei tohiks käesoleva direktiiviga takistada arendamast taastuvenergia tehnoloogiaid, millel ei ole negatiivset mõju inimeste tervisele ja keskkonnale ning mis on säästvad ja majanduslikult tasuvad.

⁽¹⁾ ELT L 396, 30.12.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 285, 31.10.2009, lk 10.

⁽³⁾ ELT L 266, 26.9.2006, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 140, 5.6.2009, lk 16.

- (18) Tuleks lubada erandeid asendamissoodust, kui asendamine ei ole teaduslikult ja tehniliselt võimalik, arvestades eelkõige VKEda olukorda, kui asendamise negatiivne keskkonna-, tervise- ja tarbijaohutusealane mõju on tõenäoliselt suurem kui sellest tulenev keskkonna-, tervise- ja tarbijaohutusealane kasu, või kui asendusainete usaldusväärsus ei ole tagatud. Otsuses erandite ja võimalike erandite kestuse kohta tuleks arvesse võtta asendusainete kättesaadavust ja asendamise sotsiaalmajanduslikku mõju. Vajaduse korral tuleks erandite üldmõju puhul kasutada olelusringil põhinevat lähenemisviisi. Ohtlike ainete asendamist elektri- ja elektroonikaseadmetes tuleks teha ka viisil, mis on kooskõlas elektri- ja elektroonikaseadmete kasutajate tervise- ja ohutusnõuetega. Meditsiiniseadmete turule laskmiseks on vaja kooskõlas nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiiviga 93/42/EMÜ (meditsiiniseadmete kohta) ⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. oktoobri 1998. aasta direktiiviga 98/79/EÜ (meditsiiniliste *in vitro* diagnostikavahendite kohta) ⁽²⁾ kohaldada vastavushindamismenetlust, mis võib nõuda liikmesriikide pädevate asutuste määratud teavitatud asutuse osalemist. Kui selline teavitatud asutus teeb kindlaks, et meditsiiniseadmetes või meditsiinilistes *in vitro* diagnostikavahendites kasutamiseks mõeldud võimaliku asendusaine ohutus ei ole tõendatud, käsitatakse, et selle võimaliku asendusaine kasutamisel on selge negatiivne sotsiaalmajanduslik, tervise- ja tarbijaohutusealane mõju. Seadmete suhtes peaks olema võimalik taotleda erandeid alates käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast isegi enne seda, kui kõnealused seadmed tegelikult lisatakse käesoleva direktiivi reguleerimisalasse.
- (19) Erandid teatavate konkreetsete materjalide ja komponentide piirangust peaksid olema kehtivusulatus ja -aja poolest piiratud, et järk-järgult suudetaks lõpetada ohtlike ainete kasutamine elektri- ja elektroonikaseadmetes, eeldusel et nende ainete kasutamist sellistes seadmetes peaks olema võimalik vältida.
- (20) Kuna toodete korduskasutus, parandamine ja olelustersikli pikendamine on kasulik, peavad varuosad olema kättesaadavad.
- (21) Käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluvate elektri- ja elektroonikaseadmete vastavushindamismenetlused peaksid olema kooskõlas asjakohaste liidu õigusaktidega, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta otsusega nr 768/2008/EÜ (toodete turustamise ühise raamistiku kohta) ⁽³⁾. Vastavushindamismenetluste ühtlustamine peaks andma valmistajatele õiguskindluse, millised vastavustõendid tuleb esitada pädevatele asutustele kogu liidus.
- (22) Toodete suhtes liidu tasandil kohaldatavat vastavusmäärgist, st CE-määrgist, tuleks kohaldada ka käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluvate elektri- ja elektroonikaseadmete suhtes.
- (23) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta määruses (EÜ) nr 765/2008 (millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega) ⁽⁴⁾ sätestatud turujärelevalvemehhanismid tagavad käesoleva direktiivi järgimise kontrollimiseks vajalikud kaitsemeetmed.
- (24) Selleks et tagada käesoleva direktiivi rakendamiseks ühetaolised tingimused, eelkõige seoses eranditaotluste suuniste ja vormiga, tuleks komisjonile anda rakendamisevolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusega (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes ⁽⁵⁾.
- (25) Käesolevas direktiivis sätestatud eesmärkide saavutamiseks peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, et muuta II lisa, üksikasjalikke eeskirju, mis käsitlevad vastavust maksimaalsele lubatud sisaldusele, ning kohandada III ja IV lisa vastavalt tehnika ja teaduse arengule. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil.
- (26) Käesoleva direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise kohustus peaks piirduma nende sätetega, mille sisu on võrreldes varasema direktiiviga oluliselt muutunud. Kohustus võtta üle muutmata sätted tuleneb varasemast direktiivist.
- (27) Käesolev direktiiv ei tohiks piirata liikmesriikide kohustusi, mis on seotud VII lisa B osas nimetatud direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise ja kohaldamise tähtpäevadega.
- (28) Käesoleva direktiivi läbivaatamisel peaks komisjon põhjalikult analüüsima selle kooskõla määrusega (EÜ) nr 1907/2006.
- (29) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe ⁽⁶⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja liidu huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmismeetmete vahel, ning tegema need üldsusele kättesaadavaks.

⁽¹⁾ EÜT L 169, 12.7.1993, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 331, 7.12.1998, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 218, 13.8.2008, lk 82.

⁽⁴⁾ ELT L 218, 13.8.2008, lk 30.

⁽⁵⁾ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

⁽⁶⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

(30) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt kehtestada piirangud ohtlike ainete kasutamisele elektri- ja elektroonikaseadmetes, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, ning probleemi ulatuse ja selle seose tõttu muude liidu õigusaktidega, mis käsitlevad jäätmete taaskasutamist ja kõrvaldamist, ning ühist huvi pakkuvaid valdkondi, nagu inimeste tervise kaitse, on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Sisu

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse eeskirjad ohtlike ainete kasutamise kohta elektri- ja elektroonikaseadmetes, et kaasa aidata inimeste tervise ja keskkonna kaitsele, sealhulgas elektroonikaromude keskkonnoahutule taaskasutamisele ja kõrvaldamisele.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Kui lõikest 2 ei tulene teisiti, kohaldatakse käesolevat direktiivi elektri- ja elektroonikaseadmete suhtes, mis kuuluvad I lisas nimetatud kategooriatesse.

2. Ilma et see piiraks artikli 4 lõigete 3 ja 4 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et elektri- ja elektroonikaseadmeid, mis jäid välja direktiivi 2002/95/EÜ reguleerimisalast, kuid mis ei oleks kooskõlas käesoleva direktiiviga, võib siiski jätkuvalt turul kättesaadavaks teha kuni 22. juulini 2019.

3. Käesolevat direktiivi kohaldatakse, ilma et see piiraks ohutust ja tervishoidu ning kemikaale käsitlevate liidu õigusaktide nõuete, eelkõige määruse (EÜ) nr 1907/2006, ning liidu konkreetsete jäätmekäitlusalaõigusaktide nõuete kohaldamist.

4. Käesolevat direktiivi ei kohaldata järgmiste seadmete suhtes:

- a) seadmed, mis on vajalikud liikmesriikide esmatahtsate julgeolekuhuvide kaitsmiseks, sealhulgas konkreetselt sõjaliseks otstarbeks ettenähtud relvad, laskemoon ja sõjatarvikud;
- b) kosmosesse saatmiseks ettenähtud seadmed;
- c) seadmed, mis on konkreetselt projekteeritud ja tuleb paigaldada käesoleva direktiivi reguleerimisalast väljajäetud või sinna mittekuuluva muud liiki seadme osana ja mis toimivad üksnes kõnealuse seadme osana ning mida saab asendada üksnes samasuguse konkreetselt projekteeritud seadmega;
- d) suured paigaldatud tööstuslikud tööriistad;
- e) suured paigaldised;

- f) inimeste või kaupade transpordivahendid, välja arvatud kahe- rattalised elektrisõidukid, millel puudub tüübikinnitus;
- g) üksnes majandus- ja kutsetegevuseks kättesaadavaks tehtud maanteevälised liikurmasinad;
- h) aktiivsed siirdatavad meditsiiniseadmed;
- i) fotogalvaanilised paneelid, mis on ette nähtud kasutamiseks süsteemis, mille on projekteerinud, kokku pannud ja paigaldanud spetsialistid alaliseks kasutuseks kindlaksmääratud kohas, et toota päikesevalgusest energiat avalikuks, kaubanduslikuks ja tööstuslikuks kasutuseks ning elamute jaoks;
- j) seadmed, mis on projekteeritud üksnes teadus- ja arendustegevuse eesmärgil ja mis on kättesaadavad vaid ettevõtete vahelises süsteemis.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „elektri- ja elektroonikaseade” – seade, mis vajab nõuetekohaseks toimimiseks elektrivoolu või elektromagnetvälja, ja seade, mida kasutatakse nimetatud voolu ja väljade loomiseks, ülekandmiseks ja mõõtmiseks ning mis on kavandatud kasutamiseks kuni 1 000-voldise vahelduvvooluga ja 1 500-voldise alalisvooluga;
- 2) seoses punktiga 1, elektrivoolu või elektromagnetvälja „vajav” – elektri- ja elektroonikaseade, mis vajab elektrivoolu või elektromagnetvälja vähemalt ühe kavandatud funktsiooni täitmiseks;
- 3) „suured paigaldatud tööstuslikud tööriistad” – masinate, seadmete ja/või komponentide suuremõõtmeline kogum, mis toimib üheskoos konkreetse kasutuse tarvis ja mille spetsialistid kindlas asukohas alaliselt paigaldavad ja demonteerivad ning mida spetsialistid kasutavad ja hooldavad tööstuslikus tootmisraajatises või teadus- ja arendustegevuse rajatistes;
- 4) „suur paigaldis” – suuremõõtmeline kombinatsioon mitut liiki aparaatidest ja vajaduse korral muudest seadmetest, mille on kokku pannud ja paigaldanud spetsialistid ja mida kavatakse kasutada alaliselt eelnevalt kindlaksmääratud konkreetses asukohas ning mille demonteerivad spetsialistid;
- 5) „kaablid” – kõik kaablid, mille nimipinge on väiksem kui 250 volti ja mis on elektri- või elektroonikaseadme ühenduseks või ühenduse pikenduseks elektrivõrguga või mis ühendavad omavahel kahte või enamat elektri- või elektroonikaseadet;
- 6) „valmistaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes valmistab elektri- või elektroonikaseadme või kes laseb sellise elektri- või elektroonikaseadme projekteerida või valmistada ja kes turustab seda oma nime või kaubamärgi all;
- 7) „volitatud esindaja” – liidus asuv füüsiline või juriidiline isik, kes on saanud valmistajalt kirjaliku volituse tegutseda tema nimel seoses kindlaksmääratud ülesannetega;

- 8) „turustaja” – turustusahelas osalev füüsiline või juriidiline isik, välja arvatud valmistaja või importija, kes teeb elektri- või elektroonikaseadme turul kättesaadavaks;
- 9) „importija” – liidus asuv füüsiline või juriidiline isik, kes lasseb elektri- või elektroonikaseadme kolmandast riigist liidu turule;
- 10) „ettevõtja” – valmistaja, volitatud esindaja, importija ja turustaja;
- 11) „turul kättesaadavaks tegemine” – elektri- või elektroonikaseadme tasu eest või tasuta tarnimine liidu turule seal kaubandustegevuse käigus turustamiseks, tarbimiseks või kasutamiseks;
- 12) „turulelaskmine” – elektri- või elektroonikaseadme esmakordselt liidu turul kättesaadavaks tegemine;
- 13) „ühtlustatud standard” – standard, mille on vastu võtnud üks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ (millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord) ⁽¹⁾ I lisas loetletud Euroopa standardimisasutustest komisjoni esitatud taotluse alusel kooskõlas direktiivi 98/34/EÜ artikliga 6;
- 14) „tehniline spetsifikatsioon” – dokument, milles nähakse ette tootele, protsessile või teenusele esitatavad tehnilised nõuded;
- 15) „CE-märgis” – märgis, millega valmistaja näitab, et toode vastab märgise tootele paigaldamist sätestavate liidu ühtlustamisõigusaktide alusel kohaldatavatele nõuetele;
- 16) „vastavushindamine” – menetlus, millega tõendatakse, kas elektri- või elektroonikaseadet käsitlevad käesoleva direktiivi nõuded on täidetud;
- 17) „turujärelevalve” – ametiasutuste tegevus ja meetmed selle tagamiseks, et elektri- ja elektroonikaseadmed vastaksid käesoleva direktiiviga kehtestatud nõuetele ega ohustaks inimeste tervist, ohutust või muid avaliku huvi kaitsega seotud aspekte;
- 18) „tagasivõtmine” – meede, mille eesmärk on võtta turult tagasi toode, mis on seal juba lõpptarbijale kättesaadavaks tehtud;
- 19) „kõrvaldamine” – meede, mille eesmärk on turustusahelas oleva toote turul kättesaadavaks tegemise vältimine;
- 20) „homogeenne materjal” – läbini ühtse koostisega materjal või materjalide kombinatsioonist koosnev materjal, mida ei ole võimalik lahutada või eraldada eri materjalideks mehaanilisel viisil nagu kruvimine, lõikamine, purustamine, jahvatamine või lihvimine;
- 21) „meditsiiniseade” – direktiivi 93/42/EMÜ artikli 1 lõike 2 punkti a kohane meditsiiniseade, mis on ühtlasi elektri- või elektroonikaseade;
- 22) „meditsiiniline *in vitro* diagnostikaseade” – direktiivi 98/79/EÜ artikli 1 lõike 2 punkti b kohane meditsiiniline *in vitro* diagnostikaseade;
- 23) „aktiivne siirdatav meditsiiniseade” – nõukogu 20. juuni 1990. aasta direktiivi 90/385/EMÜ (aktiivseid siirdatavaid meditsiiniseadmeid käsitlevate liikmesriikide õigusnormide ühtlustamise kohta) ⁽²⁾ artikli 1 lõike 2 punkti c kohane aktiivne siirdatav meditsiiniseade;
- 24) „tööstuslikud seire- ja kontrolliseadmed” – üksnes tööstuslikuks kasutamiseks või majandus- või kutsetegevuseks ettenähtud seire- ja kontrolliseadmed;
- 25) „asendusaine kättesaadavus” – võimalus, et asendusainet saab valmistada ja tarnida mõistliku aja jooksul võrreldes ajaga, mida on vaja II lisas loetletud ainete valmistamiseks ja tarnimiseks;
- 26) „asendusaine usaldusväärsus” – tõenäosus, et seda asendusainet kasutav elektri- või elektroonikaseade täidab tõrgeteta vajalikku funktsiooni määratud tingimustel määratud aja jooksul;
- 27) „varuosaga” – elektri- või elektroonikaseadme üksikosa, millega saab asendada elektri- või elektroonikaseadme osa. Elektri- või elektroonikaseade ei saa kavandatult talitleda ilma selle osata. Elektri- või elektroonikaseadme funktsionaalsus taastub või paraneb, kui see osa asendatakse varuosaga;
- 28) „üksnes majandus- ja kutsetegevuseks kättesaadavaks tehtud maanteevälistel liikurmasinad” – sisseehitatud jõuallikaga masinad, mille kasutamine nõuab töötamise käigus kas liikuvust või pidevat või vaheaegadega liikumist järjestikuste kindlate töökohtade vahel, ja mis on tehtud kättesaadavaks üksnes majandus- ja kutsetegevuses kasutamiseks.

Artikkel 4

Vältimine

1. Liikmesriigid tagavad, et turule lastavad elektri- ja elektroonikaseadmed, sealhulgas kaablid ja seadmete remondiks, korduskasutuseks, funktsioonide ajakohastamiseks või võimsuse suurendamiseks ettenähtud varuosad ei sisalda II lisas loetletud aineid.

2. Käesoleva direktiivi kohaldamisel on homogeenses materjalis lubatud mitte rohkem kui II lisas kindlaksmääratud maksimaalne sisaldus, mida väljendatakse massiprotsendina. Komisjon võtab delegeeritud õigusaktide abil vastavalt artiklile 20 ning artiklites 21 ja 22 sätestatud tingimustel vastu üksikasjalikud eeskirjad maksimaalse lubatud sisalduse järgimiseks, võttes muu hulgas arvesse pealiskihite.

⁽¹⁾ EÜT L 204, 21.7.1998, lk 37.

⁽²⁾ EÜT L 189, 20.7.1990, lk 17.

3. Lõiget 1 kohaldatakse meditsiiniseadmete ning seire- ja kontrolliseadmete suhtes, mis lastakse turule alates 22. juulist 2014, meditsiiniliste *in vitro* diagnostikaseadmete suhtes, mis lastakse turule alates 22. juulist 2016, ning tööstuslike seire- ja kontrolliseadmete suhtes, mis lastakse turule alates 22. juulist 2017.

4. Lõiget 1 ei kohaldata järgmiste seadmete remondiks, korduskasutuseks, funktsioonide ajakohastamiseks või võimsuse suurendamiseks ettenähtud kaablite või varuosade suhtes:

- a) enne 1. juulit 2006 turule lastud elektri- ja elektroonika-seadmed;
- b) enne 22. juulit 2014 turule lastud meditsiiniseadmed;
- c) enne 22. juulit 2016 turule lastud meditsiinilised *in vitro* diagnostikaseadmed;
- d) enne 22. juulit 2014 turule lastud seire- ja kontrolliseadmed;
- e) enne 22. juulit 2017 turule lastud tööstuslikud seire- ja kontrolliseadmed;
- f) elektri- ja elektroonikaseadmed, mille suhtes on tehtud erand ja mis on lastud turule enne kõnealuse erandi kehtivusaja lõppu, kui tegemist on selle konkreetse erandiga.

5. Lõiget 1 ei kohaldata enne 1. juulit 2006 turule lastud elektri- ja elektroonikaseadmetest korduskasutusse võetud varuosade suhtes, kui neid varuosi taaskasutatakse enne 1. juulit 2016 turule lastavates seadmetes, tingimusel et korduskasutamine toimub auditeeritavates ettevõtete vahelistes suletud ahelana toimivates tagastussüsteemides ja tarbijat teavitatakse osade korduskasutamisest.

6. Lõiget 1 ei kohaldata III ja IV lisas loetletud kasutamismis- side suhtes.

Artikkel 5

Lisade kohandamine teaduse ja tehnika arenguga

1. III ja IV lisa kohandamiseks teaduse ja tehnika arenguga ning artiklis 1 sätestatud eesmärkide saavutamiseks võtab komisjon eraldi delegeeritud õigusaktide abil vastavalt artiklile 20 ning artiklites 21 ja 22 sätestatud tingimustel vastu järg- mised meetmed:

- a) konkreetseteks kasutusviisideks ette nähtud elektri- ja elekt- roonikaseadmete materjalide ja komponentide lisamine III ja IV lisas esitatud loeteludesse, tingimusel et selline lisamine ei nõrgenda määruse (EÜ) nr 1907/2006 kohaselt ette nähtud keskkonna- ja tervisekaitset ja kui vähemalt üks järgmistest tingimustest on täidetud:
 - nende kõrvaldamine või asendamine konstruktsiooni- muutuste või materjalide ja komponentidega, mis ei nõua II lisas loetletud materjalide või ainete kasutamist, on teaduslikult või tehniliselt võimatu;
 - asendusainete usaldusväärsus ei ole tagatud,
 - asendamise negatiivne kogumõju keskkonnale, tervisele ja tarbijaohutusele on tõenäoliselt suurem kui sellest tulenev keskkonna-, tervise-, või tarbijaohutusealane kasu kokku.

Otsustes elektri- ja elektroonikaseadmete materjalide ja komponentide lisamise kohta III ja IV lisas esitatud loetelu- desse ja võimalike erandite kestuse määramise kohta võetakse arvesse asendusainete kättesaadavust ja asendamise sotsiaalmajanduslikku mõju. Otsustes võimalike erandite kestuse kohta võetakse arvesse võimalikku negatiivset mõju innovatsioonile. Vajaduse korral kaalutakse erandi üldmõju olemusriingile;

- b) elektri- ja elektroonikaseadmete materjalide ja komponentide väljajätmine III ja IV lisas esitatud loeteludest, kui punktis a sätestatud tingimusi enam ei täideta.

2. Lõike 1 punkti a kohaselt vastuvõetud meetmed kehtivad kuni viis aastat I lisa kategooriate 1–7, 10 ja 11 korral ning kuni seitse aastat I lisa kategooriate 8 ja 9 korral. Kehtivusa- gade kohta tehakse otsus juhtumipõhiselt ja neid võib uuendada.

III lisas 21. juulil 2011 loetletud erandite maksimaalne kehti- vusaeg, mida võib pikendada, on I lisa kategooriate 1–7 ja 10 korral viis aastat alates 21. juulist 2011 ja I lisa kategooriate 8 ja 9 korral seitse aastat alates artikli 4 lõikes 3 sätestatud asja- omastest kuupäevadest, kui ei ole ette nähtud lühemat ajavahe- mikku.

IV lisas 21. juulil 2011 loetletud erandite maksimaalne kehti- vusaeg, mida võib pikendada, on seitse aastat alates artikli 4 lõikes 3 sätestatud asjaomastest kuupäevadest, kui ei ole ette nähtud lühemat ajavahemikku.

3. Erandi tegemise, uuendamise või tühistamise taotlus esita- takse komisjonile vastavalt V lisale.

4. Komisjon teeb järgmist:

- a) kinnitab taotluse saamist kirjalikult 15 päeva jooksul pärast selle kättesaamist. Kinnituses on märgitud taotluse kättesaa- mise kuupäev;
- b) teavitab liikmesriike viivitamata taotlusest ja teeb neile kätte- saadavaks taotluse ning taotleja esitatud mis tahes lisateabe;
- c) teeb taotluse kokkuvõtte üldsusele kättesaadavaks;
- d) hindab taotlust ja selle põhjendust.

5. Erandi uuendamise taotlus esitatakse hiljemalt 18 kuud enne erandi kehtivusaja lõppu.

Komisjon teeb otsuse erandi uuendamise taotluse kohta hilje- malt 6 kuu jooksul enne kehtiva erandi aegumiskuupäeva, kui erandlikud asjaolud ei õigusta muid tähtaegu. Kehtiv erand jääb kehtima, kuni komisjon on teinud uuendamise taotluse kohta otsuse.

6. Kui erandi uuendamise taotlus lükatakse tagasi või erand tühistatakse, kehtib erand minimaalselt 12 kuud ja maksimaalselt 18 kuud alates otsuse tegemise kuupäevast.

7. Komisjon konsulteerib muu hulgas enne lisade muutmist ettevõtjate, ringlussevõtjate, töötlemisega tegelevate ettevõtjate, keskkonnaorganisatsioonide ning töövõtjate ja tarbijate ühendustega ning teeb saadud märkused avalikkusele kättesaadavaks.

8. Komisjon võtab vastu käesoleva artikli lõikes 3 osutatud taotluste ühtlustatud vormi ja taotlusi käsitlevad üldised suunised, võttes arvesse VKEdes olukorda. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 19 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 6

II lisa esitatud piiratud ainete loetelu läbivaatamine ja muutmine

1. Artiklis 1 sätestatud eesmärkide saavutamiseks ja võttes arvesse ettevaatuspõhimõtet, kaalub komisjon enne 22. juulit 2014 põhjaliku hindamise alusel, kas vaadata läbi II lisa esitatud piiratud ainete loetelu ja muuta seda, ning seejärel korrapäraselt omal algatusel või liikmesriigi esitatud ettepaneku alusel, millesse on lisatud lõikes 2 osutatud teave.

II lisa esitatud piiratud ainete loetelu läbivaatamine ja muutmine on kooskõlas kemikaale käsitlevate muude õigusaktidega, eelkõige määrusega (EÜ) nr 1907/2006, ja selles võetakse muu hulgas arvesse kõnealuse määruse XIV ja XVII lisa. Läbivaatamisel kasutatakse kõnealuste õigusaktide kohaldamisel saadud teavet, mis on avalikult kättesaadav.

II lisa läbivaatamiseks ja muutmiseks võtab komisjon eriti arvesse seda, kas aine, sealhulgas väga väikesed ained või väga väikese sisemise või pindmise struktuuriga ained või samalaadsete ainete rühm:

- a) võivad avaldada negatiivset mõju elektroonikaromude jäätmeäitlustoimingute ajal, sealhulgas võimalustele elektroonikaromude korduskasutamise ettevalmistamiseks või elektroonikaromudest pärinevate materjalide ringlussevõtuks;
- b) võivad kasutusviise arvesse võttes põhjustada aine kontrollimatu või hajutatud levimise keskkonda või elektroonikaromudest saadud materjalide korduskasutamiseks, ringlussevõtuks või muuks käitlemiseks ettevalmistamisel põhjustada ohtlike jääkide või lagunemissaaduste kontrollimatu või hajutatud levimise;
- c) võivad põhjustada elektroonikaromude kogumise või töötlemisega seotud töötajate lubamatut kokkupuudet ainega;
- d) võib asendada asendus- või alternatiivtehnoloogiaga, millel on väiksem negatiivne mõju.

Läbivaatamise käigus konsulteerib komisjon huvitatud isikute, sealhulgas ettevõtjate, ringlussevõtjate, töötlemisega tegelevate ettevõtjate, keskkonnaorganisatsioonide ning töövõtjate ja tarbijate ühendustega.

2. II lisa esitatud piiratud ainete või samalaadsete ainete rühma loetelu läbivaatamise ja muutmise ettepanekud sisaldavad vähemalt järgmist teavet:

- a) täpselt ja selgelt sõnastatud piirangu ettepanek;
- b) viited ja teaduslikud tõendid piirangu kohta;
- c) teave aine või samalaadsete ainete rühma kasutamise kohta elektri- ja elektroonikaseadmetes;
- d) teave kahjustava mõju ja kokkupuute kohta eriti elektroonikaromude jäätmeäitlustoimingute ajal;
- e) teave võimalike aseainete ja muude alternatiivide, nende kättesaadavuse ja usaldusväärsuse kohta;
- f) põhjendused selle kohta, et üleliiduline piirang on kõige sobivam meede;
- g) sotsiaalmajanduslik hinnang.

3. Komisjon võtab käesolevas artiklis osutatud meetmed vastu delegeeritud õigusaktide abil vastavalt artiklile 20 ning artiklites 21 ja 22 sätestatud tingimustel.

Artikkel 7

Valmistajate kohustused

Liikmesriigid tagavad järgmist:

- a) valmistajad tagavad elektri- ja elektroonikaseadme turule laskmisel, et see on projekteeritud ja valmistatud kooskõlas artiklis 4 sätestatud nõuetega;
- b) valmistajad koostavad nõutava tehnilise dokumentatsiooni ja viivad läbi tootmise sisekontrolli vastavalt otsuse nr 768/2008/EÜ II lisa A moodulis sätestatud menetlusele;
- c) kui punktis b osutatud menetlusega on tõendatud elektri- või elektroonikaseadme vastavus kohaldatavatele nõuetele, koostavad valmistajad ELi vastavusdeklaratsiooni ning kinnitavad valmistootele CE-märgise. Kui muude kohaldatavate liidu õigusaktidega on ette nähtud vähemalt sama range vastavushindamismenetluse kohaldamine, võib käesoleva direktiivi artikli 4 lõike 1 nõuetele vastavust tõendada selle menetluse raames. Võib koostada ühe tehnilise dokumendi;
- d) valmistajad säilitavad tehnilist dokumentatsiooni ja ELi vastavusdeklaratsiooni kümme aastat pärast elektri- ja elektroonikaseadmete turule laskmist;

- e) valmistajad tagavad menetluste olemasolu seeriatoodangu vastavuse säilimiseks. Nõuetekohaselt võetakse arvesse muudatusi elektri- või elektroonikaseadme konstruktsioonis/-disainis või omadustes ja muudatusi neis ühtlustatud standardites või tehnoetsifikatsioonides, mille alusel kõnealuse seadme vastavus on kinnitatud;
- f) valmistajad peavad nõuetele mittevastavate elektri- ja elektroonikaseadmete ja seadmete tagasivõtmise registrit ja teavitavad sellest turustajaid;
- g) valmistajad tagavad, et nende elektri- ja elektroonikaseadmed kannavad tüübi-, partii- või seerianumbrit või muud märget, mis võimaldab neid tuvastada, või kui elektri- ja elektroonikaseadmete suurus või olemus seda ei võimalda, tagavad valmistajad, et nõutud teave on elektri- ja elektroonikaseadmete pakendil või seadmega kaasasolevas dokumendis;
- h) valmistajad märgivad oma nime, registreeritud kaubanime või registreeritud kaubamärgi ja kontaktaadressi kas elektri- ja elektroonikaseadmetele või, kui see ei ole võimalik, nende pakendile või kõnealuste seadmetega kaasasolevasse dokumenti. Aadress peab selgelt osutama kohale, kus valmistajaga ühendust saab võtta. Kui muud kohaldatavad liidu õigusaktid sisaldavad vähemalt sama rangeid sätteid valmistaja nime ja aadressi kinnitamise kohta, kohaldatakse neid sätteid;
- i) valmistajad, kes arvavad või kellel on põhjust uskuda, et elektri- või elektroonikaseade, mille nad on turule lasknud, ei vasta käesolevale direktiivile, võtavad viivitamata vajalikud parandusmeetmed, et vastavalt vajadusele viia kõnealune seade nõuetega vastavusse, kõrvaldada see turult või võtta tagasi ja teavitavad ka viivitamata nende liikmesriikide pädevaid ametiasutusi, kus nad seadmed kättesaadavaks tegid, esitades eelkõige üksikasjad mittevastavuse ja kõikide võetud parandusmeetmete kohta;
- j) liikmesriigi pädeva asutuse põhjendatud nõudmisel esitavad valmistajad talle elektri- ja elektroonikaseadmete käesoleva direktiiviga vastavuse tõendamiseks vajaliku teabe ja dokumentatsiooni keeles, mis on kõnealusele asutusele kergesti arusaadav. Kõnealuse asutuse nõudmisel teevad nad temaga koostööd kõigis nende poolt turule lastud elektri- ja elektroonikaseadmete käesoleva direktiiviga vastavuse tagamiseks võetavates meetmetes.

Artikkel 8

Volitatud esindajate kohustused

Liikmesriigid tagavad järgmist:

- a) valmistajatel on võimalus kirjaliku volituse alusel määrata volitatud esindaja. Artikli 7 punktis a sätestatud kohustused ja tehnilise dokumentatsiooni koostamine ei kuulu volitatud esindaja ülesannete hulka;
- b) volitatud esindaja täidab ülesandeid valmistajalt saadud volituste piires. Volitus võimaldab volitatud esindajal teha vähemalt järgmist:
- hoida ELi vastavusdeklaratsiooni ja tehnilist dokumentatsiooni riikliku järelevalveasutuse jaoks kättesaadavana kümme aastat pärast elektri- või elektroonikaseadme turulelaskmist;
 - esitada liikmesriikide pädevate asutuse põhjendatud nõudmisel neile kogu vajalik teave ja dokumentatsioon, mis tõendab elektri- või elektroonikaseadme vastavust käesolevale direktiivile;
 - teha liikmesriikide pädevate asutuste nõudmisel nendega koostööd kõigis nende volitustega hõlmatud elektri- ja elektroonikaseadmete käesoleva direktiiviga vastavuse tagamiseks võetavates meetmetes.

Artikkel 9

Importijate kohustused

Liikmesriigid tagavad järgmist:

- a) importijad lasevad liidu turule üksnes käesoleva direktiivi nõuetele vastavaid elektri- või elektroonikaseadmeid;
- b) enne elektri- või elektroonikaseadme turule laskmist tagavad importijad, et valmistaja on asjakohaselt hinnanud kõnealuse seadme vastavust ning importijad tagavad lisaks, et valmistaja on koostanud tehnilise dokumentatsiooni, et elektri- ja elektroonikaseadmed kannavad CE-märgist, ning et seadmetega on kaasas nõutud dokumendid ning et valmistaja on täitnud artikli 7 punktides f ja g sätestatud nõuded;
- c) kui importija arvab või tal on põhjust uskuda, et elektri- või elektroonikaseade ei ole kooskõlas artiklis 4 sätestatud nõuetega, ei lase ta kõnealust seadet turule enne, kui see on nõuetega kooskõlla viidud, ning teavitab sellest valmistajat ja turujärelevalveasutusi;
- d) importijad märgivad oma nime, registreeritud kaubanime või registreeritud kaubamärgi ja kontaktaadressi kas elektri- ja elektroonikaseadmele või, kui see ei ole võimalik, selle pakendile või kõnealuste seadmetega kaasasolevasse dokumenti. Kui muud kohaldatavad liidu õigusaktid sisaldavad vähemalt sama rangeid sätteid importija nime ja aadressi kinnitamise kohta, kohaldatakse neid sätteid;
- e) käesoleva direktiiviga vastavuse tagamiseks peavad importijad nõuetele mittevastavate elektri- ja elektroonikaseadmete ja seadmete tagasivõtmise registrit ja teavitavad sellest turustajaid;
- f) importijad, kes arvavad või kellel on põhjust uskuda, et elektri- või elektroonikaseade, mille nad on turule lasknud, ei vasta käesolevale direktiivile, võtavad viivitamata vajalikud parandusmeetmed, et vastavalt vajadusele viia kõnealune seade nõuetega vastavusse, kõrvaldada see turult või võtta tagasi ja teavitavad ka viivitamata nende liikmesriikide pädevaid ametiasutusi, kus nad seadmed kättesaadavaks tegid,

esitades eelkõige üksikasjad mittevastavuse ja kõikide võetud parandusmeetmete kohta;

- g) importijad hoiavad ELi vastavusdeklaratsiooni koopiat turujärelevalveasutustele kättesaadavana kümme aastat pärast elektri- või elektroonikaseadme turulelaskmist ning tagavad, et tehniline dokumentatsioon on kõnealuste asutuste nõudmisel neile kättesaadav;
- h) liikmesriigi pädeva asutuse põhjendatud nõudmisel esitavad importijad talle elektri- või elektroonikaseadme käesoleva direktiiviga vastavuse tõendamiseks vajaliku teabe ja dokumentatsiooni keeles, mis on kõnealusele asutusele kergesti arusaadav. Kõnealuse asutuse nõudmisel teevad nad temaga koostööd kõigis nende poolt turule lastud elektri- ja elektroonikaseadmete käesoleva direktiiviga vastavuse tagamiseks võetud meetmetes.

Artikkel 10

Turustajate kohustused

Liikmesriigid tagavad järgmist:

- a) elektri- või elektroonikaseadet turul kättesaadavaks tehes arvestavad turustajad kohaldatavate nõuetega, kontrollides eelkõige, et seade kannab CE-märgist, et sellega oleks kaasas nõutavad dokumendid keeles, millest saavad kergesti aru selle liikmesriigi tarbijad ja lõppkasutajad, mille turul kõnealune elektri- või elektroonikaseade kättesaadavaks tehakse, ning et valmistaja ja importija on täitnud artikli 7 punktides g ja h ning artikli 9 punktis d sätestatud nõuded;
- b) kui turustaja arvab või tal on põhjust uskuda, et elektri- või elektroonikaseade ei ole kooskõlas artiklis 4 sätestatud nõuetega, ei tee turustaja kõnealust seadet turul kättesaadavaks enne, kui see on nõuetega kooskõlla viidud, ja turustaja teavitab sellest valmistajat, importijat ja turujärelevalveasutusi;
- c) turustajad, kes arvavad või kellel on põhjust uskuda, et elektri- või elektroonikaseade, mille nad on turul kättesaadavaks teinud, ei vasta käesolevale direktiivile, võtavad vajalikud parandusmeetmed, et vastavalt vajadusele viia kõnealune seade nõuetega vastavusse, kõrvaldada see turult või võtta tagasi ja teavitavad ka viivitamata nende liikmesriikide pädevaid ametiasutusi, kus nad seadmed kättesaadavaks tegid, esitades eelkõige üksikasjad mittevastavuse ja kõikide võetud parandusmeetmete kohta;
- d) liikmesriigi pädeva asutuse põhjendatud nõudmisel esitavad turustajad talle elektri- või elektroonikaseadme käesoleva direktiiviga vastavuse tõendamiseks vajaliku teabe ja dokumentatsiooni ning kõnealuse asutuse nõudmisel teevad nad temaga koostööd kõigis nende poolt turul kättesaadavaks tehtud elektri- ja elektroonikaseadmete käesoleva direktiiviga vastavuse tagamiseks võetud meetmetes.

Artikkel 11

Juhtumid, millal importijate ja turustajate suhtes kohaldatakse valmistajate kohustusi

Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi kohaldamisel käsitletakse importijat või turustajat, kes laseb elektri- või elektroonikaseadme turule oma nime või kaubamärgi all või kes muudab juba turule lastud seadet viisil, mis võib mõjutada vastavust kohaldatavatele nõuetele, valmistajana ja tema suhtes kohaldatakse artiklist 7 tulenevaid valmistajate kohustusi.

Artikkel 12

Ettevõtjate tuvastamine

Liikmesriigid tagavad, et ettevõtjad esitavad turujärelevalveasutustele nõudmise korral elektri- või elektroonikaseadme turulelaskmise järgse kümne aasta kohta teabe, mille alusel on võimalik tuvastada järgmist:

- a) kõik ettevõtjad, kes on neid elektri- või elektroonikaseadmega varustanud;
- b) kõik ettevõtjad, keda nemad on elektri- või elektroonikaseadmega varustanud.

Artikkel 13

ELi vastavusdeklaratsioon

1. ELi vastavusdeklaratsioonis kinnitatakse, et on näidatud, et artiklis 4 sätestatud nõuded on täidetud.
2. ELi vastavusdeklaratsioon järgib näidisülesehitust, sisaldab VI lisas sätestatud elemente ja seda ajakohastatakse. See tõlgitakse keelde või keeltesse, mida nõuab liikmesriik, kus toode turule lastakse või kättesaadavaks tehakse.

Kui muude kohaldatavate liidu õigusaktidega on ette nähtud vähemalt sama range vastavushindamismenetluse kohaldamine, võib käesoleva direktiivi artikli 4 lõike 1 nõuetele vastavust tõendada selle menetluse raames. Võib koostada ühe tehnilise dokumendi.

3. ELi vastavusdeklaratsiooni koostamisega võtab valmistaja endale vastutuse elektri- või elektroonikaseadme vastavuse eest käesolevale direktiivile.

Artikkel 14

CE-märgise üldpõhimõtted

CE-märgise suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 765/2008 artiklis 30 sätestatud üldpõhimõtteid.

Artikkel 15

CE-märgise kinnitamise eeskirjad ja tingimused

1. CE-märgis tuleb kinnitada nähtaval, loetaval ja kustutamatul viisil valmis elektri- või elektroonikaseadmele või selle andmeplaadile. Kui elektri- või elektroonikaseadme olemusest tingituna ei ole võimalik märgist sellele kinnitada või märgise püsivust seal ei ole võimalik tagada, kinnitatakse märgis pakendile või seadmega kaasas olevatesse dokumentidesse.
2. CE-märgis tuleb kinnitada elektri- või elektroonikaseadmele enne selle turule laskmist.

3. Liikmesriigid tuginevad olemasolevatele mehhanismidele, et tagada CE-märgist käsitleva korra nõuetekohane kohaldamine, ning võtavad asjakohaseid meetmeid CE-märgise väärkasutuse korral. Liikmesriigid sätestavad ka rikkumiste korral kohaldatavad karistused, mis võivad hõlmata kriminaalkaristusi raskete rikkumiste eest. Kõnealused karistused vastavad rikkumise raskusastmele ning pakuvad tõhusat kaitset väärkasutuse eest.

Artikkel 16

Vastavuse eeldus

1. Liikmesriigid käsitlevad vastupidiste tõendite puudumisel CE-märgist kandvaid elektri- ja elektroonikaseadmeid käesoleva direktiivi nõuetele vastavana.

2. Materjale, komponente ning elektri- ja elektroonikaseadmeid, mida on artikli 4 nõuetele vastavuse tõestamiseks katsetatud ja mõõdetud või mida on hinnatud kooskõlas ühtlustatud standarditega, mille viiteandmed on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*, käsitletakse käesoleva direktiivi nõuetele vastavana.

Artikkel 17

Ametlikud vastuväited ühtlustatud standarditele

1. Kui liikmesriik või komisjon arvab, et ühtlustatud standard ei vasta täielikult nende standardite või nende standardite osade nõuetele, mis on esitatud artiklis 4, siis toob komisjon või asjaomane liikmesriik küsimuse direktiivi 98/34/EÜ artikliga 5 moodustatud komitee ette ja esitab oma põhjendused. Pärast konsulteerimist asjaomaste Euroopa standardiasutustega esitab komitee viivitamatult oma arvamuse.

2. Võttes arvesse komitee arvamust, otsustab komisjon, kas avaldada, mitte avaldada, osaliselt avaldada, säilitada, osaliselt säilitada *Euroopa Liidu Teatajas* või kustutada sellest viited asjaomastele ühtlustatud standarditele.

3. Komisjon teatab sellest asjaomasele Euroopa standardimisasutusele ja taotleb vajadusel asjakohaste ühtlustatud standardite läbivaatamist.

Artikkel 18

Turujärelevalve ja liidu turule saabuvate elektri- ja elektroonikaseadmete kontroll

Liikmesriigid teostavad turujärelevalvet kooskõlas määruse (EÜ) nr 765/2008 artiklitega 15–29.

Artikkel 19

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab direktiivi 2008/98/EÜ artikli 39 alusel loodud komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 20

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse viieks aastaks alates 21. juulist 2011 õigus võtta vastu artikli 4 lõikes 2, artikli 5 lõikes 1 ja artiklis 6 osutatud delegeeritud õigusakte. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt kuus kuud enne viieaastase ajavahemiku lõppu. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu selle kooskõlas artikliga 21 tagasi võtab.

2. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

3. Komisjonile antud õiguse suhtes võtta vastu delegeeritud õigusakte kohaldatakse artiklites 21 ja 22 sätestatud tingimusi.

Artikkel 21

Delegeerimise tagasivõtmine

1. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 4 lõikes 2, artikli 5 lõikes 1 ja artiklis 6 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta.

2. Institutsioon, kes on algatanud sisemenetluse, et otsustada, kas volituste delegeerimine tuleks tagasi võtta, püüab sellest teavitada teist institutsiooni ja komisjoni mõistliku aja jooksul enne lõpliku otsuse tegemist, nimetades delegeeritud volitused, mille suhtes võidakse kohaldada tagasivõtmist, ja tagasivõtmise võimalikud põhjused.

3. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub kohe või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust. Otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 22

Delegeeritud õigusaktide suhtes vastuväidete esitamine

1. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitada kahe kuu jooksul alates õigusakti teatavastegemisest.

Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel võib seda tähtaega pikendada kahe kuu võrra.

2. Kui pärast lõikes 1 osutatud tähtaja möödumist ei ole Euroopa Parlament ega nõukogu delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitanud, avaldatakse see *Euroopa Liidu Teatajas* ning see jõustub õigusaktis sätestatud kuupäeval.

Delegeeritud õigusakti võib avaldada *Euroopa Liidu Teatajas* ja see võib jõustuda enne nimetatud tähtaja lõppu, kui nii Euroopa Parlament kui ka nõukogu on komisjonile teatanud, et nad ei kavatse vastuväiteid esitada.

3. Kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab lõikes 1 osutatud tähtaja jooksul delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid, õigusakt ei jõustu. Vastuväiteid esitanud institutsioon põhjendab delegeeritud õigusakti suhtes esitatud vastuväiteid.

Artikkel 23

Karistused

Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud siseriiklike normide rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada nende rakendamine. Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriik teatab nendest normidest komisjonile hiljemalt 2. jaanuariks 2013 ning teatab viivitamata ka kõikidest neid mõjutavatest edasistest muudatustest.

Artikkel 24

Läbivaatamine

1. Komisjon kontrollib hiljemalt 22. juulil 2014 vajadust muuta käesoleva direktiivi reguleerimisala seoses artiklis 2 osutatud elektri- või elektroonikaseadmetega ning esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule sellekohase aruande, lisades sellele vajaduse korral õigusakti ettepaneku seoses elektri- või elektroonikaseadmetega täiendavate erandite tegemise kohta.

2. Komisjon vaatab käesoleva direktiivi üldiselt läbi hiljemalt 22. juulil 2021 ning esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule sellekohase aruande, lisades sellele vajaduse korral õigusakti ettepaneku.

Artikkel 25

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 2. jaanuariks 2013. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise

korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Liikmesriigid määravad kindlaks viitamiskorra.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetavate põhiliste siseriiklike normide teksti.

Artikkel 26

Kehtetuks tunnistamine

Direktiiv 2002/95/EÜ, mida on muudetud VII lisa A osas loetletud õigusaktidega, tunnistatakse kehtetuks alates 3. jaanuarist 2013, ilma et see piiraks liikmesriikide kohustusi, mis seonduvad VII lisa B osas nimetatud direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise ja kohaldamise tähtpäevadega.

Viiteid kehtetuks tunnistatud õigusaktidele käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ja loetakse vastavalt VIII lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 27

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 28

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strassbourg, 8. juuni 2011

Euroopa Parlamendi nimel

president

J. BUZEK

Nõukogu nimel

eesistuja

GYŐRI E.

*I LISA***Käesoleva direktiiviga hõlmatud elektri- ja elektroonikaseadmete kategooriad**

1. Suured kodumasinad
 2. Väiksed kodumasinad
 3. Infotehnoloogia- ja telekommunikatsiooniseadmed
 4. Tavatarbijatele määratud seadmed
 5. Valgustusseadmed
 6. Elektri- ja elektrontööriistad
 7. Mänguasjad, vaba aja veetmise ja spordivahendid
 8. Meditsiiniseadmed
 9. Seire- ja kontrolliseadmed, kaasa arvatud tööstuslikud seire- ja kontrolliseadmed
 10. Automaadid
 11. Muud ülaltoodud kategooriatesse mittekuuluvad elektri- ja elektroonikaseadmed
-

*II LISA***Artikli 4 lõikes 1 osutatud piiratud ained ja nende ainete kõrgeim lubatav massiprotsent homogeensetes materjalides**

Plii (0,1 %)

Elavhõbe (0,1 %)

Kaadmium (0,01 %)

Kuuevalentne kroom (0,1 %)

Polübromobifenüülid (PBB) (0,1 %)

Polübromodifenüüleetrid (PBDE) (0,1 %)

III LISA

Kasutusviisid, mille puhul on tehtud erand artikli 4 lõikes 1 esitatud piirangust

Erand		Reguleerimisala ja kohaldamise kuupäev
1	Elavhõbedat ühe sokliga (kompaktsetes) luminofoorlampides ühe valguselemendi kohta kuni:	
1(a)	üldotstarbelised lambid võimsusega < 30 W: 5 mg	Kehtivusaeg lõpeb 31. detsembril 2011; pärast 31. detsembrit 2011 kuni 31. detsembrini 2012 on lubatud kasutada 3,5 mg valguselemendi kohta; pärast 31. detsembrit 2012 on lubatud kasutada 2,5 mg valguselemendi kohta
1(b)	üldotstarbelised lambid võimsusega ≥ 30 W ja < 50 W: 5 mg	Kehtivusaeg lõpeb 31. detsembril 2011; pärast 31. detsembrit 2011 on lubatud kasutada 3,5 mg valguselemendi kohta
1(c)	üldotstarbelised lambid võimsusega ≥ 50 W ja < 150 W: 5 mg	
1(d)	üldotstarbelised lambid võimsusega ≥ 150 W: 15 mg	
1(e)	üldotstarbelised rõnga- või ruudukujulised lambid toru läbimõduga ≤ 17 mm	Kasutamine ei ole piiratud kuni 31. detsembrini 2011; pärast 31. detsembrit 2011 on lubatud kasutada 7 mg valguselemendi kohta
1(f)	eriotstarbelised lambid: 5 mg	
2(a)	Elavhõbedat kahesokkilistes üldotstarbelistes sirgetes luminofoorlampides (lambi kohta) kuni:	
2(a)(1)	kolme luminofoorainega lambid, millel on tavaline eluiga ja toru läbimõõt < 9 mm (näiteks T2): 5 mg	Kehtivusaeg lõpeb 31. detsembril 2011; pärast 31. detsembrit 2011 on lubatud kasutada 4 mg lambi kohta
2(a)(2)	kolme luminofoorainega lambid, millel on tavaline eluiga ja toru läbimõõt ≥ 9 mm ja ≤ 17 mm (näiteks T5): 5 mg	Kehtivusaeg lõpeb 31. detsembril 2011; pärast 31. detsembrit 2011 on lubatud kasutada 3 mg lambi kohta
2(a)(3)	kolme luminofoorainega lambid, millel on tavaline eluiga ja toru läbimõõt > 17 mm ja ≤ 28 mm (näiteks T8): 5 mg	Kehtivusaeg lõpeb 31. detsembril 2011; pärast 31. detsembrit 2011 on lubatud kasutada 3,5 mg lambi kohta
2(a)(4)	kolme luminofoorainega lambid, millel on tavaline eluiga ja toru läbimõõt > 28 mm (näiteks T12): 5 mg	Kehtivusaeg lõpeb 31. detsembril 2012; pärast 31. detsembrit 2012 on lubatud kasutada 3,5 mg lambi kohta
2(a)(5)	kolme luminofoorainega lambid, millel on pikk eluiga (≥ 25 000 h): 8 mg	Kehtivusaeg lõpeb 31. detsembril 2011; pärast 31. detsembrit 2011 on lubatud kasutada 5 mg lambi kohta
2(b)	Elavhõbedat muudes luminofoorlampides (lambi kohta):	
2(b)(1)	sirged halofosfaatlambid toru läbimõduga > 28 mm (nt T10 ja T12): 10 mg	Kehtivusaeg lõpeb 13. aprillil 2012
2(b)(2)	kõverad halofosfaatlambid (kõik läbimõõdud): 15 mg	Kehtivusaeg lõpeb 13. aprillil 2016
2(b)(3)	kõverad kolme luminofoorainega lambid toru läbimõduga > 17 mm (nt T9)	Kasutamine ei ole piiratud kuni 31. detsembrini 2011; pärast 31. detsembrit 2011 on lubatud kasutada 15 mg lambi kohta
2(b)(4)	muud üld- ja eriotstarbelised lambid (nt induktioonlambid)	Kasutamine ei ole piiratud kuni 31. detsembrini 2011; pärast 31. detsembrit 2011 on lubatud kasutada 15 mg lambi kohta

Erand		Reguleerimisala ja kohaldamise kuupäev
3	Elavhõbedat eriotstarbelistes külmkatoodega luminofoorlampides ja välise elektroodiga luminofoorlampides (CCFL- ja EEFL-lambid) ühe lambi kohta kuni:	
3(a)	lühikesed lambid (≤ 500 mm)	Kasutamine ei ole piiratud kuni 31. detsembrini 2011; pärast 31. detsembrit 2011 on lubatud kasutada 3,5 mg lambi kohta
3(b)	keskmise pikkusega lambid (> 500 mm ja $\leq 1\,500$ mm)	Kasutamine ei ole piiratud kuni 31. detsembrini 2011; pärast 31. detsembrit 2011 on lubatud kasutada 5 mg lambi kohta
3(c)	pikad lambid ($> 1\,500$ mm)	Kasutamine ei ole piiratud kuni 31. detsembrini 2011; pärast 31. detsembrit 2011 on lubatud kasutada 13 mg lambi kohta
4(a)	Elavhõbedat muudes madalrõhulahenduslampides (lambi kohta):	Kasutamine ei ole piiratud kuni 31. detsembrini 2011; pärast 31. detsembrit 2011 on lubatud kasutada 15 mg lambi kohta
4(b)	Elavhõbedat üldotstarbelistes parandatud värviesitusindeksiga ($R_a > 60$) kõrgrõhunaatriumaurulampides (valguselemendi kohta):	
4(b)-I	$P \leq 155$ W	Kasutamine ei ole piiratud kuni 31. detsembrini 2011; pärast 31. detsembrit 2011 on lubatud kasutada 30 mg valguselemendi kohta
4(b)-II	155 W $< P \leq 405$ W	Kasutamine ei ole piiratud kuni 31. detsembrini 2011; pärast 31. detsembrit 2011 on lubatud kasutada 40 mg valguselemendi kohta
4(b)-III	$P > 405$ W	Kasutamine ei ole piiratud kuni 31. detsembrini 2011; pärast 31. detsembrit 2011 on lubatud kasutada 40 mg valguselemendi kohta
4(c)	Elavhõbedat muudes üldotstarbelistes kõrgrõhunaatriumaurulampides (valguselemendi kohta) kuni:	
4(c)-I	$P \leq 155$ W	Kasutamine ei ole piiratud kuni 31. detsembrini 2011; pärast 31. detsembrit 2011 on lubatud kasutada 25 mg valguselemendi kohta
4(c)-II	155 W $< P \leq 405$ W	Kasutamine ei ole piiratud kuni 31. detsembrini 2011; pärast 31. detsembrit 2011 on lubatud kasutada 30 mg valguselemendi kohta
4(c)-III	$P > 405$ W	Kasutamine ei ole piiratud kuni 31. detsembrini 2011; pärast 31. detsembrit 2011 on lubatud kasutada 40 mg valguselemendi kohta
4(d)	Elavhõbe kõrgrõhuelavhõbelampides (HPMV)	Kehtivusaeg lõpeb 13. aprillil 2015
4(e)	Elavhõbe metallhaliidlampides	
4(f)	Elavhõbe muudes käesolevas lisas eraldi nimetatata eriotstarbelistes lahenduslampides	
5(a)	Plii elektronkiiretorude klaasis	
5(b)	Plii luminofoortorude klaasis, kuni 0,2 massiprotsenti	

Erand		Reguleerimisala ja kohaldamise kuupäev
6(a)	Plii legeeriva elemendina masinaehitusterases ja tsiingitud terases, kuni 0,35 massiprotsenti	
6(b)	Plii legeeriva elemendina alumiiniumis, kuni 0,4 massiprotsenti	
6(c)	Vasesulam pliisisaldusega kuni 4 massiprotsenti	
7(a)	Plii kõrge sulamistemperatuuriga joodises (nt pliisulamid, mis sisaldavad pliid 85 massiprotsenti või rohkem)	
7(b)	Plii serverite, salvestite ja salvestimaatriksite joodises ning kommuteerimiseks, signaalimiseks ja edastamiseks kasutatavate võrgu infrastruktuuri seadmete ja telekommunikatsioonivõrgu haldamisseadmete joodises	
7(c)-I	Elektri- ja elektroonikaseadme komponendid, mis sisaldavad pliid klaasis või keraamikas, v.a kondensaatorite dielektriline keraamika, nt piesoelektrilistes seadmetes või klaasis või keraamilise materjali koosseisus	
7(c)-II	Plii selliste kondensaatorite dielektrilises keraamikas, mille nimipinge on 125 V vahelduvvoolu või 250 V alalisvoolu puhul või suurem	
7(c)-III	Plii selliste kondensaatorite dielektrilises keraamikas, mille nimipinge on väiksem kui 125 V vahelduvvoolu või 250 V alalisvoolu puhul	Kehtivusaeg lõpeb 1. jaanuaril 2013; pärast seda kuupäeva on lubatud kasutada elektri- ja elektroonikaseadmetes, mis on lastud turule enne 1. jaanuari 2013
8(a)	Kaadmium ja selle ühendid ühekordsetes tabletitüüpi sulavkaitsmetes	Kehtivusaeg lõpeb 1. jaanuaril 2012; pärast seda kuupäeva on lubatud kasutada elektri- ja elektroonikaseadmetes, mis on lastud turule enne 1. jaanuari 2012
8(b)	Kaadmium ja selle ühendid elektrikontaktides	
9	Kuuevalentne kroom absorptsioonkülmiku süsinikterasesest jahutussüsteemi korrosioonitõrjevahendina, sisaldus jahutuslahuses kuni 0,75 massiprotsenti	
9(b)	Plii laagriitudades ja puksides külmutusagensit sisaldavates kompressorites, mida kasutatakse kuumutamiseks, ventileerimiseks, õhu konditsioneerimiseks ja külmutamiseks	
11(a)	Plii lõugpressi kasutamiseks sobivates viikühendussüsteemides	On lubatud kasutada elektri- ja elektroonikaseadmetes, mis on lastud turule enne 24. septembrit 2010
11(b)	Plii muudes kui lõugpressi kasutamiseks sobivates viikühendussüsteemides	Kehtivusaeg lõpeb 1. jaanuaril 2013; pärast seda kuupäeva on lubatud kasutada elektri- ja elektroonikaseadmetes, mis on lastud turule enne 1. jaanuari 2013
12	Plii soojusjuhtimismooduli C-ringi kattematerjalina.	On lubatud kasutada elektri- ja elektroonikaseadmetes, mis on lastud turule enne 24. septembrit 2010
13(a)	Plii optikaseadmetes kasutatavas valges klaasis	
13(b)	Kaadmium ja plii filterklaasides ja peegeldusstandardina kasutatavates klaasides	
14	Plii enam kui kaht komponenti sisaldava joodise koostises sõrmpistik-ühenduskontaktide ja mikroprotsessoriümbrise vahelises ühenduses, sisaldusega üle 80 % ja vähem kui 85 % segu massist	Kehtivusaeg lõppes 1. jaanuaril 2011; pärast seda kuupäeva on lubatud kasutada elektri- ja elektroonikaseadmetes, mis on lastud turule enne 1. jaanuari 2011

Erand		Reguleerimisala ja kohaldamise kuupäev
15	Plii sellise joodise koostises, millega luuakse stabiilne elektrühendus pooljuhtkiibi ja aluse vahel pöördkiibi (<i>Flip Chip</i>) integraallülitustes	
16	Plii silikaadiga kaetud sisepinnaga silindrilistes hõõglampides	Kehtivusaeg lõpeb 1. septembril 2013
17	Pliihalogeniidid kiirgusainetena suure valgustugevusega lahenduslampides (HID), mida kasutatakse tööstuslikus reprograafias	
18(a)	Plii aktivaatorina lahenduslampide fluorestseerivas pulbris (kuni 1 massiprotsent pliid) erilampide puhul, mida kasutatakse diasomeetodiga trükkimisel reprograafias, litograafias, putukapüünistes, fotokeemilistes ja kõvastamisprotsessides ja mis sisaldavad selliseid luminofore (fosfoore) nagu SMS ((Sr,Ba) ₂ MgSi ₂ O ₇ :Pb)	Kehtivusaeg lõppes 1. jaanuaril 2011
18(b)	Plii aktivaatorina lahenduslampide fluorestseerivas pulbris (kuni 1 massiprotsent pliid) lampide puhul, mida kasutatakse solaariumilampidena ja mis sisaldavad selliseid luminofore nagu BSP (BaSi ₂ O ₅ :Pb)	
19	Plii ning PbBiSn-Hg ja PbInSn-Hg põhiamalgaamina erisegudes ning plii ja PbSn-Hg lisaamalgaamina väga kompaktses säästulampides (ESL)	Kehtivusaeg lõpeb 1. juunil 2011
20	Pliioksiid vedelkristallekraanides (LCD) kasutatavate lamedate luminesentslampide esi- ja tagakülje põhimike sidumiseks kasutatavas klaasis	Kehtivusaeg lõpeb 1. juunil 2011
21	Plii ja kaadmium trükivärvides, emailide kandmiseks sellistele klaasidele nagu boorsilikaatklaas ja sooda-lubi-liivklaas	
23	Plii muude tiheda sammuga komponentide kui kuni 0,65-millimeetrise sammuga konnektorite viimistluses	On lubatud kasutada elektri- ja elektroonika-seadmetes, mis on lastud turule enne 24. septembrit 2010
24	Plii joodistes, läbi augu metallitunud (PTH) ketas- ja planaarmaatriksiga mitmekihiliste keraamiliste kondensaatorite jootmiseks	
25	Pliioksiid struktuurelementides kasutatavates pindjuhtivates elektronemiteerivates kuvarites (SED), eelkõige fritti-tihendil ja fritti-rõngastel	
26	Pliioksiid mustklaaslampide (BLB- ehk mustvalguslampide) klaasümbrises	Kehtivusaeg lõpeb 1. juunil 2011
27	Pliisulamid joodisena suure võimsusega (mitu tundi heli-võimsuse tasemel 125 dB ja üle selle töötamiseks ettenähtud) valjuhääldite muundurites	Kehtivusaeg lõppes 24. septembril 2010
29	Kristallklaasis sisalduv plii, nagu on kindlaks määratud nõukogu direktiivi 69/493/EMÜ (¹) I lisa (kategooriad 1, 2, 3 ja 4)	
30	Kaadmiumisulamid elektrilis-mehaanilistes joodisühendustes elektrijuhtidega, mis asuvad otse võnkepoolil muundurites, mida kasutatakse võimsates valjuhääldajates helirõhu väärtustega vähemalt 100 dB (A)	
31	Plii jootematerjalides elavhõbedavabade tasapinnaliste fluorestsentslampide (mida kasutatakse nt vedelkristallekraanides, dekoratiiv- või tööstuslikes valgustites) valmistamisel kasutamiseks	
32	Pliioksiid paagutatud tihendis, mida kasutatakse argoon- ja krüptonlaserseadmete akende valmistamisel	

Erand		Reguleerimisala ja kohaldamise kuupäev
33	Plii 100 µm läbimõõduga vasktraatide pehmejoodisega jootmiseks kasutatavates joodistes ning vähemal määral trafodes	
34	Plii metallkeraamilistes trimmerpotentsiomeetri osades	
36	Elavhõbe, mida kasutati katoodpihustuse pidurdajana kuni 30 mg elavhõbedat sisaldavates alalisvoolul töötavates plasmakuvarites	Kehtivusaeg lõppes 1. juulil 2010
37	Plii tsinkboraatklaaskorpusel põhinevate kõrgepingediodide kattekihis	
38	Kaadmium ja kaadmiumoksiid pakskilepastades, mida kasutatakse alumiiniumiga seotud berülliumoksiidil	
39	Kaadmium värvi muutvates II–VI valgusdiodides (< 10 µg kaadmiumi valgust kiirgava pinna mm ² kohta), mis on ette nähtud kasutamiseks tahkistes valgus- või kuvamissüsteemides	Kehtivusaeg lõpeb 1. juulil 2014

(¹) EÜT L 326, 29.12.1969, lk 36.

IV LISA

Meditiiniseadmete ning seire- ja kontrolliseadmete kasutusviisid, mille puhul on tehtud erand artikli 4 lõikes 1 esitatud piirangust

Seadmed, milles kasutatakse või mille abil määratakse ioniseerivat kiirgust

1. Plii, kaadmium ja elavhõbe ioniseeriva kiirguse andurites
2. Pliilaagrid röntgenkiiretorudes
3. Plii elektromagnetilist kiirgust võimendavates seadmetes: mikrokanalplaat ja kapillaarplaat
4. Plii röntgenkiiretorude ja kujutisevõimendajate klaasfritis ning plii klaasfritühendustes, mida kasutatakse gaaslaserte koostemontaažil ning vaakuumtorudes, millega muudetakse elektromagnetilist kiirgust elektronideks
5. Plii ioniseeriva kiirguse eest kaitsvates ekraanides
6. Plii röntgenkiirte katsekehades
7. Pliistearaat röntgenkiirte difraktsiooni tekitavates kristallides
8. Kaadmiumi radioaktiivse isotoobi allikas kantavates röntgenfluorestsentspektromeetrites

Andurid, detektorid ja elektroodid

- 1a. Plii ja kaadmium ioonselektiivsetes elektroodides, kaasa arvatud pH-elektroodide klaas
- 1b. Pliianoodid elektrokeemilistes hapnikuandurites
- 1c. Plii, kaadmium ja elavhõbe infrapunase valguse andurites
- 1d. Elavhõbe võrdluselektroodides: madala kloriidisaldusega elavhõbekloriid, elavhõbesulfaat ja elavhõbeoksiid

Muud

9. Kaadmium heelium-kaadmiumlaserites
10. Plii ja kaadmium aatomabsorptsioonspektroskoopialampides
11. Plii sulamites, mida kasutatakse ülijuhi ja soojusjuhina tuumamagnetresonantstomograafias
12. Plii ja kaadmium metallühendustes ülijuhitava materjaliga, mida kasutatakse tuumamagnetresonantstomograafias ja ülijuhivate kvantinterferentsseadmete (SQUID) andurites
13. Plii vastukaaludes
14. Plii piesoelektrilistes üksikkristallmaterjalides, mida kasutatakse ultrahelimuundurites
15. Plii ultrahelimuundurites kasutatavates joodistes
16. Elavhõbe ülitäpsetes mahtuvuse ja kaoteguri mõõtmise sildades ning seire- ja kontrollaparatuuri kõrgsageduslikes raadiosageduslülites ja -releedes, milles ei ole rohkem kui 20 mg elavhõbedat lüliti või relee kohta
17. Plii kantavates kiirabidefibrillatsiooniseadmetes kasutatavates joodistes
18. Plii infrapunakujutise saamiseks kasutatavate kõrge lahutusvõimega seadmete joodistes, mille andur töötab vahemikus 8–14 µm
19. Plii vedelkristall-räniekraanides
20. Kaadmium röntgenkiirguse mõõtmise filtrites

V LISA

Taotlused artiklis 5 osutatud erandite tegemise, uuendamise ja tühistamise kohta

Taotluse erandi tegemise, uuendamise või tühistamise kohta (koos vajalike muudatustega) võib esitada valmistaja, valmistaja volitatud esindaja või turustusahelas osalev ettevõtja ning see sisaldab vähemalt järgmist:

- a) taotleja nimi, aadress ja kontaktandmed;
 - b) teave materjali või komponendi ning materjalis või komponendis kasutatava aine ja selle eriomaduste kohta, mille suhtes taotletakse erandi tegemist või selle tühistamist;
 - c) kontrollitav ja viidetega põhjendus erandi tegemiseks või selle tühistamiseks lähtuvalt artiklis 5 sätestatud tingimustest;
 - d) võimalike alternatiivsete ainete, materjalide või konstruktsiooni olulusringipõhine analüüs, sealhulgas võimalusel teave taotleja sõltumatu uurimis- ja arendustegevuse ning vastastikuste eksperdihinnangute kohta ning selliste alternatiivide kättesaadavuse analüüs;
 - e) teave elektroonikaromudest saadavate materjalide võimaliku ettevalmistamise kohta korduskasutamiseks või ringlussevõtuks ning asjakohast jäätmetöötlust käsitlevad sätted vastavalt direktiivi 2002/96/EÜ II lisale;
 - f) muu asjakohane teave;
 - g) taotleja kavandavad tegevused võimalike alternatiivide väljatöötamiseks, väljatöötamise taotlemiseks ja/või kasutuselevõtmiseks ning ajakava selliste tegevuste elluviimiseks;
 - h) vajaduse korral märges konfidentsiaalsena käsitletava teabe kohta koos tõendatava põhjendusega;
 - i) erandi taotlemise korral ettepanek erandi täpse ja selge sõnastuse kohta;
 - j) taotluse kokkuvõte.
-

VI LISA

ELi VASTAVUSDEKLARATSIOON

1. Nr ... (elektri- või elektroonikaseadme kordumatu identifitseerimisnumber):
 2. Valmistaja või tema volitatud esindaja nimi ja aadress:
 3. Käesolev vastavusdeklaratsioon on välja antud valmistaja (või paigaldaja) ainuvastutusel:
 4. Deklareeritav ese (elektri- või elektroonikaseadme eritunnused, mis võimaldavad seadet jälgida. Vajaduse korral võib olla lisatud foto):
 5. Eespool kirjeldatud deklareeritav ese on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiviga 2011/65/EL teatavate ohtlike ainete kasutamise piiramise kohta elektri- ja elektroonikaseadmetes (*)
 6. Vajaduse korral viited kasutatud asjakohastele ühtlustatud standarditele või viited tehnilistele spetsifikatsioonidele, millega seoses vastavust kinnitatakse:
 7. Lisateave:
- (Kelle nimel ja poolt) alla kirjutatud:
- (väljaandmise koht ja kuupäev):
- (nimi, ametinimetus) (allkiri):

(*) ELT L 174, 1.7.2011, lk 88.

VII LISA

A OSA

Kehtetuks tunnistatud direktiiv koos muudatustega

(osutatud artiklis 26)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/95/EÜ	(ELT L 37, 13.2.2003, lk 19).
Komisjoni otsus 2005/618/EÜ	(ELT L 214, 19.8.2005, lk 65).
Komisjoni otsus 2005/717/EÜ	(ELT L 271, 15.10.2005, lk 48).
Komisjoni otsus 2005/747/EÜ	(ELT L 280, 25.10.2005, lk 18).
Komisjoni otsus 2006/310/EÜ	(ELT L 115, 28.4.2006, lk 38).
Komisjoni otsus 2006/690/EÜ	(ELT L 283, 14.10.2006, lk 47).
Komisjoni otsus 2006/691/EÜ	(ELT L 283, 14.10.2006, lk 48).
Komisjoni otsus 2006/692/EÜ	(ELT L 283, 14.10.2006, lk 50).
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/35/EÜ	(ELT L 81, 20.3.2008, lk 67).
Komisjoni otsus 2008/385/EÜ	(ELT L 136, 24.5.2008, lk 9).
Komisjoni otsus 2009/428/EÜ	(ELT L 139, 5.6.2009, lk 32).
Komisjoni otsus 2009/443/EÜ	(ELT L 148, 11.6.2009, lk 27).
Komisjoni otsus 2010/122/EL	(ELT L 49, 26.2.2010, lk 32).
Komisjoni otsus 2010/571/EL	(ELT L 251, 25.9.2010, lk 28).

B OSA

Siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtpäevad

(osutatud artiklis 26)

Direktiiv	Ülevõtmistähtpäev
2002/95/EÜ	12. august 2004
2008/35/EÜ	—

VIII LISA

Vastavustabel

Direktiiv 2002/95/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikli 2 lõige 1	Artikli 2 lõiked 1 ja 2, I lisa
Artikli 2 lõige 2	Artikli 2 lõige 3
Artikli 2 lõige 3	Artikli 2 lõike 4 sissejuhatav osa
—	Artikli 2 lõige 4
Artikli 3 punkt a	Artikli 3 punktid 1 ja 2
Artikli 3 punkt b	—
—	Artikli 3 punktid 6–28
Artikli 4 lõige 1	Artikli 4 lõige 1, II lisa
—	Artikli 4 lõiked 3 ja 4
Artikli 4 lõige 2	Artikli 4 lõige 6
Artikli 4 lõige 3	—
Artikli 5 lõike 1 sissejuhatav osa	Artikli 5 lõike 1 sissejuhatav osa
Artikli 5 lõike 1 punkt a	Artikli 4 lõige 2
Artikli 5 lõike 1 punkt b	Artikli 5 lõike 1 punkti a esimene ja kolmas taane
—	Artikli 5 lõike 1 punkti a teine taane Artikli 5 lõike 1 punkti a viimane lõik
Artikli 5 lõike 1 punkt c	Artikli 5 lõike 1 punkt b
—	Artikli 5 lõige 2 Artikli 5 lõiked 3–6
Artikli 5 lõige 2	Artikli 5 lõige 7
—	Artikli 5 lõige 8
Artikkel 6	Artikkel 6
—	Artiklid 7–18
Artikkel 7	Artiklid 19–22
Artikkel 8	Artikkel 23
Artikkel 9	Artikkel 25
—	Artikkel 26
Artikkel 10	Artikkel 27
Artikkel 11	Artikkel 28
—	I–II lisa
Lisa punktid 1–39	III lisa punktid 1–39
—	IV, V ja VI–VIII lisa

Tellimishinnad aastal 2011 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberkandjal + DVD-l aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	770 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt DVD-l	ELi 22 ametlikus keeles	400 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) kord nädalas DVD-l	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	300 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel DVD-l.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

ET